

Sự Trở Lại Của Đại Thần Hết Thời

Contents

Sự Trở Lại Của Đại Thần Hết Thời	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	10
4. Chương 4	15
5. Chương 5	18
6. Chương 6	23
7. Chương 7	28
8. Chương 8	34
9. Chương 9	39
10. Chương 10	47
11. Chương 11	53
12. Chương 12	60
13. Chương 13	67
14. Chương 14	72
15. Chương 15	78
16. Chương 16	80
17. Chương 17	87
18. Chương 18	93
19. Chương 19	99
20. Chương 20	104
21. Chương 21	111
22. Chương 22	117
23. Chương 23	122
24. Chương 24	128
25. Chương 25: Phiên Ngoại: Đáng Yêu Chết Người Không Đền Mạng	134
26. Chương 26: Phiên Ngoại 2: Bị Cho Vào Danh Sách Đen	142

Sự Trở Lại Của Đại Thần Hết Thời

Giới thiệu

Tựa gốc: Vong phối chi quá khí đại thần đích hồi quyBiên tập: ỐcTình trạng bản gốc: Hoàn 24 chương + 2 PNThể loại:

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-tro-lai-cua-dai-than-het-thoi>

1. Chương 1

Mạnh Cửu chưa từng nghĩ đã xa lâu như vậy mà còn có thể gặp lại Bất Từ — nơi đây, khi khí trời ẩm ướt trong cơn mưa dầm, cậu đi tới trước mặt hắn. Người kia, vẫn giống như bảy năm trước, dáng người gọn gàng, cao ngất, khuôn mặt ôn nhu. Chỉ là vì sao khi hắn nhìn thấy cậu lại sưng sốt như vậy?

Mạnh Cửu trong lòng tự giễu. Rõ ràng người bị vứt bỏ là cậu nha, hắn lộ bộ mặt khiếp sợ cùng trầm mặc như vậy để làm gì?

Chí ít cũng phải giả bộ một chút nhĩ. Mạnh Cửu nghĩ vậy, tự cổ vũ chính mình, hé ra dáng tươi cười mà bản thân cho là hoàn mỹ nhất, đến chào hỏi Bất Từ: “Hey, đã lâu không gặp.”

“Đã lâu không gặp.” Bất Từ chần chờ một giây, đáp lại.

Tâm Mạnh Cửu đột nhiên co rút, hơi cứng đờ. Thanh âm của hắn vẫn luôn ấm áp như vậy, tựa như bảy năm trước.

“Sao anh lại ở đây? Anh không phải là người S thị sao?” Mạnh Cửu cố gắng kiềm nén lồng ngực đau nhói, làm bộ như không có việc gì, đổi chủ đề, cùng Bất Từ nói chuyện phiếm một chút.

Bất Từ cười cười: “Anh tới C thị công tác.” Dừng lại một chút, hắn nói: “Thuận tiện về thăm.”

Mạnh Cửu lại cảm thấy khổ sở, trái tim cứ như vậy đau đớn. Hắn chỉ nói là về thăm, tim đã đau tới chết đi sống lại. Thăm cái gì? Thăm nơi anh đã vứt bỏ tôi sao? Hai tay cậu run nhè nhẹ, cố gắng kiềm chế. Cậu mở dù ra, che đi bản thân trước ánh mắt của Bất Từ.

Hai mắt cậu chăm chú nhìn Bất Từ, cho dù trái tim đang rỉ máu, nhưng vẫn cố bày ra dáng tươi cười, nói: “Muốn đi cùng tôi không?”

“Không cần.” Thanh âm Bất Từ vẫn ôn nhu như thế, nhưng khi Mạnh Cửu nghe được, thanh âm này thật biết đủ thương người. Hai người lâm vào xấu hổ trầm mặc, Bất Từ hỏi: “Mấy năm qua, em có khỏe không?”

Khỏe? Nhiều năm như vậy, cậu có từng khỏe hay không? Mạnh Cửu tự hỏi chính mình, sau đó ngẩng đầu, chẳng còn chút tươi cười rạng rỡ: “Tôi rất khỏe.”

“Vậy là tốt rồi.” Bất Từ gật đầu, giơ tay nhìn đồng hồ, “Anh đang vội, đi trước đây, tái kiến.” Nói xong, hắn đi luôn chẳng ngoảnh lại.

“Được, tái kiến.” Mạnh Cửu nhìn bóng lưng hắn, lặng lẽ đáp. Cho dù cậu biết, Bất Từ căn bản không nghe thấy.

Ngay cả phương thức liên hệ cũng không muốn lưu lại cho tôi sao? Ha ha, đúng là anh muốn biết cách liên hệ với tôi thì rất dễ, nhưng tôi, đã sớm mất đi cách liên hệ với anh rồi.

Tâm tình Mạnh Cửu bởi vì một lần gặp gỡ tình cờ này mà tôi tắm giống như khí trời, chìm xuống mức thấp nhất.

Cậu lão đảo về nhà. Đã có lúc, cậu nói bản thân phải buông tha. Cậu đổi số điện thoại, xóa hết âm thanh của Bất Từ, nói với mọi người, không được ở trước mặt cậu nhắc tới Bất Từ. Rồi chậm rãi, cậu cho rằng mình đã quên được hẳn.

Hóa ra tất cả chỉ là do cậu nhu nhược tự dối gạt chính mình.

Nhiều năm như vậy, tôi có từng khỏe không? Ha ha, tôi sẽ nói cho anh, mấy năm nay, tôi tối không ngủ được, uống cả lọ thuốc ngủ, đi gặp biết bao bác sỹ tâm lý. Tôi sẽ nói cho anh, nhiều năm như vậy, tên của anh vẫn thủy chung là cấm kị, chỉ cần vừa nghe tới, nước mắt sẽ lập tức rơi. Tôi sẽ nói cho anh, từ bảy năm trước, anh ly khai tôi, tôi đã biết đời này tôi không thể nào khỏe được.

Tôi sẽ không nói. Tôi sẽ chỉ ở trước mặt anh lộ ra dáng tươi cười, nhàn nhạt nói cho anh một câu, tôi rất khỏe.

Thất hồn lạc phách về tới nhà, mở cửa ra, nhìn vào căn nhà vắng vẻ lạnh tanh, Mạnh Cửu nở nụ cười tự giễu, nhìn xem, Mạnh Cửu, mấy năm ấy vì hắn mà nháo tới long trời lở đất, có nhà mà không thể về. Hiện tại rơi vào kết cục thế lương cô độc như thế này đây.

Mạnh Cửu tới ngồi trước máy tính, vẫn như bình thường bật máy lên, đăng nhập QQ. Biết rõ Bất Từ không onl, nhưng ngày nào cậu cũng nhìn, biết đâu, hắn đã quay về nhà. Thói quen như vậy đã duy trì bảy năm nay.

Bởi vì ôm suy nghĩ này nên từng tin tức trên QQ Mạnh Cửu đều xem.

Người tìm Mạnh Cửu rất nhiều, bởi vì cậu là một CV đại thần. Có lẽ nên nói là một CV đã từng là đại thần.

Nói là đại thần, một chút cũng không quá đáng. Khi vông phối mới phát triển, Mạnh Cửu hay dùng ID Cự Mộng, phối bộ kịch đầu tiên. Anh là mối tình em nói không nên lời. Bộ kịch này vô cùng nổi tiếng, tạo nên danh tiếng cho cả chủ dịch và hiệp dịch(1). Đoàn kịch Cẩm Thanh chế tác bộ kịch này cũng nhờ nó mà nổi danh.

Tám năm sau, Anh là mối tình em nói không nên lời đã trở thành bộ kịch kinh điển nhất không thể nào vượt qua. Đoàn kịch Cẩm Thanh cũng trở thành đoàn kịch số một trong giới vông phối.

Mạnh Cửu mở tin nhắn QQ cứ nháy liên tục. Có bạn bè tìm chỉ để đùa, có bạn cùng lớp cũ tìm để liên

hoan. Chỉ không có người tới giục âm. Làm đại thần, sao lại không có người tới giục âm? Không bị giục âm, không phải bởi vì cậu chịu khó, mà là từ tám năm trước trở thành CV nổi tiếng, Mạnh Cửu chỉ có năm đầu phối hai bộ kịch, xong đều làm staff. Từ đó về sau hoàn toàn ở ẩn. Sở dĩ nói cậu từng là đại thần, vì trên thực tế cậu đã sớm hết thời.

Thanh âm dù hay, nhân khí có cao tới đâu, bảy năm không ra kịch, cho dù còn fan cũ cũng sẽ không hấp dẫn được fan mới. Hiện tới giới võng phối không thiếu kịch hay, fan mới cũng sẽ không thích kịch cũ từ tám năm trước, cho dù có là kịch kinh điển đi chăng nữa. Fan mới chỉ biết nói, chưa từng nghe qua XXX kia, vẫn có thể nói ừ nó kinh điển đấy, nhưng thế thì sao, về nhà vẫn sẽ không nghe. Lúc này hội fan cũ sẽ nhin không được phản ứng. Sau đó lại một trận fan đại chiến.

Thời kì huy hoàng nhất của Cửu Mộng chính là ngược dòng về tám năm trước. Cửu Mộng ngày ấy, một người có thể đại diện cho nửa giới võng phối. Nửa còn lại, chính là Bất Từ.

Tám năm trước, kịch truyền thanh mới phát triển, mọi người tư tưởng bảo thủ, không có giống hôm nay văn hóa hủ lan tràn. Dù vậy, Anh là mối tình em nói không nên lời vừa ra, âm sắc cực hay, diễn đạt cực tốt, phối nhạc đệm cực dễ nghe, đã hấp dẫn được một lượng fan cực lớn. Người kia, chính là Cửu Mộng.

Bảy năm trước, cũng là một đại thần, chỉ phối đúng ba bộ kịch, Bất Từ tuyên bố tạm thời ly khai giới võng phối, mũi dùi chỉ thẳng vào Cửu Mộng. Fan của Bất Từ cùng Cửu Mộng ở web võng phối đại chiến ba tháng. Thời kì đó đại khái là thời kì hắc ám nhất của giới, tình phong huyết vũ. Vì vụ đó, Bất Từ chính thức lui giới, Cửu Mộng biến mất. Một đám fan tìm không ra thần tượng, đại chiến ba tháng trên web lập tức chấm dứt, chỉ mong hai vị đương sự trở về.

Sáu năm trước, đại thần Cửu Mộng đã ở ẩn một năm, vẫn tiếp tục là nhân vật nổi tiếng nhất trong giới võng phối. Chỉ cần chủ đề về cậu, mọi người luôn siêng năng tám.

Năm năm trước, võng phối bình chọn thanh âm khiến người ta khó quên nhất, Cửu Mộng đã ở ẩn hai năm vẫn được nhiều phiếu nhất. Dù cho là fan hay người qua đường, tự đáy lòng vẫn âm thầm thừa nhận một câu, âm sắc của Cửu Mộng hay như vậy, không phối kịch, không là chủ dịch vai chính, thật quá lãng phí.

Bốn năm trước, Cửu Mộng ở QQ của mình viết một câu: “Chung Nam sơn hạ, Hoạt Tử nhân mộ, thần điêu hiệp lữ.” Câu này chưa nói xong, mọi người đều biết ý cậu. Fan của cậu tất cả đều viết một câu — “Tuyệt tích giang hồ (2)”. Trong giới võng phối, một mảnh kêu rên.

Ba năm trước, Cửu Mộng vẫn ở ẩn, không ai tìm được. Dần dần người ta lãng quên cậu, rất nhiều fan cũng rời đi.

Hai năm trước, tròn năm năm biến mất, Cửu Mộng lặng lẽ mở weibo, bị fan phát hiện. Thế nhưng weibo của cậu lại cài đặt không cho comment, thậm chí còn định kỳ loại bỏ fan. Các fan không thể làm gì khác hơn là bookmark trang của cậu, không dám follow. Người qua đường cùng anti fan đều chê cười Cửu Mộng và fan, chẳng qua họ không hiểu. Chỉ có fan lâu năm của Cửu Mộng mới biết, cậu không thích đám đông. Đương nhiên, cũng có những trái tim mỏng manh không hiểu, bởi vậy mà từ fan thành anti fan. Đại khái qua một năm, nhân khí triệt để cạn, bị người ta quên lãng, cậu mới mở comment.

Một năm trước, giới võng phôi thỉnh thoảng cũng có người nhắc tới Cựu Mộng. Mỗi khi nói tới mỹ âm, ngạo kiều, nghe qua một lần khó có thể quên, kịch kinh điển, lời kịch cũng kinh điển, Cựu Mộng đều được nhắc tới. Thế nhưng cũng chỉ có mấy người biết mà thôi. Có lúc người mới hiểu kỳ hỏi một câu: “Cựu Mộng là ai?”. Lúc này, người cũ mới bồi hồi, cảm thấy vấn đề này quá thương tâm, thời gian trôi qua thực nhanh, Cựu Mộng đã thật sự thành quá khứ.

Hôm nay, lại đi dạo trong diễn đàn võng phôi, hầu như không nhìn thấy tên của Cựu Mộng nữa. Có rất nhiều người mới nổi, đều rất giỏi, ra kịch nhanh, lượng fan đông, fan mới gia nhập cuồn cuộn không ngừng. Bọn họ thích CV này, yêu CV kia, lại không biết rằng, giới võng phôi, đã từng có một CV đại thần, thanh âm của cậu, nghe một lần khó quên.

Mạnh Cửu chưa từng nói lui giới, cậu chỉ ở ẩn. Vì sao lại không lui giới, chính cậu cũng luôn tự hỏi. Có lẽ, cậu vẫn đang chờ Bất Từ trở về. Chờ Bất Từ cho cậu một lời giải thích, chờ Bất Từ đột nhiên xuất hiện, nói với cậu, anh đã về rồi.

Tít tít tít...

Lúc này, có tin nhắn tới, một tin nhắn QQ vô cùng hấp dẫn sự chú ý của Mạnh Cửu.

Khai bao hồ mới *tung bông* Đang làm Chuyện xấu CP ngọt sâu răng, sang bộ này ngược thấy thảm quá T~T

*Chú thích:

(1) Hiệp dịch: vai phụ.

(2) “Chung Nam sơn hạ, Hoạt Tử nhân mộ, thần điều hiệp lữ”: ai nghe cũng biết nói về câu chuyện Dương Quá và Tiểu Long Nữ. Khi nhắc tới câu này, mọi người sẽ biết đó chính là Cổ Mộ, nhớ tới việc Tiểu Long Nữ và Dương Quá ở ẩn tại Cổ Mộ, thế nên nối tiếp mới là câu “Tuyệt tích giang hồ”.

2. Chương 2

Tiên Chanh: Cựu Mộng sama, anh có ở đó không? Ba tháng sau đoàn kịch Cẩm Thanh ăn mừng sinh nhật tròn tám năm, quyết định làm quà mừng, muốn tìm anh phôi âm, lời kịch không nhiều lắm, có thể không?

Tiên Chanh: Cựu Mộng sama, em biết anh ở ẩn lâu rồi. Có thể làm mà, bây giờ là tròn bốn năm, là một trong những người tham gia đoàn kịch từ những ngày đầu, anh sẽ không nhẫn tâm cự tuyệt em đúng không?

Tiên Chanh: Cựu Mộng sama, em biết anh onl, cầu đừng giả chết ~~~~(>_<)~~~~

...

Tiên Chanh liên tục gửi tin, ngữ khí vừa mềm mỏng vừa cứng rắn, tận lực dùng tình cảm để làm cậu mềm lòng. Mạnh Cửu biết cô gái này rất tấn trách, là staff nổi tiếng trong giới, cơ bản đều là người khác cầu cô giúp đỡ. Cô có thể kiên trì cầu cậu như thế, khiến Mạnh Cửu có chút ngoài ý muốn. Vì vậy cậu đáp lại một câu.

Cựu Mộng: Tôi đã về hưu lâu như vậy, cô tìm tôi phối kịch không sợ người ta phản đối sao, tự tìm ngược à?

Tiên Chanh: Cựu Mộng sama, anh đùa à? Ai nói anh không có fan, fan của anh chỉ là đều đi theo anh ở ẩn mà thôi, ngày nào anh ra kịch, ngày ấy bọn họ nhất định từ bốn phương tám hướng ủa về, một lần nữa vây quanh diễn đàn võng phối, chiếm hot topic.

Thấy những lời này, tâm tư Mạnh Cửu chấn động mạnh, có chút trầm xuống. Cậu thực ra rất sợ hãi trở lại giới, sợ nhìn thấy tên mình đặt cùng với tên người khác. Cái này tựa như đâm thẳng vào lòng cậu, đau nhức vô cùng, làm cậu khổ sở chết đi sống lại.

Tiên Chanh: Cựu Mộng sama, anh có biết bao nhiêu người ngày đợi đêm mong, muốn được nghe thấy tiếng anh hay không? Anh coi như giúp họ thực hiện ước mơ đi.

Tiên Chanh: Sama, anh đừng giả chết!

Tiên Chanh: Sama, hay là anh cứ nhìn kịch bản trước đi, lần này mừng ngày thành lập xã kịch, kịch bản được chuẩn bị đặc biệt, nhân vật tuy đồng nhưng đều có cá tính riêng của mình.

Tiên Chanh: Ô ô, lần này đoàn trưởng yêu cầu cần phải thông đồng với bốn vị đại thần trong đoàn kịch. Nên Cựu Mộng sama, anh nhất định phải tiếp kịch này. Em van anh, em van anh.

Trong giới võng phối, có một biệt danh hô phong hoán vũ, Thất đại thần. Đây là biệt danh đặt cho bảy CV. Bảy người, ra mắt sớm, kinh nghiệm nhiều, phối toàn là kịch kinh điển, nhân khí vô cùng vượng. Nhiều năm trôi qua như vậy, vẫn chẳng ai có thể vượt qua được địa vị của họ. Vì vậy, mọi người mới gọi họ là Thất đại thần.

Cẩm Thanh, có tới bốn trong số bảy người. Nhưng mà giờ cũng chỉ còn có hai người, mà hai người này cũng không tiếp kịch mới, bắt đầu vào giai đoạn lấp hố. Mặt khác, hai vị đại thần còn lại, một người chính là Cựu Mộng ở ẩn, người kia, là Bất Từ đã lui giới từ lâu.

Biệt danh Thất đại thần được nghĩ ra từ ba, bốn năm về trước, đến giờ đã trở thành một dấu mốc.

Đã từng có lúc diễn đàn võng phối có rất nhiều fan của CV nổi tiếng nơi nơi bình luận, nói người của mình nổi hơn, là đại thần. Cuộc chiến nổi hay không nổi chính là chuyện thường xảy ra, chỉ cần nhắc tới tên một CV bình thường thôi cũng sẽ bị chê cười.

Sau lại có người nói, mỗi ngày bị nổi hay không nổi luân, thực sự phiền chết rồi, trực tiếp chọn ra những đại thần chân chính, miễn cho sau này mỗi ngày đại chiến. Đại thần chân chính phải có kinh nghiệm, có nhiều fan, có kịch kinh điển. Cuối cùng, đa số quần chúng tán thành, chọn ra bảy CV, gọi là Thất đại thần.

Tuy rằng cũng có người mới kiêu ngạo hỏi một câu: “Cự Mộng dựa vào cái gì mà tiến vào top bảy đại thần, hần ta không có kịch, không có fan. Bất Từ cũng dựa vào cái gì mà xưng là đại thần? Hần đã sớm lui giới?”

Lúc này, rất nhiều người cũ nhảy ra, nói cho họ biết, khi Cự Mộng cùng Bất Từ còn ở trong giới, bọn họ ngay cả YS cũng chưa từng liếc qua. Cự Mộng cùng Bất Từ đều thuộc dạng ẩn dật triệt để, thời gian xuất hiện không dài, nhưng có nhân khí như vậy, hoàn toàn xứng là đại thần. Các người có bản lĩnh thì thử ở ẩn ba, bốn năm không ra mặt xem, đến lúc đó còn có ai nhớ tới các người hay không.

Biệt hiệu Thất đại thần xác thực làm rất nhiều fan của mấy CV đang nổi đỏ mắt. Bọn họ ước gì đại thần nhà mình có thể đề tên trên bảng vàng. Thịnh thoảng cũng có fan nhảy ra nói rằng trong bảy đại thần có người từ lâu đã lui giới, nên tuyển lại lần nữa, tự để cử ai đó ai đó ai đó.

Đáng tiếc, bọn họ cho rằng Cự Mộng với Bất Từ không còn fan, thực ra chỉ là fan của họ theo họ ở ẩn mà thôi. Nếu bàn về sức chiến, fan của Bất Từ cùng Cự Mộng không ai có thể sánh bằng. Năm ấy đại chiến ba tháng, có rất nhiều người chứng kiến tận mắt.

Hôm nay Thất đại thần đã trở thành một tồn tại vĩnh cửu, chỉ cần có một người trong số đó ra phối kịch, đảm bảo là đại sự khó lường. Nếu như một bộ kịch có thể mời tới bốn đại thần cùng làm, tuyệt đối là vở kịch lịch sử, mặc kệ kịch bản ra sao, chắc chắn sẽ trở thành một vở kịch kinh điển. Huống chi, bốn vị đại thần mà Tiên Chanh nói ở đây, trong đó có Bất Từ đã lui giới nhiều năm, và Cự Mộng ở ẩn.

Bất Từ cùng Cự Mộng xuất hiện lần nữa chính là mộng tưởng của biết bao nhiêu người. Bất Từ cùng Cự Mộng lần nữa phối kịch tuyệt đối sẽ làm giới võng phối mới bình tĩnh được hai tháng lại nổi lên một màn tình phong huyết vũ. Fan cũ trở về, fan mới sẽ bù lại lịch sử, đều là những chuyện không thể nào đoán trước được.

Bất Từ... Lòng Mạnh Cửu hồi hộp, ngón tay nhanh chóng gõ chữ, gửi một câu.

Cự Mộng: Bất Từ... đáp ứng rồi?

Bên kia, Tiên Chanh rất nhanh đã trả lời.

Tiên Chanh: Đúng vậy, đúng vậy, Bất Từ sama đã đáp ứng rồi. Thế nên em mới dám tới tìm Cự Mộng sama.

Tiên Chanh: Ngay cả Bất Từ sama lui giới cũng đáp ứng rồi, Cựu Mộng sama nghìn vạn lần đừng ngạo kiêu nha, nhất định phải đáp ứng. Anh anh anh, cả nhà đã hy vọng ngày này từ rất lâu, rất lâu rồi...

Cựu Mộng: Kỳ thực tôi tính tròn mười năm sẽ tiếp kịch, tặng cho những fan vẫn còn thích tôi.

Tiên Chanh: Ai nha, sama, anh thật tốt. Thế nhưng còn phải chờ hai năm, fan của anh đều làm mẹ cả rồi a a a a. Nhân dịp lần này tròn tám năm thì tiếp kịch đi mà.

Khi Mạnh Cửu thấy Bất Từ đáp ứng tiếp kịch, cậu cũng đã quyết định tiếp kịch rồi. Hiện tại chỉ là cậu tâm trạng vui vẻ, muốn cùng cô em gái này nói chuyện phiếm mấy câu mà thôi.

Cựu Mộng: Vậy tôi làm CP với ai?

Tiên Chanh: Cái này, Cựu Mộng sama đương nhiên là CP với Bất Từ sama rồi. A a a a, Cựu Mộng sama đừng đánh em, đánh cũng đừng đánh vào mặt. Không có biện pháp, đây chính là yêu cầu của quần chúng.
~~~~(>_<)~~~~

Quả nhiên, là Bất Từ a...

Khi Mạnh Cửu thấy cái tên kia, bất giác nhớ lại nhiều năm trước, khi là CP của Bất Từ.

Nếu như nói điều gì đã tạo nên nhân khí cao của Bất Từ và Cựu Mộng, thì đó chính là công âm ôn nhu từ tính của Bất Từ, thụ âm quyến rũ tự nhiên, thụ âm số một giới võng phối của Cựu Mộng. Thanh âm của hai người đặc biệt, nghe một lần là sẽ nhớ kỹ. Nhưng, hai người phối kịch không nhiều, lại từ lâu đã rời khỏi, vì sao còn có thể thu hút người ta như vậy, chắc chắn có quan hệ với CP hai người họ.

Tám năm trước, sau kịch Anh là mối tình em nói không nên lời, CP Bất Cựu liền được sinh ra. Khi ấy, ngay cả không phải fan của CP Bất Cựu, nghe thấy bài hợp xướng của Bất Từ và Cựu Mộng cũng sẽ nhin không được mà nói “Nếu như thanh âm có thể yêu nhau...”. Khi ấy, hai người họ hợp xướng đã cảm động vô số người.

Fan Bất Cựu vẫn kiên cường tồn tại cho tới giờ, cho dù họ đã từng chia rẽ, ở trong CP lâu Bất Cựu cãi nhau tới bởi, cho dù đương sự một người lui giới, một người ở ẩn, bọn họ vẫn kiên trì, chỉ là gần hai năm nay cũng rời đi không ít.

CP Bất Cựu là CP của giới võng phối từ thuở ban đầu, đôi CP tinh phong huyết vũ nhất của giới, đôi CP ngược tâm nhất của giới. Trong diễn đàn, nếu như đào lên được một topic khủng, toàn bộ chắc chắn là CP lâu của họ, hoặc là topic cãi nhau.

Cô bé chuẩn bị cũng là một fan của CP Bất Cựu, nhưng mà gia nhập sau, không tham gia đại chiến bảy năm trước. Có đôi khi Mạnh Cửu cũng không thể nào hiểu nổi mấy cô gái này, chính chủ đã chia tay lâu rồi, vậy mà họ lớp trước ngã xuống, ngay lập tức đã có người sau tiến lên, thực bất khả tư nghị. Đúng là

tự đi tìm ngược mà.

Bất Từ... Cậu không ngờ còn có thể cùng Bất Từ một lần nữa trở thành CP. Sau bảy năm, lại một lần nữa làm CP. Mạnh Cửu trấn định tinh thần, gửi tin nhắn.

Cựu Mộng: Gửi tôi kịch bản.

Tiên Chanh: A a a a, Cựu Mộng sama, anh đúng là người tốt (/ /)

Mạnh Cửu nhận kịch bản, tiện tay mở ra xem. Kịch kỷ niệm thành lập lần này thực ra cũng chỉ là một đam mê cố sự, mượn danh nghĩa mừng tròn tám năm khánh thành xã kịch mà phát hành mà thôi. Vai cậu phối là thụ phụ, lời kịch không nhiều, nhưng rất sâu sắc.

Mạnh Cửu biết vì sao đoàn trưởng lại muốn mời bốn đại thần tới phối kịch này. Bởi vì vài năm nay, Cẩm Thanh có một đoàn kịch khác cạnh tranh — Thì Quang.

Thì Quang, thành lập sau Cẩm Thanh một năm, chính là đoàn kịch có ba vị đại thần còn lại trong Thất đại thần. Cẩm Thanh từng đứng ở vị trí độc tôn, nay bởi vì dàn CV trong tay không ra kịch mới, số lượng kịch cùng chất lượng kịch hai năm nay đều bị Thì Quang vượt qua. Biệt hiệu Vong phối đệ nhất kịch đoàn, mắt thấy sớm sẽ bị đoạt mất.

Vậy nên lúc này Cẩm Thanh mới tổ chức kỷ niệm hoành tráng như vậy, chính là để phản kích, chấn hưng lại khí thế năm ấy.

Tiên Chanh: Cựu Mộng sama, tới diễn đàn tổ kịch đi, 123xxx (^o^)/~

Mạnh Cửu hầu như không chút do dự thêm nhóm kia vào. Nói là diễn đàn tổ kịch, không bằng nói là lần hội ngộ lịch sử của các đại thần Cẩm Thanh.

Chủ dịch công thụ quả nhiên là hai vị đại thần kia, hiện tại là vai chính tuyệt đối của Cẩm Thanh. Chuẩn bị Tiên Chanh là chuẩn bị nổi tiếng trong giới, chỉ cần là kịch do cô làm, chất lượng đảm bảo. Mặt khác, đạo diễn, tuyên truyền, biên kịch không ai không phải đại thần. Thậm chí còn có hậu kì nổi tiếng đã lui giới hai năm quay lại.

Mạnh Cửu tìm một vòng, ngoài ý muốn phát hiện, mọi người đều đã đến đông đủ, chỉ thiếu mỗi công phụ Bất Từ.

3. Chương 3

Lúc này, trong diễn đàn mọi người đang nói chuyện. Tất cả đều là người cùng một đoàn kịch, bình thường đều như vậy, nói chuyện phiếm trong diễn đàn, không cố kị điều gì.

Chuẩn bị – Tiên Chanh: Cựu Mộng sama đã tới, cả nhà chuẩn bị nhào vào! ( )/

Tuyên truyền – Quả Quả: Cựu Mộng sama??? Trời ơi, tôi có nhìn lầm không?

Chuẩn bị – Tiên Chanh: Không lâmng, chính là Cựu Mộng sama!!! Ha ha ha!! Mau bội phục tôi đi!!!

Tuyên truyền – Quả Quả: Gào khóc, nhào vào Cựu Mộng sama! (^ ^)

Trang trí – Long xù: Cựu Mộng sama!!! Em rất rất nhớ thanh âm của anh!!

Biên kịch – Qua Qua: Nhào vào Cựu Mộng sama.

Chủ dịch – Thốn Bộ Nan Hành: Nhào vào.

Chủ dịch – Ly Huyền: Nhào vào.

Chủ dịch – Thốn Bộ Nan Hành: Em là tiểu thụ, em nhào vào làm gì?

Chủ dịch – Ly Huyền: Anh mới là tiểu thụ! Cả nhà anh là tiểu thụ! Cả tiểu khu anh là tiểu thụ!

Đạo diễn – Diệp Tử: Ly tiểu thụ xù lông rồi (^o^)/~

Chuẩn bị – Tiên Chanh: Ly tiểu thụ xù lông rồi (^o^)/~

Tuyên truyền – Quả Quả: Ly tiểu thụ xù lông rồi (^o^)/~

Trang trí – Long xù: Ly tiểu thụ xù lông rồi (^o^)/~

Chủ dịch – Thốn Bộ Nan Hành: Ngoan, vuốt lông (~)

Đạo diễn – Diệp Tử: Gào khóc, Thốn Bộ sama thật chiều chuộng. Ly tiểu thụ, cậu đừng ngạo kiều nữa.

Chủ dịch – Ly Huyền: Hứ, không thềm để ý tới mấy người, tôi muốn cùng nói chuyện với Cự Mộ sama của tôi. Cự Mộ sama, tôi là fan của anh, anh lần nữa phối kịch, tôi hạnh phúc chết rồi o(*//// //*)q

Tuyên truyền – Quả Quả: Thốn Bộ sama, tiểu thụ nhà anh trèo tường.

Chuẩn bị – Tiên Chanh: Thốn Bộ sama, tiểu thụ nhà anh trèo tường.

Biên kịch – Qua Qua: Em cũng muốn nói. Cự Mộ sama tiếp kịch, thật sự là rất hạnh phúc, sama, em yêu anh!!!

Chủ dịch – Thốn Bộ Nan Hành: Em ấy trèo tường cũng không phải ngày một ngày hai.

Chuẩn bị – Tiên Chanh: Lầu trên phá hư đội hình ( )~→

Hiệp dịch – Cự Mộ: Ly tiểu thụ, cậu trước đây đã từng thổ lộ với tôi, cậu quên sao?

...

Chủ dịch – Thốn Bộ Nan Hành: Tôi đi thu thập một chút, lát trở lại.

Chủ dịch – Ly Huyền: kahfafbakfscvahfbwujc

Biên kịch – Qua Qua: Tôi hình như thấy được số phận bi thảm của Ly tiểu thụ.

Tuyên truyền – Quả Quả: Tôi cũng vậy.

Chuẩn bị – Tiên Chanh: Cự Mộ sama quả nhiên danh bất hư truyền, câu đầu tiên đã KO Ly tiểu thụ.

Hậu kỳ – Quy Khư: Cự Mộ, đã lâu không gặp ^_^

Hiệp dịch – Cự Mộ: Đã lâu không gặp ^_^

Chuẩn bị – Tiên Chanh: Ủầy, Cự Mộ sama với Quy Khư không ngờ hai người biết nhau!

Mất Mạnh Cửu có chút xót, xoa xoa mắt, không muốn tiếp tục trò chuyện nữa. Chuyện của cậu cùng Quy Khư, cứ để cho Quy Khư giải thích đi. Còn việc Bất Từ không xuất hiện trong diễn đàn, cậu chẳng có tư cách gì để hỏi.

Tất cả những người hiểu rõ nội tình đều biết, năm ấy cậu rất thích Bất Từ, Bất Từ đi chỗ nào, cậu chạy theo tới đó. Thấy CP Bất Cự ra đời, cậu rất thích, bình thường cũng hay ra vào CP lâu.

Sau đó, Bất Từ nói với cậu, fan CP YY nghiêm trọng làm ảnh hưởng tới tình cảm ngoài đời của hắn, nói cậu hãy tận lực ít xuất hiện song song với hắn, không nên tạo cơ hội cho fan CP YY ra cái gì nữa. Mạnh Cửu sao có thể nghe theo, cậu chỉ hận không thể cho toàn thể giới nghĩ rằng cậu là một đôi với Bất Từ.

Cho nên, Bất Từ lui giới.

Bất Từ lui giới rồi, nguyên nhân thì những người trong cuộc đều biết, sau lại bị truyền ra ngoài, fan bên ngoài cũng biết vì sao Bất Từ lui giới. Fan Bất Từ đổ lỗi cho Cự Mộng, fan Cự Mộng mắng Bất Từ cặn bã. Rất nhiều fan tốt nghiệp, cũng có fan chuyển thành fan Cự Mộng, anti Bất Từ, hoặc chuyển thành fan Bất Từ, anti Cự Mộng. Đó chính là đại chiến ba tháng rầm rộ trên diễn đàn vòng phối.

Thế nhưng, thật ra nguyên nhân mà mọi người biết là giả.

Mạnh Cửu cùng Bất Từ đúng là một đôi, bởi vì Bất Từ yêu cầu cậu che giấu, thế nên cậu mới giấu. Chuyện của cậu với Bất Từ, cậu chỉ kể đúng cho Quy Khư. Quy Khư là bạn cùng lớp bốn năm đại học của cậu ở ngoài đời.

Nguyên nhân Bất Từ lui giới, nguyên nhân cậu cùng Bất Từ chia tay, cho tới bây giờ chỉ có một lý do duy nhất – ngoại tình. Bởi vì cậu phát hiện Bất Từ ngoại tình, Bất Từ muốn chia tay với cậu. Cậu nói với Bất Từ, em tha thứ cho anh, có thể đừng chia tay không? Bất Từ lại nói, khoảng cách giữa chúng ta quá xa, một người S thị, một người C thị, anh không tới chỗ em, thì em phải tới chỗ anh. Không phải bởi vì khoảng cách địa lý, chúng ta sớm muộn gì cũng chia tay.

Mạnh Cửu không nói hai lời liền tới S thị, lúc ban đầu, bọn họ trải qua những ngày ở chung vô cùng hạnh phúc. Thẳng cho tới khi, một loạt sự tình phát sinh, Mạnh Cửu mới chặt vật thu thập hành lý, chạy trốn về C thị. Bất Từ cũng tuyên bố lui giới.

Cho dù là năm ấy, Bất Từ ngoại tình, Bất Từ đề nghị chia tay trước. Thế nhưng, Mạnh Cửu vẫn thủy chung nhớ hắn mãi không quên.

Rất nhiều người nói Mạnh Cửu độc ác, nói cậu kiêu căng, nói cậu cao quý lãnh diễm, thực ra, Mạnh Cửu chỉ là cô đơn. Nhiều năm như vậy, cậu vẫn cô đơn, vẫn thích Bất Từ.

Suy nghĩ một lúc, Mạnh Cửu vẫn nhịn không được, nhắn cho Tiên Chanh.

Cự Mộng: Vì sao Bất Từ không tiến đàn?

Sau khi gửi tin này, Tiên Chanh không hề trả lời. Mạnh Cửu buồn bực nhìn ava không hề nhúc nhích của cô, hoài nghi có phải mình rất mạng rồi không. Đến khi cậu xác nhận rằng mạng của mình vô cùng ngon,

rất cục cũng thấy Tiên Chanh trả lời.

Tiên Chanh: Cựu Mộng sama, thực ra... Bất Từ sama từ chối tiến đàn, nói em là có việc gì cứ tìm anh ấy là được rồi.

Thấy những lời này, Mạnh Cửu nhin không được cười tự giễu. Anh trốn cậu còn không kịp.

Một CP đã từng là làm mưa làm gió trong giới vông phối, kỳ thực đã sớm không còn tồn tại. Hai chính chủ, xa cách như vậy, chỉ có fan CP vẫn còn kiên trì.

Tâm tình Mạnh Cửu có chút trầm trọng. Từ khi tình cờ gặp lúc chiều, trái tim cậu vẫn như bị bóp nghẹn, không biết làm thế nào để phát tiết, cậu up lên weibo một status.

Cựu Mộng: *Sau nhiều năm không gặp, tránh không được cảm thấy xa lạ.*

Mạnh Cửu rất khiêm tốn, trong giới vông phối hỗn loạn này, sự khiêm tốn của Mạnh Cửu đúng là làm người khác giận sôi gan. Cậu không có diễn đàn, weibo không cho comment, thậm chí còn không có kênh YY chính thức — cho dù cậu hát rất êm tai.

Có đôi khi ngay cả người qua đường và anti còn phải đồng tình với fan Cựu Mộng, đều cảm thấy fan Cựu Mộng rất đáng thương.

Ví dụ như nói, Mạnh Cửu lên YY, nhưng cậu lại ngạo kiều để ẩn thân. Mỗi lần cậu vừa online, các fan chỉ có thể tìm tới kênh mà cậu thường tới. Sinh nhật cậu chẳng bao giờ mở ca hội. Thế nhưng khi bạn bè mở hội, cậu vẫn yên lặng tới dự. Bạn bè muốn cậu hỗ trợ góp vui, cậu cũng sẽ lên mic hát vài bài. Những lúc này, fan của cậu lệ rơi đầy mặt, bởi vì phúc lợi này thực sự quá ít.

Thế nhưng khiêm tốn như vậy vẫn không làm giảm nhân khí của Mạnh Cửu. Có đôi khi chính cậu cũng không hiểu, vì sao chỉ phối có hai bộ kịch, chỉ làm hiệp dịch có hai bộ, mà có thể trở thành nổi tiếng đến vậy. Cậu rõ ràng đã phi thường khiêm tốn rồi.

Mạnh Cửu không muốn nổi tiếng, thế nên lúc nào cũng khiêm tốn. May mà, trải qua bảy năm ở ẩn, cậu cũng đã hoàn toàn hết thời. Đây chính là điều cậu muốn, cậu rất thỏa mãn với tình trạng bị mọi người quên lãng lúc này.

Phát xong weibo, vài phút sau, đã có bình luận. Mạnh Cửu mặt không biến sắc, mở ra xem.

Có cái là chiếm sô pha, có cái là chào hỏi, cũng có cái là tám chuyện. Bầu không khí rất tốt, nhưng mà có một cái bình luận gây chấn động vô cùng.

23L: Gặp lại? Làm sao bây giờ, em không hiểu, lẽ nào là sama gặp lại Bất Từ sama sao?

24L: Cô nương lâu trên thỉnh tự trọng, mạng ảo với đời thực cần phân biệt rõ ràng.

25L: Đã là quá khứ nhiều năm trước, sao cô còn nhắc lại? Buông tha cho Cựu Mộng sama đi. Anh ấy một chút cũng không muốn nhắc tới người kia.

26L: Fam Cựu Mộng với chủ nhân đều cao quý lãnh diễm như nhau, anh ta không muốn nhắc tới? Các người chẳng phải luôn ước gì anh ta nhắc tới Bất Từ, để tiếp tục mối tình Bất Cựu của mấy người sao.

27L: Fan nhà bên kia tới đây làm gì? Chủ nhân nhà cô đã sớm lui giới rồi.

28L: Người qua đường chỉ tùy tiện nói một câu đã bị fan nhà này ném đá rồi. Fan Cựu Mộng quả nhiên là BLX. Đáng đời, có cho cũng không ai thêm!

29L: Ngại quá, tôi chỉ là fan Cựu Mộng, chưa bao giờ là fan CP Bất Cựu, đừng ở trước mặt tôi nhắc tới cái tên này, tôi buồn nôn.

30L: Có gì mà phải âm ỉ, cả hai người đều đã hết thời rồi, lẽ nào còn muốn phối kịch nữa sao? Muốn tìm cách kéo lại CP của mình sao?

31L: Dù sao thì cũng nổi tiếng hơn chủ nhân nhà cô!

32L: Âm ỉ cái gì? Làm gì mà phát điên dưới weibo nhà người ta, quay về diễn đàn của mấy người đi.

...

Chỉ là một stt, chẳng nhắc tới ai, cũng chẳng nhắc tới giới, thế nào lại biến thành như vậy? Cậu rõ ràng đã hết thời, giới võng phối cũng lâu chẳng ai nhắc tới cậu nữa, vì sao phát một weibo mà cũng rước tới nhiều bình luận đến vậy. Mạnh Cửu cười khổ, xoa xoa, chẳng định xem tiếp comment bên dưới nữa.

Bỗng nhiên cậu nghĩ, hồi mới lập weibo, cài đặt cấm bình luận thực là một lựa chọn đúng đắn. Chẳng hiểu thế nào mà sau này lại mở bình luận. A, hiện tại mà cấm bình luận nữa, chắc chắn là rước tới một màn ném gạch. Quên đi, coi như không nhìn thấy là được rồi.

Mạnh Cửu quyết định ngó lơ với comment. Nhưng trong lòng không cách nào bình tĩnh được.

Lẽ nào cả đời này cậu thực sự không thể thoát khỏi cái bóng của Bất Từ hay sao? Đã nhiều năm như vậy, cậu mệt mỏi lắm rồi.

Mạnh Cửu tựa vào ghế, tâm tư lại quay về với tám năm trước... Đó là những mảnh ký ức rất xa xôi...

4. Chương 4

Tám năm trước, những ký ức đã trở nên quá xa xôi. Khi ấy, Mạnh Cửu mới vào năm nhất đại học.

Mạnh Cửu là gay, cậu đã sớm biết điều này. Cậu biết tính tình mình hướng nội, cậu không sợ hãi, nhưng cũng chẳng ngu ngốc tới mức nói chuyện này cho ai. Cậu chỉ ngày càng khép mình hơn. Khi mới khai giảng đại học, mọi người trong ký túc xá ra ngoài chơi hết cả, cậu một mình ở trong ký túc lên mạng.

Cậu có hứng thú với CV, cái thời mà kịch truyền thanh mới manh nha phát triển. Những lúc rảnh rỗi, Mạnh Cửu chọn nghe kịch đam mỹ. Tình cờ có một lần, Mạnh Cửu nghe thấy trong một vở kịch, giọng công quân thập phần ôn nhu, thoáng cái đã mê hoặc cậu.

Ngay lập tức cậu đi tìm pro5 của công quân. Người ấy gọi là Bất Từ, vừa mới bắt đầu phối kịch truyền thanh. Vở kịch mà Mạnh Cửu vừa nghe, là bộ kịch duy nhất của Bất Từ. Mạnh Cửu âm thầm vui vẻ, cậu được nghe bộ kịch duy nhất của hắn, hắn chính là duyên phận?

Tuy rằng không phối kịch, nhưng Bất Từ có vài bài hát. Mạnh Cửu download tất cả nhạc xuống, cẩn thận tải vào điện thoại, lúc nào cũng nghe. Ban ngày nghe, buổi tối nghe, đi học nghe, đi ăn nghe. Cậu triệt để bị giọng ca này mê hoặc.

Trong lòng xốn xang, cậu rất muốn làm quen với Bất Từ, rất muốn, rất muốn. Lúc này, cậu thấy thông báo đoàn kịch Cẩm Thanh chiêu mộ CV, đó chính là đoàn kịch của Bất Từ, vì vậy cậu mới bất chấp tất cả báo danh.

Khi phỏng vấn, cậu rất khẩn trương, lắp ba lắp bắp. Thế nhưng thanh âm của cậu không ngờ lại rất được tán thưởng. Trong trẻo, lạnh lùng, kinh diễm, cuốn hút, âm sắc hay, cao độ chuẩn... Hết thấy những người tham gia phỏng vấn lúc đó đều công nhận. Đạo diễn đưa cậu một đoạn lời kịch, bảo cậu đọc.

“Anh vĩnh viễn cũng không thể biết được, trong lòng em có bao nhiêu yêu anh. Em không dám nói với anh, cũng không dám biểu lộ rõ ràng. Em chỉ có thể mỗi ngày len lén nhìn anh, ở trong lòng yên lặng tâm sự với anh. Chỉ cần thể thôi cũng là chuyện hạnh phúc nhất trên đời.”

Mạnh Cửu nhìn lời kịch, nghĩ tới tình cảm mà cậu dành cho Bất Từ, khi đọc ra, thập phần cảm động. Lúc này, có mấy người đánh tiếng chiêu mộ Mạnh Cửu, muốn cho cậu phối một vai hiệp dịch thụ.

Sau khi thành công gia nhập đoàn Cẩm Thanh, Mạnh Cửu cũng không có tới làm phiền Bất Từ, cậu giống như trong kịch bản viết, mỗi ngày chỉ len lén nhìn avatar của Bất Từ sáng lên, rồi lại tới đi. Chỉ nhìn hân tâm trạng thay đổi bất thường. Cho dù như vậy, Mạnh Cửu vẫn cảm thấy hạnh phúc không gì sánh được.

Sau khi kịch Anh là mối tình em nói không nên lời được lên kế hoạch, Mạnh Cửu lúc đó mới biết, hóa ra người cậu cần đáp kịch chính là Bất Từ.

Khi lần đầu dàn dựng kịch, Mạnh Cửu khẩn trương tới mức không nói lên lời. Bất Từ vô cùng ôn nhu nói chuyện với cậu, nỗ lực giảm bớt tâm tình lo lắng của cậu.

Nghe theo tiếng an ủi của Bất Từ, Mạnh Cửu dần bình tĩnh lại. Cậu nhất định phải làm thật tốt, không thể để Bất Từ thất vọng. Để tới khi cậu có đủ tư cách để đứng bên cạnh Bất Từ, cậu sẽ thổ lộ với hắn. Mạnh Cửu tự nhủ vậy.

Khi đệ nhất kì được phát hành, tiếng vang vô cùng lớn. Kịch đam mỹ tám năm trước thực ra cũng không được chào đón như ngày nay. Nhưng bởi vì phối âm rất hay, kịch bản lại hấp dẫn vô cùng, thế nên mới thu hút được sự quan tâm của đông đảo người nghe. Nhưng, mọi người chỉ quan tâm tới chủ dịch, chẳng ai để ý tới hai vị hiệp dịch.

Thẳng tới khi đệ nhị kì ra lò, ở đó, Cựu Mộng cùng Bất Từ phối CP phụ diễn một đoạn tình cảm sâu sắc, khiến cho vô số muội muội cảm động.

Anh là mối tình em nói không nên lời kỳ bốn được hoàn thành. Chủ dịch công thụ mặc dù cũng nổi tiếng, nhưng cảm giác CP không thật, khiến cho mấy cô gái không hứng thú. Trái lại, hai hiệp dịch Cựu Mộng và Bất Từ lại mang thanh âm vô cùng thân mật, còn là mỹ âm nghe qua khó quên, mấy cô thích tới chết đi sống lại.

Cựu Mộng tuy rằng lo lắng mấy chuyện CP sẽ khiến Bất Từ phản cảm, nhưng vẫn nhịn không được cảm thấy sung sướng, thường một mình len lén vào CP của cậu với Bất Từ. Nhìn mấy cô nàng trong lâu bày ra các loại chứng cứ JQ, cậu cười cười rồi lại nhẹ nhàng thở dài: “Nếu như là thật thì tốt biết mấy.”

Mạnh Cửu hát rất êm tai, nhạc đệm của Anh là mối tình em nói không nên lời chính là do cậu hát, mê chết người nghe. Bất Từ hát cũng rất hay. Mấy lần khi dàn dựng kịch, có lúc thấy mệt mỏi, Bất Từ sẽ hát. Sau đó lại biết Mạnh Cửu hát cũng hay, Bất Từ thường cổ vũ cậu hát cho hắn nghe.

Lúc đầu, Mạnh Cửu rất e thẹn, nhưng không lay chuyển được yêu cầu sắt đá của Bất Từ, đành phải hát. Hát xong, thật lâu chỉ là một mảnh yên lặng. Mạnh Cửu khổ sở tới muốn khóc.

“Nghe không hay sao?” Mạnh Cửu cắn chặt đôi môi đỏ tươi tới mức bật máu.

“Không không, rất dễ nghe.” Bất Từ vội vàng đáp, thanh âm ôn nhu nói với Mạnh Cửu: “Cựu Mộng, cậu hát rất hay, nếu có cơ hội thì chúng ta hợp xướng nhé.”

Đối mặt với thời cơ tiếp xúc thân mật thành linh nhảy tới, Mạnh Cửu liều chết đáp ứng: “Được, được.”

Sau đó hai người lại cùng tiếp chung một bộ kịch, trở thành CP phụ. Hơn nữa còn hợp xướng nhạc đệm. Fan CP đều công nhận, ngay cả bầu không khí cũng là màu hồng tình ái.

Nếu như mãi mãi có thể như vậy thì thật tốt biết mấy. Mạnh Cửu cười cười, trong đầu cứ hiện dần từng

chuyện của bảy năm trước, từng chuyện, từng chuyện làm cậu triệt để thương tâm.

Mạnh Cửu lục trong máy tính, tìm ra một bài hát. Thủy tinh Biểu diễn: Bất Từ & Cự Mộng. Đây là bài mà ngoài hai người họ, không có ai biết đến. Bởi vì nó không được công khai.

Từ sau sự kiện kia, Mạnh Cửu không còn nghe bài hát này lần nào nữa. Cậu xóa hết tất cả các ca khúc trong máy, duy chỉ có bài này là giữ lại. Tuy rằng cất ở rất sâu, thế nhưng thỉnh thoảng cậu vẫn mở ra nghe. Thật sâu trong trái tim cậu, cũng chưa từng quên nó.

Sau khi nhấn mở, thanh âm ôn nhu của Bất Từ liền vang lên.

Mạnh Cửu nhắm mắt lại, lắng lắng nghe. Bất Từ, Bất Từ, nhiều năm như vậy, anh có từng khỏe không? Anh có từng nhớ tới tôi không?

Công tác chuẩn bị cho ngày khánh thành xã đoàn đã hoàn thành. Đạo diễn rất nhanh đã an bài hiện trường dàn dựng kịch. Mạnh Cửu vào kênh YY, vẫn chú ý từng người ra ra vào vào. Cho tới khi nhìn thấy áo may ô quen thuộc “Bất Từ” tiến vào phòng Mạnh Cửu mới thấy phần chấn một chút. Thực sự là tới rồi.

“Chào cả nhà, đã lâu không gặp.” Thanh âm của Bất Từ truyền đến, cho dù đã nghe qua rất nhiều lần, cho dù đã gặp lại sau nhiều năm như vậy, thanh âm của Bất Từ vẫn cứ mê hoặc được Mạnh Cửu.

Mạnh Cửu thẳng người dậy, cậu muốn nói: “Xin chào.” Thế nhưng, muốn thì muốn vậy, nhưng thủy chung chẳng thể lên tiếng.

Cậu hâm mộ nhìn những người khác được cùng tán ngẫu với Bất Từ. So với tán ngẫu cùng cậu, rõ ràng là thoải mái hơn nhiều. Mạnh Cửu khổ sở vô đầu. Ngu ngốc, bị đá nhiều năm như vậy, cứ nhiên vẫn đối hân nhớ mãi không quên, may đúng là đồ hèn! Mạnh Cửu tự mắng mình, mắng mắng, lại muốn khóc.

Đúng vậy, sao cậu có thể hèn như vậy, rõ ràng bị đá, rõ ràng đối phương đã nói, không còn tình cảm gì nữa. Thế nhưng, cậu vẫn luôn tự an ủi chính mình, biết đâu hân là bị gia đình ép buộc, biết đâu người thứ ba kia là hân tìm tới để lừa mình, biết đâu sau vài ngày nữa, hân lại tới tìm mình giảng hòa. Biết đâu, tất cả chỉ là ác mộng, tỉnh lại rồi, cậu cùng hân vẫn đang hạnh phúc.

Khi gặp lại hân, Mạnh Cửu cũng từng ảo tưởng, tựa như trong giấc mơ hay viết, hân sẽ quay đầu lại, hân sẽ hối hận, hân sẽ phát hiện ra hân còn yêu cậu. Thế nhưng, đâu có đâu. Ngoại trừ huyền tưởng của chính mình, cái gì cũng không phát sinh.

Mạnh Cửu cắn môi, yên lặng khóc. Rõ ràng muốn thể hiện mình kiên cường, thế nhưng bờ vai run lên, tận lực kìm nén tiếng khóc, lại không thể che giấu được yếu đuối.

Thanh âm của Tiên Chanh đột nhiên truyền tới: “Cự Mộng sama? Cự Mộng sama, anh ở đâu?”

“Cựu Mộng sama, anh đến chưa?”

“Cựu Mộng sama, anh có onl không? Nói gì đi.”

Tiên Chanh liên tục gọi nhưng không nghe thấy Cựu Mộng đáp lại. Toàn bộ người của tổ dàn dựng kịch đều im lặng, đợi Cựu Mộng trả lời.

Mạnh Cửu đang vui đùa dành chậm rãi ngẩng lên, hít sâu, chậm rì rì nhấn mở mic tự do. Đúng lúc ấy, Bất Từ lên tiếng: “Cựu Mộng, có ở đó không?”

Bất Từ vừa dứt lời, Mạnh Cửu vừa vặn mở mic, bất giác trả lời: “Có đây...”

Thanh âm này, rõ ràng là vừa khóc xong. Thanh âm của Mạnh Cửu vốn thuộc hệ lãnh sắc, mang theo chút nước nỏ, càng thêm vẻ lạnh lùng trong trẻo, kinh diễm, khiến người ta không khỏi đau xót.

Mọi người nhất thời đều im lặng.

Không biết qua bao lâu, Tiên Chanh mới nhanh nhẹn phản ứng, đứng ra xoa dịu bầu không khí. Việc dàn dựng kịch có thể tiếp tục tiến hành.

Chỉ có chút rắc rối nho nhỏ ấy thôi, còn đâu hiện trường dàn dựng kịch kết thúc rất viên mãn.

Nhưng cũng không giống như trong tiểu thuyết viết, gặp lại một lần nữa, hai người trở nên hòa hảo như lúc đầu. Trên thực tế, sau hiện trường dàn dựng kịch này, là lúc các CV thu âm thô, Mạnh Cửu chẳng còn cơ hội ở chung với Bất Từ. Cậu cũng không dám làm phiền, tự tìm tới hẩn, hẩn cũng không tìm cậu.

Mạnh Cửu là người đầu tiên giao âm thô, so với diễn viên quần chúng còn nhanh hơn. Giao âm xong, cậu rất nhanh rời khỏi diễn đàn. Lại làm rùa đen rút đầu một lần nữa!

5. Chương 5

Mạnh Cửu làm tổ trên sofa, cuộn mình trên ghế đệm mềm mại, trong lòng ôm chén nước ấm áp, mặt mày nhăn nhó. Ngày hôm qua không biết tại làm sao, đã lâu không tái phát bệnh đau dạ dày, đột nhiên lại đau đến thế. Hay là dạ dày cũng biết trái tim cậu đang rất đau khổ, đến đây chia sẻ chút thống khổ?

Mạnh Cửu cuộn tròn người trên sofa, ngây người chẳng suy nghĩ gì. Đột nhiên, cậu nghe thấy sát vách có tiếng tranh cãi âm ỉ truyền đến. Được rồi, hàng xóm bên cạnh mới đi di dân, trước đó không lâu đã bán nhà. Bây giờ hẩn là đã có hàng xóm mới tới ở. Mạnh Cửu nghĩ, nếu như giống trong tiểu thuyết, sát vách hẩn sẽ là Bất Từ, thật là chuyện siêu tốt đẹp.

Mới nghĩ tới đó, Mạnh Cửu ma xui quỷ khiến thế nào lại ra mở cửa, từ trong thân ảnh qua lại của nhân viên chuyển nhà, tìm kiếm bóng dáng hàng xóm mới.

Một bóng lưng thon dài tựa hồ nghe thấy tiếng cậu mở cửa, quay người sang, thấy là Mạnh Cửu thì lộ ra nụ cười nhẹ nhàng, ôn nhu chào hỏi: “Xin chào, tôi là hàng xóm mới chuyển tới. Tên là Hạ Sam.”

A, không phải là Bất Từ. Quả nhiên, tiểu thuyết gì đó đều là gạt người. Mạnh Cửu lộ ra thần sắc thất vọng, hai mắt trong veo ngập nước.

Hạ Sam cảm nhận được sự thay đổi của Mạnh Cửu, khó hiểu hỏi: “Cái kia, tôi làm sai gì sao?”

Mạnh Cửu lúc này mới phản ứng, mang theo áy náy, vội vàng giải thích: “Không có, không phải lỗi của cậu. Xin lỗi, thất lễ rồi.” Mạnh Cửu nói xong câu đó, dạ dày càng đau hơn, đau tới mức cậu đứng không nổi, thiếu chút nữa sụp xuống.

Hạ Sam tiến tới, đỡ lấy Mạnh Cửu, thân thiết hỏi: “Anh làm sao vậy? Thân thể khó chịu sao? Có cần tôi đưa anh tới bệnh viện không?”

Mạnh Cửu lắc đầu, đau dạ dày là bệnh cũ. Năm ấy, chia tay Bất Từ, cậu bỏ ăn bỏ uống, ăn một chút lại nôn, ngày ấy, dạ dày đã bị hỏng rồi. Hai năm sau, cậu mới chậm rãi vực dậy. Giờ nhớ lại, cậu cũng chẳng biết những năm tháng sau này, cậu sẽ sống ra sao.

Ôm bụng lão đảo trở về phòng khách, Mạnh Cửu lại tiếp tục cuộn mình trong sofa, tiếp tục thả hồn bay vào cõi thần tiên. Cậu vừa ngồi xuống, lại phát hiện ra có một cái đuôi theo mình vào nhà.

Mạnh Cửu nghi hoặc nhìn Hạ Sam cười tủm tỉm trước mặt: “Cậu có chuyện gì sao?”

Dáng vẻ tươi cười của Hạ Sam rất ấm áp, trong thoáng chốc làm Mạnh Cửu liên tưởng tới Bất Từ.

Hạ Sam chỉ chỉ nhà mình đang bữa bộn, nói: “Nhà tôi rất lộn xộn, không thể nấu cơm được. Hôm nay có thể ăn nhờ một bữa ở nhà anh không? Thức ăn tôi đã mua rồi, tôi sẽ nấu, có được không?”

Mạnh Cửu vì dạ dày đau đớn mà sắc mặt trắng bệch, trong đầu nghĩ, dù sao mình cũng không sợ chết, nếu gặp phải người xấu thì đành nhận mệnh. Nếu đã là hàng xóm, thôi thì cũng tiện. Vì vậy cậu đồng ý.

Hạ Sam cũng không khách khí mang đồ ăn từ nhà mình sang. Nhìn sắc mặt trắng bệch của Mạnh Cửu, Hạ Sam nhiều lần đề nghị đưa cậu đi viện, đều bị Mạnh Cửu từ chối. Anh bất đắc dĩ lắc đầu, thôi được, đành mau chóng nấu cơm để cậu ăn cho đỡ đau. Sau này chậm rãi chăm sóc là tốt rồi.

Đúng vậy, Hạ Sam quen biết Mạnh Cửu, chính xác hơn là quen biết Cự Mộng.

Hàng xóm của Mạnh Cửu di dân, chuẩn bị bán nhà. Hạ Sam nhân lúc này bán căn nhà mình đang sống ở S thị, chạy tới mua nhà cạnh Mạnh Cửu. Chuyển tới ở bên cậu, chăm sóc cậu.

Hạ Sam vừa làm cơm, vừa lén ngắm Mạnh Cửu ở sô pha. Thời khắc này, anh đã mơ rất nhiều năm, hôm nay trở thành sự thật, trong lòng không thể nào diễn tả hết được sự hạnh phúc.

Hạ Sam từ lâu đã biết tới cái tên Cựu Mộng, khi anh dùng ID Hạ Quang Niên gia nhập giới võng phối, Cựu Mộng đã là đại thần trong giới, từ lâu đã ẩn thân.

Hai người họ chưa từng hợp tác phối kịch. Mạnh Cửu chưa từng nghe được thanh âm của Hạ Sam, Hạ Sam chẳng hề cảm thấy kỳ quái. Bởi vì Cựu Mộng nổi tiếng là không thích nghe kịch. Anh lại chưa hợp tác với Cựu Mộng bao giờ, làm sao Mạnh Cửu có thể nghe thấy thanh âm của anh được. Cho dù anh là một trong Thất đại thần. Đúng vậy, Hạ Quang Niên là CV của Thì Quang, một trong Thất đại thần.

Nấu xong cơm, Mạnh Cửu đã nằm trên sô pha ngủ ngon lành. Hạ Sam nhẹ nhàng đẩy đẩy cậu, ôn nhu nói: “Mạnh Cửu, ăn thôi.” Lời vừa nói xong, mặt Hạ Sam liền biến sắc. Mạnh Cửu vừa nãy không hề tự giới thiệu, thế nên lẽ ra Hạ Sam sẽ không thể biết tên cậu được.

Cũng may, Mạnh Cửu không hề nghe thấy. Hạ Sam thở phào, tiếp tục gọi: “Đứng lên ăn cơm, ăn xong lại ngủ tiếp có được không?”

Đang ngủ mơ mơ màng màng, Mạnh Cửu cảm thấy có một thanh âm ấm áp liên tục vang lên bên tai. Thanh âm này, thực sự rất ấm, tựa như đang ủ ấm trái tim đau đớn nhiều năm của cậu.

Mạnh Cửu vô thức lẩm bẩm nói: “Bất Từ, là anh sao? Anh đã trở về?”

Tay Hạ Sam ngừng lại, nhân thần tối sầm. Anh biết, thâm mêm Mạnh Cửu đã tròn năm năm, làm sao anh có thể không biết Mạnh Cửu thích Bất Từ. Nghe những lời đồn ồn ào đến thế, làm sao anh có thể không biết cơ chứ.

Thế nhưng, anh cũng biết, Mạnh Cửu còn ở bên Bất Từ, cũng biết hai người họ đã chia tay. Bởi vì, anh và Quy Khư là bạn bè kiêm đối tác làm ăn. Quy Khư biết anh thích Mạnh Cửu, một mực khuyến khích anh theo đuổi cậu.

Thế nhưng, anh nói, anh sẽ đợi tới khi Mạnh Cửu quên Bất Từ, khi cậu buông tay, lúc ấy, anh mới đến trước mặt cậu, che chở cho cậu. Bởi vì anh không muốn thừa cơ lợi dụng người ta.

Thế nhưng, anh đã đợi năm năm, tròn năm năm, từ khi còn học đại học cho tới khi đi làm, anh vẫn không thể đợi được Mạnh Cửu quên Bất Từ.

Hỏi anh tại sao lại biết Mạnh Cửu vẫn còn nhớ à? Bởi vì anh cũng là người đang yêu. Khi sinh nhật Bất Từ, Mạnh Cửu sẽ biến mất cả một ngày. Khi lễ tình nhân, Mạnh Cửu sẽ đăng lên mạng ảnh chụp cảnh

đêm, một tấm ảnh với màn đêm đen kịt, ánh đèn đường le lói. Hạ Sam biết, đó là ý muốn chờ đợi ai đó. Thỉnh thoảng cậu up weibo, trêu chọc bạn bè hạnh phúc. Fan sẽ hùng hục comment, nói cậu mau tìm một người yêu cho mình đi. Cậu chỉ yên lặng đáp lại, chỉ cần người ấy là tốt rồi.

Năm năm qua, anh thực sự chờ không nổi nữa. Nếu như một mình cậu không thể quên được Bất Từ, vậy để anh giúp cậu quên.

Nguyên nhân thật sự khiến Hạ Sam quyết định chạy tới trước mặt Mạnh Cửu chính là cái weibo của Cự Mộng. Khi đó, Hạ Sam đang tính toán xem có nên làm quen ở trên mạng trước, rồi mới gặp nhau ngoài đời hay không, thì nhìn thấy cái weibo kia, cả người đều nhảy dựng.

Lẽ nào cậu gặp lại Bất Từ? Mở xem bình luận phía dưới, một đám người cãi nhau ầm ĩ. Rõ ràng chỉ là một cái weibo chẳng nhắc tới ai, cũng không nhắc tới giới, thế nào lại bị liên tưởng đến vậy. Chỉ có thể trả lời rằng, chuyện năm ấy thật sự quá ầm ĩ. Thế nên cho tới hiện tại, chỉ một biến động rất nhỏ, mọi người cũng sẽ nhìn không được mà tưởng tượng.

Nhưng, ai cũng không quan tâm tới cảm thụ của đương sự. Bọn họ không hề biết, người thật sự bị tổn thương là ai, người đó chỉ có Mạnh Cửu.

Bất Từ ích kỉ như vậy, căn bản không xứng với Mạnh Cửu. Anh muốn ngăn cản bọn họ hòa hảo, cho dù là người thứ ba cũng được, anh muốn dốc hết sức ngăn cản họ tiếp tục ở bên nhau. Hạ Sam từ chức, bán nhà, mau chóng chạy từ S thị tới C thị. Bay qua hơn nửa đất nước, anh một chút cũng không thấy mệt mỏi.

Khi nhìn thấy Mạnh Cửu, Hạ Sam kích động vô cùng. Mặt dày chui vào nhà Mạnh Cửu, chỉ cảm thấy bao trùm là không gian tịch mịch, vắng vẻ. Anh bỗng thấy yên lòng, xem ra Bất Từ không hề quay về. Thế nhưng sắc mặt trắng bệch của Mạnh Cửu lại làm Hạ Sam quặn lòng. Cậu chính là như vậy, không biết thương chính mình.

Khi Hạ Sam ngây người, Mạnh Cửu dần dần tỉnh lại. Vừa mở mắt liền thấy Hạ Sam đang ngồi xổm trước mặt, đôi mắt sáng sủa mở to, sững sờ nhìn cậu.

Ngủ dậy, dạ dày đã đỡ đau nhiều. Mạnh Cửu miễn cưỡng đứng lên, tùy ý nói: “Nấu xong cơm rồi?”

Hạ Sam lập tức hướng về phía phòng ăn, nói: “Đúng vậy, mau tới ăn đi.”

Mạnh Cửu khi ăn rất yên lặng, tỉ mỉ nhai, chậm rãi nuốt, động tác rất nhẹ nhàng, khiến cho Hạ Sam không cách nào dời mắt được. Bởi vì bữa cơm hôm nay thật ngon, Mạnh Cửu cảm tưởng như đã thật lâu rồi cậu không thấy nhà mình ấm áp như vậy.

Cơm nước xong, Mạnh Cửu muốn rửa chén, lại bị Hạ Sam đoạt mất, “Anh nghỉ ngơi đi, mượn nhà bếp của anh, tất nhiên là tôi phải rửa bát rồi.” Hạ Sam nháy mắt mấy cái, rồi đuổi Mạnh Cửu ra khỏi nhà bếp.

Mạnh Cửu bước được hai bước, dừng lại quay đầu, nói: “Cảm ơn bữa cơm của cậu, ăn rất ngon. À, tôi tên Mạnh Cửu.”

Hạ Sam vừa rửa chén vừa trả lời: “Thích ăn thì sau này cứ tới nhà tôi, tôi sẽ nấu cho anh ăn, hoặc để tôi tới nhà anh cũng được. Ăn một mình rất ngại nấu. Nấu cho một người cũng là nấu, nấu cho hai người cũng là nấu. Càng đông càng vui.”

Có thể sao? Như vậy, hình như rất ấm áp. Cuộc sống như vậy, tựa như chỉ có trong tưởng tượng của cậu. Mạnh Cửu do dự một hồi, cuối cùng do dự bị chờ mong đánh bại, đáp: “Được. Nếu cậu không phiền.”

Khóe miệng Hạ Sam khẽ giương lên, cao giọng nói: “Không phiền, một chút cũng không phiền.”

Mạnh Cửu gật đầu, đi ra khỏi phòng bếp. Một lúc sau, Hạ Sam rửa xong cũng đi ra. Hai người ngồi trên sofa, câu được câu không trò chuyện.

“Cậu là người S thị?” Mạnh Cửu ngạc nhiên, không tin hỏi ngược lại.

Hạ Sam gật đầu, nói: “Đúng vậy, nhưng mà sau này sẽ ở C thị.”

Ánh mắt Mạnh Cửu nhìn vào khoảng không: “S thị sao, là nơi rất tốt mà, sao lại muốn tới C thị chứ?”

“C thị không phải là thành phố thích hợp để sinh sống nhất sao?” Hạ Sam cười nói, “Hơn nữa, nơi này có người mà tôi muốn bảo vệ, đương nhiên phải không được chùn bước mà chạy tới đây rồi.”

“Người cậu muốn bảo vệ?” Mạnh Cửu thu hồi tầm mắt, nhìn Hạ Sam, nhợt nhạt cười, nói: “Người ấy, thật hạnh phúc.”

Hạ Sam bị nụ cười nhạt này mê hoặc tới quên cả hô hấp, trong lòng thầm nói: Mạnh Cửu, tôi nhất định sẽ cho anh hạnh phúc, tin tưởng tôi.

Thế nhưng, giờ anh không có dũng khí nói ra điều đó. Anh biết, Mạnh Cửu chưa quên Bất Từ, cậu thường đưa mắt nhìn vu vơ, ngẫu nhiên không cẩn thận lộ ra sự cô đơn, nhàn nhạt bi thương.

Dường như, Mạnh Cửu ngạo kiều, biệt nữ, thỉnh thoảng độc miệng, của tám năm về trước đã sớm chết rồi.

Hạ Sam đã nghe rất nhiều âm tần, kịch, FT, bài hát của Mạnh Cửu. Mạnh Cửu của tám năm trước, mặc dù không phải thích đùa vui ồn ào, nhưng so với hiện tại thì vẫn có tinh thần hơn. Mạnh Cửu khi ấy thích đi theo sau Bất Từ, ở trên SK (1) nói chuyện phiếm với staff. Thời gian ấy là khoảng thời gian tươi sáng nhất của cậu.

Cho tới một ngày nào đó, cậu đột nhiên lặng im. So với sự khiêm tốn ngày trước, còn yên lặng hơn rất nhiều.

Mạnh Cửu, tôi nhất định sẽ khiến anh cảm thấy hạnh phúc. Hạ Sam tự hứa với chính mình.

*Chú thích:

(1) SK: skype.

6. Chương 6

Từ khi Hạ Sam chuyển tới đây, Mạnh Cửu nghĩ mình đúng là đã rơi vào hũ mật rồi. Tối nào cũng được ăn ngon, lại không phải rửa chén. Lúc trước mỗi lần nhìn thấy thân ảnh Hạ Sam bận rộn trong nhà bếp, cậu còn có chút áy náy. Giờ đây lại thấy đó là tự nhiên.

Dạ dày Mạnh Cửu được Hạ Sam nuôi tới ngoan ngoãn cực kì, không còn đau nữa. Quan hệ của hai người từ ban đầu khách khách khí khí, càng ngày càng trở nên thân thiết.

Mạnh Cửu nghĩ, có được hàng xóm mới như vậy, thực sự là may mắn.

Công việc của Mạnh Cửu là thiết kế, ngoại trừ thỉnh thoảng phải ra ngoài công tác, cơ bản để ru rú ở nhà. Trước đây khi Hạ Sam chưa chuyển tới, số lần Mạnh Cửu ra đường còn nhiều nhiều. Chỉ là bây giờ...

Một bản phác thảo được hoàn thành, sắc trời cũng bắt đầu tối. Mạnh Cửu nhìn đồng hồ, nghĩ tới Hạ Sam sắp trở về, lập tức gọi điện thoại: “Hạ Sam, tôi muốn ăn đào, còn muốn xoài.”

Hạ Sam ở bên kia ôn nhu nói: “Được, tôi biết rồi, buổi tối tôi sẽ mang sang.”

Mạnh Cửu đập máy, trong lòng nghĩ, đúng là đã gặp được người tốt.

Không bao lâu sau, Hạ Sam vội vã về nhà.

Bước qua cửa, anh tiến thẳng tới nhà bếp quen thuộc, Mạnh Cửu lại thoải mái nhàn nhã rong chơi, ngồi trên sofa xem TV. Chốc lát sau, Hạ Sam bưng tới đĩa đào ngon lành, đặt trước mặt cậu.

“Đây, quả đào vừa chín vừa to, tôi phải chọn rất lâu mới chọn được vài quả ngon như vậy.”

Mạnh Cửu vận mình, cầm lấy một miếng, cho vào miệng, nhả hạt đào ra, nói: “Rất ngọt.”

Hạ Sam cười nói: “Ngọt là tốt rồi, tôi đi làm cơm, anh cứ xem TV đi.”

“Ừ.”

Cuộc sống của hai người đều trải qua như vậy, mỗi ngày Hạ Sam tới nhà Mạnh Cửu làm cơm, hai người trò chuyện, sau đó Hạ Sam sẽ lễ phép ly khai. Mạnh Cửu chưa bao giờ lưu anh lại, cũng không mời anh tới.

Mạnh Cửu chỉ nghĩ, tự nhiên có một hàng xóm tốt bụng, tay nghề lại tốt, thực sự là rất hạnh phúc. Nhưng việc khác, không muốn nghĩ tới.

Có lẽ do tối nay ăn quá nhiều xoài với đào khiến cậu no chết. Mạnh Cửu mất ngủ... Thực ra chứng mất ngủ của cậu đã có từ lâu rồi. Chỉ là những năm trước đây, ký ức đau đớn khắc ghi quá sâu, khiến cậu không thể chợp mắt, lúc này đây lại mất ngủ làm cậu có chút sợ hãi.

Mạnh Cửu cầm điện thoại, hai giờ sáng. Ngắm điện thoại một lúc, chính là vẫn không ngủ được. Mạnh Cửu lướt qua danh bạ, nhìn thấy tên Hạ Sam, đột nhiên cảm thấy yếu đuối, nhấn gọi.

Điện thoại bên kia kêu một tiếng, Mạnh Cửu nhận ra mình làm sai rồi, vội vàng muốn dập máy. Thế mà Hạ Sam bên kia lại tiếp điện.

“Ừ, Mạnh Cửu... Có việc gì sao?” Thanh âm của Hạ Sam dù có chút mệt mỏi nhưng vẫn ôn nhu như vậy.

Mạnh Cửu ngại ngùng nói: “Hạ Sam, ngại quá, quấy rối cậu rồi.”

Hạ Sam khẽ cười: “Không có việc gì, tôi còn chưa ngủ. Còn anh, sao lại chưa ngủ?”

Mạnh Cửu phiền muộn nói: “Tôi...mất ngủ.”

“Vậy tôi hát cho anh nghe nhé.”

Tiếng ca của Hạ Sam rất ấm áp, thấp giọng hát khiến tâm tình Mạnh Cửu được thả lỏng, bất tri bất giác tiến vào mộng đẹp. Nghe thấy tiếng thở đều nhẹ nhàng của Mạnh Cửu, Hạ Sam cười khẽ: “Ngủ rồi sao? Ngủ được là tốt rồi, ngủ ngon...” Bảo bối.

Trong lòng Hạ Sam yên lặng kêu hai tiếng, rồi mới lưu luyến ngắt máy.

Ngày hôm sau, Mạnh Cửu dậy muộn. Làm trạch nam, dậy muộn thì dậy muộn, cũng không ảnh hưởng gì.

Nhưng vấn đề là hôm nay, Mạnh Cửu lại phải ra ngoài đàm phán với khách hàng.

Cậu vội vã mặc quần áo, vội vã chải đầu rửa mặt, rồi đóng rầm cửa, lao ra đường. Đúng lúc ấy, Hạ Sam đang đóng cửa, đang định đi làm. Thấy Mạnh Cửu vội vội vàng vàng, Hạ Sam hỏi: “Sao thế, vội lắm à?”

Mạnh Cửu ủy khuất nói: “Dậy trễ, tôi bị muộn rồi! Hẹn tới gặp khách hàng bàn bạc về bản thiết kế!”

Mạnh Cửu không có xe, ra đường hầu như là phải đi tàu điện ngầm, Hạ Sam biết điều này. Trạm tàu điện cũng không gần, đi tới đó cũng tốn rất nhiều thời gian, mà hiện tại là giờ cao điểm, muốn đi taxi cũng không dễ.

Hạ Sam vỗ vỗ vai Mạnh Cửu, thoải mái nói: “Đừng nóng vội, tôi đưa anh đi.”

“Cậu không đi làm sao? Đưa tôi đi thì sẽ muộn đấy, cậu cứ đi trước đi.” Mạnh Cửu nói.

Hạ Sam không nói hai lời, kéo Mạnh Cửu tới xe của mình.

“Yên tâm, hôm nay tôi không đi làm.”

Cho dù là bị đuổi việc, cũng muốn đưa anh đi. Huống chi, chỉ là muộn làm. Trong lòng Hạ Sam thầm nghĩ. Nhưng anh biết, nếu Mạnh Cửu mà biết anh nghĩ vậy, nhất định sẽ không để anh đưa đi, thế nên đành phải gạt cậu là anh không đi làm.

“Thật sao?” Mạnh Cửu có chút nghi ngờ, không đi làm, vậy sáng sớm ra đường làm gì?

“Đương nhiên, thực ra tôi định đi chạy bộ buổi sáng.” Hạ Sam nói dối mà mặt không biến sắc, cực kì bình tĩnh. Không hổ là một trong Thất đại thần giới vông phổi, cực kì chuyên nghiệp.

Đương nhiên, hậu quả là Hạ Sam tới trễ tròn một tiếng.

Khi bị lãnh đạo giáo huấn, Hạ Sam có chút phiền muộn. Lúc đầu, anh ở S thị, là tổng giám đốc của một công ty lớn. Vì Mạnh Cửu, anh kiên quyết từ chức, chạy tới C thị, một lần nữa bắt đầu lại từ đầu. Anh làm tất cả cho tới giờ vẫn không hề hối hận, chỉ là khi bị lãnh đạo giáo huấn, cảm thấy có chút không phục.

Một năm nữa, anh nhất định phải leo tới vị trí kia. Hạ Sam vừa nghe giáo huấn vừa âm thầm quyết tâm.

Cả một ngày, Mạnh Cửu nghỉ ngơi ở nhà, chán muốn chết, nghĩ tới chuyện sang nhà hàng xóm chơi. Từ khi Hạ Sam chuyển tới đây, vẫn luôn là anh tới nhà cậu. Mạnh Cửu còn chưa tới nhà anh bao giờ.

Cậu tùy ý mặc áo T-shirt màu vàng, cổ chữ V, chạy tới nhà Hạ Sam gõ cửa: “Cộc cộc.”

Đợi hồi lâu mới nghe thấy tiếng Hạ Sam vội vã ra mở cửa. Hạ Sam vừa nhìn thấy Mạnh Cửu đứng ở trước cửa thì ngây người, nửa ngày không nói tiếng nào. Mạnh Cửu nhướn mày, nửa đùa nửa thật nói: “Thế nào, trong nhà nuôi tình lang, không tiện cho tôi vào?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Mạnh Cửu đã vô cùng hối hận. Trên thực tế, cậu cùng Hạ Sam vẫn chưa từng nói về tính hướng của cậu. Cậu là gay, ở trong giới vồng phối hỗn loạn, nhiều năm như vậy cũng chưa từng kết giao với bạn ngoài đời, người đầu tiên là Hạ Sam, cậu không hề hỏi qua, trực tiếp trong tiềm thức cho rằng đối phương cũng là gay.

Cũng may, Hạ Sam tựa hồ đối với hai chữ “tình lang” kia không để ý, chỉ là vội vã nghiêng người, áy náy nói: “Ngại quá, tôi quá bất ngờ, quên không mời anh vào nhà.”

Mạnh Cửu đi vào, một chút cũng không ngại lạ chỗ, ngó quanh, nói: “Cuối tuần cậu ở nhà làm gì? Không ra ngoài chơi sao?”

Hai mắt Hạ Sam còn đang bận nhìn chăm chăm vào Mạnh Cửu với áo cổ chữ V. Da của cậu rất trắng, hai sáu hai bảy tuổi, làn da lại mềm mại phúng phính vô cùng. Xương quai xanh gợi cảm mê người, chính bản thân cậu cũng không phát hiện ra mình hiện tại có bao nhiêu mê hoặc. Không thấy Hạ Sam trả lời, Mạnh Cửu tới trước mặt cậu, phát phát tay.

“Kính ngạc đến thế sao? Bất ngờ tới mức quên cả nói chuyện với tôi à?”

Hạ Sam vội vã chuyển ánh mắt, lắp bắp nói: “Tôi, tôi...”

Chết tiết, xương quai xanh mê người thế kia cứ một mực lượn lơ trước mặt anh.

Mạnh Cửu nhìn Hạ Sam co rúm lại, không khỏi thấy buồn cười. Một Hạ Sam luôn luôn ôn nhu cũng có lúc để lộ vẻ mặt đáng yêu như thế. Lúc này, Mạnh Cửu chạy tới cửa phòng ngủ của Hạ Sam, cửa phòng mở rộng, chắc là Hạ Sam mới chạy từ phòng ngủ ra.

Cậu đứng ở cửa ngó xung quanh, quay đầu lại trêu chọc: “Hạ Sam, tôi vẫn tưởng cậu là một người sạch sẽ, chịu khó. Thế nào mà khi cậu ở nhà tôi thì chăm chỉ, về nhà mình lại hồng bết như vậy?”

Hạ Sam ngại ngùng cười cười, đi vào phòng ngủ bắt đầu dọn dẹp, vừa dọn vừa nói: “Sáng sớm nay vừa ngủ dậy đã bận bù đầu, không có thời gian để ý tới giường chiếu. Anh đừng đứng ở cửa, đến đây ngồi đi, chờ một lát tôi làm bữa trưa cho anh.”

Mạnh Cửu tất nhiên là không khách khí ngồi xuống ghế. Cái máy tính trên bàn nhanh chóng thu hút sự chú ý của cậu. Hay đúng hơn là bộ thiết bị phối âm xa hoa bên chiếc máy tính kia đã hấp dẫn cậu.

Mạnh Cửu nhìn cho kỹ, chẳng thể nói gì, đây là một dàn thiết bị vô cùng xa xỉ mà rất nhiều CV đều ao ước, “Hạ Sam, cậu cũng quá xa xỉ rồi, mua đồ tốt như vậy để làm gì?”

Lúc này Hạ Sam đã dọn xong giường rồi, đi tới bên cạnh cậu. Hạ Sam cũng không có ý định giấu diếm việc mình là CV, vì vậy nói: “Tôi làm vông phối, có lúc cũng lên YY hát, nên mua một bộ về.”

Nghe thấy hai chữ “vông phối”, Mạnh Cửu tinh thần tỉnh táo, trùng hợp vậy, cứ nhiên gặp người trong giới?

“ID của cậu là gì? Tôi đi nghe kịch của cậu.”

“Hạ Quang Niên.” Hạ Sam vừa nói vừa quan sát phản ứng của Mạnh Cửu.

Ba chữ “Hạ Quang Niên” chính là tên của đại thần nổi tiếng nhất trong Thất đại thần lúc này. Một nguyên nhân không kém phần quan trọng là vì anh vẫn còn tiếp kịch mới. Hơn nữa Hạ Quang Niên thái độ làm người khiêm tốn, fan cũng rất ổn định, chẳng bao giờ nơi nơi gây chuyện, cũng không tuôn ra bất luận chuyện nào ảnh hưởng tới RP (1), đối đãi với người qua đường cũng rất tốt.

Đáng tiếc là Mạnh Cửu hoàn toàn không có ấn tượng. Cậu chỉ gật đầu: “Ừ, tôi về sẽ tìm nghe.”

Phản ứng của Mạnh Cửu dù sao cũng nằm trong dự đoán của Hạ Sam. Hai người không cùng một đoàn kịch, anh gia nhập giới còn chậm hơn cậu hai năm, Mạnh Cửu lại không thích nghe kịch, chưa từng nghe tên cậu cũng rất bình thường. Tuy rằng tự an ủi mình như vậy, nhưng Hạ Sam vẫn có chút buồn.

Hạ Sam vào giới vông phối, một phần là vì yêu thích, nhưng phần lớn là vì Mạnh Cửu. Anh muốn làm quen với cậu, chỉ là lúc Hạ Sam gia nhập mới biết Mạnh Cửu đã sớm ẩn thân.

“Di, weibo của cậu thật nhiều fan nha.” Màn hình máy tính đang mở weibo, Mạnh Cửu nhìn, thiếu chút nữa ngã ngửa. Weibo của Hạ Sam không có pro5, chỉ trụ lại có ba chữ “Hạ Quang Niên”, thế nhưng lượng fan lên tới sáu con số.

Hạ Sam biết Mạnh Cửu không thích nhiều người, quá nhiều người, cậu sẽ chạy trốn. Vì vậy, anh cũng chỉ tùy tiện nói: “Fan ảo (2) thôi, 1 đồng 1 vạn fan, rất dễ.”

“A, thật tiện. Weibo của tôi tính ra cũng đáng ba đồng.” Mạnh Cửu trả lời, “Để tôi follow cậu, không phải là fan ảo nhá, fan thật đây này.”

“Vây xin cảm ơn fan thật nhé.”

Ở nhà Hạ Sam ăn trưa xong, Mạnh Cửu quay về nhà mình.

*Chú thích:

(1) RP: nhân phẩm.

(2) Fan ảo: trên weibo có chức năng này, chỉ cần trả tiền, lượng follower sẽ tăng. Đó là follower ảo.

7. Chương 7

Sau khi Mạnh Cửu về tới nhà, chuyện đầu tiên cậu làm chính là vào weibo, follow Hạ Sam. Tiện tay còn viết một chút.

Cửu Mộng: *@Hạ Quang Niên Fan chân chính của cậu tới rồi đây.*

Chỉ chốc lát sau, Mạnh Cửu đã thấy Hạ Sam reply.

Hạ Quang Niên: *Ừa, tốc độ thật nhanh, vậy từ giờ phải trông cậy vào fan chân chính chỉ giáo nhiều rồi ^ _ ^*
// @ Cửu Mộng: *@Hạ Quang Niên Fan chân chính của cậu tới rồi đây.*

Lúc này, Mạnh Cửu nhìn thấy lượng comment ở bên dưới tăng lên ngàn ngút, chợt nhận ra, fan của Hạ Sam tuyệt đối không phải là fan ảo nha. Nhớ tới khuôn mặt tươi cười thiện lương của Hạ Sam, Mạnh Cửu ngay lập tức nghĩ ra mình bị lừa, hơn nữa cậu vốn không thích đông người. Vì thế, bản chất độc miệng ngủ quên lâu ngày bỗng nhiên thức dậy, viết dưới khung bình luận.

Cửu Mộng: *Nhân khí thật cao, xem ra không cần fan chân chính này rồi. Hay cho cậu 1 đồng 1 vạn fan.*

Kỳ thực, Mạnh Cửu cũng không tức giận, chỉ là có chút khó chịu khi Hạ Sam lừa mình, thuận miệng nói một câu oán giận trên weibo.

Comment xong, Mạnh Cửu cũng không vui vẻ quan tâm xem Hạ Sam sẽ trả lời thế nào, liền tắt weibo đi, bắt đầu tìm nghe kịch của Hạ Sam. Không tìm thì không biết, tìm rồi mới giật mình ngã ngửa. Kịch của Hạ Quang Niên không tính là đặc biệt nhiều, nhưng tuyệt đối là không ít. Nhiều kịch như vậy, mỗi bộ đều có lượt view cực cao. Mạnh Cửu tùy tiện mở một vở kịch ra nghe.

Vừa nghe kịch, cậu vừa mở xem diễn đàn võng phôi.

Đã nhiều năm không vào diễn đàn, Mạnh Cửu thấy rất xa lạ. Cả trang đầu đều là những kịch đang hot, các CV nổi tiếng, cậu một người cũng không biết.

Mở vở kịch HOT nhất ra, nhìn xem dàn cast, Hạ Quang Niên chủ dịch vai chính khiến cậu cảm thấy bớt xa lạ, rốt cục cũng thấy người quen. Mạnh Cửu kéo chuột xuống xem lướt qua. Từ đầu tới cuối topic toàn là fan của Hạ Quang Niên, tốc độ tăng trang còn nhanh hơn Cựu Mộng năm đó. Tuy nói rằng số lượng người nghe kịch ngày nay nhiều hơn tám năm trước rất nhiều, nhưng cũng không thể phủ nhận, Hạ Quang Niên hôm nay tuyệt đối nổi tiếng hơn Cựu Mộng.

Mạnh Cửu đóng topic đó lại, phát hiện ra ngay trang đầu của diễn đàn đó có một topic mới.

Một CV hết thời tới ôm đùi, lẽ nào là muốn come back sao?

Là một người từng bị soi không biết bao nhiêu lần, thần kinh mẫn cảm của Mạnh Cửu lên tiếng báo động, vì vậy cậu không chút do dự nhấn mở topic kia. Quả nhiên là đang mắng Cựu Mộng.

Lầu chính: CV hết thời xem ra muốn quay lại, không hổ từng là đại thần, ra tay một cái khiến người ta giật mình ngã ngựa. Trực tiếp thông đồng với Hạ Quang Niên sama, còn châm chọc người ta toàn fan ảo, ha ha, tức cười chết người. Cựu Mộng đại thần, tôi nói cho anh biết, anh có làm thế nào cũng vô dụng thôi, anh đã hết thời rồi. Hiện tại không phải là giới vông phổi của tám năm trước, những người trước đây đều không quay lại nữa đâu. Một kẻ mà ngay cả một bộ chủ dịch cũng không có, vậy mà cũng không biết xấu hổ ôm đùi Hạ Quang Niên sama. Anh nên quay về nhà chăm con đi, đừng mơ quay lại giới nữa.

1L: Đỡ trán, nước mắt khó hiểu (1)

2L: Anti ới là anti, vô học như vậy, rất mất mặt, ra khỏi topic cho xong.

3L: Lâu chủ là anti của Hạ Quang Niên gia?

4L: Cái kia, Cựu Mộng là ai?

5L: Anti Hạ gia sama?

6L: Tôi nghĩ cô ta là anti của Cựu Mộng từ nhiều năm trước còn lưu lại...

7L: Đều không phải fan của Hạ gia, thế nhưng cái câu trên weibo của Cựu Mộng thực đúng là không êm tai chút nào.

8L: Lầu trên, cái đó phải nói là Cựu Mộng đang cố tìm cách trở lại.

...

Tiếp sau đó là hơn mười mấy comment nói về ngữ khí của Cựu Mộng, nói Cựu Mộng không xứng đáng, nói

Cựu Mộng ôm đùi, nói chung đều là chế giễu Cựu Mộng.

Gần 100 lần, lúc này mới có người nhảy ra bên Cựu Mộng.

98L: Hóa ra CV hết thời mà lâu chủ nói chính là Cựu Mộng sama, tôi chỉ có thể tặng cô hai chữ, ha ha.

99L: Người mới xin về tu lại ba tháng rồi hãy phát biểu nhé? Cựu Mộng mà muốn come back, còn cần phải đi ôm đùi sao? Tôi cũng tặng cô hai chữ, ha ha.

100L: Lâu chủ rõ ràng là anti cả hai bên, không cần phải giải thích.

101L: Cựu Mộng sama muốn come back? Thực sự là tin động trời!

102L: Đúng vậy, đúng vậy, đúng vậy. Nếu như vậy, tôi đây vui chết luôn.

...

148L: Đám trên lầu thỉnh tự trọng, các cô đã quên lâu chủ là anti rồi sao? Các cô ở trước mặt người ta công khai chờ mong Cựu Mộng trở về, cẩn thận lâu chủ lại mở topic nói Cựu Mộng bỏ tiền ra mua fan ảo đấy 233333333333333333(2)

259L: Lẽ nào chỉ có mình tôi ngửi thấy mùi JQ?

261L: Không phải chỉ mình cô!

263L: Không phải chỉ mình cô! +1

265L: Không phải chỉ mình cô! +2

266L: Không phải chỉ mình cô! +10086

268L: Không phải chỉ mình các cô!

274L: Tôi van các cô, CP Song X là không thể dao động! Mặc kệ là ai!

276L: Biển, muốn tìm CP đi tìm người khác đi, đừng nói với tôi CP Song X.

277L: Lầu trên thật không phúc hậu a 23333333333 Không biết là CP của người ta đã sớm lui giới rồi hay sao?

...

Từ đó, màn tình phong huyết vũ chính thức bắt đầu. Fan CP Song X và fan CP Bất Cự, anti Hạ Quang Niên, anti Cự Mộng, tất cả nghe thấy tin liền lập tức hành động, ở trong topic cãi nhau tới bời.

Đương nhiên là so về sức chiến đấu của fan thì trên cơ bản, bên chống đối Cự Mộng chiếm thế thượng phong. Mặc dù có không ít fan cũ ở lại, nhưng đám fan cũ này hầu hết đều chỉ là người qua đường năm xưa thích Cự Mộng, trong khi đó bên kia có fan Hạ Quang Niên, có lẽ trực tiếp trở thành anti Cự Mộng. Fan mới thì không cần phải nói, cơ bản đều là fan Hạ Quang Niên.

Cự Mộng đơn độc bị chửi thật thảm liệt.

Khi Mạnh Cửu tắt bài post này đi, bài này đã chiếm vị trí HOT và NEW. Cậu vốn không quan tâm tới ba cái lật vật này, nhưng chính điều này lại khiến cho cậu kinh ngạc. Mạnh Cửu rốt cuộc triệt để hiểu rõ, Hạ Quang Niên, tuyệt đối là nhân vật cấp đại thần trong giới võng phối ngày nay.

Cái lâu kia Mạnh Cửu không có hứng thú, nhưng cậu lại thấy CP Song X gì đó thật thú vị. Trong giới võng phối, chỉ cần là CV có chút danh tiếng, chắc chắn sẽ có CP, thậm chí còn bị mọi người tán thành là quan phối(3).

Ví dụ như CP Bất Cự. Ngay khi chính chủ còn chưa từng tiếp xúc nhiều, CP Bất Cự đã trở thành CP số 1 giới võng phối, được tôn sùng là quan phối của Cẩm Thanh.

Thế nên, CP của Hạ Quang Niên, Mạnh Cửu tuyệt không tin. Cậu chỉ hiếu kỳ một chút, rốt cuộc ai có thể trở thành CP với Hạ Quang Niên. Hơn nữa còn gọi là Song X... Hừm, cái tên này một chút cũng không cool, sao không gọi là Song √. Mạnh Cửu nghĩ thầm, tay ngừng một chút rồi lại tiếp tục tìm tòi.

Cậu tìm ra thật nhiều Song X lâu, trong đó là mấy tư liệu về CP.

Song X, nguyên lai là chỉ hai người Hạ Quang Niên và Tiểu Ý Thâm Sơn. Nhìn kết quả tìm được, Mạnh Cửu càng cảm thấy mờ mịt. Tiểu Ý Thâm Sơn là ai? Hơn nữa vì sao hai người này được gọi là CP Song X?

Dựa trên tinh thần tò mò bất diệt, Mạnh Cửu tiếp tục đi tìm hiểu về Tiểu Ý Thâm Sơn. Cuối cùng, cậu ở trong diễn đàn tìm thấy một topic cầu thông tin.

“Người mới cầu phổ cập kiến thức về Thì Quang Tam Quân cùng Cẩm Thanh Tứ Tuyệt.”

“ Thì Quang Tam Quân phân biệt là: Ôn nhu quân Hạ Quang Niên, Tiểu quân Tiểu Ý Thâm Sơn, Độc

thiệt(4) quân Thất Nguyệt Bán. Cẩm Thanh Tứ Tuyệt gồm có: Bất Từ, Cự Mộng, Ly Huyền, Thốn Bộ Nan Hành. Bất Từ cùng Cự Mộng đã tuyệt tích giang hồ, Ly Huyền cùng Thốn Bộ Nan Hành cũng từng ở ẩn một thời gian, vậy nên xưng là Tứ Tuyệt (5). Thì Quang Tam Quân cùng Cẩm Thanh Tứ Tuyệt được gọi là Thất đại thần.”

Thất đại thần... Mạnh Cửu biết đó là danh xưng của bảy người, cũng biết ở Cẩm Thanh có bốn người. Thế nhưng cậu chưa từng nghe qua cái tên Cẩm Thanh Tứ Tuyệt nha. Hóa ra còn có cái xưng hô phân biệt rõ ràng đến vậy. Về phần Thì Quang Tam Quân, cậu càng thấy xa lạ. Đến nay mới chỉ biết có Hạ Quang Niên mà thôi. A, bây giờ còn biết thêm Tiểu Ý Thâm Sơn, là CP của Hạ Quang Niên.

Mạnh Cửu tùy tiện kéo xuống xem, lướt nhanh qua xem, vấn đề người mới cần phổ cập cũng chính là điều cậu cần tìm.

“Người mới còn muốn biết cái gì là Song X, cái gì là BJ, cái gì là CQL đại chiến ba trăm năm, rốt cuộc CQL là chỉ ai? Tất cả mấy lần đều dùng biệt danh, người mới không hiểu nổi.”

“Song X là CP Hạ Quang Niên với Tiểu Ý Thâm Sơn, bởi vì tên hai người đều bắt đầu bằng chữ X, nên gọi là CP Song X. BJ chính là Bất Cự, CP Bất Từ cùng Cự Mộng. Về phần CQL, nói ra rất phức tạp, tóm lại là chỉ CP hồi đó của ba người Thốn Bộ Nan Hành, Thất Nguyệt Bán và Ly Huyền, tùy tiện ghép thành từng đôi, nói nữa sẽ nổi lên màn tình phong huyết vũ, thôi, tôi chả nói tiếp.”(6)

Thực phiền phức... Đây chính là kết luận thứ nhất của Mạnh Cửu sau khi cập nhật thông tin xong.

Kết luận thứ hai, hóa ra ngoài Thốn Bộ Nan Hành cùng Ly Huyền, còn có một Thất Nguyệt Bán. Lầu phổ cập kiến thức còn nói thêm rất nhiều. Mạnh Cửu cùng Ly Huyền cũng có chút tiếp xúc, cậu vẫn cho rằng Ly Huyền với Thốn Bộ Nan Hành là CP thật. Hiện tại xem ra có vẻ không đơn giản như vậy.

Về phần CP Song X, hình như cũng là do nhiều người tưởng tượng gán ghép. Mạnh Cửu cũng chẳng có hứng thú xem tiếp.

Đóng bài post, Mạnh Cửu hết sức chuyên chú nghe kịch. Một người ngay cả kịch của chính mình còn chẳng nghe như cậu, cũng ít khi có thời gian rảnh rỗi, vậy mà sau khi nghe xong kịch, cậu đặc ý đặt dào viết cảm tưởng.

Cự Mộng: *Kịch XX không tệ, chủ dịch phối rất có cảm xúc, thanh âm của Hạ Quang Niên thật ôn nhu mê người.*

Mạnh Cửu phát weibo xong mới nghĩ tới, Hạ Quang Niên quả nhiên là đại thần. Thế mà cậu còn dám trắng trợn khen anh, đây là lại muốn bị chửi ôm đuôi sao? Ôi chao, giờ mà xóa đi chẳng phải là bịt tai trộm chuông sao, bực mình thật.

Mạnh Cửu vô cùng phiền muộn, tuy rằng cậu không lên diễn đàn vông phổi, nhưng số phận weibo bị luân là không thể tránh khỏi, cậu phiền toái tất trạng mạng đi. Mở nhạc lên, cậu nằm trên giường nghe nhạc. Khi

nghe tới một bài hát thật quen thuộc, Mạnh Cửu mới sững sốt, đây là, bài mà cậu với Bất Từ hợp xướng.

Bất Từ, một cái tên thật xa xôi, hình như đã lâu rồi cậu không nhớ tới hẳn.

Hóa ra thời gian thật sự có thể xoa dịu đi tất cả, hiện tại chỉ cần có thể quên được Bất Từ, cậu thấy rất hài lòng.

Lúc cơm tối, chuông cửa đúng giờ vang lên, không cần phải nói Mạnh Cửu cũng biết đó là ai, vì vậy ngoan ngoãn đứng lên đi mở cửa.

*Chú thích:

(1) Bất minh lệ: bất minh = không hiểu, lệ = nước mắt. Ngôn ngữ mạng, ý chỉ “Tuy mày nói gì tao không hiểu, nhưng chắc chắn là cái gì đó rất cao siêu.”

(2) 23333333333 = a ha ha ha ha ha ha ha ha

(3) Quan phối: đôi lứa mà toàn thể quần chúng đều tán thành ủng hộ.

(4) Độc thiết: lời nói độc ác.

(5) Chữ “tuyệt” vừa có nghĩa là tuyệt vời, vừa có nghĩa là đoạn tuyệt, cắt đứt.

(6) Hạ Quang Niên: Xià guāng nián

Tiểu Ý Thâm Sơn: Xiǎo yì shēnshān

Bất Từ: Bùcí

Cựu Mộng: Jùimèng

Thốn Bộ Nan Hành: Cùnbùnnánxíng

Thất Nguyệt Bán: Qī yuè bàn

Ly Huyền: Lí xián

Xong rồi mọi người lấy mấy chữ cái đầu ghép lại a~

8. Chương 8

Khi Hạ Sam tới, Mạnh Cửu cố ý giả vờ tức giận, không nói tiếng nào. Thực ra cậu không hề tức, chỉ là muốn ngạo kiều một chút cho anh xem.

Hạ Sam cầm thức ăn trong tay, thấy Mạnh Cửu như thế thì hết hoảng: “Xem đi, đều là món anh thích ăn nha.” Mạnh Cửu vẫn không để ý tới anh, Hạ Sam bắt đắc dĩ nở nụ cười, nói rằng: “Rồi, rồi, tôi sai rồi, tôi không nên gạt anh đó là fan ảo.”

“Vì sao muốn gạt tôi?” Mạnh Cửu hỏi.

Hạ Sam nói: “Anh không thích đồng người, tôi sợ weibo của tôi nhiều người như vậy, anh sẽ bỏ chạy, không follow tôi nữa.”

Mạnh Cửu hừ một tiếng, nói: “Tôi đã nhận cậu làm bạn, sao có thể bỏ chạy chứ.” Mạnh Cửu nghĩ thầm, năm ấy fan CP Bất Cửu đồng đảo trên diễn đàn, cậu cũng bị dọa chạy, còn kéo theo vài lâu.

“Di, thế nào mà cậu biết tôi không thích đồng người?” Lúc này Mạnh Cửu mới phát hiện ra, hỏi ngược lại.

“...”

Hạ Sam bày vẻ mặt tội lỗi mà, nói rằng: “Tôi cũng là fan của anh a. Xem ra anh không thấy được mấy bài post kia, hẳn là anh không hay lên diễn đàn. Không thấy cũng tốt.” Hạ Sam vừa nói vừa vào nhà bếp.

Mạnh Cửu nghĩ ý tứ trong lời nói của anh, lẽ nào Hạ Sam đang ám chỉ cái topic kia? Lẽ nào lại xảy ra chuyện gì? Mạnh Cửu vội vã chạy vào phòng ngủ, mở vi tính, vào diễn đàn vống phổi. Cái topic kia quả nhiên hot, chỉ chút thời gian buổi trưa vậy mà kéo dài được tới bảy trang.

Mạnh Cửu vừa xem lướt qua vừa nghĩ, chỉ là một topic chỉ trích người ta thôi? Có thể xảy ra chuyện gì chứ?

Đúng lúc này, Mạnh Cửu thấy được, ở cuối trang thứ tư, chính là comment của Hạ Quang Niên.

1197L — Hạ Quang Niên: Cựu Mộng là một CV tôi thích vô cùng, nói thật, năm ấy, vì tôi nghe được Anh là mối tình em nói không nên lời của Cựu Mộng nên mới gia nhập giới vòng phổi. Chỉ tiếc khi tôi vào giới, anh ấy đã ẩn thân rồi. Có lẽ nên nói rằng, khi tôi gia nhập, anh ấy đã chỉ còn trong lời kể lại. Nếu như Cựu Mộng có thể quay lại, tôi thật lòng mong muốn có cơ hội được cùng anh ấy phối kịch.

Phía sau là một loạt xin chụp ảnh chung với Hạ Quang Niên, còn có fan ghép Hạ Quang Niên với Cựu Mộng, chờ mong Cựu Mộng quay về giới, các loại comment, nhất thời xôn xao. Đương nhiên là cũng có người không tin.

1456L: Đó thật là Hạ Quang Niên sama? Hạ Quang Niên sama chưa bao giờ tới YS comment.

1459L: Cùng hoài nghi.

1533L: Cùng hoài nghi.

1567L: Tính toán một chút, có khả năng rất nhỏ là giả mạo.

1600L: Lầu trên đừng có nói lung tung, dưới đây là weibo chính thức của Hạ Quang Niên sama. Mở mắt mà nhìn cho kỹ đi.

Hạ Quang Niên: *Về việc comment trên diễn đàn vòng phối, đúng là từ trước tới nay tôi không hề làm. Cựu Mộng là thần tượng của tôi, tôi cũng không hề phủ nhận, chỉ là trước đây chưa từng lên tiếng thừa nhận chuyện này. Hiện tại nói ra, chỉ là mong muốn những người thích tôi, xin đừng chỉ trích Cựu Mộng nữa. [Từ weibo 10 phút trước, forward 151 comment 184.]*

Cựu Mộng chẳng muốn xem tiếp bên dưới.

Nhìn tới câu Hạ Sam nói “Cựu Mộng là một CV tôi thích vô cùng”, khóe môi Mạnh Cửu không kìm được mà giương lên.

Mạnh Cửu không phải chưa từng có người thích, trên thực tế, cậu là thần tượng của rất nhiều người. Năm ấy, có rất nhiều CV vì Cựu Mộng mà tiến giới, chỉ là không biết vì sao khi thấy Hạ Sam nói vậy, cậu lại rất hài lòng.

“Hạ Sam...” Mạnh Cửu đi tới cửa nhà bếp, tựa ở cạnh cửa, khóe miệng hơi giương lên, nói: “Hóa ra cậu là fan của tôi a.”

Hạ Sam sẵn tay áo rửa rau, nghe nói như thế, quay lại nhìn Mạnh Cửu, cười nói: “Đúng vậy, Cựu Mộng sama, tôi là fan của anh a.” Âm cuối anh khê cao giọng, phối với chất giọng từ tính ôn nhuận của anh, thêm một phần phong lưu gợi cảm.

Giọng nói hay tới vậy, dọa Mạnh Cửu chạy trời chết.

Mạnh Cửu vốn rất giỏi trong việc khống chế âm thanh và cảm xúc, đột nhiên xuất hiện một Hạ Sam, ngay từ đầu chỉ là một hàng xóm tốt bụng ôn hòa, sau lại phát hiện ra Hạ Sam làm cơm rất ngon, chậm rãi tiếp cận cậu. Thanh âm vừa ôn nhu vừa sủng nịch của anh trực tiếp đánh gục cậu. Mạnh Cửu rất sợ, sợ cậu sẽ

yêu anh. Vì vậy chỉ có thể bỏ chạy.

“Tôi nói này, Cựu Mộng sama, anh gặp fan mà lại bỏ chạy, thật là làm tôi đau lòng quá.” Hạ Sam cười tủm tỉm tiêu sái ra khỏi nhà bếp, đem Mạnh Cửu từ trong phòng ngủ lôi ra, đặt cậu ngồi lên sô pha. “Trước đây tôi nghe nói anh đối với fan rất là lạnh lùng, không thừa nhận sự tồn tại của bọn họ. Vừa mới mở weibo, anh cài đặt đá cả fan lẫn anti. Sau lại vất vả lắm mới mở comment, kết quả fan mới đặc biệt com cho anh, anh đá luôn người ta.

Có biết lúc đó fan nói thế nào không? Cựu Mộng sama xuống chân núi Chung Nam rồi!!! Nhưng mà xuống núi, anh ấy đã trở thành quỷ ngạo kiều. Quần chúng đáng thương nhìn weibo của anh mà không dám comment, không dám forward, không dám like. Anh làm cho người ta nhiều năm như vậy chỉ dám bookmark trang chủ của anh, chưa bao giờ dám bình luận, sợ bị anh block. Anh đúng là một quỷ ngạo kiều, anh không biết làm fan của anh khổ cực thế nào đâu. Cưng nhiên dám trốn tôi.”

Mạnh Cửu rúc trên sô pha, ôm gối nghe Hạ Sam quở trách mình. Nghe nghe, không nhận ra rằng khóe miệng đang bắt giác giương lên. Chính là như vậy, rất chi là ngạo kiều. Nhưng mà cậu vẫn nhịn không được biện giải: “Tôi cũng chỉ nghĩ mình là người thường thôi, không nên có fan làm gì. Hơn nữa, không phải sau này tôi đã mở comment rồi sao, gần đây cũng ít khi đá ai.”

“Thật không? Căn cứ vào group fan của anh, các chị em trên đó nói, họ thí nghiệm một chút, chỉ cần liên tục trong một tháng forward weibo của anh, chắc chắn sẽ bị anh đá. Cho nên bọn họ bây giờ đều là chọn lọc comment, cẩn giờ.”

Mạnh Cửu suy nghĩ một chút, xác thực là có chuyện này, “Tôi đá bọn chỉ là vì tiết kiệm bộ nhớ cho họ. Từng tháng đều đi comment weibo của tôi, lãng phí bộ nhớ. Weibo của tôi nhằm chán như vậy, có cái gì mà khen ngợi.”

Hạ Sam không khỏi đỡ trán: “Vậy là các cô ấy phải cảm tạ anh sao?”

Mạnh Cửu lắc đầu: “Không cần khách khí, đúng vậy đó.”

Hạ Sam nhịn không được nở nụ cười, người này, rõ ràng lớn hơn mình hai tuổi, vì sao lại đáng yêu như vậy. Về chuyện đá fan trên weibo, lúc đầu trên diễn đàn vòng phối cũng nháo loạn một trận, rất nhiều fan trái tim thủy tinh đều biến thành anti. Lúc đó, anh chỉ im lặng quan sát tình hình, thâm than, Mạnh Cửu về phương diện đối nhân xử thế, quan hệ xã giao đúng là tiểu bạch a. Không thích nhiều người thì không nhìn là được rồi, không nên đá người ta, chẳng phải là đang bôi xấu mình sao.

“Ồi chào, làm sao cậu biết được mấy cô bé trên group fan của tôi nói gì? Tôi còn chẳng biết tôi có group fan...” Mạnh Cửu hỏi.

“Anh nha, rồi rồi, anh cứ xem TV đi, tôi nấu nốt cơm, rất nhanh là được rồi.” Hạ Sam đưa điều khiển cho Mạnh Cửu, lần thứ hai xoay người vào nhà bếp. Anh sẽ không nói cho cậu biết, trưởng nhóm fan của Cựu Mộng chính là Hạ Sam anh đây.

Mạnh Cửu bỏ điều khiển sang một bên, trực tiếp chạy ào vào phòng, mở vi tính. Nào, group... Trước đây cậu nghĩ nhóm fan đều là yêu quái, từng thẻ sẽ không quan tâm. Giờ Mạnh Cửu lại mở acc nhỏ, tìm a tìm, lục soát mấy cái diễn đàn lớn. Tìm mãi mới thấy một vài đàn đã giải tán, không còn tồn tại nữa. Cuối cùng, cậu rốt cuộc tìm thấy một nhóm thành lập từ rất lâu, vậy mà vẫn còn phát triển. Mạnh Cửu không chút do dự chọn gia nhập.

Hồi lâu sau, tiếng tí tí tí bắt đầu vang lên.

Mở ra, Mạnh Cửu nhìn một chút, nhóm tên là: “Thoáng như giấc mộng xưa” Tổng cộng có hơn một trăm thành viên.

Nhóm fan

Dưa chuột: Hoan nghênh người mới~

Hoa cúc: Có người mới, gào khóc...

Ô mai: Đầu năm nay có thể có người mới, nhất định là fan chân chính (◡◡)/~

Lưu manh: Có người mới tới? Đừng xấu hổ...

Mạnh Cửu nhìn những biệt danh này, đột nhiên trầm mặc... Nhóm fan của cậu, vì sao lại biến thái như thế này a...

Ngay khi cậu nhăn nhó không biết phải trả lời như thế nào, Hạ Sam đột nhiên đi tới, “Làm gì đó? CƠM xong rồi, tối ăn đi...” Hạ Sam vừa nói vừa liếc mắt nhìn vi tính. Không nhìn thì không sao, nhìn rồi thì cười toe toét. Đây chẳng phải là nhóm fan Cựu Mộng của anh sao, không ngờ cậu lại tìm tới...

“Di, nhóm fan của anh? Biết anh gia nhập nhóm, các chị em trong đó hạnh phúc chết.” Hạ Sam trêu đùa.

Mạnh Cửu nói: “Tôi dùng acc nhỏ, các cô ấy không biết là tôi. Hơn nữa, cái nhóm này thực biến thái, tôi có chút hối hận đã gia nhập.”

Hạ Sam xem kỹ nội dung trò chuyện trên diễn đàn, sau đó đoạt lấy bàn phím, nói: “Chào cả nhà, tôi là người mới, tôi đi ăn đã, trở về rồi trò chuyện nha.” Gửi xong câu này, Hạ Sam thoát nick của Mạnh Cửu, lời người đi ăn cơm.

“Dù là dùng acc nhỏ cũng không cho anh rời nhóm, có nghe hay không?” Hạ Sam vừa lời người vừa giáo huấn: “Vừa lúc cho anh xem anh đã ngược fan của anh nhiều như thế nào. Làm fan của anh, thực sự không dễ dàng.”

Ăn cơm tối xong, Mạnh Cửu dự định ra ngoài mua ít bánh ngọt với đồ ăn vặt, Hạ Sam xung phong đi cùng. Khi Hạ Sam đỗ xe trước cửa hàng đồ ngọt, Mạnh Cửu kinh ngạc nhìn anh.

“Làm sao cậu biết tôi thích cửa hàng này?”

Hạ Sam nói: “Lần trước anh up lên weibo ảnh cửa hàng này, đã quên rồi sao?”

Mạnh Cửu nghĩ một chút, trước đây tới nhà này mua bánh ngọt, thấy đặc biệt ngon, liền lấy di động ra chụp hình, up lên weibo. Nhưng cậu chỉ up hình bánh thôi, có nói tới cửa hàng sao?

Mua bánh xong, Mạnh Cửu nói muốn tới trung tâm mua tai nghe và microphone chính hãng. Vốn là cậu cũng có thiết bị rồi, nhưng mỗi lần nhớ tới dàn thiết bị của Hạ Sam, cậu nhịn không được đổ mắt.

Tuy rằng không phối âm nữa, nhưng thỉnh thoảng cậu cũng hát hò, thế nên Mạnh Cửu mới muốn mua.

Hạ Sam biết Mạnh Cửu thêm nhỏ rãi dàn máy ở nhà anh, liền khôn khéo dẫn anh tới nơi mình mua máy. Lão bản quen Hạ Sam, vừa thấy anh vào cửa, liền tới bắt chuyện.

Hạ Sam kéo Mạnh Cửu qua, nói với lão bản: “Lão bản, giới thiệu cho bạn tôi bộ thiết bị ghi âm.”

Lão bản thập phần nhiệt tình giới thiệu cho cậu. Mạnh Cửu nhìn qua nhìn lại, vẫn không thấy bộ nào mình đặc biệt thích, không thể làm gì khác hơn là hỏi Hạ Sam: “Tôi thích bộ của cậu, có không?”

Hạ Sam nhìn lão bản, lão bản tự hỏi một chút, vỗ bàn than thở: “Ai nha, bộ mà Hạ Sam đã mua hả, hôm qua vừa bán hết rồi. Tôi gọi điện hỏi, hàng mới phải hai tháng sau mới nhập.”

“A...” Mạnh Cửu thất vọng.

“Không sao, tôi cho anh mượn là được.” Hạ Sam vỗ vỗ vai Mạnh Cửu, thoải mái nói.

Mạnh Cửu vội vã cự tuyệt nói: “Như vậy sao được, cậu còn phải dùng mà. Hơn nữa tôi cũng chỉ hát hò lung tung, còn cậu phải phối âm đó. Cậu dùng so với tôi dùng còn cần thiết hơn.”

“Vậy khi nào anh muốn dùng, cứ tới lấy, trực tiếp tới nhà tôi là được. Đừng khách khí,”

Mạnh Cửu suy nghĩ một chút, nói: “Tôi đại khái sẽ dùng khi ca hội mừng tám năm thành lập của Cẩm Thanh thôi. Ngày đó phải hát trực tiếp.”

9. Chương 9

Từ khi người hàng xóm Hạ Sam trở thành bạn tốt, Mạnh Cửu thành ra thích đùa giỡn anh. Mặc kệ là trong hiện thực hay là khi online, cậu nhất định sẽ đem anh ra vui đùa. Bởi vì cậu biết, Hạ Sam sẽ không trách cứ cậu. Những ngày tháng cô độc một mình đã dần dần xa. Mạnh Cửu của quá khứ trước đây đang trở về.

Điều này được biểu hiện rõ nhất trên weibo, chỉ cần Hạ Sam up weibo, Mạnh Cửu sẽ là người đầu tiên comment, mà đã com là nhất định buồn nôn. Hiện giờ chỉ cần xem phần bình luận weibo của Hạ Sam, hầu như sẽ thấy được thân ảnh Mạnh Cửu.

Ngay từ đầu, fan của Hạ Sam còn có thể bình luận là quá đáng yêu, đại thần các loại. Lâu dần, có những trái tim mong manh chịu không nổi.

“Cựu Mộng này xảy ra chuyện gì vậy? Suốt ngày chạy tới tìm Hạ Quang Niên sama gây sự! Có vấn đề à?”

“Quang Niên sama đắc tội với anh ta sao???”

“Cựu Mộng này có vẻ là đại thần, nhưng độc miệng, không thích.”

“Quá độc ấy chứ, nếu ở ngoài đời có người nói chuyện như vậy với tôi, nhất định tôi phải tát cho vài cái.”

“Tát đi +1”

“Tát đi +10086”

“Có vẻ như fan nhà anh ta thích loại dễ thương thế, còn tôi thì không thể chịu nổi, độc mồm độc miệng, lại còn ngạo kiều, thế mà dễ thương sao?”

“Sao tôi lại nghĩ đây là đang hâm nóng tình cảm nhỉ?”

“Lầu trên, chẳng có người nào nhàn rồi, không có việc gì làm, mỗi ngày đều chạy tới weibo của người ta, từng chữ, từng chữ đề là chọc ngoáy. Nếu như có người như vậy, chính là vì tình yêu.”

“Bởi vì yêu.”

“Phốc, rốt cục tôi cũng hiểu, hóa ra là vì yêu.”

“Lầu trên có phải là anti CP Song X không?”

“Tiểu Ý sama khóc cho coi.”

“Hình như trước đây Cửu Mộng theo đuổi Bất Từ sama, nhưng mà Bất Từ đá anh ta, lẽ nào giờ anh ta muốn theo đuổi Quang Niên sama? Kinh khủng!”

“Hóa ra là theo đuổi.”

“...”

Kỳ thực phía dưới weibo của Hạ Sam ồn ào như vậy, nói khó nghe như vậy, cũng chẳng ảnh hưởng gì tới Mạnh Cửu. Bởi mỗi lần cậu bình luận dưới weibo của Hạ Sam xong sẽ chẳng quan tâm bình luận bên dưới nữa.

Chính cậu cũng không biết mình từ khi nào đã hình thành thói quen này, thế nhưng mỗi ngày đều bình luận weibo của Hạ Sam tựa hồ là hoạt động không thể thiếu trong cuộc sống.

Trước đây, Cửu Mộng trong mắt fan hay người qua đường đều được gắn với những từ cao quý lãnh diễm. Những anti fan cũng vậy, cũng chỉ trích cậu là cao quý lãnh diễm, nói cậu là đóa hoa cao lãnh, không cho người ta tới gần.

Thế nhưng, từ khi Hạ Sam xuất hiện trong cuộc đời cậu, cái gì mà cao quý lãnh diễm của Mạnh Cửu đều biến mất, khiến cho quần chúng mở rộng tầm mắt. Trò tiêu khiển gần đây của Mạnh Cửu chỉ xoay quanh thế giới hai người, chính xác hơn, là ở trên weibo làm nũng với Hạ Quang Niên.

Ngoài trừ việc bình luận bên dưới weibo của Hạ Sam, Mạnh Cửu còn thích tới ca hội của anh. Mạnh Cửu không có kênh chính thức, nhưng Hạ Sam có, cậu đặc biệt thích tới kênh của Hạ Sam hát hò.

Trong kênh của Hạ Sam bình thường có khoảng hai trăm người. Nếu như Hạ Sam bắt ngờ tới, dường như số người có thể lên tới một ngàn. Đúng là Mạnh Cửu không thích hợp với nơi như vậy, vì cậu không thích nhiều người, nhưng lại càng không chịu nổi Hạ Sam nhiệt tình bắt chuyện.

Hầu như mỗi ngày Hạ Sam tới nhà cậu ăn cơm đều lải nhải ở bên tai cậu, nào là chúng ta cùng tới kênh của tôi hát đi, tôi muốn hát cùng anh...

“Tôi không đi, kênh của cậu nhiều người lắm.” Mạnh Cửu cắn đũa, nhú mồm trả lời.

Hạ Sam gấp thức ăn cho cậu, dụ dỗ nói: “Không có nhiều người đâu, thật đấy, bọn họ chẳng qua là mở mạnh cùng lúc thôi.”

“Chắc lại là fan ảo chứ gì? Trông tôi dễ lừa lắm sao...” Mạnh Cửu xem thường liếc mắt nhìn Hạ Sam. Hạ Sam bị hình dáng ngạo kiều của cậu làm cho trái tim run rẩy, cười tủm tỉm trả lời: “Ngô, tới đi mà tới đi

mà.”

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, Hạ Sam kiên trì dụ dỗ.

Rốt cục, một ngày nào đó, 12 giờ đêm, trong kênh YY của Hạ Sam, xuất hiện thân ảnh Mạnh Cửu.

Lúc ấy, Hạ Sam đang chuẩn bị out, vừa mới chúc mọi người ngủ ngon, Mạnh Cửu tiến vào phòng. Bởi vì trước đây Hạ Sam từng giúp Mạnh Cửu thử mic một lần, đã mặc áo vàng cho cậu, vậy nên Hạ Sam rất dễ dàng phát hiện ra Mạnh Cửu.

Cậu vừa tới, không chào hỏi với anh, trực tiếp trốn trong đám đông, mở mic.

Vừa nghe thấy âm nhạc, khóe miệng Hạ Sam khẽ giương lên, cậu cuối cùng vẫn tới hát cho anh nghe. Thế nhưng, nhạc dạo qua đi, khi Mạnh Cửu bắt đầu hát, khóe miệng Hạ Sam lại nhin không được giật giật, sau đó là cứng đờ.

Mạnh Cửu giả giọng nữ thật sự rất rất hay. Âm nữ của Mạnh Cửu tuy rằng kém hơn bản âm, thế nhưng thanh âm thật sự hay. Chỉ là đối với “nữ ca sĩ” Mạnh Cửu này, Hạ Sam đúng là khóc không ra nước mắt. Anh khẳng định khuôn mặt mình bây giờ rất khó coi.

Bởi vì Mạnh Cửu dùng giọng nữ hát đúng một tếng! Hát từ “Ngày lành” tới “Hoa đỏ quỳên”, từ “Flying song” tới “Spice girls”(1).

Các chị em trên khung chat bị Mạnh Cửu dọa hết hồn... Tất cả đều liên tục tặng hoa. Fan Cựu Mộng cũng kéo nhau tới, nhưng vì thời gian đã quá trễ nên cũng không đông lắm.

Đương nhiên, cũng có người vì chịu không nổi thanh âm của Mạnh Cửu nên rời đi.

Mạnh Cửu không lên mic, hoa đều là tặng cho Hạ Sam. Sau khi hát liên tục một giờ liền, Mạnh Cửu rốt cục cũng ngừng lại, Hạ Sam cười hỏi cậu: “Muốn xuống mic chưa? Hay vẫn tiếp tục...?”

Ấy thế mà, Mạnh Cửu nuốt nước miếng, ngạo kiều nói: “Không cần, cậu cứ đứng một bên tặng hoa là được, nghe tôi hát là tốt rồi.”

Mạnh Cửu vừa mới mở miệng nói, chị em dưới khung chat đã điên cuồng gõ.

Khung chat

“Oa!!!!!!!! Bản âm hay vậy!!!!”

“Cựu Mộng đại thần!!!!”

“Rất cục cũng nghe được tiếng của Cựu Mộng đại thần trong truyền thuyết, thanh âm thực sự rất êm tai.”

“Cầu dùng bản âm hát đi mà ”

“Âm nữ của anh rất dễ nghe mà, cầu tiếp tục!!!”

“Cựu Mộng sama, anh ngạo kiều! Anh ngạo kiều!”

“Cả nửa đêm đều liếc mắt đưa tình!”

Lúc này Hạ Sam rất cục mở miệng nói: “Hát xong chưa? Mau đi ngủ, còn không chịu nhìn xem bây giờ là mấy giờ!”

“Là tại cậu mỗi ngày cứ ở bên tai tôi nói, mời tôi tới kênh của cậu hát, tôi tới cậu lại đuổi tôi đi?” Mạnh Cửu làm bộ ủy khuất, nói.

Hạ Sam sủng nịch nói: “Tôi chỉ là lo anh thức khuya thôi. Rồi, mau đi ngủ đi, lần sau tới sớm một chút, tùy anh thích hát tới khi nào thì hát, có được không?”

“Không muốn, lẽ nào cậu gọi tôi tới thì tới, đuổi tôi đi thì đi sao?” Mạnh Cửu không chịu nghe theo, nhất quyết muốn làm trái ý Hạ Sam.

Khung chat

“Gào khóc, tình huống gì đây, cái gì gọi là mỗi ngày đều nói bên tai?”

“Quang Niên sama thật biết chiều chuộng.”

“Nghe được hiện trường của Cựu Mộng sama thật hạnh phúc QAQ”

“Cầu hôn hôn ( )/”

“Cựu Mộng sama ngạo kiều!”

“Quang Niên sama cầu bao dung.”

Hạ Sam nhìn máy tính, có thể tưởng tượng ra Mạnh Cửu ở bên kia ngạo kiều, không khỏi cười ra tiếng: “Vậy anh muốn thế nào mới chịu đi ngủ?”

“Hát tôi nghe bài “Hai con hổ”(2).”

Hạ Sam không chút chần chờ đáp ứng: “Được, không thành vấn đề.”

“Chờ chút.” Mạnh Cửu đúng lúc chặn đứng anh, nói: “Tôi viết ca từ cho cậu.” Nói rồi, Mạnh Cửu gõ ca từ ra khung chat.

Khung chat

Cựu Mộng: Hai con hổ, hai con hổ, chạy thật nhanh, chạy thật nhanh, một con là con đực, một con cũng là công, thật biến thái, thật biến thái.

“Nhanh lên một chút, hát xong tôi còn phải đi ngủ.” Âm thanh Mạnh Cửu đặc ý vang lên.

Hạ Sam tất nhiên là thỏa mãn cậu, mở miệng hát: “Hai con hổ, hai con hổ, chạy thật nhanh, chạy thật nhanh, một con là con đực, một con cũng là công, thật biến thái, thật biến thái.”

Khi Hạ Sam hát xong, khung chat điền rồi.

Cuối cùng, Mạnh Cửu cảm thấy mỹ mãn, rốt cục buông tha cho Hạ Sam, nói chúc ngủ ngon với anh rồi logout đi ngủ.

Từ khi đó, Mạnh Cửu trở nên thích lên kênh YY của Hạ Sam. Nhưng mỗi lần lên đều là nửa đêm, không tới 12 giờ không lên mic. Và chỉ thích dùng giọng nữ để hát. Lại không thích được người ta tặng hoa, chỉ thích ẩn núp trong đám đông mà hát, không lên mic. Có đôi khi hát một mình tới hìh, còn có thể mời Hạ Sam cùng hát.

Hạ Sam tất nhiên sẽ không cự tuyệt cậu.

Vì vậy hai người cùng nhau hát Hà đường nguyệt sắc , cùng nhau hát Thương bất khởi , cùng nhau hát Tới huyền dân tộc phong (3),... Có những cô gái nghe rất thích thú, cũng có những người chỉ bày tỏ chút tán thưởng.

Cùng Hạ Sam hoạt động ngày càng nhiều, Mạnh Cửu cũng bắt đầu trở nên vui vẻ.

Một ngày, sau khi ăn cơm tối, Mạnh Cửu bỏ lên YY. Trước tiên cậu tới kênh của Hạ Sam xem một vòng, thấy Hạ Sam không online liền lui ra ngoài. Cậu vừa định tới chỗ khác chơi thì phát hiện ra ava nhóm fan

nhảy.

Mạnh Cửu mở ra xem, không khỏi cười.

Nhóm fan

Đưa chuột: Cửu Mộng sama onl YY!

Ô mai: Ở nhà Hạ Quang Niên sama.

Hoa cúc: Ngược khóc QAQ Tôi vừa mới vào thì Cửu Mộng sama lui.

Sầu riêng: Giờ ở nơi nào?

Dứa: Không biết ở nơi nào, anh ấy là quý ngạo kiêu, thích ẩn dật

Xoài: Mau đi tìm, trước tiên vào thử kênh của CV Cẩm Thanh xem.

Đu đủ: Thốn Bộ, Ly Huyền gia đều không có.

Anh đào: Ti Lãnh gia, Mặc Mặc gia cũng không có.

Mạnh Cửu nhìn các cô nương trong đàn khí thế ngất trời đi tìm mình, đột nhiên có chút cảm động, cậu sờ sờ lỗ tai, cuối cùng quyết định vào kênh của Thốn Bộ.

Đi vào mới phát hiện ra, trong kênh của Thốn Bộ lúc này rất không náo nhiệt. Nhảm, phải nói là tẻ ngắt... Kênh tuy đông nhưng chẳng có ai nói chuyện...

Thốn Bộ không ở trong phòng, chỉ có hai nick vàng online. Một người là Ly Huyền, một người Thất Nguyệt Bán, hai vị đại thần. Không có giới hạn mic, thời gian lên mic là 300 giây. Khi người thứ nhất lên mic sẽ bắt đầu đếm ngược, người thứ hai có thể cho hấn gia tăng thời gian giữ mic. Người thứ nhất tự mình nhảy mic, ôm mic. Chờ tới khi người thứ hai đến lượt, cũng cho hấn gia tăng thời gian, cũng nhảy mic rồi ôm mic... Như vậy lặp đi lặp lại.

Trong phòng có hơn một ngàn người, chỉ yên lặng nhìn Thất Nguyệt Bán với Ly Huyền thay nhau thêm thời gian, nhảy mic...

Quản lí viên Ly Huyền cho Thất Nguyệt Bán thời gian gấp đôi.

Quản lí viên Thất Nguyệt Bán cho Ly Huyền thời gian gấp đôi.

Quản lí viên Ly Huyền cho Thất Nguyệt Bán giữ mic.

Quản lí viên Thất Nguyệt Bán cho Ly Huyền giữ mic.

Cứ như vậy qua qua lại lại, liên tục thông báo trên khung chat, chẳng một ai lên tiếng.

Mạnh Cửu nhìn một hồi, tuy rằng không khí có vẻ hiu quạnh, nhưng cậu vẫn rất hâm mộ hai người kia.

Sau khi Mạnh Cửu được phổ cập kiến thức, đã biết là Ly Huyền cùng Thất Nguyệt Bán là “quan hệ tình địch”. Hai nhà couple CQ cùng CL đều rất đông fan, hai vị chính chủ Thất Nguyệt Bán cùng Ly Huyền quan hệ cũng rất ghê gớm, fan của họ cũng không vừa mắt nhau, đều liều mạng anti đối phương.

Nhóm fan nháy không ngừng, Mạnh Cửu thuận lợi điểm xếp hàng, chuyển cửa sổ sang nhìn nhóm fan một chút.

Nhóm fan

Dưa chuột: Ở trong nhà Thốn Bộ.

Đu đủ: Quá ngược QAQ Tôi vừa từ nhà Thốn Bộ ra thì Cựu Mộng sama tiến vào.

Sầu riêng: Xếp hàng rồi, hần là không đi nữa.

Hoa cúc: Quá ngược rồi, rốt cục cũng tìm được sama.

Thấy fan tìm được mình rồi, Mạnh Cửu mỉm cười, lại quay lại YY.

Mạnh Cửu có nick đồ ở nhà Thốn Bộ, nên cậu vừa lên mic, Ly Huyền liền nhận ra cậu. Không khí cuối cùng cũng bớt vắng vẻ, Ly Huyền mở mic cùng trò chuyện với Mạnh Cửu: “Cựu Mộng đại, anh thế nào lại có thời gian rảnh tới đây chơi.”

Ly Huyền vừa mở mic, Thất Nguyệt Bán giả chết này giờ cũng mở mic: “Vị này chính là Cựu Mộng sama? Nghe danh đã lâu, xin chào, tôi là Thất Nguyệt Bán.”

Mạnh Cửu nghĩ hai vị “tình địch” này thực sự quá đáng yêu, nhịn không được đùa giỡn họ, nói rằng: “Ừa, tôi tới xem, hát vài bài cho mấy cậu nghe nha.”

Vừa nói xong, Mạnh Cửu đã bị Ly Huyền đặt cho giữ mic một mình. Đương nhiên là Mạnh Cửu rất tin tưởng Thất Nguyệt Bán cũng muốn cho cậu giữ mic, chỉ là Ly Huyền nhanh tay hơn thôi.

Sau khi cài 1 mic, Mạnh Cửu mở nhạc đệm, khó có được khi không dùng âm nữ mà dùng bản âm, hát một bài rất phong độ —— Hạ tân hôn (4)

Mạnh Cửu vừa mở miệng, khung chat đã điên cuồng khen hay, rất dễ nghe! Đương nhiên, có hai người để giảm bớt xấu hổ vừa rồi mới xoát đặc biệt hưng phấn. Còn khi fan phản ứng mạnh nhất với Hạ tân hôn của Mạnh Cửu, hai người họ lại chẳng biết làm sao.

Tuy rằng hai người là quan hệ “tình địch”, nhưng Thất Nguyệt Bán với Ly Huyền cũng có CP. Chỉ là couple QL ít fan hơn, cơ bản đều trong trạng thái bị trêu chọc, nói QL mới là tình yêu chân chính, đều dùng để chỉ trích hai vị chính chủ.

Mạnh Cửu hát xong, Ly Huyền với Thất Nguyệt Bán đều không nói gì. Kỳ thực, Mạnh Cửu chỉ là thấy CP họ thật nhàm chán, tẻ ngắt, nghĩ tới thêm chút kích thích, làm khuấy động bầu không khí, thuật tiện đùa giỡn Ly Huyền một phen.

Thế nhưng Mạnh Cửu đã quên, thật ra cậu không biết rõ về chuyện của Ly Huyền với Thất Nguyệt Bán... Hơn nữa, hai vị chính chủ cũng rất phản cảm với CP này. Bởi vậy, bầu không khí mới tẻ nhạt như thế. Thành ra lúc trước là hai người không nói lời nào, giờ là ba người không nói lời nào.

Cũng không biết qua bao lâu, trong kênh xuất hiện một nick đỏ. Nick đỏ vừa vào kênh liền lên mic, mở mic nói: “Ngại quá, Cựu Mộng nhà tôi chạy loạn, tôi đem anh ấy trở về, các người cứ tiếp tục.”

Nick đỏ kia chính là Hạ Quang Niên.

*Chú thích:

(1) Bốn bài hát nổi tiếng của Tống Tổ Anh. (theo thứ tự trong truyện).

(2) Hai con hổ: Nhạc thiếu nhi

(3) Hà Đường Nguyệt Sắc – Phượng hoàng truyền kỳ

Thương bất khởi – Vương Lâm

Tối huyền dân tộc phong – Phượng hoàng truyền kỳ (Hay cực luôn:”)))

(4) Hạ tân hôn – Ngọc Chỉ Hình

10. Chương 10

Hạ Quang Niên vừa tới, khung chat bắt đầu nhảy chữ.

Khung chat

Quang Niên sama!!!

Quang Niên sama, xin chào!!! Em là fan của anh!!!

Oa oa!!! Bốn đại thần đều ở đây!!! ( )/

Cầu liên mic!!! (^ ^)

“Cựu Mộng nhà tôi”? Anh anh anh anh, Quang Niên sama, anh cùng Cựu Mộng sama có quan hệ!!! Mau mau khai thật đi.

“Cựu Mộng nhà tôi”? O(*//// ///*)q

“Cựu Mộng nhà tôi”? O(*//// ///*)q

“Cựu Mộng nhà tôi”? O(*//// ///*)q

...

Vốn khung chat đang bàn tán chuyện bốn đại thần cùng xuất hiện, sau lại có người để ý ra, toàn bộ quay sang luận về bốn chữ “Cựu Mộng của tôi”, tốc độ nhảy chữ có thể gọi là tàn bạo.

Bốn chữ của Hạ Sam vừa mới nói ra, Mạnh Cửu sững sốt, mắt đỏ một chút, ngạo kiều nói: “Ai là của nhà cậu, cậu nói cho rõ ràng...”

Hạ Sam nhẹ nhàng cười: “Trở về đi.”

Mạnh Cửu: “Ừ.”

Bởi vì Cẩm Thanh Tứ Tuyệt cùng Thì Quang Tam Quân phân chia làm hai xã đoàn khác nhau, Tứ Tuyệt

với Tam Quân trên cơ bản là không có giao tình gì, duy chỉ có Thốn Bộ với Thất Nguyệt Bán có cảm tình tốt, giữa hai người còn có Ly Huyền, tinh phong huyết vũ, nhưng ba người cũng rất ít khi song song online.

Trong Tứ Tuyệt cũng không có khả năng bốn người song song online, thế nên trong bảy đại thần có bốn người đồng thời xuất hiện trong cùng một kênh YY, chuyện như vậy, là ít càng ít hơn.

Kết quả, lịch sử ghi nhận sự kiện bốn đại thần cùng online trong một kênh chỉ tồn tại không tới một phút đồng hồ. Sau một tiếng trở về đi của Hạ Quang Niên, anh cùng Cựu Mộng lui ra mất chưa tới một giây.

Bị Hạ Quang Niên lôi về kênh của anh rồi, Mạnh Cửu hiểu kì hỏi: “Làm sao cậu biết tôi ở đó?”

Cậu rõ ràng để ẩn nấp, các chị em trong đàn phải tìm rất lâu mới thấy được tung tích của cậu, làm sao Hạ Sam có thể mất chút thời gian mà tìm ra, thật không khoa học.

Mạnh Cửu chưa từng nghĩ tới, cái nhóm fan kia là do Hạ Sam lập ra.

“Tôi nếu không tới, có khi anh đã làm loạn ra cái gì rồi.” Hạ Sam có chút hơi giận.

Mạnh Cửu khó hiểu nghĩ, rốt cuộc là sao vậy, cậu chỉ hát có một bài, thế nào mà Hạ Sam hiền lành lại tức giận rồi? Lẽ nào giận cậu đi hát ở nhà người khác sao?

“Ê, Hạ Sam, cậu đừng nóng giận, tôi hát cho cậu nghe, cậu muốn nghe gì cứ tùy tiện chọn, tôi đều hát.”

Nghe được Mạnh Cửu hạ mình lấy lòng, Hạ Sam mới khẽ thở dài một cái, khôi phục lại giọng điệu ôn nhu, mềm nhẹ nói: “Mạnh Cửu, đừng trách tôi tức giận, anh không ở trong giới đã lâu, không biết được tinh phong huyết vũ trong đó.”

“Thất Nguyệt Bán cùng Ly Huyền, người quen trêu chọc họ còn có lúc bị xù lông chứ đừng nói người không quen. Thốn Bộ, Ly Huyền, Thất Nguyệt Bán, CP tam giác hiện tại là thị phi lớn nhất vông phổi, ngày nào cũng tranh cãi, giương cung bạt kiếm. Thế nên, Mạnh Cửu, tốt nhất đừng tới quẩn chuyện của Thốn Bộ, Ly Huyền với Thất Nguyệt Bán nữa, biết không?”

Mạnh Cửu hiếm khi không ngạo kiều, ngoan ngoãn gật đầu nói: “Đã biết. Hạ Sam, cậu với chuyện của Thất Nguyệt Bán và Ly Huyền hình như rất quen thuộc? Biết gì mau kể.”

“Tôi cùng họ không phải rất quen thuộc, đây là chuyện cả giới vông phổi ai cũng biết.” Hạ Sam nói, Mạnh Cửu vốn không tiếp xúc nhiều với giới vông phổi, hôm nay tự dưng lại thật nhiệt tình với CQL, tuyệt đối khó hiểu.

“Vậy cậu cùng ai quan hệ tương đối thân?” Mạnh Cửu đột nhiên hiểu kì.

Hạ Sam suy nghĩ một chút, đáp: “Quan hệ tốt, chắc là Tiểu Ý.”

Tiểu Ý? Đó không phải là CP của Hạ Sam sao? Không ngờ Hạ Sam lại thân với người này nhất... Tâm tình Mạnh Cửu có chút khó chịu, nhất thời im lặng.

Lúc này hai người dù đang ở trong kênh của Hạ Sam, nhưng lại ở trong phòng riêng, vậy nên fan bên ngoài không biết được họ đang nói gì với nhau, chỉ có thể oán niệm nhìn căn phòng đáng ghét kia, nhìn nhìn, lại nhìn nhìn.

Hai người trốn trong phòng lâu như vậy, thật là có lỗi với fan ở YY.

Hơn nữa trước đây hàng đêm sinh ca, vừa rồi còn có câu “Cự Mộ nhà tôi” ở nhà Thốn Bộ.. Fan CP trong nháy mắt đều hỗn loạn. Vì vậy, hai người họ thì ở trong phòng nhỏ nói chuyện, fan ở bên ngoài đang yên lặng lên diễn đàn vòng phối, thống nhất mở một CP lâu mới tinh — Cự thì niên hoa, Mộ vô quang ảnh.

Lâu chính: Song X ngọt ngào, Bất Cửu rất ngược, này CP mới mới là tuyệt sắc, tài liệu đầy một đồng, có ai dám tới giằng không?

1L: Tôi vừa xem đã hiểu (o)

2L: Tiêu đề rất khí chất, like mạnh...

3L: Lâu chủ đừng nháo, một lúc nữa sẽ có fan Song X tới phá, fan Bất Cửu tới anti.

4L: Buông tha đi, Hạ Cự lâu đừng mở, yên lặng thích là được rồi.

5L: Vì sao không mở, hai người họ rất đáng yêu.

6L: Rep lâu trên, bởi vì đối thủ của họ quá cường đại 233333333

7L: Tiện tay giảng một chút... Hạ Cự có Hà đường nguyệt sắc Thương bất khởi Tối huyền dân tộc phong , cùng với bài hát Hai con hổ Hạ Quang Niên dùng để dỗ Cự Mộ đi ngủ.

8L: Gào khóc, trời ơi, lâu trên là người tốt!

9L: Nghe xong Hai con hổ , Hạ Quang Niên sama thực chiều chuộng!

...

CP lâu hừng hực khí thế, các chị em trong nhóm fan cũng đang thảo luận.

Mà hai người đang ở trong căn phòng nhỏ lại cùng mở nhóm fan.

Nhóm fan

Hoa cúc: Cựu Mộng sama thật siêu a, mới hai tháng YS đã mở lâu...

Dừa: Mở CP lâu mới, tôi dự cảm có chuyện xảy ra...

Nho: CP lâu thì có sao, không đến nỗi nào...

Anh đào: Chủ yếu là Quang Niên sama quá nổi tiếng, ở gần Quang Niên sama quá, dễ bị nói là ôm đùi

Sơn trúc: Vẫn còn rất nhiều anti fan Cựu Mộng.

Xoài: O(o#) Năm Cựu Mộng sama của chúng ta tiến giới, Hạ Quang Niên còn không biết ở nơi nào a, hiện tại cứ nhiên tới phiên fan hần nói Cựu Mộng sama ôm đùi hần?!

Hoa cúc: Không có biện pháp, ai bảo Mộng Mộng ẩn thân bảy năm, đột nhiên hai tháng nay lại xuất hiện thường xuyên, tôi đã rất thỏa mãn (‘)

Dừa chuột: Hai người ấy rất dễ thương, tôi gần đây cũng thành fan Hạ Cựu, đáng tiếc không dám mở lâu. Vị lâu chủ kia thật dũng cảm, tôi muốn đi động viên người ta (^ ^)

Nhóm trưởng: Mở CP lâu Hạ Cựu? Chạy vội nhìn...

Xoài: (^ o ^) / ~ Nhóm trưởng tới rồi, hôn hôn cái ~

Chuối tiêu: Nói cái gì, nói cái gì, hắc hắc quả nhiên đang cãi nhau, cả nhà mau đi vây xem, tránh cãi nhau nhé.

Nho: Đúng đó, cả nhà đừng chiến, đừng để Cựu Mộng sama bị ảnh hưởng.

Mạnh Cựu cảm thấy hiếu kì, cũng mở diễn đàn vây xem một phen.

Cựu thì niên hoa, Mộng vô quang ảnh đã có kí hiệu NEW, ban đầu bầu không khí rất hoàn hảo, chỉ là sang trang sau, bầu không khí trở nên bất hòa.

160L: Cựu Mộng? Cảm giác cái tên này hai tháng nay xuất hiện hơi nhiều a, đây là muốn trở lại giới sao.

161L: Trước khi quay về giới phải đi ôm đùi làm CP, GJ!

162L: Làm CP, Cựu Mộng của chúng ta sở trường nhất đó (^^)

163L: Thật đáng buồn, Hạ Quang Niên vì sao lại để ý tới Cựu Mộng này a, rõ ràng đã sớm flop...

164L: Hạ Quang Niên sama, anh còn nhớ rõ Tiểu Ý sama ven hồ Đại Minh chẳng? QAQ

165L: Làm CP lúc nào cũng là CP nổi tiếng nhất, Cựu Mộng đại thần thật là lợi hại~

173L: Hạ Quang Niên chính miệng nói là fan của Cựu Mộng, các người ở chỗ này ăn dấm cái gì?

174L: Tôi vẫn thấy người, khi Cựu Mộng nổi tiếng, Hạ Quang Niên của mấy người ở chỗ nào? Nói người ta ôm đùi, thật tức cười.

175L: Đúng vậy đó, Cựu Mộng đại thần cao quý lãnh diễm, là đại thần đó nha, chương mắt Hạ Quang Niên.

...

“Ngại quá, để anh bị liên lụy.” Mạnh Cửu vui vẻ chạy tới xem náo nhiệt, đột nhiên nghe thấy thanh âm của Hạ Sam từ tai nghe truyền tới.

Mạnh Cửu sửng sốt, lập tức đáp lại: “Cậu cũng đang xem lâu?”

“Àn...” Thanh âm của Hạ Sam có chút rầu rĩ, nói: “Bỗng phát hiện ra tôi cũng tinh phong huyết vũ lắm, chúng ta sau này chắc nên ít hoạt động chung một chút, nếu không sẽ ảnh hưởng tới anh.”

“Ha ha...” Mạnh Cửu cười nhạt.

“Làm sao vậy...?” Hạ Sam nghe ra Mạnh Cửu mất hứng, vội hỏi.

Mạnh Cửu có chút miễn cưỡng, trực tiếp không chút khách khí nói: “Tôi xem là cậu chê tôi phiền phức, không muốn cùng tôi có quan hệ nhiều. Cậu cùng CP với Tiểu Ý không phải rất nổi tiếng sao, tại sao không thấy cậu lảng tránh, tại sao cùng tôi thì lại lảng tránh? Cậu cũng nghĩ là tôi ôm đùi cậu đúng không, không muốn cùng tôi hoạt động, nói thẳng ra là được rồi, vòng vo tam quốc có mệt hay không? Thật giả dối!”

“Anh đang nói gì vậy?” Hạ Sam nóng nảy, cao giọng quát: “Giả dối? Được, được! Tôi giả dối, được rồi chứ!”

Một Hạ Sam luôn luôn ôn nhu khi tức giận lên khiến cho trái tim Mạnh Cửu có chút thất lại, hình như mình hơi quá lời... “Hạ...” Mạnh Cửu mở miệng, muốn xin lỗi, không ngờ Hạ Sam out.

Hạ Sam trước đây, chưa bao giờ khi Mạnh Cửu còn online mà lui kênh, đây là lần đầu tiên...

Hình như đã thực sự chọc giận anh rồi.

Mạnh Cửu nhìn trong phòng chỉ còn một mình cậu cô đơn, trong nháy mắt bị tịch mịch bao phủ. Có nên sang nhà bên cạnh xin lỗi anh không...

Mạnh Cửu tựa vào trên ghế, hai mắt vô thần nhìn màn hình vi tính. Ngơ ngác hồi lâu, không nói được lời nào. Chính cậu cũng không biết vì sao mình lại nói vậy. Hạ Sam hẳn là vì lo lắng cho cậu, thế như anh lại bị chính cậu phủ nhận.

Vứt bỏ... Cái loại cảm giác này, thực sự rất đáng sợ. Cậu bị người ta hung hăng vứt bỏ một lần, tại bảy năm trước. Thế nên, cảm giác ấy đã khiến cậu từ trong thương tâm xây lên một bức tường thật cao trong lòng, dùng tất cả phản kháng để phủ nhận Hạ Sam.

Thế nhưng, sao chính cậu lại có cảm giác bị vứt bỏ lần nữa...

Mạnh Cửu cả kinh, vội vã nhìn bài post Cửu thì niên hoa, Mộng vô quang ảnh... Sau đó, cậu tò mò mở CP lâu Song X. Thế nhưng, ngay khi Mạnh Cửu mới định đi tìm CP lâu thì phát hiện ra, chẳng cần cậu tốn công tìm, Song X CP lâu đã nổi lên rồi. Liên tục có bài mới, được đánh dấu NEW.

Tiểu Ý sama bị phản bội như thế nào? Chờ xét duyệt NEW

Song X cũng BE... Chờ xét duyệt NEW

Hạ Quang Niên sama sao tự nhiên lại phá CP? Thật không khoa học! Chờ xét duyệt NEW

Song X rõ ràng quan hệ rất tốt, chính chủ đối với CP Song X cũng không phản đối, thế nào đột nhiên...
Chờ xét duyệt NEW

...

Chuyện gì xảy ra? Xảy ra cái gì rồi? Mạnh Cửu há mồm kinh ngạc nhìn màn hình...

11. Chương 11

Weibo

Hạ Quang Niên: *Tôi cùng Tiểu Ý Thâm Sơn chỉ là bạn bè, nếu thực sự thích tôi cùng Tiểu Ý, xin các bạn đừng tiếp tục cho rằng chúng tôi có tình cảm với nhau, rồi đi chỉ trích người khác, có được không?*

[25 phút trước 240 forward 333 comment]

Mạnh Cửu vừa mò lên weibo, thấy được weibo Hạ Sam mới đăng, đột nhiên thật cảm động.

Hai mươi lăm phút trước, hẳn là ngay khi Hạ Sam out. Khi anh rời đi, anh nổi giận đùng đùng mà như vậy, ấy thế mà lại up weibo này...

Cậu nhớ rõ Hạ Sam từng nói, Tiểu Ý với anh chỉ là bạn tốt...

Bị tôn sùng là quan phối Song X, lại mặc danh kì diệu vị hủy CP, Tiểu Ý ở bên kia sẽ cảm thấy thế nào. Dù sao thì CP Song X là một trong tứ đại CP lúc này, sức ảnh hưởng rất lớn. Hạ Sam làm vậy sẽ ảnh hưởng tới tình bạn của anh với Tiểu Ý mất thôi.

Mạnh Cửu nhấn bình luận, gõ gõ mấy dòng thật dài, cuối cùng lại xóa bỏ. Cậu thực sự không biết phải bình luận như thế nào.

Quên đi, đọc bình luận weibo đã.

Weibo comment

“CP Song X bị hủy rồi QAQ”

“Chính chủ giết CP   buồn quá”

“Tốt nghiệp rồi.”

“Chỉ là bạn bè? Trước đây hau người ở trên kênh YY liếc mắt đưa tình, hiện tại lại nói chỉ là bạn bè?”

“Nếu như chỉ là bạn bè, thế trước đây là diễn cho ai xem?”

...

“Di, phát hiện ra cho đến giờ Cựu Mộng vẫn không bình luận gì nha, trước giờ không phải chỉ cần là Hạ Sam đăng weibo, anh ta sẽ tới đùa giỡn sao?”

“Chắc là đang hài lòng chết rồi, khi Hạ Quang Niên up weibo này, vừa vặn là lúc CP lâu Hạ Cự bị ném đá, Hạ Quang Niên rõ ràng là cố gắng vì Cự Mộng.”

“À, thì ra là như vậy, hóa ra Hạ Cự yêu thật, Hạ Quang Niên, anh thỏa mãn chưa?”

“À, thì ra là như vậy, hóa ra Hạ Cự yêu thật, Hạ Quang Niên, anh thỏa mãn chưa?”

“À, thì ra là như vậy, hóa ra Hạ Cự yêu thật, Hạ Quang Niên, anh thỏa mãn chưa?”

“À, thì ra là như vậy, hóa ra Hạ Cự yêu thật, Hạ Quang Niên, anh thỏa mãn chưa?”

...

Mạnh Cửu càng xem càng khó hiểu, chuyện gì đang xảy ra thế này, hiện tại không phải đang mắng cậu, mà đã chuyển hướng sang Hạ Quang Niên.

Sao lại biến thành thế này?

Mạnh Cửu muốn tìm người hỏi cho rõ, nhưng nhiều năm ở ẩn như vậy, cậu căn bản không có bạn bè nào trên mạng, nghĩ lại, cậu bỗng nhiên phát hiện, bản thân tìm không ra một người để hỏi...

Quên đi, trực tiếp tìm người ở sát vách mà hỏi! Tuy rằng giờ đã khuya rồi. Mạnh Cửu suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn đứng lên, đi sang nhà Hạ Sam.

“Thùng, thùng, thùng.”

Thật lâu sau, cửa nhà Hạ Sam mới chậm rãi mở ra, người đứng ở bên trong chỉ quấn một chiếc khăn tắm. Tóc anh vẫn còn ướt, rõ từng giọt nước xuống sàn nhà, làn da màu mật ong còn vương nước, miến bàn tới độ mê người.

Hạ Sam nhìn Mạnh Cửu, vội vàng nghiêng người, hỏi: “Sao anh lại tới đây?” Vừa nói vừa cầm khăn mặt lau tóc. “Tôi đang tắm, chuẩn bị đi ngủ, anh thế nào còn chưa ngủ?”

Mạnh Cửu khước miệng giật giật, người này... chính là người vừa tức giận lúc nãy sao? Thế nào mà nháy

mắt cái đã quên giận, còn làm như không có việc gì. Mạnh Cửu nghĩ nghĩ, chần chờ nói: “Cậu... Cậu vừa nãy tức giận. Tôi tới để xin lỗi. Xin lỗi, tôi không nên nói như vậy.”

Hạ Sam lau tóc xong, đi tới bên người Mạnh Cửu, nhéo nhéo mũi cậu, cười nói: “Ngu ngốc, tôi đúng là có chút giận, nhưng mà đã sớm quên rồi.” Hạ Sam đưa cho Mạnh Cửu một ly trà, lúc này mới ngồi xuống, nói: “Chỉ vì thế mà nửa đêm tới tìm tôi? Tôi cũng không hẹp hòi đến thế đâu mà.”

Mạnh Cửu lắc đầu nói: “Cậu vì sao phải đăng weibo kia, cậu có biết hiện tại cậu đang bị người ta mắng hay không?”

Hạ Sam cười cười, tỏ thái độ không quan tâm, nói: “Mắng thì cứ mắng, có CV nào chưa từng bị mắng đâu. Vừa vặn có thể nghe mắng cùng anh.”

“Thế nhưng cậu nói vậy, Tiểu Ý sẽ tức giận.” Mạnh Cửu có chút lo lắng, sợ rằng tình bạn của Hạ Sam với Tiểu Ý sẽ bị hủy hoại.

“Không sao, tôi cùng Tiểu Ý làm bạn đã nhiều năm, tôi đã nói chuyện với cậu ấy rồi.” Hạ Sam nói.

“Vậy sao...” Mạnh Cửu dài giọng nói.

Vừa rồi còn sợ sẽ làm ảnh hưởng tới tình bạn của họ, thế nhưng giấy tiếp theo lại nghĩ, hai người họ quan hệ rạn nứt cũng tốt.

Hạ Sam nhìn đồng hồ, cười nói: “Không còn sớm nữa, trở về ngủ đi.” Nhìn Mạnh Cửu lại bày bộ dáng ngạo kiều, Hạ Sam nhin không được đùa giỡn. “Anh muốn... ngủ ở đây sao?”

“Không, tôi về, ngủ ngon.” Mạnh Cửu chạy trốn chết.

Hạ Sam nhìn bóng lưng Mạnh Cửu, trầm nghĩ: Sớm muộn gì cũng cho anh qua đây ngủ...

Ngày thứ hai, nhờ một cái weibo của Tiểu Ý, cơ bản đã dẹp yên phong ba. Sự kiện weibo lần này, kết quả duy nhất là đông đảo fan CP Song X tốt nghiệp, fan Hạ Cựu ngày càng lớn mạnh.

Hạ Sam cùng Mạnh Cửu vẫn trải qua ngày thường như trước, cùng nhau ăn cơm chiều, thỉnh thoảng lên YY hát hò. Mỗi lần, Hạ Sam muốn cùng Mạnh Cửu tiến thêm một bước, Mạnh Cửu lại cố ý lùi một bước.

Hạ Sam biết, bức tường trong lòng Mạnh Cửu chưa được gỡ bỏ, trong lòng cậu vẫn còn nhớ Bất Từ. Muốn chạm được vào trái tim cậu, cần có thêm thời gian. Hạ Sam âm thầm cổ vũ chính mình, nói với bản thân, không được từ bỏ.

Rất nhanh đã tới ngày kỉ niệm thành lập của đoàn kịch Cẩm Thanh. Một bộ kịch mừng khánh thành dài năm mươi phút, dưới sự cày cấy cần cù của thành viên trong đoàn kịch, rốt cục cũng hoàn thành.

Ngày sinh nhật tám năm ấy, Tiên Chanh từ sáng sớm đã tới diễn đàn thông báo thời gian phát kịch. Cô biết Mạnh Cửu rời diễn đàn, liền chat mật với cậu, báo cho cậu biết sáu giờ tối phát kịch.

Vừa tới sáu giờ, kịch tiếp đúng giờ phát ra.

Đoàn kịch Cẩm Thanh   Toàn bộ một kỳ kịch mừng khánh thành – đam mỹ cổ trang   Hồng trần vô song

Lâu chính:

Staff:

Chuẩn bị: Tiên Chanh   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Đạo diễn: Diệp Tử   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Biên kịch: Qua Qua   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Hậu kỳ: Quy Khư   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Trang trí: Long Xù   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Tuyên truyền: Quả Quả   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Cast:

Kiểm khách: Thốn Bộ Nan Hành   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Giáo chủ: Ly Huyền   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Hiệp đạo: Bất Từ   Đoàn kịch Cẩm Thanh   (trộm làm chuyện hiệp nghĩa)

Quỷ y: Cựu Mộng   Đoàn kịch Cẩm Thanh

Quần chúng: Cơm nắm cá chình Đoàn kịch Thì Quang

Người qua đường: Tì Lành Đoàn kịch Cẩm Thanh

Hoàng đế: Thất tinh hải đường Đặc Yêu

Thái tử: Diệp Thiểm Thiểm Đặc Yêu

Cùng một số diễn viên khác.

Nhờ có lần trước dự cáo, lần này ra kịch, hơn nữa Cẩm Thanh đối với hoạt động của bộ này vô cùng bảo mật, khiến cho fan chờ mong.

Không ngoài sở liệu, kịch thiếp vừa ra đã có bình luận gửi tới điên cuồng.

Một dàn cast hoa lệ khiến fan chói mắt. Kể cả vai quần chúng cũng là CV nổi tiếng, khách mời từ Đặc Yêu cũng là CV nổi tiếng. Vai chủ dịch là do hai đại thần Thốn Bộ cùng Ly Huyền đảm đương, đây đều là bậc siêu cấp.

Mà hiệp dịch, tất cả mọi người đều không ngờ tới, một Bất Từ đã lui giới đã lâu và một Cựu Mộng ẩn thân.

1L: Ôm sô pha của toàn bộ kịch tổ~

2L: A a a, đây chính là kịch khánh thành siêu cấp trong truyền thuyết sao!! Tôi đang thấy ai kia!!!

3L: Dàn cast thật đẹp! QAQ Áo ào chạy đi nghe.

4L: Tôi có nhìn lầm không? Dàn cast đẹp như vậy! TVT

5L: Ra kịch rồi, tung bông *, °*:. ( )/\$:*. ° *

6L: Trời của tôi ơi, Cast hoa lệ thế kia làm mù mắt tôi rồi. Thốn Bộ cùng Ly Huyền, còn có Tiểu Tì Ti, Tiểu Ngư, Thất Tinh, Thiểm Thiểm... Còn có Bất Từ cùng Cựu Mộng trong truyền thuyết nữa! Toàn bộ ôm đi!!!

...

Nhưng mà, cast dù rất chói lóa, kỳ thực vẫn có chỗ hỏng.

Tam không nói tới Thốn Bộ với Ly Huyền, bởi vì không có Thất Nguyệt Bán ở trong, nên hai người này hoàn hảo, không có gì để nói. Mặt khác, hai vị đại thần bất ngờ trở về kia thì bị chọc ngoáy toàn thân.

Hai người đều là đại thần, hai người từng là CP, sau lại có sự kiện lui giới chấn động kia... Cùng với bảy năm không ra kịch mà vẫn chiếm lấy địa vị đại thần...

Rất cục, trong một mảnh kịch thiếp rất hài hòa, bắt đầu có tranh cãi.

65L: Ai da, Bất Từ trở về rồi. Cũng không biết ai đã từng nói, thế giới ảo ảnh hưởng tới tình cảm ngoài đời thật, từ nay về sau lui giới.

76L: Thất tên hai vị Bất Từ cùng Cựu Mộng sama, nhất thời cảm thấy một cổ bi thương. Nhiều năm như vậy, các người rất cục cũng quay về một chỗ, tôi lại tin tưởng vào tình yêu rồi ~( )/~

77L: Lâu trên tự trọng, miễn cho Bất Từ lại nói ảnh hưởng tới đời sống hiện thực của anh ta.

85L: Cựu Mộng? Ha ha, thảo nào hôm trước còn bám lấy Hạ Quang Niên, quả nhiên là muốn quay về giới.

88L: Hạ Cựu yêu thật, fan Bất Cựu tự trọng! Miễn cho giống như Tiểu Ý sama bị phản bội!

98L: Nha, tôi rất cuộc không cần buồn nữa. Quay lại là được rồi, người ta trở về phối một bộ kịch để thỏa mãn người ta.

99L: Tôi rất cuộc không cần buồn nữa. Người ta hiện tại là Hạ Cựu chân ái, Bất Cựu sơ tâm, xuân phong đắc ý nha.

104L: Hắc hắc, đừng có ở nơi nào cũng nói lung tung, trong kịch thiếp phải cẩn thận lời nói, x ra!

123L: Thịnh tự trọng, nơi này là kịch thiếp.

129L: Tám năm rồi, mơ tưởng rằng từng là đại thần thì mãi mãi là đại thần sao? Fan còn chẳng có.

Đương nhiên, nơi này là kịch thiếp, có quy định, những người tới gây sự rất nhanh bị quản lí đuổi ra khỏi bài post.

344L: Oa, hai CP chính là hai đôi trong Thất đại thần sao? Nghe xong, cảm giác hay! Thảo nào có thể trở thành Thất đại thần, thanh âm thực sự không có gì để chê, quá mê người ( )

386L: Tôi nghe xong yên lặng thích hai CP. Thanh âm thực sự rất hợp ‘(° , °)

434L: Nghe xong kịch, cảm giác duy nhất là quá hay! Đây chính là đại thần trong truyền thuyết. Tôi nhất định phải đi nghe mấy kịch của họ trước đây O(* *)

435L: Cựu Mộng sama, trước khi chết còn có thể nghe được kịch của anh, em thật sự rất cảm động

445L: Làm một người đã vào giới bốn năm, sau khi nghe kịch, tôi chỉ tiếc sao mình vào giới quá muộn. Không được trải qua thời đại của Cựu Mộng và Bất Từ, thật sự là tiếc nuối lớn nhất đời người. Nhưng may mà họ còn ra kịch tiếp.

525L: Thốn Bộ sama cùng Ly Huyền sama vẫn hay như cũ! Nghe được thanh âm của hai anh, em rất hạnh phúc! CP phụ là hai vị CV mà mọi người từng nghe kể, không quen thuộc nhưng phối thật hay. Thanh âm hợp nhau trăm phần trăm! Toàn bộ đều là mỹ âm, nghe kịch này thật rất thoải mái, quá vẹn toàn.

...

Chỉ hơn một tiếng đồng hồ, kịch thiếp cư nhiên thêm trang với tốc độ kinh người. Thậm chí so với topic bát quái bên cạnh còn nhanh hơn, quả thực là kỳ tích của giới võng phối.

Tâm tình của Mạnh Cửu cũng không tệ, chạy đi xem bài post một chút. Cậu nhìn mấy cái bình luận cũ ồn ào, nhắc tới ân oán của Bất Từ cùng Cựu Mộng năm ấy.

Về chuyện của Bất Từ và Mạnh Cửu, fan vẫn tin theo hai ý kiến. Một là xỉ vả Bất Từ, nói Bất Từ là thẳng nam, nhưng lại làm CP với Mạnh Cửu. Ý vào Mạnh Cửu thích hắn, lợi dụng cậu để đánh bóng bản thân. Cuối cùng bị bạn gái ở ngoài đời biết được, bị ép phải lui giới.

Còn có ý kiến mắng Mạnh Cửu, nói rằng Bất Từ rõ ràng là thẳng nào, Mạnh Cửu chen vào, bẻ cong Bất Từ. Cái loại mặt dày như vậy, cuối cùng Bất Từ đá cậu, vô cùng vui vẻ lui giới, cùng bạn gái ngoài đời ân ái.

Cái trước là fan Mạnh Cửu, anti Bất Từ.

Cái sau là fan Bất Từ, anti Mạnh Cửu.

Đương nhiên, giữa hai loại còn có một cộng đồng, tên gọi fan Bất Cựu.

Từ sau khi CP Bất Cựu bị chính tay Bất Từ hủy đi, đã có rất nhiều fan CP chia làm hai phái, nhìn nhau không vừa mắt, quyết liệt đối chọi. Đương nhiên, còn có một bộ phận fan Bất Cựu vẫn kiên cường tồn tại.

Fan làm sao biết được sự tình thật sự, họ chỉ có thể YY. Vậy nên, về chuyện Bất Từ lui giới, CP Bất Cựu tan vỡ, đại đa số người qua đường tin rằng kỳ thực căn bản hai người chẳng có gì. Tất cả đều là do fan CP YY ra. Bất Từ lui giới chẳng qua chỉ vì muốn ổn định cuộc sống.

Việc này vì Bất Từ rời giới võng phối mà chậm rãi lắng xuống. Chỉ tiếc Mạnh Cửu đánh giá quá thấp lực lượng fan CP. Các fan đối với CP Bất Từ nhớ mãi không quên. Vì vậy, sau nhiều năm, fan hai nhà Bất Từ cùng Cựu Mộng vẫn chiến tranh, thủy chung không hòa giải.

Trên thực tế, fan Cựu Mộng cũng giống như Mạnh Cửu, đều ở ẩn. Bọn họ chỉ có khi xuất hiện vấn đề liên quan tới Bất Từ thì mới ngoi lên. Hầu như fan Cựu Mộng đều tin rằng, Cựu Mộng không yêu Bất Từ, thế nhưng lại bị hấn tra. Vậy nên fan Cựu Mộng không dám nhắc tới Bất Từ, họ rất sợ thấy Mạnh Cửu đau khổ.

Cũng may, ngoại trừ mấy người vào cổ ý gây sự, những người khác đều thập phần lý trí. Fan Thốn Bộ cùng Ly Huyền xuất hiện trước tiên. Mà khi có người mới cho rằng Bất Từ cùng Cựu Mộng “không có fan”, fan của hai người họ cũng ào ào kéo tới, đội hình vô cùng cường đại.

Cuối cùng, sau khi tất cả nghe xong kịch đều công nhận, Bất Từ cùng Cựu Mộng không hổ là đại thần, âm sắc mỹ, khí chất cường đại, diễn xuất tốt, khiến cho người ta muốn nghe mãi không thôi. Một số người còn rơi lệ đầy mặt, khóc nói, chờ nhiều năm như vậy, không ngờ còn có thể nghe được kịch của Bất Từ cùng Cựu Mộng, kiên trì nhiều năm, rốt cục cũng có hồi báo.

12. Chương 12

Tám giờ, ca hội mở ra trên YY. Mạnh Cửu thực ra cũng không muốn đi ca hội, nhưng cậu thân là thành viên trong nhóm CV cấp lão làng nhất của Cẩm Thanh, không đi rõ ràng là không nể tình. Cẩm Thanh không phải hàng năm đều mở ca hội, trước đây chỉ có kỷ niệm năm năm mới mở một lần. Ngày đó cậu có việc không tới, lúc này, cậu rất ngại từ chối người ta.

Mạnh Cửu đóng diễn đàn, bò lên trên YY. Cách tám giờ còn tới hai mươi phút, lúc này số người trong kênh đã lên tới gần hai nghìn người, và còn có xu hướng tiếp tục tăng lên. Mạnh Cửu nhìn nhìn, CV của Cẩm Thanh hầu như chưa tới, hiển nhiên là cậu tới sớm.

Mạnh Cửu vừa xuất hiện, khung chat đã đạ bị người ta oanh tạc kịch liệt.

Khung chat

Cựu Mộng sama!!!!!!

Cựu Mộng sama tới!!!! (^ ^)

Là Cựu Mộng sama thật!! ( ) /

Không nhìn lầm, đúng là Cựu Mông sama!!!

Là Cựu Mộng sama!!!

A a a a!!!! Cựu Mộng sama!!!

Cựu Mộng sama, có phải anh quay về giới rồi không?

Trên khung chat, hầu hết là hai chữ “Cựu Mộng”, nhiều không đếm nổi. Quản lí viên một lần nữa điều chỉnh thời gian đánh chữ, lúc này mới khổng chế được tình hình.

Trước đây khi Cựu Mộng quản lí kênh của Hạ Quang Niên, cơ bản đều là lúc nửa đêm rồi, không có bao nhiêu người. Vậy nên lúc này thấy đông người như vậy, cậu chợt có chút hưng phấn.

Quản lí viên kéo Mạnh Cửu vào phòng riêng của đoàn kịch. Mấy CV nổi tiếng khi thấy Cựu Mộng đều tranh nhau chào hỏi. Mạnh Cửu cũng vui vẻ cùng họ trò chuyện. Mấy người này đều là thụ âm nổi tiếng, thái độ làm người khiêm tốn, tương đối mềm mại đáng yêu, Mạnh Cửu cũng được tới weibo của họ bình luận, đùa giỡn với họ. Họ tuy không phải rất quen thuộc nhưng có thể coi như là bạn tâm sự.

Thốn Bộ, Ly Huyền cùng Bất Từ đều chưa tới. Hiện nay no.1 ở trong phòng chính là Cựu Mộng. Khung chat liên tục có người hỏi Cựu Mộng có hát không? Cựu Mộng có tiết mục gì? Khiến cho cậu giật mình, hóa ra cậu vẫn còn nổi tiếng như vậy, cậu vẫn luôn cho rằng chỉ còn có mấy anti fan mới nhớ tới cậu mà thôi.

Lúc trước khi Tiên Chanh tới mời Mạnh Cửu đi ca hội đã sắp xếp tiết mục rồi. Tiết mục được chuẩn bị là Mạnh Cửu hát một bài, nhưng cho cậu tự lựa chọn, còn nói Mạnh Cửu có thể từ chối. Nếu cậu không nhận, họ sẽ đi tìm người khác thế vào. Mạnh Cửu nói sẽ suy nghĩ, lúc sau cũng không thấy tin gì.

Mạnh Cửu nghĩ sẽ hát một bài, bài hát mà bảy năm trước cậu cùng Bất Từ đã hợp xướng, nhạc đệm cũng chuẩn bị tốt rồi. Thế nhưng đột nhiên cậu không muốn hát nữa, chẳng hiểu vì sao, chỉ biết là không muốn hát.

Tám giờ vừa tới, ca hội chính thức bắt đầu. Hai người chủ trì ở trên mic giới thiệu một lượt các thành viên và khách mời, sau đó bắt đầu ca hội. Người đầu tiên lên mic chính là một CV nổi tiếng vừa nói chuyện phiếm với Mạnh Cửu lúc này. Sau khi năm vị khách quý hát xong, đã tới chín giờ. Lúc này, Thốn Bộ cùng Ly Huyền khoan thai chậm rãi tiến vào kênh. Bộ đôi nổi tiếng nhất ca hội đã chính thức tới.

Theo sau Thốn Bộ cùng Ly Huyền, nhân số trong kênh đã lên tới năm nghìn người. Ly Huyền hát xong hai bài, Bất Từ rất cục cũng xuất hiện.

Bất Từ tới dẫn tới lần thứ hai oanh tạc khung chat.

Khung chat

Bất Từ sama!!!!!!

Bất Từ!!!!!! QAQ

Ngày hôm nay thật sự là quá viên mãn

Oa!!! Cẩm Thanh Tứ Tuyệt đồng thời online!!!!

Cẩm Thanh Tứ Tuyệt!!!!

Cầu liên mic!!!

...

Fan quá kích động, liên tục xoát bình luận, mặc kệ là fan mới hay fan cũ. Bởi vì Cẩm Thanh Tứ Tuyệt từ trước tới nay chưa bao giờ đồng thời xuất hiện. Mặc dù bọn họ được xếp cùng nhau, được gọi như thế, nhưng thực ra cách nhau ba năm. Trên thực tế, khi Thốn Bộ cùng Ly Huyền vào giới, Bất Từ cùng Cựu Mộng từ lâu đã tuyệt tích giang hồ. Vậy nên bốn người này trên danh nghĩa được đặt cùng một chỗ, căn bản vẫn chưa từng cùng xuất hiện bao giờ. Cũng khó trách sao mà fan lại kích động đến thế.

Cho dù bị hạn chế thời gian đánh chữ, số người vào phòng đã lên tới sáu nghìn, mọi người đồng loạt gõ, rất lag, trực tiếp đá luôn chủ trì rút mạng.

Chờ cho người chủ trì vất vả bò lên YY một lần nữa, người nọ mới tuyên bố bắt đầu chơi trò chơi. Lượt đầu tiên sẽ là nội bộ thành viên của Cẩm Thanh. Những người có mặt tại đây lúc này của Cẩm Thanh, tính cả CV lẫn staff, được chia làm hai tổ, tiến hành PK. Người thắng có thể yêu cầu người thua làm một việc.

Phương thức phân tổ là cướp mic. Ở đây CV cùng Staff đều phải cướp mic, số lẻ một tổ, số chẵn một tổ. Thành ra tự động xuất hiện một màn, Cựu Mộng, Bất Từ, Thốn Bộ, Ly Huyền, bốn vị đại thần, rất tình cờ lại được phân cùng một tổ.

Fan trong khung chat lại gào thét, đây là ý trời đó. Thảo nào bị hợp xưng là Tứ Tuyệt, chính là duyên phận.

Mạnh Cửu nhìn phân tổ, trong lòng cũng cười khổ.

Phân tổ xong, trò chơi bắt đầu. Nội dung trò chơi coi như cũng thoải mái, không quá khó, cuối cùng, tổ Tứ Tuyệt thua, cùng đội tổ thắng trừng phạt.

Trong khung chat lại dấy lên một màn điên cuồng cầu chụp ảnh, cầu giường chiếu, cầu hát đối tình ca, cầu

hôn hôn, đủ các thể loại yêu cầu. Cuối cùng, tổ thắng đưa ra một yêu cầu khá dễ thở — hát đối tình ca.

Tổ thua cuộc, mỗi người phải tìm cho mình một người cùng hợp xướng, có thể làm thành hai đôi, cũng có thể tìm người khác trong kênh.

Yêu cầu này khi được nói ra đều được mọi người tán thành. Trong khung chat bắt đầu liên tục ghép đôi. Có người thích CV này với CV kia, có người lại kiến nghị CV kia với CV này. Fan vô cùng kích động giúp họ chọn đối tượng.

Rất nhiều fan CQ trong khung chat kêu Thốn Bộ tìm Thất Nguyệt Bán tới, sau đó bị nhiều fan CL đuổi giết.

Còn có fan Hạ Cựu khuyến khích Cựu Mộng tìm Hạ Quang Niên, không chỉ có thể cùng hợp xướng, còn thể tạo nên kì tích năm đại thần cùng xuất hiện. Đương nhiên, lượng fan Hạ Cựu không nhiều lắm, vẫn là bị fan Bất Cựu đuổi đi.

Fan Bất Cựu cũng không nhiều, cơ bản đều là fan chân chính của hai người. Fan hai nhà ở trên khung chat tranh chấp lẫn nhau, cục diện trở nên hỗn loạn, sắc mùi thuốc súng.

Khi trên khung chat là một mảnh hỗn chiến, tổ thua cuộc cũng đã thảo luận xong. Thốn Bộ cùng Ly Huyền hợp xướng trước, sau đó những người khác cũng tìm người cùng hát. Cuối cùng chỉ còn hai người Bất Từ và Cựu Mộng.

Cả hai đều mở mic, nhưng không ai nói lời nào. Người chủ trì cũng cảm giác được bầu không khí thật kì quái, muốn đổi chủ đề, bắt đầu giục Thốn Bộ và Ly Huyền mau hát, đồng thời yêu cầu họ hát một khúc ca thật ngọt ngào.

Khi Thốn Bộ cùng Ly Huyền hát xong, người chủ trì khen một câu “Thật ngọt ngào.” Vốn chỉ là muốn hòa hoãn bầu không khí, kết quả lại bị fan CQ mắng là bị bệnh.

Người nọ lệ rơi đầy mắt, thật không muốn sống tiếp. CQL cùng Bất Cựu, Hạ Cựu, vân vân, đều là tinh phong huyết vũ a, căn bản không hold nổi.

Những người khác cũng hát xong, chỉ còn lại Bất Từ cùng Cựu Mộng.

Mạnh Cửu muốn mời Hạ Sam tới, nhưng lại không biết phải làm sao. Cậu không biết Bất Từ nghĩ thế nào, cậu mờ mịt nhìn chằm chằm Bất Từ, nhìn anh lên mic.

Thanh âm ôn nhu quen thuộc của Bất Từ vang lên: “Được, kế tiếp đến lượt tôi.”

Mạnh Cửu trong lòng thít chặt, hẳn muốn hợp xướng với mình sao? Tựa như bấy năm về trước...

“Tôi hát cùng bạn, tặng cả nhà ca khúc Có một chút động tâm(1) mong cả nhà thích.” Mạnh Cửu hoàn toàn lâm vào trạng thái ngu người, từ trên mic của Bất Từ truyền tới thanh âm một nam nhân, mang theo tiểu ý: “Chào cả nhà, tôi là bạn của Bất Từ, hôm nay cùng hẳn tặng mọi người một khúc ca.”

Bọn họ ngoài miệng nói là bạn bè, thế nhưng buổi tối lại ở cùng nhà, ai cũng nghĩ ra là có chuyện gì. Trên khung chat phát điên rồi, toàn bộ mọi người đều hướng tới quan hệ của hai người kia.

Tiếng ca của Bất Từ truyền ra từ tai nghe, vẫn êm tai như bảy năm trước. Thế nhưng trái tim Mạnh Cửu lúc này lại đau đớn không tả nổi. Bất Từ làm vậy là muốn làm cậu khó xử sao.

Lúc này, chỉ còn có mình cậu, cô độc một mình cậu, không có ai cùng cậu hát đối. Đúng vậy, cậu vẫn luôn chỉ có một mình, cô đơn, ai sẽ đến bồi cậu hát đây...

Bài hát của Bất Từ rất nhanh hát xong, hẳn ôn nhu bắt chuyện với fan rồi hạ mic. Lúc này, trên mic không còn ai hát, chỉ còn mình Cựu Mộng. Người chủ trì đại khái vì bọn họ, cố gắng đùa vui với Cựu Mộng.

“Vậy Cựu Mộng, vị khách quý thần bí của anh đâu? Mau mời ra đi.”

“Tôi, tôi không có...” Mạnh Cửu khổ sở mở miệng, cậu thậm chí còn có xúc động muốn tắt máy.

“Thân ái, tôi tới rồi, anh đúng là quý, ăn bánh gato mà bắt tôi đi lấy. Ôi chào? Đã tới anh rồi sao? Vậy chúng ta bắt đầu đi?” Cắt đứt câu nói của Mạnh Cửu chính là Hạ Sam.

Trước đó không lâu Mạnh Cửu đã đưa cho Hạ Sam một chiếc chìa khóa, thế nên Hạ Sam mới có thể bất ngờ tiêu sái tiến vào phòng cậu. Mạnh Cửu hoảng sợ, nhìn chằm chằm Hạ Sam. Anh nháy mắt với cậu mấy cái rồi nhìn màn hình. Mạnh Cửu lúc này mới phản ứng, Hạ Sam nhất định đã nghe ca hội của họ ở nhà, biết khốn cảnh của cậu nên cố ý tới hỗ trợ.

Có Hạ Sam rồi, Mạnh Cửu tất nhiên không từ chối hát, vội nói với người chủ trì: “Cho tôi một phút, tôi đi tìm nhạc đệm.”

Sau đó cậu đóng mic, hỏi Hạ Sam muốn hát cái gì, anh suy nghĩ một chút, nói: “Thủy tinh(2), có được không?”

Trái tim Mạnh Cửu nhói đau, thủy tinh... “Không thành vấn đề, tôi lập tức tìm nhạc đệm.”

Mà khi họ thảo luận về bài hát, khung chat đã xoát bạo.

Bởi vì sự kiện xưa nay chưa từng có — Năm đại thần cùng xuất hiện!

Khung chat

Vừa rồi chính là thanh âm của Hạ Quang Niên sama sao??

Khăng định là Hạ Quang Niên sama!!!!

Là Hạ Quang Niên sama!!!

Hạ Quang Niên sama!!!! ( )/

Hạ Quang Niên sama tới thật!!! Cựu Mộng sama thật siêu!!! Có thể mời một nhân vật lớn như vậy tới!

Đại thần của Thì Quang cư nhiên lại tới cổ vũ!!!

Thốn Bộ sama, anh kém quá đi!! Nhìn Cựu Mộng sama kìa, anh mau mời Thất Nguyệt Bán sama tới đi!!!

Không ai chú ý tới Hạ Quang Niên sama và Cựu Mộng sama ở chung sao!!!!

Ở chung????

Ở chung???!!!!!!

Hạ Quang Niên sama cùng Cựu Mộng sama ở chung???!!!!!!

Hạ Cựu quả nhiên là thật!!!

Khi nhạc dạo của Thủy tinh vang lên, Mạnh Cửu len lén nhìn Hạ Sam ngồi ở bên cạnh, nghĩ một chút, liền kéo Hạ Sam tới gần thêm, trong lòng tự nhủ, đây là muốn cho Hạ Sam tới gần micro.

Khung chat

Hay quá đi

Ôn nhu công cùng với mỹ thụ âm gặp lại!!!!

Khóc!!

Rốt cục không phải tam tặc ca khúc hợp xướng, thật tình hồ o(*//// ///*)q (?!?)

Lần đầu tiên được nghe trực tiếp giọng của Cự Mộ, thanh âm đẹp quá.

Thật hòa hợp, so với CP BJ còn có thể nói gì được đây?

Đương nhiên so với BJ thì cũng là loại xúc cảm này!

Hóa ra thanh âm dễ nghe như vậy, Hạ Cự nhập học!!!!

Một bài Thủy tinh, khiến cho cả kênh đều kích động. Hạ Sam cùng Mạnh Cửu ca nghệ vốn đã tốt rồi, hơn nữa thanh âm lại hay, tự nhiên nhận được nhiều sự ủng hộ nhiệt liệt.

Hát xong, Mạnh Cửu vội vã chúc mừng sinh nhật tròn tám năm của Cẩm Thanh rồi xuống mic. Cái này khán giả không chịu, liên tục kêu muốn Cự Mộ lên mic lần nữa, một lần nữa khiến cho chương trình khó có thể tiếp tục. Cuối cùng, sau khi bị rất nhiều người chat mật, Mạnh Cửu rút cuộc đồng ý lên mic lần thứ hai, hát thêm hai câu. Hạ Quang Niên cũng lên mic nói vài câu chúc mừng, chúc Cẩm thanh càng ngày càng phát triển. Khán giả lúc này mới buông tha cho họ.

Bởi vì đã hợp xướng rồi, Mạnh Cửu cũng không định tiếp tục hát đơn nữa, vì vậy cậu chat mật với Tiên Chanh, nói với cô, cậu không hát nữa, muốn ở trong kênh giả chết. Tiên Chanh cũng không làm khó cậu, sẵn khoải đồng ý.

Mạnh Cửu đóng mic, thu nhỏ cửa sổ. Làm xong một loạt việc ấy, cậu mới chuyển hướng sang Hạ Sam, chăm chú quan sát anh.

Hạ Sam bị cậu nhìn tới bối rối, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Cảm ơn cậu...” Mạnh Cửu cười nói, vô cùng chân thành tha thiết nói một câu. Cậu thực sự rất biết ơn Hạ Sam cứu mạng, nếu như không có Hạ Sam, vừa rồi nhất định mất mặt chết luôn, đặc biệt là mất mặt trước Bất Từ.

“Cảm ơn cái gì, đó là chuyện nên làm.”

Bàn tay anh ôn nhu xoa tóc Mạnh Cửu, anh nói.

Bất Từ càng tàn nhẫn bao nhiêu thì càng làm nổi bật Hạ Sam dịu dàng bấy nhiêu. Phép tương phản:”)))

*Chú thích:

(1) Có một chút động tâm – Trương Tín Thiết, Lưu Gia Linh

(2) Thủy tinh – Từ Hoài Ngọc, Nhậm Hiền Tề. Đây là bài mà Bất Từ cùng Cự Mộng đã song ca 7 năm trước.

13. Chương 13

Ca hội mừng tám năm của Cẩm Thanh kết thúc viên mãn, thế nhưng trên diễn đàn vông phối lại không ngừng bàn tán về ca hội và khánh kịch của Cẩm Thanh.

Kịch thiếp ca hội vô cùng náo nhiệt. Đương nhiên, CP lâu Bất Cự và CP lâu Hạ Cự vẫn luôn ồn ào, song song chiếm cứ trang nhất, liên tục tranh nhau vị trí số một.

Hỏi lý do tại sao, chủ yếu là bì trong khánh kịch Hồng trần vô song, CP Bất Cự tuy ít đất diễn, nhưng cảm xúc diễn vô cùng thật, hơn nữa Cự Mộng cùng Bất Từ diễn xuất hoàn mỹ, thanh âm của CP này chính là hay tới phát khóc. Kịch vừa ra mắt, hai người bấy năm không ra kịch kia lúc này lại thu hút rất nhiều fan, cùng kéo thêm fan CP Bất Cự.

Vậy mà ngay tại hiện trường ca hội tám năm, Cự Mộng cùng Hạ Quang Niên song ca Thủy tinh gây chấn động, sự xuất hiện đột ngột của Hạ Quang Niên khiến cho nhiều người đoán Hạ Cự ở ngoài đời đã HE.

Vì thế, cả một ngày đêm, ở diễn đàn vông phối duy trì tin hot, tổng cộng có bốn topic, kịch thiếp Hồng trần vô song, ca hội đầy tám năm của Cẩm Thanh, cùng CP lâu của hai CP Bất Cự và Hạ Cự. Trong bài post, cơ bản đều nhắc tới Cự Mộng và Bất Từ.

Như sau:

Kịch thiếp lâu:

933L: CP phụ thâm âm thật hòa hợp, đẹp quá ( )

945L: Nghe xong kịch, tôi rất cực cũng hiểu Thất đại thần không chỉ có cái danh, chỉ hận mình vào giới quá trẻ.

978L: CP phụ chính là đệ nhất CP trong truyền thuyết của giới vông phối sao? Thanh tuyến của hai người đẹp như vậy, thật sự là hòa hợp tới thiên y vô phù(1) đó.

989L: Tôi nghe đi nghe lại đoạn của CP phụ! Thật sự là rất hay QAQ

...

Trong kịch thiếp, dường như tất cả trở về tám năm trước, trở lại khi Anh là mối tình em nói không nên lời ra mắt, cái hồi ấy, fan cũng nghe đi nghe lại, nhắc đi nhắc lại về thanh âm của CP phụ. Chỉ có một điều không giống, tám năm sau, người nghe kịch so với quá khứ nhiều hơn gấp bội.

Mà ca hội ở sát vách lại là một hoàn cảnh khác.

789L: Một khắc khi thanh âm của Hạ Quang Niên sama cùng Cựu Mộng sama truyền tới, tôi đã biết Hạ Cựu mới là chân ái * , °*:. ( )/\$:*. °*

800L: Ôn nhu công âm của Hạ Quang Niên sama phối với trong trẻo mà lạnh lùng mỹ nhân thụ âm của Cựu Mộng sama thật là đẹp.

820L: Tôi sẽ không nói cho mấy người biết tôi là từ Thủy tinh mới trở thành fan cuồng của Hạ Cựu đâu.

841L: Thủy tinh thật hay quá đi! Trong thanh âm của Hạ Cựu tràn đầy tình yêu, Hạ Quang Niên sama hát thật là sủng nịch Yoooooooo~

851L: Ủng hộ lâu trên, sủng nịch aaaaa! Hơn nữa tôi thấy thanh âm của Cựu Mộng sama không hề lạnh lùng nhé, còn có chút tình cảm ấm áp. Đây là bởi vì...

852L: Bởi vì tình yêu! Lâu trên tự dưng im lặng là muốn ám chỉ cái gì?

859L: Tôi là 851L, quá kích động nên tay run không gõ xong chữ đã nhấn phát

888L: Hồng trần vô song tính làm gì, Thủy tinh mới thật là tuyệt sắc ~~

Về phần hai CP lâu hàng xóm, trên cơ bản cũng bàn bạc về ca hội như vậy theo quan điểm của mình. Chỉ khác nhau một điểm duy nhất, ca hội lâu cũng sẽ có người nhắc tới Bất Từ, Thốn Bộ, Ly Huyền cùng nhiều người khác. Mà Hạ Cựu hay Bất Cựu thì chỉ nói về hai đôi này.

Hiện trường Hạ Cựu hợp xướng đã chứng minh chuyện hai người ở chung. Đương nhiên, cái loại “chứng minh” này là do fan tự suy đoán ra, không thấy hai người Hạ Cựu giải thích gì, vậy nên các fan tự mặc định là hai người đã ở chung.

Do sự kiện “ở chung” này, CP lâu Bất Cựu sát vách rõ cãi nhau với fan CP Hạ Cựu. Vì các fan Bất Cựu kiên trì ghép CP trên mạng ảo, chỉ thích thanh âm, không thích thân phận thật.

Một CP lâu Bất Cự chỉ gán ghép CP trên mạng ảo, một CP lâu Hạ Cự lại ủng hộ HE ngoài đời tranh chấp với nhau, trở thành hai bài post nổi tiếng nhất trên diễn đàn.

Cứ như vậy giằng co vài ngày.

Hai nhà đều thi nhau người tranh ta cướp. Đi theo thấy weibo hai người Hạ Cự cổ vũ nhau, mà Cự Mộng với Bất Từ lại cư xử như người đứng. Fan hai CP tranh đoạt kéo dài. Sau đó, ngay cả người qua đường cũng cho rằng Hạ Cự thắng rồi, Bất Cự lại tung ngay một chiêu — *Hãy nghe Thủy tinh của BJ*.

1440L: Thủy tinh mà CP lâu sát vách tâm tâm niệm niệm, tôi không muốn nhắc tới. Loại chuyện vật vãn này, Bất Cự chúng ta mới không hiềm lạ. Thế nhưng nếu Hạ Cự cứ hiềm lạ cái loại hợp xướng này, vậy hãy nghe Thủy tinh của BJ đi, đừng cho là chúng tôi không có.

Hãy nghe Thủy tinh của BJ vừa ra lập tức gây chấn động. Từng nhóm từng nhóm người qua đường cùng fan vây xem.

Đó là một bản ghi âm Thủy tinh của Cự Mộng cùng Bất Từ ngày bảy năm trước, thanh âm của hai người khi ấy so với CP trong Hồng trần vô song còn có tình cảm hơn. Bởi vì khi ấy, bọn họ đang ở trong tình yêu cuồng nhiệt. Hãy nghe Thủy tinh của BJ vừa ra, không thể nói là có thể hạ gục Hạ Cự ngay lập tức, nhưng đã đè thấp danh tiếng của Hạ Cự.

1450L: Emma(2), thật ngọt ngào, năm đó tôi vốn đã ủng hộ Bất Cự, giờ nghe lại Thủy tinh càng chắc chắn hơn.

1447L: Lần đầu tiên nghe được Bất Cự song ca! Không hổ là võng phối đệ nhất CP! Thanh tuyến vạn phần hòa hợp! Ngất ngỉ tự nhiên! CP này tình cảm so với CP lâu hàng xóm cách xa vạn dặm!

1470L: Vẫn câu cũ, nếu như tới cuối cùng, Bất Từ cùng Cự Mộng không quay về với nhau, tôi sẽ không bao giờ tin tưởng vào tình yêu nữa!!

...

Mấy ngày nay tâm trạng của Mạnh Cửu cũng không tệ, từ sau ca hội, tâm tình của cậu vẫn tốt.

Sau tuyên bố của Hồng trần vô song, đã có không ít chuẩn bị tới mời chào cậu, mong muốn cậu tiếp kích, hết thấy đều bị cậu lấy lý do không có thời gian mà từ chối. Nghĩ tới nghĩ lui, tám năm qua, chỉ với ba bộ hiệp dịch mà có thể ngạo nghễ đứng trên đỉnh cao của giới võng phối, cũng chỉ có mình Cự Mộng.

Chỉ là, tâm tình tốt chỉ có thể duy trì được vài ngày, Mạnh Cửu bị một chậu nước lạnh hắt cho lạnh tới tận tìn gan.

Mạnh Cửu nắm chặt con chuột trong tay, cậu sững sờ nhìn topic *Hãy nghe Thủy tinh* của BJ ở trước mặt.

Sao có thể? Bài hát đó luôn luôn ở trong máy tính, làm sao có thể truyền ra ngoài. Đây là bài hát cũ được ghi lại từ bảy năm trước, tất cả mọi người đều không biết, chỉ có hai người Mạnh Cửu cùng Bất Từ biết. Vậy nên, chỉ có thể là do Bất Từ truyền ra.

Bất Từ, sao hắn ta lại công bố *Thủy tinh*... Mạnh Cửu nhìn chằm chằm máy tính một lúc lâu mới nở nụ cười tự giễu. Năm ấy, người tuyệt đối không cho phép công bố bài hát này, không phải chính là Bất Từ sao? Hiện tại mới lộ ra để làm gì?

CP Bất Cửu lúc này bị xoát tới tình phong huyết vũ, sau khi *Hãy nghe Thủy tinh* của BJ được phát ra, không ít người bắt đầu hoài niệm... Thậm chí có nhiều người còn khẳng định Bất Từ cùng Cửu Mộng đã từng yêu nhau.

1660L: Năm ấy, Cửu Mộng yêu Bất Từ tới chết đi sống lại, giờ nghe được *Thủy tinh*, chỉ có một ý nghĩ duy nhất – đó chính là tình yêu.

1661L: Theo tôi được biết, lần này Bất Từ cùng Cửu Mộng phối kịch lần nữa, đều là do hai người có ý định tái hợp, chẳng hiểu sao lại xuất hiện một Hạ Quang Niên. Chuyện tình cảm có thể dễ dàng thay đổi được sao?

1663L: Có nói nhiều hơn nữa, tin hay là không tin, các người tự mình suy ngẫm đi. Chuyện tình cảm của người ta, tôi không có bằng chứng nào cả, thế nên đừng theo tôi đòi bằng chứng. Tôi ở đây chỉ có một đoạn âm tần năm xưa của họ, các người nghe là có thể phán đoán ra, năm ấy rốt cuộc họ có yêu nhau hay không?

Âm tần đó đương nhiên là thu khi ở trên SK, Cửu Mộng cùng Bất Từ liếc mắt đưa tình. Mạnh Cửu còn nhớ rõ, một lần SK chỉ còn mình cậu và Bất Từ, không còn ai khác. Không phải không có người hoài nghi công âm trong âm tần không phải Bất Từ, nhưng đã nhiều năm như vậy, còn tìm được ai chứng thực việc ghi âm năm đó. Bảy tám năm trôi qua, người trong giới võng phối ngày ấy giờ còn được mấy người? Mọi người tất nhiên là tin.

Trong lời nói của người này, hoàn toàn che giấu việc chia tay năm đó, trái lại trả đũa việc có người nói Cửu Mộng phản bội Bất Từ, ám chỉ Hạ Quang Niên là bên thứ ba.

Mạnh Cửu cau mày, nếu thật là Bất Từ, vậy hắn đang muốn làm gì? Đổi trắng thay đen như vậy, hắn được lợi gì chứ?

“Mạnh Cửu.” Thanh âm của Hạ Sam bất ngờ vang lên sau lưng.

Mạnh Cửu quay đầu lại, thấy Hạ Sam đang nổi giận đùng đùng, lập tức thấy áy náy. Anh khẳng định là ở sát vách đọc được cái topic này nên mới tức giận như vậy đi. Dù sao cũng bị người ta mắng là tiểu tam,

tức giận cũng phải, huống chi còn là nam tiểu tam...

“Xin lỗi Hạ Sam. Tôi cũng không biết vì sao có chuyện này, tôi sẽ xử lí, cậu yên tâm...” Mạnh Cửu tới bên Hạ Sam, thoải mái nói.

Hạ Sam không nói một lời, nhìn chăm chăm Mạnh Cửu làm cậu cảm thấy có chút khó thở. Mạnh Cửu trong lòng khổ sở, hít hít mũi, nói: “Xin lỗi mà, đừng nóng giận...”

“Anh là đồ ngốc sao? Anh đúng là đồ ngốc! Vì sao phải nhượng bộ như thế, rõ ràng không phải lỗi của anh.” Hạ Sam quát, cũng mang theo ngữ khí khổ sở, “Năm ấy rõ ràng là Sở Bộ Từ, hắn ta ngoại tình, bỏ anh, anh đuổi tới S thị, hắn còn mang tình nhân về nhà qua đêm, hỏi anh có muốn 3P không! Anh càng nhượng nhịn, hắn càng không kiêng nể. Còn ở trên vòng phối lại xây dựng hình tượng một người đàn ông tốt bụng dịu dàng bị anh quẩn quít, bị anh điên cuồng theo đuổi. Hắn khổ nạn như vậy, hiện tại còn không biết có âm mưu gì, đột nhiên lại lôi ra một âm mưu, vậy mà anh chỉ ở nhà, cái gì cũng không nói, cái gì cũng không làm sao? Anh xin lỗi tôi làm gì. Tôi không cần! Tôi muốn anh lập tức, lập tức tìm tới tên khổn Sở Bộ Từ kia, nói cho hắn biết đừng có làm cái chuyện mờ ám này, bắt hắn phải nói cho rõ sự thật!”

Mạnh Cửu trợn to mắt, không dám tin, lẩm bẩm nói: “Cậu, cậu làm sao biết được...”

Hạ Sam thở dài, rốt cục khôi phục bình tĩnh, thản nhiên nói: “Tôi cùng Quy Khư là bạn bè.”

“Vậy nên, cậu ta nói hết những chuyện này cho cậu sao?” Những chuyện này là bí mật cậu đã chôn sâu trong đáy lòng, đột nhiên bại lộ trước mặt Hạ Sam, Mạnh Cửu thật không biết phải làm sao.

Hạ Sam lắc đầu, nghiêm mặt nói: “Quy Khư không phải người hay buôn chuyện, là cậu ấy biết tôi thích anh, mới chậm rãi nói những chuyện này cho tôi biết.”

“Cái gì...?” Mạnh Cửu cả kinh, ngẩng đầu nhìn thẳng vào Hạ Sam.

“Tôi thích anh, Mạnh Cửu, tôi thích anh từ rất lâu rồi...” Hạ Sam bước tới một bước, rốt cuộc có thể nói ra những gì đã đè nặng trong tim năm năm.

Xì poi: Truyện này ngược cả công lẫn thụ, ngược công nhiều hơn ngược thụ. Kết thúc có phần tiếc nuối nhưng thỏa đáng. Đọc bộ này không sợ tiểu đường, chỉ sợ bị đau lòng.

*Chú thích:

(1) Thiên y vô phúc: ý chỉ những chuyện không có chút sơ hở nào.

(2) Emma: chả hiểu luôn, baidu bảo là ái mã, ngải mã (?!?)

14. Chương 14

Năm năm, không dài cũng không ngắn.

Mạnh Cửu mất bảy năm cũng không quên nỗi Bất Từ.

Hạ Sam yêu Mạnh Cửu năm năm cũng không chịu buông tay.

Đó đều là ái tình sâu nặng, nhưng không có duyên gặp gỡ. Năm năm trước, khi Mạnh Cửu khóc ròng dưới ánh nắng chói chang, Hạ Sam lần đầu tiên nghe được tiếng ca của Mạnh Cửu. Thời gian cứ thắm thoát trôi, hai người vẫn không lần nào chạm mặt.

Anh không xuất hiện vào khoảnh khắc đẹp nhất cuộc đời cậu, cũng không đến khi cậu thống khổ tuyệt vọng nhất. Dù cho Hạ Sam yêu Mạnh Cửu, nguyện ý vì cậu mà nỗ lực làm tất cả. Năm năm ẩn nhẫn yêu say đắm, nhưng chẳng thể so sánh với bảy năm kỷ ức đắng đắng. Nếu như một người đã dùng tất cả bảy năm đẹp nhất tuổi thanh xuân để toàn tâm toàn ý yêu thương một người, làm sao có khả năng nói quên là quên. Tình cảm, tuyệt đối không giống như tiểu thuyết.

Hạ Sam biết, anh biết Mạnh Cửu vẫn chưa từng quên Bất Từ. Vậy nên anh chỉ dám cẩn cẩn dục dục tới gần cậu, chỉ dám kỳ vọng một chút anh có thể chạm vào trái tim cậu, cho dù mất bao lâu đi chăng nữa, anh vẫn cam tâm tình nguyện, anh nguyện ý chờ.

Thế nhưng, lúc này đây, Bất Từ ở trong CP lâu Bất Cự bôi xấu Mạnh Cửu, Hạ Sam rất tức giận. Anh càng tức giận hơn là thái độ của Mạnh Cửu. Mạnh Cửu đối với Bất Từ ngoài nhường nhịn vẫn là nhường nhịn. khiến cho Hạ Sam không chịu nổi mà thổ lộ những gì luôn được giấu kín trong đáy lòng.

Những tâm tư giấu trong lòng nhiều năm, biết bao yêu thương cứ như thế dâng trào.

Hạ Sam hít một hơi, liêu lĩnh nói: “Tôi thích anh, Mạnh Cửu, tôi đã thích anh từ rất lâu rồi...”

“Mạnh Cửu, năm năm trước khi nghe được kịch truyền thanh của anh, tôi đã bắt đầu thích anh. Có thể anh không tin, nào có ai chỉ qua thanh âm mà yêu một người tới không có thuốc chữa. Có lẽ anh sẽ nghĩ tôi không thật lòng, có lẽ nghĩ tôi chỉ đang đùa giỡn. Nhưng xin anh hãy tin tưởng tôi, tôi tuyệt đối nghiêm túc. Tôi thật sự rất thích anh, thích anh... đã tròn năm năm rồi.”

“Mạnh Cửu, tôi biết anh thích Bất Từ, đã từng rất thích rất thích, hay là bây giờ vẫn còn rất thích... Thế nhưng, xin hãy cho tôi một cơ hội, tôi nhất định sẽ làm tốt hơn hẳn. Tôi nhất định sẽ nỗ lực đối tốt với anh, tin tưởng tôi, tôi nhất định sẽ cho anh hạnh phúc.”

“Mạnh Cửu, tôi không đành lòng nhìn anh tịch mịch một mình. Cho tôi cơ hội được bầu bạn với anh, cùng nhau vượt qua cuộc đời cô độc này đi. Mạnh Cửu, tôi thích anh, Mạnh Cửu, tôi yêu anh, Mạnh Cửu, có thể ở bên tôi không?”

Hạ Sam một hơi nói xong, nhìn chăm chăm vào Mạnh Cửu, chờ mong phản ứng của cậu. Mạnh Cửu chỉ khiếp sợ nhìn anh, thật lâu không nói lời nào. Lâu dần, Hạ Sam tuyệt vọng...

Trong không khí dường như đóng băng, trong ánh mắt ôn nhu của Hạ Sam dần dần phủ thêm một tầng cô đơn...

“Không, không thể.” Mạnh Cửu nhàn nhạt mở miệng, không mang theo một tia cảm xúc, lạnh lùng nói: “Xin lỗi, tôi không thích cậu.” Mạnh Cửu vừa nói vừa đẩy Hạ Sam ra ngoài cửa.

“Đừng đẩy tôi ra, Mạnh Cửu, đừng đẩy tôi ra...” Hạ Sam cầu xin, bưng bình không chịu rời đi.

Mạnh Cửu không quan tâm, chẳng hiểu lấy sức lực từ đâu, đẩy mạnh được Hạ Sam cao hơn cái đầu ra khỏi cửa. Mạnh Cửu ngẩng đầu cao ngạo nhìn anh, lạnh lùng nói: “Hạ Sam, tôi thích Bất Từ, tôi chính là hèn mọn như thế, cậu đừng tới quấy rầy tôi.”

Hạ Sam bi thương nhìn cậu, cậu không để ý, chỉ lạnh lùng giật lại chìa khóa trong tay anh, đẩy anh ra khỏi cửa, đóng cửa lại, trước đó còn tuyệt tình nói một câu: “Sau này, đừng tới đây nữa.”

Sau đó, ba một tiếng, đóng cửa lại.

Ngoài cửa, Hạ Sam đau khổ nhắm chặt hai mắt, mình thất bại rồi...

Hạ Sam đã quên, năm năm kia, năm năm chờ đợi kia, ái tình sâu sắc và kí ức điên cuồng kia, chỉ có mình anh biết. Năm năm ấy, Mạnh Cửu không hề biết anh. Mạnh Cửu chỉ biết một Hạ Sam với mấy tháng ở chung mà thôi.

Là do anh quá vội vàng, quá nóng ruột. Tình yêu suốt tám năm so với mấy tháng ở bên anh, làm sao có thể sánh nổi. Cái này, chỉ càng đẩy Mạnh Cửu ra xa...

Bên trong, Mạnh Cửu thống khổ trượt dọc theo cửa, ngồi bệt xuống đất. Nước mắt, từng giọt, từng giọt rơi trên mặt đất, thế nào cũng không ngừng lại được.

Bất Từ, Bất Từ... Bảy năm rồi, anh đã rời bỏ em bảy năm rồi. Nếu anh còn không tới tìm em, em sẽ thật sự ly khai. Bất Từ, anh có đến tìm em không? Anh sẽ đến chứ? Em một mực ở đây, chờ anh trở về. Bất Từ...

Mạnh Cửu quỳ rạp trên mặt đất, cầm lặng khóc ròng.

Đêm lạnh lùng, người mất ngủ.

Mạnh Cửu ngơ ngác nhìn ngoài cửa sổ, bầu trời đêm đen tuyền, thỉnh thoảng có mấy vì sao chợt lóe, cậu nhớ tới tám năm trước ở bên Bất Từ, lại chợt nhớ tới khuôn mặt tuyệt vọng của Hạ Sam.

Thức trắng một đêm tới bình minh.

Chuyện trên mạng, Mạnh Cửu không quan tâm. Mấy chuyện nói cậu muốn quay lại, quần lấy đại thần gì đó, đều đã nói quá nhiều rồi. Hôm nay chẳng qua là chỉ thêm một Bất Từ, cậu hoàn toàn không quan tâm tới danh tiếng của mình. Chỉ là, Hạ Sam bị gọi là tiểu tam...

Tuy rằng nói mấy lời độc ác như vậy với Hạ Sam, nhưng cậu vẫn nhin không được mà lo lắng cho anh. Dù sao, đây là chuyện của cậu và Bất Từ, không liên quan tới Hạ Sam. Mạnh Cửu nghĩ nghĩ, quyết định tìm Bất Từ nói cho rõ ràng, nói với Bất Từ, có thể bôi xấu cậu, nhưng hãy buông tha cho Hạ Sam.

Thế nhưng, nhìn máy tính, ngấm di động, Mạnh Cửu ngây ngẩn cả người, trời ơi, cậu không có bất cứ cách nào để liên hệ với Bất Từ... Cái gì cũng không có. Mạnh Cửu chán nản, mở weibo ra, phát một cái weibo.

Cựu Mộng: *Bất Từ, thỉnh liên hệ với tôi.*

Phát weibo xong cũng gần trưa rồi. Mạnh Cửu nhìn cái tủ lạnh đầy ắp, toàn là thức ăn Hạ Sam đặt vào. Hoa quả, bánh kem, rau dưa... Đủ các loại, tràn đầy trong tủ lạnh. Nếu là mấy ngày trước, số thức ăn này qua tay Hạ Sam, nhất định trở thành món ngon. Nhưng, hiện tại, chỉ có thể là thứ vô dụng mà thôi.

Mạnh Cửu sẽ không nấu cơm. Một người bị bệnh kén ăn nghiêm trọng nào có tâm tình đi nấu cơm. Trước đây cậu sẽ gọi đồ ăn ngoài, hoặc là ăn mì ăn liền, hoặc là nấu chút canh trứng cà chua đủ để ăn cả ngày.

Mạnh Cửu lấy bánh kem với bánh mì ra, ăn tạm cho bữa trưa.

Một lần nữa trở lại trước máy tính, Mạnh Cửu cắn bánh mì, tỉ mỉ đọc bình luận weibo.

1L: Gào khóc, tình huống gì đây ( )

2L: Lại ân ái?

3L: Vì sao không tag Bất Từ sama @Bất Từ.

4L: Cãi nhau sao? Chuyện gì đã xảy ra, không phải là vì tiểu tam nên tổn thương tới tình cảm của hai vị đại thần chứ.

5L: Trên lầu thật ngọt, rất ngọt.

6L: Đều là người của Hàng Không Đảng Ba(1), chuyện của Bất Cữu, tự YY trên mạng là được rồi, cần gì phải lôi ra trước mặt chính chủ?

7L: Hạ Cữu ngoài đời có HE không?

8L: Di, HE hả? Sao các người biết, vậy chuyện Hạ Quang Niên là tiểu tam các người có biết không?

9L: Có chứng cứ không? Tùy tiện chụp cái mũ tiểu tam cho người khác, cẩn thận chính các người cũng là tiểu tam.

10L: Mặc kệ là Bất Cữu hay Hạ Cữu, vấn đề đều là ở chỗ Cữu Mộng đó. Đừng để Hạ Quang Niên bị tổn thương.

11L: Bất Từ sama mau tới a, Cữu Mộng đại thần tìm anh nhận sai kìa.

12L: Vậy xem các vị trong đảng tiểu tam tắm rửa sạch sẽ...

...

Các loại bình luận hỗn loạn, Mạnh Cửu xem từng cái một, xem có Bất Từ lẫn trong đó hay không. Biết đâu hắn đã bình luận trên weibo. Mạnh Cửu nghĩ vậy.

“Tít tít tít”

Lúc này, QQ của Mạnh Cửu đột nhiên vang lên, cậu tiện tay nhấn mở, thấy tên của người kia liền ngây dại.

Đây chính là người đang được nhắc tới, người khởi xướng ra mọi việc, Bất Từ.

Bất Từ: Tìm anh có việc?

Mạnh Cửu cố trấn tĩnh, bắt đầu trả lời.

Cữu Mộng: Ừ.

Bất Từ: Nói đi.

Cựu Mộng: Trong CP lâu Bất Cựu ở diễn đàn vòng phối, cái bài Thủy tinh của tôi và anh, có phải là do anh truyền ra ngoài không? Cái người ở phía dưới nói chúng ta định làm hòa, lại nói Hạ Quang Niên là người chen ngang, có phải là anh hay không?

Bất Từ: Đúng.

Cựu Mộng: Vì sao anh lại nói vậy?

Bất Từ: À, tôi định quay lại giới, nên muốn tạo một chuyện nổi tiếng mà thôi, có chuyện gì sao?

Cựu Mộng: Đương nhiên, anh nói như vậy khiến Hạ Quang Niên bị ảnh hưởng, anh... có thể làm sáng tỏ một chút được không. Chuyện của chúng ta ngày ấy không liên quan tới Hạ Quang Niên.

Bất Từ: Thế nên, em muốn anh làm rõ ràng mọi chuyện chỉ vì Hạ Quang Niên?

Cựu Mộng: Đúng vậy.

Bất Từ: Anh cứ tưởng em vì chính mình, không ngờ... Một người kiêu ngạo như em, vậy mà cũng quan tâm tới người khác sao. Anh nhớ rõ trước đây em chẳng tốt bụng tới nỗi đi giúp CV khác làm sáng tỏ lời đồn.

Cựu Mộng:...

Mạnh Cửu thất Bất Từ nhắc lại quá khứ, trong lòng trùng xuống, chẳng biết phải trả lời như thế nào.

Bất Từ: Gần đây thế nào?

Thế nào? Vừa hồi gần đây thế nào. Ha ha, ba tháng trước gặp mặt, không phải đã hỏi rồi sao. Còn hỏi, hẳn làm sao mà lại quan tâm cậu đến thế? Bảy năm nay, rõ ràng chẳng hỏi han, chẳng quan tâm gì.

Cựu Mộng: Tốt.

Bất Từ: Em chính là như vậy, không tự nhiên, miễn cảm. Anh đã nói với em rồi, cái kiểu kiêu ngạo nào bày ra ở trên mạng thì được, ra ngoài đời, không ai chịu được em đâu. Mau sửa tính nết đi, năm đó... Ai, năm đó, anh cũng vì không chịu nổi em hay hờn dỗi, kiêu ngạo với anh, nên anh mới chia tay em.

Cựu Mộng: Bây giờ sau bảy năm anh lại muốn nói cho tôi biết lý do anh chia tay tôi sao?

Bất Từ: Còn có chúc phúc.

Cựu Mộng: Chúc phúc?

Bất Từ: Nghe nói em và Hạ Quang Niên yêu nhau, anh vốn không tin. Thế nhưng thấy em một mực bên vực cậu ta, anh tin rồi. Vậy nên chúc mừng em. Bởi vì anh biết, bấy năm nay em vẫn không quên anh, anh rất xin lỗi. Không thể đáp lại tình cảm của em. Hiện tại em có người yêu rồi, anh rất vui, thật đấy.

Cựu Mộng: Cảm ơn.

Bất Từ: Vậy đi, hai người hạnh phúc nhé, đừng có kiêu ngạo quá, khiến người ta mệt mỏi.

Cựu Mộng: Tôi biết.

Bất Từ: Ai, em chính là vậy. Quên đi, không nói nữa, em cùng Hạ Quang Niên... Phải sống hạnh phúc đó, đừng có cãi nhau, biết không? Em cùng hắn hạnh phúc bên nhau, anh cũng an tâm, được rồi, anh out, tái kiến.

Cựu Mộng: Tái kiến.

Mạnh Cửu nhìn ava của Bất Từ trong nháy mắt xám xịt, nhìn chăm chăm vào những lời hắn nói, một lần lại một lần. Kiêu ngạo sao? Đúng vậy, cậu kiêu ngạo, nhưng khi còn ở bên Bất Từ, cậu không phải vĩnh viễn luôn hạ mình sao? Lẽ nào hạ mình như vậy còn chưa đủ thấp? Bất Từ, vậy mà hắn còn nói cậu...

Ha ha, không ai chịu được cậu sao? Đúng vậy, Bất Từ, hắn chịu không nổi, chẳng nói chẳng rằng đá cậu, cuối cùng còn ở trước mặt cậu ân ái, còn muốn khoe khoang tình cảm với cậu.

Không ai chịu nổi cậu sao? Không ai sao?... Ha ha, hiện tại tôi tìm một người cho anh xem!

Chương sau chỉ muốn vả cho Mạnh Cửu vài vả...

*Chú thích:

(1) Hàng không đăng ba: nếu mình không nhầm thì là một nhóm gì đó. Mình chỉ tìm được trên baidu về nội quy của nó, đại khái toàn là không nói những điều liên quan tới, chính trị, tình dục,... không xỉ nhục người khác, v..vv...

15. Chương 15

Mạnh Cửu rầm một tiếng đẩy cửa phòng ra, đi sang bên cạnh, mạnh mẽ đập cửa nhà Hạ Sam.

Hạ Sam vội vã chạy tới mở cửa, không ngờ người tới là Mạnh Cửu. Trên mặt Mạnh Cửu chỉ bao trùm một vẻ bi thương đau đớn. Anh không biết Mạnh Cửu bị làm sao, quan tâm hỏi: “Mạnh Cửu, anh sao vậy? Anh không sao chứ? Anh...”

Câu nói của Hạ Sam bị người ta đột ngột cắt ngang. Anh trừng lớn hai mắt nhìn thấy Mạnh Cửu ở rất gần, đôi môi hai người không biết làm sao mà dán vào nhau. Trái tim Hạ Sam đập bang bang trong lồng ngực, không dám tin tưởng nhìn Mạnh Cửu, mập mờ nói: “Mạnh Cửu... Anh...”

Nhưng mà, ngay khi anh hé miệng ra, đầu lưỡi của Mạnh Cửu linh hoạt tiến vào. Xúc giác mềm mại khiến Hạ Sam thoáng giật mình. Sau khi dẫn đo nhiều lần, anh quyết định kịch liệt đáp lại.

Rất nhanh, Hạ Sam đảo khách thành chủ, hôn đến khi Mạnh Cửu không thở nổi. Lúc này anh mới buông tha cho đầu lưỡi của cậu, ngược lại tiến công tới cổ. Hai cánh tay của Mạnh Cửu thon dài trắng nõn vòng quanh cổ Hạ Sam, ngửa đầu, thở hổn hển, ghé vào bên lỗ tai Hạ Sam, thấp giọng khàn khàn nói: “Làm tôi!”

Thân thể Hạ Sam cứng đờ, sau đó lập tức ôm ngang lấy Mạnh Cửu, đi vào phòng ngủ. Hạ Sam nhẹ nhàng đặt Mạnh Cửu xuống giường, vừa quay sang mãnh liệt hôn cuồng nhiệt. Đôi mắt Mạnh Cửu khép hờ, ngửa đầu, tựa như chơi đùa với đôi môi điên cuồng của Hạ Sam. Bên mép hai người nổi sợi chỉ bạc, phối với thanh âm trong trẻo lạnh lùng cấm dục của cậu, miễn bàn có bao nhiêu gợi cảm.

Bị Mạnh Cửu bày ra bộ dáng đùa giỡn, da đầu Hạ Sam căng thẳng, lí trí toàn bộ đứt đoạn.

Anh chậm rãi áp lên thân thể Mạnh Cửu, một bên hôn, một bên bắt đầu cởi quần áo của cậu. Đến khi thân thể trắng nõn gầy yếu của cậu hoàn toàn lộ ra trước mặt anh, Mạnh Cửu mới khẽ run rẩy một chút.

Hạ Sam liếm liếm vành tai Mạnh Cửu, một đường hôn xuống dưới, xương quai xanh, hai điểm trước ngực. Kỹ xảo hôn của Hạ Sam rất tốt, khiêu khích Mạnh Cửu tới khó chịu, khiến cậu giây dựa thân thể, khó nhịn nói: “A, Hạ Sam, Hạ Sam...”

Hạ Sam một tay bắt lấy đầu nhũ của cậu liên tục khiêu khích, tay kia mò xuống phía dưới giúp cậu làm. Mạnh Cửu chịu không nổi trên chộc, liên tục giãy, cọ xát vào thân thể quang lỏa của Hạ Sam, nhẹ nhàng va chạm, trong nháy mắt đã châm lên dục hỏa trong anh. Hạ Sam nuốt nước bọt, nói: “Ngoan, đừng lộn xộn, tôi không có dầu bôi trơn, chỉ có thể dùng dịch thể của anh. Anh còn động, tôi không chịu nổi đâu.” Hạ Sam chỉ chỉ bộ vị dưới thân đã đứng thẳng.

Nói như vậy, tay Hạ Sam cũng không dừng lại. Dưới sự cày cấy chăm chỉ của Hạ Sam, rốt cục Mạnh Cửu cũng bắn. Tay Hạ Sam mang theo dịch thể, bắt đầu khai thác phía sau.

Một ngón tay, hai ngón tay, ba ngón tay...

“Có thể được không? Mạnh Cửu... Mạnh Cửu...?” Hạ Sam dùng chút lí trí cuối cùng để hỏi.

Mạnh Cửu nhăn cũng rất khó chịu, sắc mặt ửng hồng, gật đầu, nói: “Ừm, mau vào.”

Phân thân Hạ Sam đã sớm đứng thẳng, Hạ Sam nắm nó, từng chút một chậm rãi đâm vào bên trong dũng đạo của Mạnh Cửu. Cậu thoáng cái lộ ra thần sắc thống khổ, Hạ Sam liền dừng lại, chờ một lát.

“Không có việc gì, tôi không sao, Hạ Sam, mau vào...” Mạnh Cửu nhin đau, vòng tay quanh lưng ôm chặt Hạ Sam. Hạ Sam được cậu cổ vũ, rốt cục đẩy toàn bộ phân thân vào trong dũng đạo rồi bắt đầu nhẹ nhàng di chuyển.

“Mạnh Cửu, nơi này của anh thật ấm áp, thật thoải mái...” Hạ Sam hôn Mạnh Cửu, càng đẩy nhanh tốc độ.

Mạnh Cửu vươn người lên, khiến cho phân thân Hạ Sam vào càng sâu.

“Hạ Sam, cố sức, cố sức làm tôi! Đem tôi làm chết ở trên giường đi!” Mạnh Cửu dùng thanh âm đẹp đẽ, vừa trong trẻo, vừa lạnh lùng như thế nói một câu đầy tình sắc, gợi tình đến cực điểm, làm cho anh hận không thể thật sự làm chết cậu.

“Được, tôi nhất định sẽ cố sức làm anh.”

Trong gian phòng, quanh quẩn thanh âm dâm mỹ.

Buổi tối hôm đó, Hạ Sam với Mạnh Cửu làm bốn lần, tới tận lúc trời gần sáng. Khi Hạ Sam tỉnh lại, nhìn cái giường mất trật tự cùng với Mạnh Cửu đang say ngủ bên cạnh, chợt nghĩ hạnh phúc tới thật sự rất đột ngột.

Anh cúi đầu hôn Mạnh Cửu, rời giường đi làm điểm tâm.

Sau khi Hạ Sam ra ngoài, Mạnh Cửu vẫn giả bộ ngủ yên lặng mở mắt, trống rỗng vô thần, nhìn trần nhà.

Bất Từ, đây là kết quả anh muốn, tôi có người làm tôi, anh sẽ không phải áy náy nữa, đúng không?

Nếu như đây có thể khiến cho anh sống dễ chịu hơn, vậy thì tôi toàn thành cho anh.

Khi Hạ Sam bừng điểm tâm đi vào phòng ngủ, Mạnh Cửu vẫn nằm chờ ở trên giường. Hạ Sam sùng sục cười nói: “Tỉnh rồi? Mau đi rửa mặt, chúng ta ăn sáng.”

“Được.” Mạnh Cửu đáp lại bộ dáng tươi cười của Hạ Sam, đứng lên đi toilet rửa mặt.

Mạnh Cửu cắn đũa, nhìn bữa sáng phong phú ở trước mặt, có chút ngốc lăng. Hạ Sam cười, vươn tay ra xoa xoa đầu cậu, “Phát ngốc cái gì? Mau ăn đi.”

Mạnh Cửu ngẩng đầu, nhìn Hạ Sam ở đối diện. Tỉ mỉ nhìn anh thật kĩ, Mạnh Cửu mới phát hiện, kỳ thực Hạ Sam có chút khiết phích, những thứ đầy dầu mỡ anh sẽ không bao giờ chịu chạm vào. Thế nhưng, mỗi lần rửa rau, làm cơm, rửa chén, đều là Hạ Sam làm. Còn cậu chỉ cần ngồi mát ăn bát vàng. Tay của Hạ Sam, vừa thon dài vừa đẹp, nhìn qua đã biết là người không hay làm việc nhà.

Hạ Sam mới từ S thị tới C thị, chuyển công tác có rất nhiều việc bề bộn, thế nhưng anh lại tùy ý cùng cậu chơi. Cậu cứ 12 giờ đêm lại chạy tới kênh YY của anh, anh vẫn cùng cậu, không hề rời đi trước.

Mạnh Cửu bỗng nhiên phát hiện, bản thân thật sự quá tùy hứng.

Bảy năm cam chịu, bảy năm đau xót, đã khiến cậu trở nên thật ích kỉ.

“Hạ Sam.”

“Gi?” Hạ Sam lên tiếng ngắt đầu trả lời.

Mạnh Cửu suy nghĩ thật lâu, rốt cục cố lấy dũng khí nói: “Nếu không, chúng ta thử một lần đi.”

16. Chương 16

Trong giới vông phối gần đây nổi lên hai sự kiện lớn.

Chuyện thứ nhất, đại thần Bất Từ bảy năm trước lui giới chính thức tuyên bố trên weibo thông báo trở lại, điều này làm các fan vui vẻ chết đi được. Hơn nữa, khánh kịch của Cẩm Thanh vừa rồi, cùng nghi vấn tình tay ba với Cựu Mộng và Hạ Quang Niên, giúp cho khi Bất Từ trở về giới, nhân khí rất cao. Các chuẩn bị dốc toàn bộ sức lực tới mời Bất Từ tiếp kịch. Trong giới vông phối, thiếu nhất chính là công âm. Bất Từ trở về chính là tin mừng đối với những người làm công tác chuẩn bị.

Chuyện thứ hai, đại thần Cựu Mộng ẩn thân bảy năm cũng trên weibo chính thức tuyên bố bắt đầu tiếp kịch, nhưng mà chỉ nhận vai quần chúng. Ngoại lệ duy nhất, nếu là kịch của Hạ Quang Niên, thì có thể thử mời cậu, cậu sẽ cân nhắc.

Sau khi hai điều trên được công bố trên weibo, lập tức dẫn tới chấn động dư luận.

Ngay từ đây, các anti fan còn nói Cựu Mộng quả nhiên tùy thời tùy chỗ đều chạy theo đuôi Bất Từ, danh hiệu “đảo thiếp thụ (1)” quả nhiên không sai. Thế nhưng fan lập tức nhảy ra phản bác, rằng trong yêu cầu của Cựu Mộng chỉ có ngoại lệ duy nhất là Hạ Quang Niên, không có nhắc tới Bất Từ.

Khi fan và anti chiến tranh u ám, Cựu Mộng lại mặc kệ tình phong huyết vũ, dù núi Thái Sơn có sập xuống trước mặt cũng không nhú mảy, còn dần dần, bắt đầu cùng Hạ Quang Niên liếc mắt đưa tình, ân ân ái ái...

Cựu Mộng: *Hôm nay muốn ăn lẩu.*

Sô pha —— Hạ Quang Niên: Chờ anh tan tầm, mang em đi ăn *cười*

Cựu Mộng reply Hạ Quang Niên: Tập trung làm việc đi, lướt weibo làm gì!

Hạ Quang Niên reply Cựu Mộng: Nhớ em quá *ủy khuất*

Cựu Mộng reply Hạ Quang Niên: Chúng ta mới xa nhau có mấy tiếng!

Hạ Quang Niên reply Cựu Mộng: Mới xa cách thôi anh đã nhớ em rồi *ủy khuất*

Fan 1: Sát!!! Tôi đang nhìn thấy cái gì???

Fan 2: Cựu Mộng sama cùng Hạ Quang Niên sama thật thân mật!!! (* ‘)

Fan 3: Hạ Cựu quả nhiên là HE ngoài hiện thực, tôi biết mà ha ha ha ha ha ha.

Fan 4: Chúc hai người hạnh phúc (^ ^)

Fan 5: Nhất định là tôi mở sai cách *kinh ngạc*

Fan 6: Phá CP của tôi rồi QAQ Hạ Quang Niên sama, anh sao có thể đáng yêu đến thế!!!

Fan 7: Hạ Cựu đăng tuyên bố viên mãn rồi (^ ^)/~

Cựu Mộng: *Phòng sát vách có người nào đó hát thật khó nghe, đáng ghét!*

Sô pha —— Hạ Quang Niên: Đâu có khó nghe đâu *ủy khuất*

Cựu Mộng reply Hạ Quang Niên: Chỉ cần là anh hát thì đều khó nghe o(o#)

Hạ Quang Niên reply Cựu Mộng: Anh hát khó nghe cũng không sao, chỉ cần Mộng Mộng nhà anh hát dễ nghe là được rồi (‘)

Cựu Mộng reply Hạ Quang Niên: Chết đi!

Fan 1: Gào khóc, bị ân ái chọc mù mắt rồi!

Fan 2: Hạ Quang Niên sama! Anh là công mà! Đừng có hơi tý lại phát biểu tình ủy khuất chứ, chả khác gì thụ cả!

Fan 3: Đó có thật là Cựu Mộng sama cao quý lãnh diễm của tôi không? (o)

Fan 4: Hạ Quang Niên sama, đừng xoát weibo nữa mau trở lại hát đi, một đám em gái đang chờ anh nè

Fan 5: Cựu Mộng sama mau tới hợp xướng đi (^o^)/~

Mạnh Cửu tắt weibo, hứ, cậu mới không đến đó!

Lúc này, QQ đột nhiên vang lên, Mạnh Cửu nhấn mở, là một chuẩn bị của Cẩm Thanh.

Khổ bức tiểu chuẩn bị Âm Lục: Cựu Mộng sama, cầu tiếp kịch *đáng thương*

Cựu Mộng: Kịch gì?

Khổ bức tiểu chuẩn bị Âm Lục: Là một bộ kịch hắc đạo, cầu sama tiếp một vai phụ, lời kịch chỉ có mười câu, có thể không (Ω‘)

Cựu Mộng: Đưa tôi xem kịch bản trước.

Kịch hắc đạo Mạnh Cửu chưa phối bao giờ, đề tài này thực khiến cậu cảm thấy hứng thú. Hơn nữa gần đây đã hoàn thành một bản thiết kế, vừa lúc có thời gian rảnh. Chuẩn bị bên kia rất nhanh đã gửi kịch bản tới, Mạnh Cửu mở ra đọc một lượt, không tệ lắm.

Cựu Mộng: Ừm, cũng không tệ.

Khổ bức tiểu chuẩn bị Âm Lục: Vậy Cựu Mộng sama có đáp ứng tiếp không? ( )

Cựu Mộng: Chủ dịch với staff đã xác định chưa?

Khổ bức tiểu chuẩn bị Âm Lục: Ách...

Cựu Mộng: Làm sao vậy? Chủ dịch mà còn chưa chọn được sao?

Khổ bức tiểu chuẩn bị Âm Lục: Ách... Cái này... Không phải vậy. Chủ dịch công quân đã chọn rồi, là... Bất Từ sama...

Cựu Mộng: Tôi không tiếp kịch này.

Khổ bức tiểu chuẩn bị Âm Lục: Cái gì? Cựu Mộng sama, đừng mà! Cậu anh nhất định phải tiếp! Đây chính là Bất Từ sama cố ý sắp xếp QAQ... Em van anh, anh tiếp đi mà

Cựu Mộng: Bất Từ cố ý?

Khổ bức tiểu chuẩn bị Âm Lục: Đúng vậy, Bất Từ sama nói nhất định phải mời được anh. Em van anh, sama, đáp ứng đi mà *đáng thương*

Cựu Mộng: Ngại quá, tôi không tiếp.

Mạnh Cửu gõ xong mấy lời này, liền tắt cửa sổ trò chuyện, mặc kệ chuẩn bị kia nhắn tin tới, không hề để ý.

Một tháng qua cùng Hạ Sam hẹn hò, Mạnh Cửu đã chậm rãi tiếp nhận Hạ Sam rồi. Cậu đã cố gắng quên đi bảy năm kia, còn việc không tiếp kịch Bất Từ chủ dịch, không phải vì cậu sợ nghe được thanh âm của hắn, hay là sợ tiếp xúc với Bất Từ, cậu cự tuyệt, chỉ vì cậu không muốn Hạ Sam không vui.

Tiểu chuẩn bị liên tục nhắn tới, QQ nháy loạn cả lên khiến Mạnh Cửu đau mắt. Cậu quyết định thoát QQ, nhưng vừa mới mở con chim cánh cụt kia ra, một ava khác lại nháy.

Ava kia, Mạnh Cửu từng thấy một lần — Lần nói chuyện một tháng trước.

Là Bất Từ.

Mạnh Cửu đại khái đoán được chuyện Bất Từ muốn nói, nghĩ nghĩ một chút, liền nhắn mở.

Bất Từ: Mạnh Cửu.

Cựu Mộng: Có chuyện gì?

Bất Từ: Vì sao không chịu tiếp bộ kịch kia?

Cựu Mộng: Tôi nghĩ tôi không hợp với vai này.

Bất Từ: Không hợp? Vai phụ kia chỉ có mười câu, đâu có gì không hợp, em đừng tìm cớ quanh co.

Cựu Mộng: Ừ, là tôi đang tìm cớ, tôi chỉ đơn thuần không muốn phối kịch này.

Bất Từ: Vì sao không muốn? Mười câu mà thôi, giúp anh đi.

Cựu Mộng: Chỉ mười câu, với nhân khí của anh, có rất nhiều người tình nguyện giúp.

Bất Từ: Không giống em, em làm cùng anh mới hoàn hảo.

Cựu Mộng: Xin lỗi, anh cũng biết, tôi cùng Hạ Quang Niên hẹn hò, anh ấy biết quá khứ của tôi và anh, tôi không muốn anh ấy không vui, vậy nên không tiếp kịch này.

Bất Từ: Được rồi... Vậy không quấy rầy em nữa.

Cựu Mộng: Tái kiến.

Nhìn ava của Bất Từ xám xịt, Mạnh Cửu đột nhiên lâm vào trầm mặc. Bất Từ gần đây thật sự rất kỳ quái. Bất Từ ngoài đời chơi bời vui vẻ, sao đột nhiên lại muốn quay về giới. Năm ấy là năm hắn nổi tiếng nhất, thế mà nói lui là lui, một chút cũng không lưu luyến. Tuy rằng lúc đó là vì cãi nhau với cậu, nhưng cậu hiểu rõ tính cách của Bất Từ, hắn sẽ không làm mọi chuyện trở nên ầm ĩ. Hắn chỉ vì không muốn thấy cậu nữa nên mới lui giới.

Bảy năm trước Bất Từ lui giới thoải mái nhanh chóng như vậy, hôm nay đột nhiên muốn trở lại. Hơn nữa, còn chăm chỉ làm việc đến thế. Đầu tiên là tiếp nhận khánh kịch mừng tám năm của Cẩm Thanh, rồi lại tham gia ca hội, còn sáng khoái phát tán bài hợp ca của hai người... Giờ thì tới tìm cậu phối kịch.

Bất Từ hình như đang muốn trở nên nhanh chóng nổi tiếng.

Thế nhưng Bất Từ không có thiếu nhân khí, thế nên năm đó mới lui.

Mạnh Cửu suy nghĩ nửa ngày cũng không nghĩ ra nguyên nhân, nhưng đột nhiên bị tiếng ca sát vách làm chấn động.

“Này người ở nhà bên mau tới đây

Mau tới đây, mau tới đây

Ở đây biểu diễn rất đặc sắc

Xin đừng làm bộ hững hờ mà

Này người ở nhà bên mau tới đây

Mau tới đây, mau tới đây

Đừng bị tiếng cười của tôi làm giật mình

Bởi vì tôi rất yêu em.”

Nhà ở đây hiệu quả cách âm rất không tốt. Ngay cả tiếng hát ở nhà bên cũng nghe được. Thế nhưng Hạ Sam lúc này hát rất to, lầu trên lầu dưới đều kháng nghị, khiến cho Mạnh Cửu sợ quá phải chạy tới đập cửa.

“Uy, anh hát nhỏ thôi.” Mạnh Cửu đẩy Hạ Sam vào phòng ngủ.

“Hát nhỏ làm sao gọi được em tới.” Hạ Sam thực hiện kế gian thành công, vô cùng mỹ mãn mà ôm Mạnh Cửu vào lòng, “Fan muốn chúng ta hợp ca, có được hay không?”

“Không được, anh hát khó nghe chết người, em mới không hát cùng anh.” Mạnh Cửu ngạo kiều cự tuyệt, chẳng hề chừa lại cho Hạ Sam chút mặt mũi.

Hạ Sam gật đầu sủng nịch cười nói: “Ừ, anh hát khó nghe chết người, vậy em tới dạy anh nha.”

Cùng lúc đó, khung chat trở nên điên loạn.

Khung chat

“Cự Mộng sama tới, đẹp quá đi o(*//// ///*)q”

“Hóa ra là không ở cùng nhau, thật phản khoa học, Hạ Quang Niên sama mau lừa Cự Mộng sama về nhà đi.”

“Cựu Mộng đại thần mau giao cho Hạ Quang Niên sama đi!”

“Phốc... Lầu trên, giao...”

“Giao cái gì? Giao hợp sao? (‘)”

“Khẩu giao cũng được!!!”

“Nghịch CP!”

“Lầu trên mấy người tiết tháo!”

“Giao cái gì cũng được! Cầu hôn hôn ( )/”

Mạnh Cửu nhìn trong khung chat rating càng ngày càng tăng, nhin không được cảm khái nói: “Mấy người thật biến thái...” Nói xong quay đầu lại, nghiêm trang nhìn Hạ Sam, nói: “Quả nhiên fan nào thần tượng này, bọn họ biến thái như thế, chắc chắn là học từ anh.”

Hạ Sam kéo Mạnh Cửu qua, nhẹ nhàng hôn một cái, nói: “Hát một bài, bọn họ sẽ đổi trọng tâm câu chuyện.”

Khung chat

“Cựu Mộng đại thần, thực ra, em là fan của anh. Anh mới là thần tượng của em...”

“Cựu Mộng sama, anh là thần tượng của em.”

“Cựu Mộng sama, hóa ra em biến thái như thế là học từ anh nha! Yoooooo”

“Lầu trên mấy người thật xấu xa, tôi cũng tham gia, Cựu Mộng đại thần, chúng em đều là fan của anh.”

...

“Các người thật là, rồi rồi, tôi hát là được.” Mạnh Cửu bắt đắ dĩ bữu môi, trừng mắt liếc Hạ Sam: “Hát cùng em.”

Hạ Sam: “Không thành vấn đề.”

Nửa đêm vui ca hát, Hạ Sam với Mạnh Cửu hát tới hai giờ mới chịu đi ngủ. Nhưng Mạnh Cửu vẫn kiên trì trở về nhà mình, Hạ Sam cũng không miễn cưỡng cậu. Anh chỉ ai oán nhìn Mạnh Cửu, nhìn chăm chăm khiến cậu khó chịu cả người.

Đi tới cửa, lại lộn trở lại, hôn một cái chớp nhoáng lên môi Hạ Sam, cậu mới rời đi. Hạ Sam sờ sờ môi, hạnh phúc nở nụ cười.

Ngày hôm sau là cuối tuần, Hạ Sam khó có được khi ngủ nướng.

Anh ngủ thẳng tới khi tự nhiên tỉnh, thức dậy đã là mười giờ sáng.

Hạ Sam mơ mơ màng màng đứng lên, khi đi tới phòng khách, anh nghe thấy ngoài cửa truyền tới tiếng của hai người. Một người là Mạnh Cửu, một người, Hạ Sam tuy rằng không quen, nhưng ấn tượng rất sâu sắc — Bất Từ.

*Chú thích:

(1) Đảo thiếp thụ: QT dịch là cấp lại thụ T~T Không hiểu...

17. Chương 17

“Rầm rầm rầm”

Mới sáng sớm, Mạnh Cửu đã bị một tràng tiếng đập cửa ruỳnh ruỳnh đánh thức. Kể từ nào vậy, sáng sớm cuối tuần lại tới gõ cửa nhà người ta, Mạnh Cửu vừa ngáp vừa mơ màng ra mở cửa.

“Chào buổi sáng, Mạnh Cửu.” Ngoài cửa, một thân ảnh vừa quen thuộc, vừa xa lạ, “Em quả nhiên vẫn ở nơi này.”

Người đến là Bất Từ. Hắn mặc một bộ âu phục màu đen trắng thướt tha, giày da bóng loáng, dù trang phục rất được chú trọng, nhưng con người vẫn tản ra khí tức uể oải.

Khi Mạnh Cửu thấy Bất Từ, vẫn thất thần như lần gặp gỡ mấy tháng trước. Thế nhưng, cậu rất nhanh lấy lại tinh thần, thốt lên: “Sao anh lại tới đây?”

“Không mời anh vào nhà ngồi sao?” Bất Từ mỉm cười, so với lần đầu gặp gỡ còn ôn nhu hơn nhiều, thiếu đi vài phần xa cách. “Hay là trong nhà có người, không tiện cho anh vào?” Bất Từ ngo vào trong thăm dò.

Mạnh Cửu nghiêng người tránh đường, nói: “Không có, anh vào đi.”

Chờ Bất Từ vào cửa xong, Mạnh Cửu nắm lấy tay nắm cửa, nhìn căn nhà hàng xóm một hồi, mới chậm rãi đóng cửa lại.

“Sao anh lại tới đây?” Mạnh Cửu vừa nói vừa đi vào nhà bếp, muốn pha tách trà mời khách, kết quả là luống cuống tìm kiếm nửa ngày vẫn không tìm thấy trà. “Không có trà, nước trắng có được không?”

Bất Từ nhú mày, nói: “Không cần, anh không uống.”

Mạnh Cửu nhìn sắc mặt của anh, vẫn cúi đầu rót hai chén nước, bưng ra ngoài. Nước nóng hổi khiến cho ngón tay Mạnh Cửu đỏ rần lên, Bất Từ nhận chén nước, chỉ tùy ý đặt trên bàn.

“Mạnh Cửu, anh cả đêm bay từ S thị tới C thị, không phải vì tới xin một chén nước của em.” Bất Từ nhìn nghiêm túc nhìn chằm chằm Mạnh Cửu, nói: “Mạnh Cửu, em còn yêu anh không?”

Yêu? Mạnh Cửu khiếp sợ nhìn thẳng vào Bất Từ, không nói lời nào.

Có chút vắng lặng.

Không lâu sau, Bất Từ đột nhiên đứng lên, đi tới trước mặt Mạnh Cửu, ngồi xổm xuống, đầu hơi ngẩng lên nhìn cậu. Nét mặt hần mang theo thâm tình thê lương chưa từng thấy.

Mạnh Cửu chỉ yên lặng, Bất Từ một mình nói: “Mạnh Cửu, anh phát hiện ra anh vẫn còn yêu em.” Ánh mắt Bất Từ tràn ngập chân thành tha thiết, ngữ khí ôn nhu như nước, so với tám năm trước càng có lực sát thương. Hần khẽ nói, thâm tình không gì so sánh được, “Anh đã chia tay rồi, hiện tại chỉ có một mình, chúng ta quay lại với nhau có được không?”

Mạnh Cửu ngơ ngác nhìn Bất Từ, những lời này, tình cảnh này, cậu đã mơ bảy năm nay. Vô số ngày đêm, cậu đều dựa vào huyền tưởng này mà đi vào giấc ngủ, mà tiếp tục sống. Hôm nay, ảo tưởng kia trở thành sự thật, thật sự xảy ra trước mắt. Mạnh Cửu đột nhiên nghĩ, chẳng qua cũng chỉ như thế.

Không có chút mừng rỡ, không có tia cảm động, thậm chí, cậu còn cảm thấy nặng nề.

“Bất Từ, nếu như anh nói những lời này vào lần gặp gỡ trước của chúng ta, tôi sẽ đáp ứng anh. Tôi sẽ liều lĩnh mà bước vào thế giới của anh.” Mạnh Cửu cẩn trọng từng từ, ngữ khí bình thản, chậm rãi nói: “Thế nhưng bây giờ, hình như đã trễ rồi.”

“Trễ? Trễ sao?”

Mạnh Cửu gạt đầu, khẳng định nói: “Đúng thế, anh biết đấy, tôi hiện tại đang hẹn hò với Hạ Quang Niên.”

“Hạ Quang Niên...” Bất Từ nhắc lại cái tên này, không khỏi cười nhạo, nói: “Mạnh Cửu, từ tám năm trước gặp gỡ, em chính là người duy nhất anh không thể nào buông tay được. Chúng ta đã bỏ lỡ nhiều năm như vậy, đừng nên tiếp tục dần vặt lẫn nhau nữa có được không? Quay lại đi.”

Lời nói của Bất Từ ôn nhu, dường như mang theo ma lực, khiến cho Mạnh Cửu phảng phất như trở lại tám năm về trước...

Chỉ là, trong nháy mắt, Mạnh Cửu hồi phục tinh thần, khoe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt, không chút lưu tình, nói: “Chúng ta bây giờ không hề dần vặt lẫn nhau, hiện tại tôi rất tốt, thật đấy. Tình cảm của tôi với Hạ Quang Niên rất ổn định.”

Sau khi nói xong câu đó, nụ cười nhàn nhạt bên môi Mạnh Cửu từ từ mở rộng. Cậu đột nhiên rất muốn gặp Hạ Sam, chôn đầu trong lồng ngực ấm áp của anh, ôm anh thật chặt.

Khi nói câu kia với Bất Từ, trái tim đã bị đóng băng nhiều năm của cậu bỗng nhiên mở ra, hóa ra chính cậu đã bất tri bất giác yêu Hạ Sam tự bao giờ. Mà Bất Từ chỉ là si niệm nhiều năm qua mà thôi.

Bất Từ nhìn chằm chằm Mạnh Cửu một lúc, thấy cậu hoàn toàn không để ý đến “thổ lộ” của mình, lại còn tự chìm vào suy nghĩ của bản thân, bắt đầu cười khúc khích. Hắn có chút nhụt chí, đứng lên ngồi lại sô pha.

Hắn vẫn nghĩ rằng Mạnh Cửu còn thích hắn, từ lần gặp gỡ tình cờ kia, hắn có thể nhận ra điều đó. Nhiều năm như vậy, hắn cũng không phải không quan tâm tới Mạnh Cửu. Ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm, về tới nhà, thỉnh thoảng, hắn cũng nhớ tới cậu.

Dù sao, Mạnh Cửu tuy rằng kiêu ngạo nhưng ở trước mặt hắn thì lại rất tốt, rất ngoan ngoãn. Bảy năm trước, chỉ vì một câu nói của hắn, Mạnh Cửu liền vứt bỏ sách vở, bài tập, vứt bỏ tất cả, cố gắng tới bên hắn.

Chỉ là hắn khi đó căn bản là quẫn không được bản thân, chỉ thích ăn chơi phóng túng.

Nhiều năm trôi qua, Bất Từ cũng quen với nhiều bạn trai, nhưng không có ai có thể so sánh với Mạnh Cửu. Mỗi lần Bất Từ đều tự nói với bản thân, chơi thêm một năm nữa, sau đó thu tâm, đi tìm Mạnh Cửu.

Thế nhưng lúc này hắn mới chợt phát hiện ra, nguyên lai người vẫn đứng tại nơi đây chờ đợi mình, bất tri bất giác đã đi rất xa.

Bất Từ ngồi lại trên sô pha, suy nghĩ một chút rồi nói: “Mạnh Cửu, đã như vậy, giúp anh một việc cuối cùng đi.”

“Cái gì?”

“Tiếp bộ kịch kia của anh.”

Tâm tư của Mạnh Cửu trầm xuống, cậu biết Hạ Sam dù không nói gì, nhưng trong lòng anh vẫn luôn mong cậu không còn liên hệ với Bất Từ nữa. Nếu như cậu phối kịch với Bất Từ, Hạ Sam nhất định sẽ không vui.

“Tôi không...”

“Đừng cự tuyệt anh! Chuyện này anh đã quyết rồi, em không thể thay đổi!” Bất Từ cau mày, mãnh liệt cắt ngang câu nói của cậu.

Mạnh Cửu ngạc nhiên, hỏi ngược lại: “Kia chỉ là một vai quần chúng, tôi không tiếp vì tôi không thể tiếp, anh làm gì có quyền?”

“Mạnh Cửu, trước đây anh muốn em cùng nhau hát, em chưa bao giờ cự tuyệt. Lần này anh muốn em phối một vai quần chúng, sao lại khó như vậy? Ha ha, quả nhiên là đủ lạnh lùng. Bảy năm không gặp, ngay cả chút tình nghĩa của quên sạch.”

Mạnh Cửu nhú mày, có chút tức giận: “Bất Từ, anh hẳn đã biết lí do tôi cự tuyệt anh. Vai quần chúng này anh tùy tiện tìm ai, dù là phần hồng hay tử hồng, đều sẽ có người tới giúp anh, chỉ tôi là không.”

“Thế nhưng anh chỉ muốn em phối. Chỉ có cùng em phối kịch mới có thể thu hút nhiều sự chú ý nhất, hấp dẫn được nhiều fan nhất.” Bất Từ có chút kích động quát.

“Anh từ khi nào đi quan tâm tới lượng fan?” Mạnh Cửu khó hiểu hỏi.

“Đương nhiên quan tâm. Em có biết quán bar của anh mấy tháng nay lỗ nặng, nếu không mời chào thêm khách, quán bar của anh sẽ phải đóng cửa.” Bất Từ có điểm cụt hứng ngồi trên sofa.

Khiến cho một nam nhân luôn tự cho mình là giỏi phải thừa nhận thất bại là một chuyện vô cùng khó khăn. Bất Từ vẫn không muốn nói ra nguyên nhân này, bởi vì hẳn muốn bảo trì tôn nghiêm trước mặt Mạnh Cửu, giữ lại chút mặt mũi. Thế nhưng bây giờ, đối mặt với một Mạnh Cửu cương quyết không chịu tiếp kịch, Bất Từ cũng chỉ có thể nói ra.

Mạnh Cửu ngẫm nghĩ một phen, giật mình kinh ngạc: “Anh dự định lợi dụng phối kịch để hấp dẫn fan, mời chào khách tới quán bar của anh sao?”

Bất Từ gật đầu, biểu thị đồng ý.

Mạnh Cửu bình tĩnh đại ngộ, thảo nào Bất Từ bảy năm trước lui giới đột nhiên lại quay lại tiếp khách kịch, khó trách hắn đột nhiên lưu tâm tới lượng fan, khó trách hắn không quản ngại ngàn dặm xa chạy từ S thị tới C thị tìm cậu. Tất cả đều vì thu hút fan.

Bất Từ trong ký ức của cậu là một người cao cao tại thượng, cúi xuống nhìn chúng sinh. Đối với những fan thích hắn từ trước tới nay đều chẳng đáng để hắn nhìn tới, có giá trị lợi dụng thì cùng trò chuyện một hai câu, không có thì mặc kệ.

Không thể nói là thất lưng bạc triệu, nhưng chí ít cũng là tiểu tư sản, hôm nay sao lại sa cơ lỡ vận thế này?

Bất Từ ha ha cười hai tiếng, nói: “Chỉ là thu hút bọn họ tiêu chút tiền mà thôi, anh cũng không bảo họ tặng không tiền cho anh. Nếu như bọn họ thích, anh còn có thể cho họ thu âm lời chúc phúc làm âm báo thức, coi như quà khuyến mãi, bọn họ nên mừng mới phải. Đó vốn là chuyện tôi tình anh nguyện, em nói khó nghe vậy làm gì?”

“Tôi nhớ kĩ quán bar chỉ là nghề phụ của anh, anh còn có một công việc khá tốt, lần trước gặp, anh còn nói anh đang đi công tác. Quán bar buôn bán không tốt, vậy thì cố gắng làm việc đi, hà tất đi lãng phí tâm tư vào mấy chuyện này?” Mạnh Cửu tốt bụng kiến nghị.

“A, bị sa thải rồi.” Bất Từ lắc đầu, “Bỏ quá nhiều tâm tư vào kinh doanh quán bar, sớm biết rằng...”

“Thế nhưng quán bar của anh tôi nhớ rõ nó rất...”

“Đừng nói nữa.” Bất Từ nhắc tới chuyện này liền bực mình, sắc mặt khó chịu nói: “Hai năm trước, hai bên trái phải của quán anh mỗi bên mở một quán bar, cùng anh cạnh tranh, liên tục cướp khách của anh. Chẳng hiểu là mấy quán đó có gì tốt, khách đều chạy hết tới đó.”

“Vậy anh hẳn phải có biện pháp kéo khách về chứ không phải ở đây kéo tiền của fan.”

Trong lòng Mạnh Cửu có gì đó chậm rãi đổ vỡ. Người trước mắt này khi thì phẫn nộ, khi thì đắc ý, dường như chẳng phải con người của tám năm trước. Người cậu thích tám năm nay, hóa ra đã sớm chết trong trí nhớ của cậu.

“Anh về đi, nếu như anh dùng lí do đó để quay lại giới, tôi sẽ càng không giúp anh phối kịch. Tôi sẽ không nói chuyện này cho ai, coi như là việc cuối cùng tôi làm vì anh.” Mạnh Cửu lạnh lùng bắt đầu hạ lệnh tiễn khách.

“Em thực sự tuyệt tình vậy sao? Hoàn toàn không để ý tới tình cảm năm ấy?” Bất Từ hỏi.

Mạnh Cửu không nói lời nào, thừa nhận.

Bất Từ đứng lên, cười nhạt: “Nếu như em đã thực sự tuyệt tình tới thế, vậy cũng đừng trách anh nhẫn tâm. Trong tay anh còn có phần ghi âm tiếng của em làm tình, nếu như anh bán lấy tiền, công bố H âm, tiếng vang hẳn không tệ.”

Sắc mặt Mạnh Cửu biến trắng.

“Năm đó anh có ghi âm lại?” Môi Mạnh Cửu run run, lời nói ra đều mang âm rung.

Năm ấy hắn vứt bỏ sách vở học hành, một mình bay tới S thị, ở cùng Bất Từ hơn một tháng. Mấy ngày đó, Bất Từ thường ra ngoài chơi sớm về khuya, khi trở về thì cậu đã ngủ rồi.

Thế nhưng, Bất Từ vẫn cùng cậu làm tình.

Mạnh Cửu vĩnh viễn nhớ kỹ lần đầu tiên của cậu, đau tới mặt trắng bệch, máu chảy không ngừng, thế nhưng Bất Từ vẫn kiên trì làm đến cùng. Quảng thời gian ấy, hai tay cậu nắm chặt lấy ga giường, ngửa đầu dờ ra nhìn trần nhà, đau đớn phía sau không ngừng kéo tới. Hắn nói với cậu, đây mới chính là tư vị tình ái.

Rất lâu sau này, cho tới gần đây, Mạnh Cửu mới biết được, người thật sự yêu cậu, căn bản sẽ không làm cậu khó chịu.

Số lần cậu làm cùng Bất Từ có thể đếm trên đầu ngón tay. Mạnh Cửu ở trên giường không đáp lại Bất Từ, hắn thấy chán nên rất ít khi động vào cậu. Nhưng điều Mạnh Cửu trăm triệu lần không ngờ là Bất Từ lại lên ghi âm tiếng làm tình của họ.

Bất Từ làm bộ phải đi, Mạnh Cửu cắn môi, cầu xin nói: “Anh không thể đối xử với tôi như thế.”

Thanh âm của Mạnh Cửu trong giới vồng phổi tuyệt đối dễ phân biệt nhất, trong trẻo nhưng lạnh lùng kinh diêm, rồi lại quyến rũ tự nhiên. Nếu như bản ghi âm bị phát ra, có phủ nhận thế nào cũng không được. Bởi vì toàn bộ giới vồng phổi cũng tìm không ra người thứ hai có âm sắc tuyệt đến thế.

Bất Từ không để ý tới Mạnh Cửu, mở cửa đi ra. Mạnh Cửu vội vã đuổi theo, kéo tay áo hắn, “Bất Từ, tôi giúp anh phối âm, anh nói cái gì tôi cũng nghe, đừng phát tán âm có được không?”

Nếu ngay từ đầu Mạnh Cửu nói vậy, Bất Từ khẳng định sẽ bỏ qua cho cậu, không làm khó dễ cậu. Thế nhưng khi nãy hắn thổ lộ thất bại, còn bị Mạnh Cửu hung hăng chế nhạo, lòng tự trọng bị cậu tổn thương nặng nề.

Bất Từ tự tiểu phi tiểu nói: “Theo anh đi.”

“Đi?”

“Đúng vậy, theo anh quay về S thị, tận mắt nhìn thấy anh xóa ghi âm, em không phải càng an tâm hơn sao? Thuận tiện cùng anh phối âm luôn, không tốt sao?”

Mạnh Cửu suy nghĩ một chút, gật đầu, “Được, tôi quay về S thị với anh.”

Hạ Sam ở phòng khách nghe thấy một đoạn đối thoại không rõ lắm.

“Bất Từ... Anh nói cái gì tôi cũng nghe...”

“Theo anh đi.”

“Được, tôi quay về S thị với anh.”

Cậu phải đi sao? Bất Từ tới, cậu sẽ theo Bất Từ đi sao? Trái tim Hạ Sam đột nhiên như bị ngàn mũi nhọn đâm trúng, không thể kiềm chế đau đớn. Hóa ra chính mình chỉ là một kẻ tùy thời có thể bị vứt bỏ.

Hô hấp của Hạ Sam trở nên khó khăn, không được, anh muốn giữ cậu lại, muốn van xin cậu, dây dưa, quỳ xuống... Anh có thể làm bất cứ chuyện gì, chỉ mong cậu đừng đi. Hạ Sam loạng choạng ra tới cửa, cánh tay liên tục giơ lên rồi lại hạ xuống, mãi mới cầm lấy nắm cửa, anh mở cửa phòng. Hai người ở ngoài nghe thấy tiếng cửa mở, song song nhìn về phía anh.

“Đừng đi, Mạnh Cửu, đừng rời bỏ anh!” Hạ Sam tựa vào cửa, miễn cưỡng đứng thẳng, đối mặt với Mạnh Cửu, dùng khí lực toàn thân mà nói.

18. Chương 18

Khi tiếng mở cửa cách cách truyền tới, sắc mặt Mạnh Cửu lập tức trở nên trắng bệch. Cậu không dám quay lại, không dám nhìn, nhưng cậu nghe thấy được tiếng thở gấp của Hạ Sam, rất muốn khóc, rất muốn chạy ào vào lòng anh. Mạnh Cửu chỉ dám chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía anh.

“Đừng đi, Mạnh Cửu, đừng rời bỏ anh!” Hạ Sam nói như vậy, trên mặt mang vẻ van lơn, tha thiết.

Mạnh Cửu mấp máy môi, muốn nói với anh rằng cậu không đi, muốn nói cho Hạ Sam biết, cậu thương anh. Thế nhưng, bờ môi run rẩy, cuối cùng vẫn chẳng nói lên lời. Bởi vì Bất Từ đang như cười như không mà nhìn cậu, nhìn chòng chọc khiến cậu thấy sợ hãi.

Bất Từ nhìn Mạnh Cửu một chút, rồi lại nhìn người đàn ông đang tựa ở cửa kia, bỗng nhiên nở nụ cười, mang theo đắc ý dào dạt, kéo tay Mạnh Cửu, quay đầu nói với Hạ Sam: “Hạ Quang Niên? Rất xin lỗi, Mạnh Cửu nhà tôi mấy tháng nay đã làm phiền anh, tôi tới đưa em ấy đi.”

Bất Từ tuyên bố chủ quyền xong liền mạnh mẽ lôi cậu đi. Mạnh Cửu bị ép, đành nhắm mắt theo đuôi Bất Từ. Cậu rất muốn quay đầu lại, nói cho Hạ Sam, chờ em, chờ em trở về.

Còn chưa bước được mấy bước, Hạ Sam vốn tựa ở cửa nay lại lao đảo xông tới, kéo tay kia của Mạnh Cửu, khẩn cầu nói: “Mạnh Cửu, đừng đi, đừng đi cùng hắn.”

“Hạ Quang Niên, thỉnh tự trọng.” Bất Từ cau mày, sốt ruột nói: “Mạnh Cửu, nói với cậu ta, em muốn đi cùng anh đi.”

Mạnh Cửu chỉ ngậy người nhìn Hạ Sam, chân chừ không nói gì. Bàn tay bị Bất Từ nắm không ngừng truyền tới đau đớn, đây chính là sự uy hiếp của hắn. Mạnh Cửu rốt cục mở miệng, đánh nát khẩn cầu của Hạ Sam: “Xin lỗi, em... Em phải đi cùng hắn.”

Hạ Sam vẫn còn muốn nói gì đó, nhưng bàn tay của Mạnh Cửu đã bị cưỡng chế giật lại... Hạ Sam muốn đuổi theo, chân lại mềm nhũn, lao đảo sụp xuống đất, chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn Bất Từ nghênh ngang đưa Mạnh Cửu đi.

Mạnh Cửu nghe thấy tiếng Hạ Sam té ngã, cậu rất muốn quay trở lại. Thế nhưng... Cậu vẫn không làm vậy, vẫn nhu nhược, tùy ý để Bất Từ nắm tay, rời đi.

Chờ em, Hạ Sam, cầu anh chờ em một chút thôi, em nhất định sẽ trở về bên cạnh anh...

Sau bảy năm, lần thứ hai đặt chân tới S thị, Mạnh Cửu chợt thấy tất cả đều có vẻ không thực. Con đường đông đúc người người qua lại này thật xa lạ, ngay cả người ở bên, cũng thật xa lạ.

Một đường không nói gì chạy thẳng về S thị, đến nơi đã là buổi tối. Bất Từ định đưa Mạnh Cửu đi ăn, nhưng cậu lắc đầu, không muốn ăn.

“Tối nhà anh trước có được không? Sớm xóa bỏ bản ghi âm kia đi, sau đó tôi sẽ rời khỏi đây.” Mạnh Cửu khó chịu nói, gì cậu chỉ muốn giải quyết cho xong mọi chuyện, sớm trở lại bên cạnh Hạ Sam.

Bất Từ bình tĩnh không nói gì, tự mình mua ít thức ăn cho mình, cũng không mua cho Mạnh Cửu. Sau khi hắn thanh thoi nhàn rỗi ăn xong, cuối cùng mới đưa Mạnh Cửu về nhà.

Tới nhà rồi, Mạnh Cửu vội vàng nói: “Xóa bản ghi âm trước đi?”

Bất Từ mở máy tính, xoát weibo, lại đăng nhập YY, chẳng có ý tứ mở ghi âm ra làm gì. Mạnh Cửu ở một bên bối rối, giục nói: “Không mở ghi âm sao?”

“Gấp cái gì, giờ là buổi tối, không sợ làm ảnh hưởng tới hàng xóm sao.” Bất Từ chỉ vào kênh YY, nhìn trong kênh có tới hơn trăm người, quay sang nói với Mạnh Cửu, “Qua đây, ngồi bên cạnh anh.”

Mạnh Cửu không biết hẳn đang tính toán cái gì, hồ nghi ngồi sang.

“Trước hợp xướng với anh một bài.” Nói, Bất Từ bắt đầu tìm nhạc đệm.

“Không.” Mạnh Cửu nghĩ cũng không nghĩ đã cự tuyệt.

Bất Từ liếc mắt nhìn cậu, tự tiểu phi tiểu nói: “Không? Vậy anh phát ghi âm. Hiện tại trong kênh càng ngày càng nhiều người, em nhất định sẽ nổi danh giới vông phôi lần nữa, đến lúc đó nhớ cảm tạ anh.”

Mạnh Cửu tuyệt vọng nhắm mắt: “Hát, tôi hát, được rồi chứ.”

Bất Từ thỏa mãn cười cười. Bất Từ xuất hiện, nhân số trong phòng từ hơn trăm người, dần dần lên tới hơn năm trăm người. Bất Từ nhìn số lượng người chỉ có ba chữ số, cảm thấy khó chịu. Nhưng đợi khi hắn mở mic, lại bày ra bộ dáng ôn nhu.

“A, hôm nay không ít người nha.”

Khung chat

“Ngồi xổm xem hiện trường của Bất Từ sama, quá hạnh phúc O(*//// ///*)q”

“Bất Từ sama định tự công tự thụ sao?”

“Phân giọng rất hoàn mỹ, chờ mong giọng nữ của Bất Từ sama.”

“Rất dễ nghe” (^ ^)

Không lâu sau, thanh âm của Cửu Mộng đột nhiên chen vào, trong nháy mắt, khung chat nổi loạn.

“Thanh âm của Cửu Mộng?” *kinh ngạc*

“Sao lại có thanh âm của Cửu Mộng?!”

“Khẳng định là thanh âm của Cửu Mộng!!”

“Hai người cùng một mic! Biểu thị cho điều gì? Ở chung sao???”

“Thế nhưng hôm qua Cựu Mộng còn cùng Hạ Quang Niên hợp ca mà, không có khả năng Cựu Mộng ở chung với cả hai người Hạ Quang Niên và Bất Từ sama chứ!!”

“Tôi xuyên qua sao? Hôm qua còn ở nhà Hạ Quang Niên nghe couple Hạ Cựu hợp xướng, hôm nay lại ở nhà Bất Từ nghe couple Bất Cựu hợp xướng, chuyện gì thế này??? Ai có thể nói cho tôi biết đi!!!”

“Ba người ở cùng nhau, quá bỗ não rồi! Bất Từ sama ở S thị, Cựu Mộng C thị, tất cả mọi người đều biết mà! Người mới tự bỗ não đi.”

“Vậy là Cựu Mộng bay suốt đêm từ C thị tới? Hôm qua hắn vẫn còn cùng Hạ Quang Niên mà?”

“Lẽ nào bây giờ Bất Từ đang ở nhà của Cựu Mộng?”

...

Trên khung chat là một mảnh hỗn loạn, theo lời đồn thổi mà người tới càng ngày càng nhiều, hát xong một bài, nhân số không ngờ đã lên tới một nghìn năm trăm người.

Hát xong, Bất Từ thỏa mãn cười cười, Mạnh Cửu chỉ cảm lạnh, nghiêng đầu sang một bên, không muốn nhìn màn hình nữa. Bất Từ không thèm so đo với vậy, dù sao hiệu quả đúng như trong tưởng tượng của hắn.

Bất Từ vừa định nói, lúc này, trên khung chat bắt đầu có một câu: Hạ Quang Niên tới rồi.

Hạ Quang Niên tới? Ha ha, thực sự là một chủ đề hay. Bất Từ tùm tùm cười bắt đầu tìm Hạ Quang Niên trong đám đông, a... Có thật. Sau khi tìm được, Bất Từ rất hài lòng mà mặc cho Hạ Quang Niên áo vàng, đồng thời đưa anh lên mic.

“Hạ Quang Niên, xin chào.” Bất Từ vô cùng vui vẻ, sung sướng chào hỏi.

Mạnh Cửu vừa nghe thấy ba chữ Hạ Quang Niên, bật người quay đầu lại, nhìn thấy trong màn hình tên anh, chợt thấy thế giới này thật đen tối. Cậu tuyệt vọng nghĩ, chuyện này, chắc chắn anh đã hiểu lầm rồi. Vì sao anh lại tới đây, Hạ Sam, vì sao anh lại tới đây? Hạ Sam, xin lỗi.

Nước mắt Mạnh Cửu đột nhiên chảy xuống, chỉ nhìn tên anh trên màn hình thôi, đã không thể kiềm chế được khổ sở.

Âm thanh của Hạ Sam vang lên, mang theo ưu thương mỗi một, nhàn nhạt nói: “Anh ... tới xem.” Hạ Sam dừng một chút, nhẹ nhàng nói tiếp: “Cựu Mộng, bao giờ em về? Anh đã làm món ăn em thích, chờ em về nhà...”

Mạnh Cửu cắn môi, nước mắt trôi vào trong miệng, mặt đỏ ửng... “Em... Ngô...”

Mạnh Cửu muốn nói em sẽ nhanh chóng quay về, môi liền bị ngăn chặn. Mạnh Cửu trợn tròn hai mắt, nhìn khuôn mặt Bất Từ gần trong gang tấc, không dám tin. Bất Từ, anh vì sao lại độc ác đến thế? Mạnh Cửu muốn đẩy Bất Từ ra, nhưng lại bị Bất Từ vưng vàng giữ chặt. Một người tiến công, một người né tránh, hai người hôn thật kịch liệt. Quá kịch liệt khiến người nghe đều đỏ mặt tới tận mang tai.

Thật vất vả, trước khi Mạnh Cửu thở không nổi, Bất Từ rút cục buông cậu ra. Mạnh Cửu xụi lơ ghé vào trên bàn thờ dốc, còn chưa kịp hồi phục, cậu đã đột ngột bật dậy, đoạt lấy microphone, cậu muốn giải thích với Hạ Sam. Thế nhưng, trên màn hình, đã chẳng còn thấy anh nữa.

Trên khung chat tuy rằng mắng chửi rất khó nghe, nhưng Mạnh Cửu chẳng có tâm tư đâu mà quan tâm. Cậu không thèm để ý tới danh tiếng, cậu chỉ để ý tới Hạ Sam. Mạnh Cửu cụt hứng chạy tới ngồi ở góc phòng xa nhất, không thèm nói gì. Bất Từ cũng chẳng quản cậu.

Bởi vì Hạ Sam xuất hiện, nên cũng có nhiều người theo anh mà tới kênh của Bất Từ. Từ đó, fan ba nhà đều thi nhau tới, nhân số trong kênh phi thường đồ sộ.

Sau một màn hôn môi “triền miên”, khung chat đã rơi vào tay giặc.

Khung chat

“Là hôn môi sao?????????”

“Đây là tiếng hôn môi mà!!!! (o)”

“Ân ái trước mặt mọi người!!! Hiện trường chính thức!!! Máu mũi phun trào!!!”

“Cựu Mộng ngày hôm qua còn cùng một chỗ với Hạ Quang Niên, sau một đêm lại chạy tới chỗ Bất Từ? Anh có còn biết xấu hổ nữa hay không? Có cảm thấy thẹn hay không?”

“Hóa ra Hạ Quang Niên thật sự là tiểu tam!!! Hủy Bất Cựu? Giờ Cựu Mộng quay lại rồi sao?”

“Phân biệt cho rõ có được không? Quang Niên sama rõ ràng bị vạ lây.”

“Cựu Mộng, anh có biết xấu hổ hay không mà một chân đạp hai thuyền!!!”

“Bất Từ sama, đừng ở cùng với người như Cựu Mộng!!! Hắn sớm muộn gì cũng sẽ đá anh như đá Hạ Quang Niên.”

“Hạ Quang Niên sama của tôi thật đáng thương, sao lại đi thích một người như Cựu Mộng.”

“Kháo, tôi trước đây chính là fan Hạ Cựu, hiện tại nghĩ lại thật chán ghét, trở thành anti Cựu Mộng. Vĩnh viễn anti!”

“Vĩnh viễn anti Cựu Mộng không giải thích!”

“Quang Niên sama thật đáng thương, anh ấy nhất định khổ sở muốn chết.”

“Cựu Mộng thật không biết xấu hổ!!! Mau cúi đầu trước mặt Hạ Quang Niên sama xin lỗi đi.”

“Cựu Mộng đại thần, chúng tôi thừa nhận anh mị lực vô biên rồi, đừng có chọc tới Hạ Quang Niên sama nhà chúng tôi nữa.”

“Bất Từ sama đối với Cựu Mộng thật sự là chân ái nha, bắt cá hai tay mà vẫn chịu được.”

“Bất Từ sama không nên giả ngơ!!! Người như thế không đáng để yêu!”

Bất Từ nhìn khung chat, lại nhìn số người, đắc ý nở nụ cười. Mở nhạc đệm, tiếp tục hát.

Mạnh Cửu ngồi ở góc phòng len len nhìn Bất Từ một chút, thấy hắn không chú ý tới mình thì rút điện thoại di động ra, muốn nhắn tin giải thích với Hạ Sam. Á, đây là cái gì? Ghi âm? Cậu từ lúc nào đã không cẩn thận mở ghi âm rồi? Mạnh Cửu suy nghĩ một chút, định xóa.

“Có phải nên giữ lại hay không?” Mạnh Cửu do dự, lại chọn lưu.

Cậu vội vàng soạn tin nhắn: “Hạ Sam, xin hãy chờ em trở về, em nhất định sẽ mau chóng trở về. Em đi theo Bất Từ chỉ vì trong tay hắn có nhược điểm của em, sau khi về em sẽ giải thích với anh. Xin hãy tin tưởng em, giờ người em yêu là anh, chỉ có anh.” Sau khi soạn xong, Mạnh Cửu nhấn gửi.

Nhìn tin gửi đi thành công, tảng đá trong lòng Mạnh Cửu mới hạ xuống được.

Lúc này, đột nhiên điện thoại kêu, Mạnh Cửu vội vàng tắt đi, trong lòng run sợ len len nhìn Bất Từ. Cũng may, Bất Từ đang hát, không nghe thấy. Sau khi xác định Bất Từ không phát hiện ra, Mạnh Cửu mới dám cẩn thận mở máy, nhìn người gọi tới, là Quy Khư.

Mạnh Cửu soạn tin nhắn gửi đi: “Có chuyện gì? Hiện tại tôi không tiện nghe điện.”

Quy Khư rất nhanh đã nhắn lại: “Một thời gian ngắn không gặp mà tiến bộ không ít nhỉ, học được chân

đứng hai thuyền? Mạnh Cửu, có phải đầu óc cậu bị hư rồi không? Sở Bộ Từ khốn nạn như thế, cậu vẫn chấp nhận, buông bỏ người yêu cậu thật lòng? Con mẹ nó, nếu như cậu còn chút chỉ số thông minh, mau ly khai Sở Bộ Từ cho tôi.”

“Hắn bắt được nhược điểm của tôi... Giờ tôi phải nghe theo hắn. Tôi đã giải thích với Hạ Sam rồi, cậu yên tâm.”

“Nhược điểm gì?”

Tâm Mạnh Cửu trầm xuống, vẫn quyết định nói ra. Cậu cùng Quy Khư đã làm bạn tốt nhiều năm, chuyện này, nói cho y biết cũng tốt, có thêm người giúp đỡ. Vì vậy Mạnh Cửu lén lút nhắn tin.

“Bất Từ ghi âm tiếng tôi lúc lên giường, dùng để uy hiếp tôi, muốn tôi giúp hắn phối kịch, sau đó mới xóa âm tần. Tôi giờ đang ở nhà hắn, chờ tôi phối âm xong sẽ đi ngay, cậu yên tâm.”

“Đầu óc cậu thật sự bị hư rồi!!! Bất Từ nói mà cậu cũng tin? Nếu hắn thật sự có âm tần, hắn đã sớm phát ra uy hiếp cậu từ tám trăm năm trước rồi, còn chờ tới bảy năm sao? Cậu mau rời khỏi nhà hắn đi, tôi tới đón cậu! Hắn có chuyển chỗ ở không?”

“Không chuyển. Nhưng mà, tôi không thể mạo hiểm. Âm tần mà bị phát ra, tôi không có mặt mũi mà sống.”

“Sát!!! Lão tử đem hack máy tính của hắn, cậu nhanh đi khỏi đó đi có nghe không?!”

Mạnh Cửu buông điện thoại di động, bắt đầu nghiêm túc tự hỏi. Cậu ngay từ đầu đã là bị Bất Từ dọa sợ, nên chưa từng cẩn thận suy nghĩ qua. Hiện tại tử mị ngấm lại, thật đúng là có chút kỳ quái.

Nếu Bất Từ có âm tần đó, hắn là ngay từ đầu đã lấy ra uy hiếp, cần gì phải diễn cái tiết mục thổ lộ? Cái gì mà thâm tình? Thế nhưng, tất cả đều chỉ là suy đoán... Nếu như thật sự có âm thì sao?

Mạnh Cửu có chút thấp thỏm, chăm chú nhìn chằm chằm máy tính của Bất Từ, chờ Quy Khư hack được máy tính, cậu nhất định rời đi ngay lập tức.

19. Chương 19

Sau khi Bất Từ liên tiếp hát mấy bài, bên dưới cũng chẳng còn tâm tư đâu mà nghe nữa.

Trên khung chat hiện tại cơ bản chia làm ba đạo quân, một bên là anti mới (vừa là fan biến thành anti) ở đây dùng sức mắng Cự Mộng, chửi Cửu Mộng. Một bên là fan Bất Từ quy lụy cầu xin hắn đừng yêu Cự

Mộng nữa. Còn một bên là người qua đường sợ thế gian còn chưa đủ loạn, kể chuyện Bất Từ làm thế nào đoạt lại được Cựu Mộng trong tay Hạ Quang Niên.

Những người ngồi nghe Bất Từ hát chẳng còn mấy, cho dù là fan trung thành cũng chỉ để tâm tới chuyện bát quái này, chẳng có fan nào mong muốn thần tượng của mình ở bên một kẻ khốn nạn.

Đương nhiên, mục đích ban đầu của Bất Từ cũng không phải là tới để hát cho họ nghe. Thế nên, Bất Từ thuận lý thành chương ngừng hát. Bắt đầu hoài niệm... Bắt đầu kể lể một chút chuyện tình tám năm trước với Cựu Mộng, kể lể những năm khó khăn vừa qua.

Ở trước mặt cả ngàn người, hắn kể làm sao mà yêu Cựu Mộng, một mình hắn phải dốc sức ở S thị như thế nào để chuẩn bị cho sinh hoạt hai người. Phải thừa nhận, khả năng kể chuyện của Bất Từ rất tốt, diễn xuất cũng tốt, lừa cho các cô nàng kia xoay vòng vòng.

Vừa thổ lộ hồi ức cảm động lòng người, Bất Từ dần dần chuyển trọng tâm câu chuyện tới mục đích ban đầu của hắn. Bắt đầu nói về việc một mình gian khổ xây dựng sự nghiệp, nhưng không nhận được hồi báo, quá mệt mỏi khiến hắn muốn nghỉ ngơi, quán bar làm ăn không tốt, muốn đóng cửa.

Lúc này, các fan bắt đầu an ủi Bất Từ, mong hắn đừng bỏ cuộc. Cuối cùng, có một fan hỏi trùng vấn đề Bất Từ muốn họ hỏi nhất — “Bất Từ sama, quán bar của anh ở nơi nào? Rất muốn tới xem nha.”

Vấn đề này vừa được khơi ra, lập tức dẫn tới phản ứng mãnh liệt. Các fan bắt đầu truy hỏi không ngừng.

“Bất Từ sama, nói cho chúng em biết đi, trước khi đóng cửa cũng phải cho chúng em xem một lần QAQ”

“Khẩn cầu a sama”

“Chúng em chỉ tới nhìn một lần, tuyệt đối sẽ không quấy rầy anh.”

“Nói đi nói đi sama, chúng em rất muốn biết.”

...

Bất Từ làm bộ do dự, bắt đầu ấp úng nói: “Cái này... Sợ rằng không tốt đâu.”

“Chẳng có gì không tốt cả, sama yên tâm, chúng em sẽ không quấy rầy cuộc sống của anh.”

“Đi tới quán bar khác cũng là đi bar, đi tới quán bar của Bất Từ sama cũng là đi bar, Bất Từ sama đừng từ chối mà.”

“Bất Từ sama, trước khi anh đóng cửa thì để chúng em xem một chút đi QAQ”

Bất Từ nhìn các cô nàng trong khung chat xúc động hỏi xin địa chỉ thì cảm thấy thật đặc ý nở nụ cười. Ha ha, đây chính là fan chạy theo hắn xin địa chỉ, không phải là hắn chủ động mời người. Sau này nếu có người mắng hắn muốn kiếm tiền từ fan, khẳng định sẽ bị các fan mắng chết. Hắn có thể an toàn rút lui.

Trước đây cũng không phải chưa từng có CV kiếm tiền từ fan, bán cho fan vài ba ca khúc, mở shop hô hào fan tới mua, cũng không phải chỉ có một hai người từng làm. Thế nhưng, những CV này về cơ bản đều đã bị chửi chết luôn. Anti fan đặc biệt nhiều, ngoài trừ kiếm chút tiền từ fan, cơ bản chẳng dám gặp người ngoài.

Bất Từ tâm cao khí ngạo, lưu ý danh tiếng như thế, tự nhiên chẳng thể cùng xếp chung một hàng với mấy người kia. Hắn vừa muốn kiếm tiền, vừa muốn bảo vệ danh tiếng.

Bất Từ do dự nói: “Vậy, nếu cả nhà đều muốn, tôi sẽ nói cho mọi người, dù sao cũng sẽ đóng cửa, nói cũng được. Quán bar của tôi địa chỉ là S thị...”

Sau đó, toàn bộ thế giới đều yên tĩnh.

Bất Từ vừa muốn nói ra địa chỉ quán bar của mình, thế nhưng màn hình vi tính bỗng nhiên tối sầm, tắt máy.

Mạnh Cửu ở xa nhìn đột nhiên rất muốn ôm bụng cười. Cậu biết đây là do Quy Khư hack máy tính của Bất Từ. Chỉ là không ngờ Bất Từ tốn nhiều thời gian như vậy để đắp nên một hình tượng nam nhân hoàn mỹ gặp khó khăn, ngay đúng giờ phút mấu chốt thì máy tính bị Quy Khư hack mất tiêu. Mạnh Cửu nhận không được cảm thấy đồng tình với Bất Từ.

Lúc này, Bất Từ vẫn không biết máy tính của mình là bị hacker xâm lấn, tưởng máy bị tự động tắt, vội vã khởi động lại lần nữa. Tốc độ khởi động máy vô cùng chậm, càng lúc càng chậm. Tùy tiện muốn mở một file cũng phải chờ rất lâu chuột mới động đậy được một chút. Bất Từ mất tối nửa ngày mới mò lên được YY lần nữa, chỉ là hắn còn chưa kịp vào phòng, máy lại sập.

Lúc này đây màn hình biến đen, chuột thì bất động, Bất Từ do dự không biết có hay không nên cưỡng chế tắt máy. Mạnh Cửu nhìn nhìn, quyết định trốn thôi.

“Bất Từ...” Mạnh Cửu đứng lên, nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Bất Từ bị cắt đứt kế hoạch, tâm ý phiền loạn, tức giận trả lời: “Làm gì?”

“Tôi đói bụng, đi ra ngoài ăn chút gì đi.” Mạnh Cửu cố gắng giả bộ tự nhiên, không muốn Bất Từ nhìn ra sơ hở.

“Hừ!” Bất Từ cười nhạt hai tiếng, khinh thường nói: “Hiện tại biết đói bụng rồi? Vừa rồi cho em ăn em không ăn, giờ muốn trốn? Đừng có mơ.”

“Tôi còn âm thầm trong tay anh, tôi sẽ không đi.”

“Có thể em sẽ không đi, nhưng em có thể gọi cho Hạ Quang Niên, nếu như hắn đem chuyện này công bố lên mạng, chẳng phải anh đã uổng phí công sức sao?” Bất Từ cũng không ngốc, tự nhiên sẽ không đơn giản thả Mạnh Cử đi.

Mạnh Cử đã từng đáp ứng hắn sẽ không nói chuyện này ra ngoài, Bất Từ rất yên tâm bởi vì từ trước tới nay cậu là người nói thì sẽ giữ lời. Nhưng nếu cậu nói cho Hạ Quang Niên, qua miệng của tên đó mà tuôn ra ngoài, vậy thì phiền phức to. Tuy rằng bọn họ không có chứng cứ, Bất Từ hoàn toàn có khả năng phản bác, nhưng làm vậy nhất định sẽ rước tới antifan. Bất Từ muốn bản thân trên mạng bảo trì được hình tượng hoàn mỹ, không có một chút xì căng đan nào.

“Tôi sẽ không nói cho Hạ Quang Niên, chỉ cần anh xóa bỏ âm thầm, chuyện này tôi sẽ coi như chưa từng xảy ra. Cuộc sống sau này của anh, công việc trên mạng của anh, tôi tuyệt đối sẽ không hỏi đến. Tôi giờ chỉ muốn ra ngoài ăn cơm, vậy mà cũng không thể sao? Tôi có thể để điện thoại di động ở lại làm tin.”

Bất Từ suy nghĩ một chút, nói: “Không cần phiền phức như thế, anh giúp em gọi thức ăn bên ngoài.” Nói xong, Bất Từ lấy di động ra, bắt đầu gọi điện thoại.

Gọi xong, Bất Từ lại quay lại máy tính, thử đi thử lại, oán giận nói: “Sao lại xảy ra chuyện này nhỉ?”

Cuối cùng, sau những nỗ lực cực khổ của hắn, hắn đã bò lại vào được phòng YY. Nhân số trong phòng giảm mất hai trăm người, nhưng mà số người ở lại vẫn hơn một ngàn.

Bất Từ mở mic: “Ngại quá, vừa rồi máy tính bị sập nguồn. Chúng ta vừa mới nói tới đâu rồi nhỉ?”

Khung chat

“Bất Từ sama, anh rốt cục cũng quay trở lại, em biết anh sẽ không nói tiếng nào đã rời đi mà QAQ”

“Em còn tưởng anh nhện không được dục hỏa chạy đi cùng Cự Mộng triền miên *ngoái mũi*”

“Quả nhiên chờ đợi chính là sự lựa chọn đúng đắn.”

“Bất Từ sama vừa mới nói tới đoạn địa chỉ nha!!!!!!”

“Sama, dù anh không muốn nói địa chỉ ra, cũng không cần đột ngột log out trốn tránh. Chúng em đều nhớ

kỹ.”

“Cầu địa chỉ!!!! Không có đêm nay đừng hòng ngủ o(o#)”

Bất Từ giả bộ bình tĩnh thoải mái nói “Được rồi, sợ các em rồi. Nói cho mọi người là được, địa chỉ quán tôi là XXXXXXXX”

“Nhất định nhớ kỹ.”

“Ngày mai tổ chức một đoàn cùng đi!”

“Sama, anh cũng cùng đi chứ ~(@^_^@)~”

“Ôi chào rất gần nhà tôi nhà!!! Hóa ra em đã đi qua sama nhiều lần như vậy ”

Bất Từ vui vẻ cùng fan hàn huyên vài câu, sau đó lại tiếp tục hát. Vừa mới nổi lên nhạc dạo, điện thoại lại vang lên, Bất Từ tiện tay nghe máy, vừa muốn đóng mic, chợt nghe trong điện thoại truyền đến: “Uy, xin chào tiên sinh, đồ ăn ngài gọi đã được đưa tới, xin mời mở cửa có được không?”

Bất Từ nhìn Mạnh Cửu ngồi ngây ngốc ở xa xa, trong lòng khẽ lóe lên một ý, cố ý đổi khẩu khí sủng nịch nói: “Cựu Mộng bảo bối, đồ ăn của em tới rồi, hiện tại anh đang hát, em có thể tự mình đi mở cửa được hay không? Khổ cực cho em rồi, trở về anh sẽ bóp chân cho em nhé.”

“Bất Từ sama thật tốt QAA”

“Bất Từ sama, Cựu Mộng thật sự không xứng với anh!!!!!!”

“Thấy Bất Từ sama ôn nhu như thế, bỗng nhiên trong lòng thật chua xót, tại sao một nam nhân tốt như vậy lại bị tổn thương?”

“Thật sự rất muốn thức tỉnh Bất Từ sama!”

“Bất Từ sama thật ôn nhu, nếu như đổi một tiểu thụ khác, tôi nhất định sẽ hài lòng chết luôn. Giờ dù là yêu Cựu Mộng, nhưng Bất Từ sama thích là được rồi. Ai *thở dài*”

Mạnh Cửu cách xa máy tính, không thấy được trên khung chat đang chữ rửa mình. Đương nhiên, dù cho có thấy được, cậu cũng không quan tâm. Mạnh Cửu chỉ là phiền muộn đi tới cửa lấy thức ăn. Kỳ thực cậu chẳng muốn ăn, chỉ là muốn mượn cớ trốn ra ngoài, thế nhưng Bất Từ lại kêu đồ ăn. Mua rồi, cậu một chút cũng chẳng thêm.

Mạnh Cửu uể oải đi mở cửa, mắt nhìn thấy người cửa chính là bạn tốt nhiều năm không gặp, Quy Khư.

Mạnh Cửu cả kinh, thể nhưng không gây ra tiếng động nào, Quy Khư gật đầu với cậu, mấp máy môi không ra tiếng, “Chúng ta đi.”

Mạnh Cửu do dự, “Âm tần.”

Quy Khư kéo tay cậu, ghé sát vào lỗ tai, nhẹ giọng nói với cậu: “Yên tâm, tôi đã tìm người hack máy tính của hắn, xóa sạch mọi dữ liệu.”

Nếu như bảy năm trước Bất Từ thật sự có ghi âm, hắn cũng chỉ là dùng điện thoại để thu, giờ điện thoại đổi mới nhanh như vậy, chắc đã sớm thay máy từ lâu. Căn cứ vào lý giải của Bất Từ, hẳn là hắn sẽ không để loại ghi âm đáng ghét này trong bộ nhớ di động, thể nhưng Mạnh Cửu không có trăm phần trăm chắc chắn.

Xóa hết tất cả văn kiện, Mạnh Cửu chỉ có 80% chắc rằng âm tần đã bị xóa, nhưng còn 20% còn lại... Quên đi, mặc kệ vậy! Nếu như không xóa được, vậy thì cứ để Bất Từ phát tán ra. Cậu hiện tại cái gì cũng không muốn quản, chỉ muốn mau chóng quay trở về bên Hạ Sam.

Mạnh Cửu không do dự nữa, chạy trốn theo Quy Khư. Bất Từ còn đang ở trong phòng hát hò, không chú ý tới tiểu bạch thỏ đã bỏ trốn...

20. Chương 20

Đêm S thị lạnh cắt da cắt thịt, trên con đường nhộn nhịp phồn hoa, Mạnh Cửu cùng Quy Khư sóng vai bước đi. Cậu bỗng phát hiện, không phải là thành phố này không hợp với cậu mà là cậu đã chọn lựa sai lầm thôi.

Bởi vì Bất Từ, cậu không dám tới S thị, cậu chống cự lại thành phố này. Cũng chính vì nguyên nhân đó, cậu cùng Quy Khư chẳng thể thường xuyên liên hệ với nhau. Cho tới tận giờ phút này, Mạnh Cửu đã buông bỏ lớp chần trong lòng với S thị, cũng như buông bỏ si niệm bảy năm với Bất Từ. Cậu chợt nghĩ, hóa ra lại dễ dàng đến thế.

Quy Khư chỉ im lặng, hai người đều trầm mặc bước đi. Mạnh Cửu len lén nhìn Quy Khư vài lần, chỉ thấy y nhếch môi, biểu thị đang rất tức giận. Mạnh Cửu nghĩ nửa ngày, rốt cục mới nói một câu đánh vỡ sự lặng im này: “Quy Khư, cảm ơn cậu.”

Quy Khư liếc cậu, không nói lời nào.

Lần thứ nhất thất bại, Mạnh Cửu không nản lòng, bắt đầu làm nũng nói: “Quy Khư đại thần, đừng so đo

với tiểu nhân mà.”

“Cậu rất cục cựa cũng nhớ ra có người bạn như tôi.” Quy Khư hừ một tiếng, cuối cùng cũng để ý tới Mạnh Cửu. Vốn y còn muốn dạy bảo thêm vài câu nữa, chỉ là nhìn thấy vẻ mặt mệt mỏi nhưng vẫn cố gắng gượng cười của cậu, Quy Khư chịu thua, thở dài nói: “Cậu đó, thật không làm cho người ta bớt lo.”

“A, tôi sai rồi, tôi không biết là Quy Khư đại thần lại lợi hại đến vậy, có thể hack máy tính cá nhân của người ta.” Mạnh Cửu hướng ánh mắt siêu cấp sùng bái tới y.

Quy Khư búng ngón trỏ vào trán cậu, “Đừng làm nũng, tôi không chịu nổi cậu như vậy. Hơn nữa cũng không phải là tôi hack. Tôi đã nhờ sư huynh tôi giúp, nếu không làm sao có thể nhanh tới đón cậu như vậy.”

Mạnh Cửu xoa xoa cái trán bị y búng, cậu biết là y đã cấp tốc chạy tới, không khỏi một trận cảm động, nói: “Cảm ơn...”

“Được rồi, đừng buồn nôn như thế.” Quy Khư run người, khoa trương ngăn Mạnh Cửu nói lời cảm tạ, ngập ngừng một chút mới hỏi: “Cậu, lần này đã buông tha hấn chưa?”

“Rồi.” Mạnh Cửu cố sức gạt đầu, ánh mắt kiên định nhìn về phía trước, hàm chứa chút tiểu ý ầm áp, nói: “Tôi phải về tìm Hạ Sam.”

“Muốn tôi đi cùng cậu không?”

“Không cần, cũng không phải là tôi không biết đường.”

“Tôi có chút lo lắng, Bất Từ mà phát hiện ra cậu trốn thế nào cũng làm chuyện gì đó.” Quy Khư nói ra suy nghĩ trong lòng.

Mạnh Cửu cười, không thềm để ý nói: “Mặc kệ hấn làm cái gì, bôi xấu tôi, hạ nhục tôi, dù cho có thực sự phát tán âm thầm, tôi cũng không quan nữa, giờ tôi chỉ muốn về. Tôi đã nghĩ thông rồi, chuyện này, tôi phải cùng Hạ Sam đối mặt, tôi sẽ không sợ nữa. Bất Từ nếu ép tôi quá đáng, cùng lắm thì triệt để lui giới, dù sao ngoài đời cũng không bị ảnh hưởng. Biến người mệnh mông, ai biết ai đâu.”

Lúc hùng đông, ở sân bay S thị, Quy Khư một lần nữa dặn dò Mạnh Cửu cho cẩn thận, sau đó cậu lên chuyến bay về C thị. Bất Từ có gọi mất lần, nhưng Mạnh Cửu không nghe. Lên máy bay rồi, điện thoại phải tắt nguồn. Có số điện thoại xa lạ gọi tới, Mạnh Cửu vừa nhìn đã biết là số của S thị, không nói hai lời liền tắt máy.

Lúc vẫn ở cùng Quy Khư, sau khi hai người đi ăn chút gì đó, Mạnh Cửu không có cơ hội gọi điện cho Hạ Sam, giờ phải lên máy bay càng không có thời gian để gọi. Mạnh Cửu nhớ nhà vô cùng, hận không thể lập tức xuống máy bay.

Một lần nữa bước trên đường phố C thị, khi ấy trời đã sẩm tối. Trên con đường lướt qua những bóng xe bấm còi ỉng ỏi, Mạnh Cửu cảm thấy gió đêm lành lạnh, càng túm chặt lấy quần áo trên người. Sân bay cách nhà cậu rất xa, thế nhưng không có cách nào bắt được xe vào giờ này, cậu lại không muốn đánh thức Hạ Sam.

Cứ như vậy đi bộ, đi mất hơn hai giờ, khi trời hơi sáng lên, Mạnh Cửu rốt cục gọi được một chiếc xe trống. Về tới nhà là vừa đúng sáu giờ.

Mạnh Cửu không dám tới gõ cửa nhà Hạ Sam, vẫn còn quá sớm. Thế nhưng cậu muốn mau chóng nhìn thấy anh, vậy nên cậu tựa ưỡ cửa nhà mình, chăm chú nhìn cửa nhà anh. Một tiếng, hai tiếng, Mạnh Cửu chờ tới mức hai chân đều tê rần.

Tới chín giờ, Hạ Sam vẫn không hề ra khỏi cửa, đã qua giờ đi làm từ lâu. Vì vậy Mạnh Cửu không quản nữa, bắt đầu gõ cửa.

“Hạ Sam? Hạ Sam! Em là Mạnh Cửu, mau mở cửa.”

Thế nhưng, gõ thật lâu vẫn chẳng có ai ra mở cửa. Mạnh Cửu cảm thấy không thích hợp, vội vàng lấy điện thoại ra, bắt đầu bấm số của Hạ Sam. Điện thoại chỉ phát ra giọng nữ lạnh lùng: “Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được...”

Tắt máy? Mạnh Cửu luống cuống, bắt đầu dùng sức gõ cửa, đập thật mạnh...

“Hạ Sam, anh mau mở cửa đi mà! Anh nghe em giải thích có được không?”

“Hạ Sam, xin lỗi.”

“Em đã về rồi, em đã khẩn cấp trở về rồi, anh mở cửa ra có được hay không?”

“Hạ Sam, em xin anh mở cửa ra đi, em không bao giờ ... rời bỏ anh nữa. Tin em đi.”

Mạnh Cửu vừa cố sức phá cửa, vừa khóc rống lên. Thế nhưng, căn nhà vẫn lặng thinh như thế. Lúc này, hàng xóm tầng trên đi làm về, vừa vặn đi ngang qua, thấy bộ dạng Mạnh Cửu như vậy, vội hỏi: “Cậu tìm anh ấy à? Tối hôm qua anh ấy vội vã đi, tôi hỏi đi đâu, anh ấy bảo quay về S thị.”

Mạnh Cửu ngơ ngác nhìn hàng xóm, một bên lau nước mắt, nói: “Anh ấy về S thị? Đi lúc nào?”

“Hình như là tám giờ tối thì phải, lúc đó tôi vừa về nhà, khi lên lầu thì gặp phải.”

Hạ Sam đi rồi? Anh quay về S thị rồi? Tám giờ tối, chính là lúc cậu cùng Bất Từ song ca rồi diễn một màn

“hôn nồng nhiệt”... Hạ Sam rời kênh, đồng thời cũng rời C thị?...

Mạnh Cửu trượt người dọc theo cánh cửa, ngồi bệt xuống đất, khuôn mặt trắng bệch, nhân thần trống rỗng nhìn về phía xa xăm. Hạ Sam... Đừng rời bỏ em, đừng vào lúc em bất chấp tất cả để yêu anh, quyết định bên anh cả đời thì rời bỏ em...

Mạnh Cửu lặng yên lau nước mắt, không có tiếng động nào, chỉ có ánh mắt tuyệt vọng. Cậu cứ ngồi như thế ở trước cửa nhà Hạ Sam, ngồi cả một ngày, không ăn không uống, chỉ ngơ ngác nhìn cầu thang, có một chút động tĩnh cũng làm cậu giật mình nhìn xung quanh, chờ đợi Hạ Sam xuất hiện. Nhưng mà mỗi lần, đều đành phải thất vọng thu hồi ánh mắt.

Tối buổi tối ngày thứ hai, Mạnh Cửu vẫn ngồi ở đó, đã liên tục hai ngày không ăn cơm, thoát nhìn trông cậu suy yếu trầm trọng. Hàng xóm nhìn thấy cậu như vậy, sợ cậu gặp chuyện chẳng lành, vội vàng gọi người tới. Mọi người muốn đưa Mạnh Cửu đi bệnh viện, cậu sống chết không đi, cậu phải ở lại chỗ này, cậu tin, tin Hạ Sam nhất định quay về tìm cậu.

Cuối cùng, hai bên đều phải nhường nhau một bước, Mạnh Cửu chấp nhận về nhà, trước sự giám sát của mọi người, ăn một chén cháo trắng, lúc này mọi người mới giải tán. Thế nhưng chờ họ đi hết rồi, Mạnh Cửu lại vào WC ói ra bằng sạch.

Tâm tình cậu tích tụ lâu ngày, căn bản ăn không nổi, gần như phát tác chứng bệnh kén ăn vốn đã khỏi. Mạnh Cửu nôn hết thức ăn, nôn ra cả mật xanh mật vàng.

Nôn xong rồi, cậu lại loạng choạng muốn tới trước cửa nhà Hạ Sam lần nữa, khi đi ngang qua máy tính, bỗng nhiên Mạnh Cửu nhớ ra, nếu không thể gọi điện thoại cho Hạ Sam, biết đâu có thể online liên lạc!

Vì vậy Mạnh Cửu mở máy tính, đăng nhập QQ, đăng nhập weibo. Vừa vào QQ, tin nhắn liên tục lóe ra, Mạnh Cửu nhìn không thèm nhìn, trực tiếp tắt hết, chạy đi tìm Hạ Sam.

Hạ Sam không online. Mạnh Cửu nhắn tới hơn mười tin, chờ thật lâu cũng không thấy anh trả lời. Cậu lại chuyển sang weibo. Vài ngày không lên weibo, lúc này bị vùi dập vô cùng thê thảm. Vô số tin nhắn riêng gửi tới... Cậu không xem cái này, chỉ chăm chăm đi tìm Hạ Sam, gửi tin nhắn riêng cho anh, chờ mãi cũng không thấy trả lời. Mạnh Cửu vẫn không từ bỏ, lại up weibo, đặc biệt tag Hạ Sam vào.

Cậu Mộng: @Hạ Quang Niên, em đã trở về, anh đang ở đâu? Mau quay về gặp em có được không?

Thế nhưng, sau khi weibo này được post lên, còn chưa thấy Hạ Sam trả lời đã thấy vô số câu chửi rửa. Mạnh Cửu nhìn từng câu bình luận, không có Hạ Sam... Cậu tuyệt vọng nhắm mắt lại, Hạ Sam, xin anh đừng biến mất...

Được rồi, vẫn còn có YY. Mạnh Cửu tuyệt không buông tha dù chỉ là một tia hy vọng, vội vã mở YY, chạy vào kênh của Hạ Sam.

Thế nhưng, trong kênh ngoài trừ hơn hai trăm người thường trú, căn bản không có thân ảnh Hạ Sam. Tia hy vọng cuối cùng cũng tan biến.

Mạnh Cửu chờ đợi nhìn màn hình vi tính, không có trả lời QQ, không có bình luận weibo, không có, cái gì cũng không có. Hạ Sam, em phải làm thế nào mới có thể nói cho anh biết rằng em đã trở về, phải thế nào mới nói cho anh biết được, em yêu anh? Phải thế nào anh mới tha thứ cho em?

Lúc này, sự xuất hiện của Mạnh Cửu đã kéo theo nhân số trong kênh tăng lên. Trong những người này, hầu như không có fan của cậu, trên khung chat là một màn chữ rửa khó nghe. Mắng cậu không biết xấu hổ, mắng cậu là đồ dê tiện, mắng cậu là đồ mặt dày... Muốn bao nhiêu khó nghe, có bấy nhiêu khó nghe.

Mạnh Cửu chỉ lạnh lùng nhìn bọn họ chữ rửa, cứ mắng đi, nếu mắng vài cậu mà Hạ Sam có thể trở về, cậu hoàn toàn không ngại.

Thế nhưng, Hạ Sam vẫn không về! Mạnh Cửu đợi lâu, cái gì cũng không đợi được nữa... Cậu mở mic, cậu muốn nói, nhưng không đợi cậu lên tiếng, trên khung chat lại bắt đầu châm chọc khiêu khích.

Khung chat

“Mấy hôm trước còn đang ở nhà Bất Từ sama, hôm nay lại chạy đi hỏi Hạ Quang Niên ở đâu? Anh di chuyển thật nhanh a, bao nhiêu tiền một đêm?”

“Anh đúng là đồ mặt dày dê tiện.”

“Mở mic làm gì, muốn biện bạch sao? Ha ha ha ha, xin rửa tai lắng nghe!”

“Ở trên mạng được tung hô lên tận trời cao, anh thực sự cho rằng mình là mỹ nhân người gặp người thích sao, song song làm tổn thương tới hai người, anh còn gì muốn nói chứ?”

“Cựu Mộng đại nhân, sao anh vẫn không chịu buông tha cho Hạ Quang Niên sama nhà chúng tôi? Quý xuống xin anh đấy!!”

“Thế nào, không nói được gì sao? Lời kịch biện bạch còn chưa soạn xong à? Đúng là chưa đủ trình độ!”

...

Mạnh Cửu mở mic, tìm nhạc đệm, trực tiếp bắt đầu hát.

[Em bước đi vu vơ trên con đường dài lạnh lẽo.

Trong thâm tâm em luôn nghĩ về anh, dù không nhận được tin anh.

Nếu anh yêu em, xin đừng đi.

Nếu anh nói anh không yêu em.

Vậy thì đừng nói ra, em không muốn nghe.

Xin hãy cho em chút ấm áp...] (1)

Mạnh Cửu gần như vừa khóc vừa hát hết “Yêu em thì đừng đi”, càng khóc không thành tiếng. Hạ Sam, đừng rời bỏ em có được không...

Thế nhưng, những người khác hoàn toàn không chịu bỏ qua, bọn họ đều nghĩ đây là Cựu Mộng đang tìm kiếm sự thương hại. Tuy rằng cũng có fan lên tiếng ủng hộ, thế nhưng vô cùng ít. Phải biết rằng, lượng fan sẽ vĩnh viễn không thể so với lượng anti và người qua đường.

Hát xong một bài, Mạnh Cửu hát tiếp bài thứ hai.

[Hey, em nhớ anh nhiều lắm đấy.

Giờ đây ngoài cửa sổ mưa lại bắt đầu rơi.

Đôi mắt khô khô sắp khóc đến nơi rồi.

Không biết rằng bây giờ anh rốt cục đang ở đâu.

Hey, em nhớ anh nhiều lắm đấy.

Quá nhiều nỗi ưu tư mà không thể diễn tả.

Điều muốn nói nhất, em nên bắt đầu từ đâu đây.

Có phải anh cũng nhớ em như em nhớ anh không?

Nếu như không có anh, không có quá khứ.

Em sẽ không đau lòng như vậy.

Nhưng đâu vậy, em vẫn muốn yêu anh.

Nếu như không có anh, em có ở đâu...

Thì có điều gì tiếc nuối chứ.

Cho dù tất cả đã muộn màng

Cho dù không còn là chính mình...] (2)

Hạ Sam, em thực sự rất nhớ anh, anh rốt cục ở nơi nào? Em vẫn ở chỗ này chờ anh, anh nhất định sẽ trở về, đúng không?

[Em yêu anh, em sẽ yêu anh mãi mãi.

Là em lo lắng anh vừa thiện lương vừa phóng khoáng, càng ngày càng yêu anh nhiều hơn.

Em thật sự rất nhớ anh, em thực sự nhớ anh tới không thở nổi.

Em muốn nói với anh lời xin lỗi, em yêu anh.

Em vẫn nhớ khi em không hiểu chuyện

Anh luôn luôn ôn nhu bao dung em làm cần.

Hóa ra hạnh phúc chính là như thế.

Em là trẻ con, anh là thiên sứ lúc nào cũng vì em mà nghĩ suy.

Cả đời này em chẳng thể xa rời anh được, em yêu anh, em sẽ yêu anh mãi mãi.] (3)

Hạ Sam, trước đây là em tùy hứng, là em không chịu quý trọng tình yêu của anh, cho rằng anh yêu em, anh vì em mà nỗ lực là điều hiển nhiên. Em sai rồi, sau này, em nhất định sẽ yêu anh gấp bội. Thế nhưng, anh còn có thể cho em một cơ hội không?

Mạnh Cửu cứ liên tiếp hát, một bài rồi lại một bài, hát tới khi giọng khàn khàn. Từ tám giờ tối, cậu hát tới tận hừng đông. Các antifan đều chịu không nổi phải rời đi, chỉ còn fan ở lại cùng cậu.

Hai giờ sáng, thanh âm của Mạnh Cửu đã hoàn toàn câm lặng, thế nhưng cậu vẫn muốn hát, từng bài đều hát tới tận khi trái tim đau đớn. Tất cả antifan đều đã đi ngủ rồi, các fan thì cứ ở trên khung chat một lần lại một lần xin cậu mau đi ngủ, xin cậu đừng hát nữa.

Thế nhưng Mạnh Cửu không quan tâm, nói đúng hơn, cậu đã chẳng còn khí lực để nhìn khung chat nữa. Ba ngày, trong ba ngày không ngủ, không uống nước, không ăn gì hết, lại liên tục hát tới hơn bảy tiếng, Mạnh Cửu gần như đã kiệt sức. Cậu hoàn toàn là dùng nghị lực để chống đỡ, để hát. Cậu cần phải dùng tiếng ca để nói cho Hạ Sam biết, cậu yêu anh.

Chẳng qua bao lâu, cửa phòng cậu bị mở ra, một người thần sắc hoảng hốt chạy vào, a, trông thật giống Hạ Sam. Hạ Sam, em rất nhớ anh, anh xem, ngay cả trong mơ em cũng chỉ mơ thấy anh... Trong chút ý thức cuối cùng, Mạnh Cửu rốt cục cũng thấy được Hạ Sam, mang theo thỏa mãn tươi cười mà gục ngã ở trên bàn.

*Chú thích:

(1) Ai wo bie zou – Trương Chấn Nhạc Một hit đã được rất nhiều nghệ sỹ nổi tiếng cover, trong đó có Ca Thần Trương Học Hữu và Thiên Vương Châu Kiệt Luân.

(2) Nếu như không có anh – Mạc Văn Ủy

(3) Thật sự rất nhớ em – Đỗ Đức Vỹ ft Thuận Tử

21. Chương 21

Khắp bầu trời đen huyền rải đầy những vì tinh tú, trong không khí tĩnh lặng dường như nghe được từng nhịp thở, khuôn mặt Hạ Sam dịu dàng cười ảm áp, “Mạnh Cửu, anh hát cho em nghe, có được không?” Thế nhưng, lời vừa dứt, gương mặt anh ngày càng trở nên mờ nhạt, hình bóng cứ lúc gần lúc xa.

“Mạnh Cửu, anh yêu em, nhưng em không yêu anh. Em đi rồi, vậy anh cũng ra đi. Cứ vô vọng chờ đợi một người không yêu mình thực sự quá mệt mỏi...”

“Mạnh Cửu, giờ đây, anh phải rời khỏi em rồi...”

Thanh âm của Hạ Sam tựa hồ như truyền tới từ một nơi sâu thẳm, xa xôi mà kỳ ảo.

Đừng! Đừng đi! Hạ Sam, em còn chưa kịp nói với anh rằng em yêu anh, đừng đột ngột xuất hiện trong cuộc đời em, ban cho em tia nắng ấm áp, rồi lại đột ngột rời bỏ em.

“Đừng đi, Hạ Sam, đừng rời bỏ em...” Mạnh Cửu giấy dựa tứ chi, vùng lông mày nhíu chặt toát ra ý sợ hãi, miệng bất giác kêu lên những lời này, thanh âm rất khàn.

Mà đôi mắt luôn nhắm chặt của cậu rốt cục chậm rãi mở ra.

Là mơ sao? Vì sao Hạ Sam lại hiện hữu trước mặt mình? Hơn nữa, trên mặt anh lại hiện ra không phải là biểu tính lạnh lùng ưu thương, mà toàn là khẩn trương, chân thành.

“Em tỉnh? Vừa rồi chỉ là ác mộng thôi, yên tâm, anh ở đây.” Hạ Sam cúi người, lau mồ hôi trên trán Mạnh Cửu. Cậu ngốc lăng nhìn anh, cảm nhận được nhiệt độ từ ngón tay anh. “Hạ Sam?” Cậu không dám tin hô.

“Anh đây, anh thực sự ở đây, anh vẫn luôn ở đây.” Hạ Sam dùng ngữ khí ôn nhu chiều chuộng, một lần lại một lần nói “Anh ở đây.”

Nước mắt Mạnh Cửu lại rơi, “Thật là anh rồi, Hạ Sam, anh đã trở về.”

Hạ Sam vừa nhìn thấy cậu khóc, cả người đều luống cuống, vội vàng cẩn thận giúp cậu lau nước mắt, tự trách nói: “Xin lỗi, xin lỗi. Đều tại anh không tốt, khiến em phải chịu khổ rồi. Đừng khóc có được không? Đừng khóc, em phải nghỉ ngơi cho thật tốt, đừng khóc, ngoan.”

Nhìn thấy Hạ Sam gần trong gang tấc, Mạnh Cửu nhin không được giơ tay lên xoa xoa khuôn mặt anh, chỉ là vừa khê động, tay đã truyền tới đau đớn. Hạ Sam thấy thế, một bên cố gắng cúi thấp người hơn, để Mạnh Cửu có thể chạm vào anh, một bên vội vàng ngăn bàn tay lộn xộn của cậu.

“Đừng nhúc nhích, trên tay cầm kim.”

Mạnh Cửu đột nhiên được nhìn Hạ Sam chỉ cách có mười cm, trái tim cảm thấy bồi hồi, gần như thế, mỗi tấc da thịt của Hạ Sam cậu đều có thể nhìn thấy rõ ràng, thậm chí ở trong ánh mắt khẩn trương của anh, cậu nhìn thấy chính mình.

Mạnh Cửu ngẩng đầu lên, nhanh chóng hôn một cái lên mặt anh, “Được, em không động.”

Đột nhiên bị cậu hôn, Hạ Sam sững sờ, bàn tay vươn lên sờ sờ gương mặt, nhìn Mạnh Cửu nở nụ cười. Hai người cứ anh ngắm em rồi em ngắm anh, tình cảm nồng nàn, tuy rằng không nói gì, nhưng đều có thể cảm nhận được trong không khí tràn ngập yêu thương.

“Uy, các cậu đủ rồi nha, còn có người ngoài ở đây!” Một thanh âm rất vô duyên cắt đứt không gian tình ái

của họ.

Nhìn theo nơi giọng nói truyền tới, Mạnh Cửu mới phát hiện ra, trong phòng bệnh, ngoại trừ Hạ Sam, đúng là vẫn còn một người. “Quy Khư, cậu đến lúc nào?”

“Kháo! Lão tử ngày từ đây đã ở đây! Lão tử bồi cậu một ngày một đêm, cậu đã không thèm để ý tới lão tử thì thôi, bây giờ còn dám hỏi tôi đến lúc nào, mẹ nó, Mạnh Cửu, cậu đúng là tên khốn vô lương tâm! Lão tử không thèm lo cho cậu nữa!” Quy Khư tức giận, trực tiếp xông tới muốn cấu Mạnh Cửu, kết quả lại bị Hạ Sam ngăn cản.

“A, ngại quá, tôi không chú ý...” Mạnh Cửu áy náy. Hạ Sam cười, nói rằng: “Không sao đâu, tự cậu ta muốn tới, em không thấy hấn cũng không phải tại em, không thể trách em được.”

Quy Khư bị hai người kẻ tung người hứng làm cho tức muốn thổ huyết. Vươn tay chỉ chỉ Hạ Sam, liên tục nói: “Hạ Sam, đồ khốn nhà cậu, nếu không phải lão tử gọi điện tìm cậu khắp nơi, cậu có thể nhanh chóng chạy về C thị như vậy sao? Cùng với tiểu tử Mạnh Cửu vong ân phụ nghĩa, hai người quả nhiên là trời sinh tuyệt phối!”

“Cảm ơn đã khích lệ ^_^” Mạnh Cửu cùng Hạ Sam trề miệng một lời nói.

Quy Khư: “...”

Quy Khư bị hai người chọc cho tức không nhẹ, chạy tới góc tường đổi nghịch điện thoại. Hạ Sam cười với Mạnh Cửu, hai người bắt đầu nói về chuyện xảy ra mấy ngày nay. Hạ Sam vẽ mặt đầy ảo não hổ thẹn.

Vốn ngày đó Hạ Sam đột nhiên rời kênh là vì nhận được điện thoại của người nhà. Ba Hạ Sam bị tai nạn giao thông, hôn mê bất tỉnh, mẹ anh gọi điện kêu anh trở về. Cho nên Hạ Sam mới suốt đêm rời khỏi C thị.

Thực ra anh cũng định gọi điện báo cho cậu một tiếng, nhưng vội vã rời nhà nên quên mất việc này. Đợi tới khi nhớ ra, anh mới biết điện thoại mình đã hết pin từ lâu. Bởi vì cả đêm ở lại trong bệnh viện trông ba, Hạ Sam không gọi điện cho Mạnh Cửu. Nếu như muốn gọi, nhất định anh sẽ gọi cho cậu. Chỉ là anh cũng có chút tức giận, hơn nữa Mạnh Cửu lại đang ở bên Bất Từ, anh nghĩ mấy ngày nay trước hết không nên tìm cậu.

Vậy mới xảy ra sự tình này.

Khi Quy Khư cho rằng Mạnh Cửu đã quay về C thị cùng Hạ Sam hòa giải rồi, hai người sống hạnh phúc bên nhau rồi, lại đột nhiên nghe người ta nói Mạnh Cửu đang hát trong kênh của Hạ Sam, vừa hát vừa khóc, làm cho người nghe trái tim đều tan nát.

Quy Khư chạy tới nghe, trực giác báo y chắc chắn đã xảy ra chuyện. Vội vàng gọi điện cho Mạnh Cửu, điện thoại tắt máy. Lại gọi điện cho Hạ Sam, cũng là trạng thái tắt máy. Quy Khư thực muốn điên rồi, hai

người kia rốt cuộc đang làm gì vậy?

S thị với C thị cách nhau rất xa, muốn ngăn cản cũng không thể làm được, việc cấp bách bây giờ chính là tìm cho ra Hạ Sam. Quy Khư lần lộn tìm kiếm thông tin, rốt cục cũng tìm được mấy người bạn của Hạ Sam ở S thị, từ bọn họ lấy được số điện thoại của anh.

Khi biết được Hạ Sam đang ở trong bệnh viện S thị, Quy Khư vội vàng chạy tới, ba của Hạ Sam cũng qua cơn nguy kịch, tỉnh lại. Sau khi kiểm tra, ba Hạ Sam liền cho anh về nhà nghỉ ngơi. Hạ Sam vừa rời khỏi cửa bệnh viện đã bị Quy Khư đánh cho một trận.

Lúc Quy Khư nhìn thấy Hạ Sam, một quyền đã xông tới. Hạ Sam không chịu thua, bàn tay tóm lấy nắm đấm đang hướng về mình.

“Quy Khư? Cậu làm gì thế? Vừa gặp mặt đã đánh người, đây là cách chào hỏi của cậu sao?” Nhìn thấy bạn bè đã lâu không gặp, tâm trạng của Hạ Sam vốn rất tốt, cho dù vô duyên vô cớ bị đánh, anh vẫn mỉm cười nói giỡn.

Quy Khư túm lấy cổ áo Hạ Sam, hỏn hển nói: “Cậu con mẹ nó còn có tâm trạng nói giỡn! Mạnh Cửu sắp chết rồi cậu có biết hay không? Cái tên ngu ngốc kia ở trên kênh của cậu vừa hát vừa khóc đã mấy tiếng rồi. Mẹ nó, ba ngày trước cậu ta trở về tìm cậu, cậu cư nhiên lại chạy tới S thị? Tôi không thể tưởng tượng nổi cậu ta mấy ngày nay ra sao rồi. Hạ Sam, cậu mẹ nó còn khốn kiếp hơn Bất Từ! Tôi đúng là đã nhìn lầm người!” Quy Khư tức giận, vừa nói vừa đánh người.

Hạ Sam bị một tràng mắng chửi làm cho hôn mê đầu óc, căn bản không cảm thấy đau đớn gì, không dám tin hỏi ngược lại: “Cậu nói Mạnh Cửu ba ngày trước đã trở về C thị?”

“Địch! Cậu mẹ nó cái gì cũng không biết?” Quy Khư cũng choáng váng, y còn cho rằng Hạ Sam cố ý giận Mạnh Cửu nên mới về S thị. Thế nhưng nhìn nét mặt của Hạ Sam, căn bản là vẫn không biết Mạnh Cửu đã trở về.

“Đừng nói nữa, mau tới C thị!”

Vì vậy, hai người cấp tốc chạy về C thị. Khi Hạ Sam mở cửa phòng Mạnh Cửu, vừa lúc nhìn thấy cậu gục trên bàn. Mạnh Cửu nghe được tiếng anh, nhìn về phía cửa, ánh mắt trống rỗng, lại mang theo chút tự giễu, thì thào tự nói: “Hạ Sam, chỉ có trong mơ, em mới có thể nhìn thấy anh...”

Hạ Sam bị dọa không nhẹ, vội vã đưa cậu đi bệnh viện. Cũng may, sau khi bác sỹ kiểm tra, chỉ là bị mất nước nghiêm trọng và đói quá độ, truyền đường và chất dinh dưỡng, sau đó an tĩnh nghỉ ngơi là được. Nhưng bác sỹ cũng cảnh báo Hạ Sam, nói rằng Mạnh Cửu bị bệnh bao tử rất nghiêm trọng, sau này nhất định phải ăn uống cẩn thận.

Hạ Sam cử đêm không ngủ tức trực ở bên người Mạnh Cửu, tự mình trách mình, vô cùng ân hận, khiến cho Quy Khư đang tức giận cũng thấy cảm động, tha thứ cho anh.

Hạ Sam sau khi giải thích xong nguyên nhân, liên tục xin lỗi.

Nghe xong, Mạnh Cửu vui vẻ nở nụ cười, nhẹ nhàng lắc đầu ngăn cản Hạ Sam tiếp tục tự trách, nói: “Hạ Sam, đừng tự trách, em không trách anh, thật đấy, anh không rời bỏ em, em đã rất hài lòng rồi.”

“Anh vĩnh viễn cũng sẽ không rời bỏ em.” Ngón tay Hạ Sam nhẹ nhàng lướt trên gương mặt cậu, dịu dàng nói. Một câu thề ước, đó là suốt đời.

“Nhưng thật ra, em có bị Bất Từ quấy rầy nữa không?” Hạ Sam suy nghĩ một chút, lo lắng hỏi.

Dọc đường đi, Quy Khư vốn không tin Hạ Sam không biết chuyện gì, sau lại thấy điện thoại của anh hết sạch pin thì mới tin tưởng, tự mình nói cho Hạ Sam mọi chuyện.

Mạnh Cửu lắc đầu, nói: “Không có...” Suy nghĩ một chút lại nói: “Em cho số của hần vào danh sách đen, chắc hần sẽ không tìm được được em đâu. Còn ở trên mạng có tìm hay không, em cũng không biết.”

Quy Khư cười lạnh một tiếng: “Hần hiện chắc rất bận rộn, quán bar buôn bán phát đạt, nào có thời gian quản cậu.”

“Sao cậu biết?” Mạnh Cửu khó tin hỏi lại. Công âm của Bất Từ rất hấp dẫn, thu hút được không ít fan. Thế nhưng thật sự có thể dụ được nhiều người tới quán của hần vậy sao? Nghĩ lại, vẫn thật khó tin.

“Tôi mở hai quán bar ở hai bên trái phải của hần, mỗi ngày đều nhìn thấy hần, sao có thể không biết?” Quy Khư tức giận nói.

“Cậu... Thầm mến Bất Từ sao, nên mới mở quán bar ở hai bên quán hần?” Mạnh Cửu kinh ngạc hỏi. Hóa ra hai cái quán lần trước Bất Từ nói đã cướp khách của hần chính là do Quy Khư mở.

“A phi! Lão tử mà thềm thềm mến tên khốn đó?” Về mặt Quy Khư giống như đâm phải phân chó, kích động phản bác. Y chỉ vào Hạ Sam, nói: “Cũng không phải tôi mở, là tôi và Hạ Sam hùn vốn mở, chỉ là cậu ta chỉ trên danh nghĩa thôi, quản lý vân vân đều là tôi làm.”

Mạnh Cửu nghi hoặc nhìn về phía Hạ Sam. Anh cười giải thích: “Trước đây nghe Quy Khư kể Bất Từ khốn kiếp thế nào, anh đã nghĩ phải chính hần một phen. Quy Khư nói địa chỉ quán bar, anh cùng cậu ấy hợp mưu, ở hai bên quán đó khai trương, hiệu quả không tồi, cướp được rất nhiều khách.”

“Còn nữa, Bất Từ đem các người hại thê thảm như vậy? Không nghĩ tới xử hần sao?” Quy Khư là người không đánh ta ta không đánh người, người nếu động vào ta, ta có thù tất báo. Một người bạn tốt như Mạnh Cửu bị bắt nạt thành ra như vậy, y sao có thể chỉ hack máy tính của hần mà hết giận được.

Hạ Sam nhìn Quy Khư một chút, rồi lại nhìn Mạnh Cửu, không nói gì. Ý là, Mạnh Cửu muốn đối xử thế

nào với Bất Từ, anh không có quyền lên tiếng.

Mạnh Cửu suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: “Xử thế nào?”

Quy Khư: “Nói rõ mọi việc hấn đã làm, hấn uy hiếp cậu, lợi dụng cậu, phá hoại tình cảm của cậu và Hạ Sam. Còn có, lợi dụng fan kiếm tiền, chỉ riêng việc này, đừng nói hấn sống không nổi trên mạng, mà ngay cả ngoài đời cũng đừng hòng.”

“Tôi đã đáp ứng hấn, sẽ không làm lộ chuyện.” Mạnh Cửu gật đầu, thấp giọng nói. Quy Khư nhíu mày, vừa muốn nói gì đó, Mạnh Cửu lại lên tiếng: “Thế nhưng, nếu các cậu làm lộ, tôi thì lại thích hóng hớt...”

Khụ khụ, Quy Khư nhin xuống mong muốn mắng người, dừng cho cậu một ngón tay cái.

“Vấn đề bây giờ là, chúng ta không có chứng cứ. Trên diễn đàn vông phôi, sự kiện liên quan tới RP của CV, đều coi trọng chứng cứ, không có rất dễ bị phản bác.”

“Đúng thế, hấn làm việc này, đều là nói trước mặt, không giống các CV khác đều online nói chuyện, còn có chữ và ảnh làm chứng, trừ khi chúng ta có ghi âm, nếu không thì không thể làm gì.”

Mạnh Cửu nghe được bọn họ thảo luận, đột nhiên nhớ ra, hình như trước đó không lâu cậu vừa mới “ghi âm”, vẫn còn lưu lại thì phải. Vì vậy cậu vội vàng nói: “Điện thoại của tôi đâu?”

“Điện thoại của em ở nhà, ở đây không có.” Hạ Sam trả lời “Sao vậy, chán quá nên muốn chơi điện thoại sao? Dừng của anh đi.” Nói xong liền đưa di động của mình ra.

Mạnh Cửu lắc đầu, nói: “Không phải, em nhớ lần trước em có lưu trong máy một đoạn âm em không cần thận ghi được, không biết là ghi từ lúc nào, cũng không biết là ghi được cái gì, nhưng biết đâu có ích.”

“Đi, tôi trở về lấy, thuận tiện mua cơm cho hai người luôn. Các người mau nhân cơ hội không có cái bóng đèn to bự này, muốn buồn nôn thế nào thì mau buồn nôn đi. Nếu như tôi trở lại mà vẫn cứ diễn trò buồn nôn cho tôi xem, tôi sẽ ném cơm vào mặt hai người đó.” Quy Khư xung phong nhận việc, đứng lên ra cửa. Hạ Sam cùng Mạnh Cửu thật phần ăn ý vẫy tay với y, cười tủm tỉm nói: “Bye~”

Mẹ nó, sau khi hai người này cùng một chỗ, sao lại đều biến thành trẻ con thế này! Quy Khư run người, toàn thân nổi da gà, rời khỏi phòng bệnh.

22. Chương 22

Khi Quy Khư trở lại, Hạ Sam cùng Mạnh Cửu đang ngồi ngay ngắn, cũng không trò chuyện gì, chỉ là ngồi nhìn nhau. Quy Khư liếc mắt khinh thường họ, trong lòng thầm nghĩ, giả vờ cái gì, cho rằng y không thấy môi hai người đều đỏ hay sao?

“Nhanh vậy sao?” Hạ Sam đứng lên nhận lấy cặp lồng trong tay y.

“Tốc chiến tốc thắng, tôi còn phải quay về S thị làm việc, còn cậu, trong lòng lúc nào cũng chỉ biết lo cho tiểu tử Mạnh Cửu khôn kiếp kia?”

Hạ Sam mở cặp lồng cho Mạnh Cửu ra, múc cơm, thổi nguội rồi uy cậu ăn, nhìn cũng không thèm nhìn Quy Khư nói: “Vậy giờ cậu cứ về đi, chúng tôi có thể tự giải quyết.” Mạnh Cửu trong miệng đầy thức ăn, không tiện nói chuyện, thế nhưng cũng cố sức gật đầu, biểu thị tán thành.

Quy Khư bị phần nhìn hai người, sao họ có thể qua cầu rút ván như thế chứ, đồng tâm hiệp lực đuổi cái bóng đèn đi? Tốt xấu gì cái bóng đèn này cũng giúp bọn họ nha. Hứ, y không đi đấy!

Nói giỡn thì nói giỡn, trong lòng Mạnh Cửu và Hạ Sam đều biết Quy Khư là người rất tốt, cả hai muốn y có thể mau chóng trở về. Hai người cố gắng ăn cơm thật nhanh.

Quy Khư đưa điện thoại cho Mạnh Cửu, nói: “Tôi nghe trong điện thoại của cậu rồi, ghi âm từ lúc Bất Từ gõ cửa, thanh âm rất rõ ràng. Cảm tạ âm sắc đặc biệt của hai người, dù là người ngoài nghe cũng có thể phân biệt được.”

Mạnh Cửu nhận điện thoại, chợt hồi tưởng một chút về chuyện xảy ra ngày ấy. Một buổi sớm tinh mơ đã bị tiếng đập cửa đánh thức, cậu tiện tay cầm di động xem giờ một chút, liền bỏ vào túi. Chắc là khi đó mơ mơ màng màng đã mở nhầm chức năng ghi âm.

“Trong đoạn ghi âm, Bất Từ gọi tên cậu và địa chỉ, tôi đã xử lý rồi, nghe không ra đâu. Thế nhưng, đoạn Bất Từ uy hiếp cậu, còn có đoạn về... cái đó...” Nói tới đây, Quy Khư ngáp ngừng nhìn Mạnh Cửu và Hạ Sam, dù sao cũng là chuyện cũ của người ta, một người bị uy hiếp bởi âm H, nhắc tới đó, Quy Khư có chút ngại ngừng. Hai người đều biết y đang ám chỉ điều gì, vẫn không lên tiếng, tiếp tục nghe y nói: “Không công bố ra, tất mọi người đều đổ lỗi cho cậu, nói không chừng còn dẫn tới chuyện tệ hơn. Công bố ra, cũng không tốt...”

Nói xong, Quy Khư trầm mặc, hai lựa chọn này, chỉ có thể để Mạnh Cửu quyết định, người ngoài không thể can thiệp.

Mạnh Cửu hạ mắt, lông mi khép hờ. Hạ Sam ở một bên nhẹ nhàng nắm tay cậu, truyền cho cậu hơi ấm. Mặc kệ xảy ra chuyện gì, cũng có anh cùng cậu đối mặt, cùng cậu bước đi, vậy thì có gì phải sợ chứ?

Mạnh Cửu ngẩng đầu nhìn Hạ Sam, anh cười với cậu, nói rằng: “Đừng tự làm mình khó xử, chúng ta cùng

nghĩ cách khác, không nhất định phải công bố đoạn ghi âm đó.”

Mạnh Cửu gật đầu, rồi lại quay sang Quy Khư, hướng về phía y kiên định nói: “Công bố đi.”

Hai người kia đang định nói gì đó, Mạnh Cửu đã lắc đầu, nói thẳng suy nghĩ của mình: “Nói thật, tôi hiểu Bất Từ, chúng ta đã động tới hắn, hắn nhất định sẽ không từ thủ đoạn để báo thù, đoạn âm H kia dù đã xóa hay chưa, hắn chắc chắn sẽ công bố ra ngoài, thậm chí còn có thể công bố cả địa chỉ, họ tên, tất cả thông tin ngoài đời của tôi. Vậy nên, chỉ cần đơn giản nói ra tất cả sự thật, khiến hắn bị người ta chán ghét, kéo dư luận về phía tôi.”

Sau khi nghe Mạnh Cửu nói, Quy Khư lấy ra máy tính mang từ nhà Mạnh Cửu tới, lên mạng, bỏ vào diễn đàn vòng phối.

Vừa mở diễn đàn ra, toàn bộ trang đầu đều là topic anti Cựu Mộng, nhiều tới mức Quy Khư xem mà nhin không được nhú mày. Y cố gắng kiểm chế muốn mắng người, bắt đầu viết topic. Rất nhanh, trên trang đầu diễn đàn đã có một bài post mới.

Vạch trần bộ mặt thật của tên nguy quân tử khốn kiếp trong giới vòng phối Bất Từ, có bằng chứng Người mở topic: Quy Khư.

Lâu chính: Làm bạn của Cựu Mộng, mấy ngày nay thấy cậu ấy bị người ta thay phiên chửi rủa, trong lòng thực rất đau xót. Tôi quyết định nói hết tất cả những gì mình biết, ai đúng ai sai, các người tự mình phán xét. Tôi đang biện bạch, xem xong xin đừng tiếp tục mắng nữa.

Đầu tiên, tám năm trước, Cựu Mộng cùng Bất Từ là một cặp ở ngoài đời. Vì Bất Từ, Cựu Mộng lẻ loi một mình tới S thị, thế nhưng Bất Từ lại là một tên bắt cá hai tay, thậm chí còn mang cả tiểu tam về nhà qua đêm, còn muốn rũ Cựu Mộng 3P. Lúc này, Cựu Mộng mới chạy trốn chết. Bất Từ nói với Cựu Mộng, nếu như cậu không chơi nổi với hắn, vậy thì chia tay. Đó chính là chuyện thật của tám năm trước.

Hôm nay sau tám năm, các người đều cho rằng Cựu Mộng trước sau bắt cá hai tay với Bất Từ và Hạ Quang Niên, đều là do Bất Từ bịa chuyện giả dối. Trên thực tế, Hạ Quang Niên cùng Cựu Mộng ngoài đời tình cảm rất tốt, người chân chính quá rồi, kẻ thứ ba thật sự chính là Bất Từ.

Còn về chuyện quán bar, các người đều cho rằng Bất Từ sama của mấy người thật tốt bụng, quán bar đóng cửa cũng không chịu nói địa chỉ cho mấy người biết, còn phải để các người ép mới chịu nói. Ngay khi các người đang đắc ý dạt dào, liệu có nghĩ tới chuyện tất cả đều là kế hoạch của Bất Từ hay không?

Được rồi, không nói lời vô ích, trực tiếp lấy bằng chứng. Lời của tôi là thật hay giả, chỉ cần nghe là hiểu.

Đoạn ghi âm

Vì sao cần Quy Khư đích thân ra công bố mọi chuyện, đó cũng chính là tính toán của y. Đầu tiên, Bất Từ

với Quy Khư cũng chỉ là quen biết trên mạng, Quy Khư không sợ hấn trả thù. Thứ hai, Quy Khư có quyền có thể, nói trắng ra là có chỗ dựa, tựa như hổ mọc thêm cánh.

1L: Xếp hàng vậy xem (")

2L: Quần chúng không biết chân tướng đi ngang qua xem.

3L: Không ngờ Quy Khư lên biện bạch cho Cựu Mộng?

4L: Đợi lâu như vậy mới có người lên biện bạch (^o^)/~ Chúc mừng Cựu Mộng sama.

5L: Cái này chính là đổ ngược lại toàn bộ cho Bất Từ sama? Cựu Mộng thật GJ!

6L: Đi nghe bằng chứng trước.

...

Bài post càng ngày càng dài, dường như trong một đồng các topic anti Cựu Mộng, tự dưng xuất hiện “Topic biện bạch” như một điểm sáng.

Ngay từ đầu, những người vào xem cũng bất chấp tất cả, mở miệng ra là xỉ vả người ta, sau lại dần dần, có người nghe xong ghi âm, tình thế lúc này mới đảo ngược.

49L: Thực sự làm cho người ta khiếp sợ mà, đúng là được mở rộng tầm mắt! Khiến tôi nhin không nổi phải nói một câu: CMN!

50L: Không ngờ Bất Từ lại là kẻ độc ác thủ đoạn đến vậy! Mau rút khỏi giới vông phối đi! Giới vông phối không có chỗ cho loại cực phẩm này!

51L: Hóa ra tất cả đều chỉ vì tiền của fan?? Ha ha, Bất Từ, anh thực vô sỉ! Chuyện tôi tình họ nguyện? Ha ha ha ha ha ha! Đúng đúng, tôi thích anh đúng là tôi mất mù! Hôm nay cuối cùng cũng nhìn rõ.

52L: Chúng ta đều hiểu lầm Cựu Mộng sama rồi

53L: Bất Từ mau rút khỏi giới vông phối!!!!!!!

54L: Bất Từ khôn kiếp!!!! (#)

55L: Ngày hôm qua tôi còn cố ý tới quán bar của Bất Từ, hiện tại ngấm lại thật kinh tởm! Hóa ra hẳn ta chỉ nghĩ tới chuyện moi tiền từ chúng ta mà thôi!

79L: Chỉ có tôi mới thấy hứng thú với đoạn ghi âm H sao?

80L: Lầu trên đúng là tiện nhân.

81L: Cựu Mộng sama công bố đi mà, xấu hổ xấu hổ, tôi muốn nghe H.

82L: Ha ha, lầu trên đúng là đồng loại của Bất Từ. Hơn nữa, không ngờ Bất Từ lại ghi âm cái loại này, đúng là dê tiện.

83L: Đừng cố chối bỏ, có chối thế nào cũng không thể thay đổi được sự thật Bất Từ là một kẻ khốn kiếp.

84L: Lúc rảnh rỗi để mấy fan cứ giúp Bất Từ sama biện bạch, còn không thì cứ tới quán bar của hẳn đốt tiền, không thấy hẳn bảo quán bar sắp đóng cửa sao? Hẳn sẽ cho các người âm H làm phúc lợi đó.

156L: Cựu Mộng sama, xin lỗi!

157L: Quý xuống xin Bất Từ mau rút khỏi giới vông phối!!!!!! Tôi nguyện ý trả tiền!!!!!!

158L: Bất Từ mau rút khỏi giới vông phối +1! Ha ha, một đồng chắc không thỏa mãn được Bất Từ đại thần đâu nhỉ? Tôi nguyện ý trả mười đồng!!!!

159L: Mỗi người quyên góp một đồng cho Bất Từ, đá hẳn ra khỏi giới!!!

160L: Cựu Mộng sama, xin lỗi!!! Bất TỪ mau rút khỏi giới vông phối!!!

161L: Cựu Mộng sama, xin lỗi!!! Bất TỪ mau rút khỏi giới vông phối!!!

162L: Cựu Mộng sama, xin lỗi!!! Bất TỪ mau rút khỏi giới vông phối!!!

163L: Cựu Mộng sama, xin lỗi!!! Bất TỪ mau rút khỏi giới vông phối!!! Hãy trả lại sự yên bình cho giới vông phối!!!!

...

223L: Xin lỗi cái rắm, các người nhìn xem bên ngoài có bao nhiêu topic anti Cựu Mộng? Nào là tiện nhân,

nào là không biết xấu hổ... Có từ nào các người chưa nói qua? Nếu như chính các người bị chửi như vậy, chỉ xin lỗi liệu có đủ không?

224L: Mấy post xin lỗi với đuổi khỏi giới, bắt đầu từ đây xuống dưới, xếp hàng xin lỗi Cựu Mộng sama. Đem Bất Từ đuổi khỏi giới vòng phối.

225L: Các người xác định một đoạn ghi âm có thể gán cho Bất Từ một tội lớn như vậy? Đừng có oan uổng người tốt.

226L: Ai gu, lâu trên là người thật sao?

227L: Bất Từ sama tới rồi, tới đây tới đây, tôi nói cho anh biết, anh có công âm phi thường phi thường ôn nhu, thực sự rất dễ nhận ra, anh nên vui vẻ cảm ơn thanh âm tốt đẹp của mình a, có thể khiến chúng tôi nghe một chút liên biết đó là anh, căn bản không thể đổ cho người nào khác.

228L: Đừng có phủ nhận, thanh âm này ngoại trừ Bất Từ, còn có thể có ai? Hơn nữa, tôi đã xem qua tần phổ, đây không phải âm ghép, hay là nối ghi âm. Đừng có đổ oan cho Quy Khư đại nhân.

...

Trải qua một trận ồn ào này, phương hướng dần trở nên tốt đẹp, mọi người đều đồng lòng lên án Bất Từ, muốn đem Bất Từ đuổi ra khỏi giới vòng phối, có thể nói là điều chưa từng có trong lịch sử giới vòng phối.

Quy Khư sau khi đăng topic này, xem một hồi, cũng may mà mọi người đều rất công bằng, tuy rằng hằng ngày hay mắng CV nọ, chửi CV kia, nhưng tới khi thật sự có chuyện thì đều đồng tâm hiệp lực.

Tắt topic đi, y đuổi người, lộ ra thần sắc uể oải: “Được rồi, chuyện này coi như cũng giải quyết xong, tôi cũng cần phải trở về.” Quy Khư lắc lắc cái cổ, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, vội vàng nói: “Mạnh Cửu, sau khi cậu xuất viện, nhất định phải dọn tới nhà Hạ Sam, nghe chưa?”

Mạnh Cửu gật đầu, cho dù Quy Khư không nói, cậu cũng đã dự định thế.

Ngay khi Quy Khư định đứng dậy đi về, điện thoại của Mạnh Cửu vang lên. Cậu cầm lên xem, là dãy số xa lạ từ S thị, chắc chắn là Bất Từ.

“Nghe không?” Mạnh Cửu nắm điện thoại, hỏi.

“Đương nhiên, xem hán muốn nói gì.”

Mạnh Cửu hít sâu một hơi, tiếp máy, nghiêm trang nói: “Uy, xin chào, ai vậy?”

“Mạnh Cửu... Em thật giỏi, có thể khiến anh thành ra thế này, còn biết đâm sau lưng anh, thật quá giỏi?” Bất Từ nghiêng răng nghiêng lợi nói, cho dù các nhau cả trăm dặm cũng có thể tưởng tượng ra dáng dấp tức giận của hắn.

“Anh nói cái gì? Tôi nghe không hiểu?” Mạnh Cửu giả ngu nói.

“Em đừng con mẹ nó giả vờ, Quy Khư đăng topic còn không phải do em giật dây? Ghi âm kia chỉ có em mới có.” Bất Từ chửi ầm lên, hoàn toàn không còn chút dằn vặt về nhã nhặn thường ngày. Bỏ đi lớp vỏ nguyệt trang, hắn bắt đầu nói móc cậu: “Mạnh Cửu a Mạnh Cửu, thật không thể tin nổi, sau bảy năm, em cũng biết lật lọng.”

“A... Cái kia ấy hả...” Mạnh Cửu cố tình kéo dài âm, nói: “Là tôi đưa cho Quy Khư, thế nhưng topic là cậu ấy đăng, không phải tôi đăng. Tôi chỉ bàng quan đứng nhìn thôi, không có trái với lời hứa của chúng ta.”

Bất Từ dừng một hồi, dường như là bị phản bác tới không biết làm thế nào, lâu sau mới phản ứng, giận dữ cười: “Ha ha ha ha ha ha, được, được! Mạnh Cửu, em cứ chờ đấy, em cũng đừng quên, ghi âm H của em vẫn còn ở trong tay anh, muốn khiến anh thân bại danh liệt sao? Được, anh sẽ không bỏ qua cho em! Muốn chết chúng ta cùng chết!” Nói xong, hắn lập tức đập máy.

Nghe từ đầu dây bên kia truyền tới tiếng tí tí, Mạnh Cửu nắm chặt điện thoại, ngây người. Hạ Sam nhìn cậu, yêu thương để đầu cậu tựa vào lòng anh, vỗ về, nói: “Đừng lo lắng. Anh cùng em đối mặt.”

Mạnh Cửu thoải mái dụi đầu trong ngực anh, nhắm mắt lại, nói: “Em không sao, chỉ là em đang tự hỏi, tại sao trước đây em lại thích loại người khốn kiếp thế này?”

“Đừng nghĩ nhiều, có ai thời trẻ không gặp một người đáng ghét chứ?”

Hạ Sam, có anh ở bên em thật tốt quá. Tuy rằng anh không có mặt khi em đau khổ nhất, nhưng lại luôn toàn lực giúp em xoa dịu vết thương. Cảm tạ đã anh bỏ ra nhiều thời gian cùng công sức tới vậy để tiến vào thế giới khép kín trong tâm hồn em.

23. Chương 23

Sau khi Quy Khư đăng topic *Vạch trần bộ mặt thật của tên nguyệt quân tử khốn kiếp trong giới võng phối Bất Từ, có bằng chứng*, các luồng phản ứng dấy lên trong cộng đồng mạng, một hồi oanh oanh liệt lên án công khai từ từ khép lại.

Nhưng mà, vào đúng lúc này, trên diễn đàn võng phối đột nhiên xuất hiện một bài post mới, nổi bật đứng ở trang nhất.

Cựu Mộng thực chất cũng không phải kẻ có gì tốt, để tôi kể lại chi tiết cho mấy người...

Lầu chính: Trước đây tôi thật sự không biết Cựu Mộng lại nổi tiếng trên mạng tới vậy, sau khi phát hiện ra có nhiều người ủng hộ cậu ta đến thế, tôi rất giật mình. Trong hiện thực, cậu ta là một kẻ vô cùng hèn mọn. Bình thường hay tới gay bar, cùng người ta 419 là chuyện bình thường. Đừng nghĩ rằng tôi đang lừa người, tôi còn có đoạn ghi âm cậu ta cùng 419.

Đoạn ghi âm

Muốn biết thông tin thật của cậu ta chứ? Cựu Mộng, tên thật Mạnh Cửu, năm nay hai mươi bảy tuổi, ở tại C thị đường X tiểu khu XX. Xin mọi người hãy chú ý an toàn, nghìn vạn lần đừng tới a, cậu ta là kẻ biến thái nam nữ đều ăn.

Một bài bôi xấu Cựu Mộng rất nhanh trở nên nổi tiếng, tất cả mọi người để ý khi nghe cái đoạn ghi âm kia... Nhớ tới những gì Quy Khư đã viết. Cái âm tần được gọi là ghi âm với 419 này, chắc chắn chính là đoạn ghi âm trước đây Bất Từ đã dùng để uy hiếp Mạnh Cửu.

Mạnh Cửu tuy rằng đã chuẩn bị tâm lý, thế nhưng khi thực sự nghe đoạn âm thanh này, khuôn mặt vẫn trở nên trắng bệch.

Quy Khư nhấn mở tiếng, quên mất không cấm tai nghe, công âm trong máy phát ra. Sau đó...

“Ha ha ha ha, không được rồi, tôi cười chết mất. Âm sắc cũng quá kinh khủng đi. Khó trách hẳn giữ tới bây giờ mới dám công bố, dù có công bố mọi người cũng nghe không ra là ai!”

Quy Khư ôm chặt máy tính cười tới nghiêng trời ngã đất, Mạnh Cửu rút cái gối phía sau đầu, đập vào y: “Tiện nhân, mau tắt đi!”

“Ngại quá, nhưng thật sự rất buồn cười, tôi không nhịn nổi... Ha ha ha, rồi, tôi tắt đây.” Quy Khư ngừng cười, luống cuống tay chân tắt âm thanh.

Thì ra bản thu âm này là thu từ máy di động của bảy năm trước, chất lượng thấp, thanh âm thu được không giống với người thật. Thảo nào Bất Từ giấu tới bây giờ, loại ghi âm này căn bản chẳng thể làm khó Mạnh Cửu.

Quả nhiên, mọi người nghe xong âm tần, tất cả đều khẳng định đây không phải thanh âm của Cựu Mộng, bắt đầu chửi rửa người mở topic dám đưa bằng chứng giả. Đồng thời có người nhạy cảm nhận ra, tự hỏi đây có phải là topic trả thù của Bất Từ hay không? Bất Từ thật thủ đoạn, bôi xấu Cựu Mộng, còn tiết lộ tất cả thông tin cá nhân, còn vu khống đặt điều. Một bài post hạ nhục Cựu Mộng, cuối cùng lại trở thành mớ chửi Bất Từ.

Kéo Mạnh Cửu xuống nước không thành, Bất Từ lại hạ sách lược thứ hai.

Rất nhanh, hắn đăng một weibo mới.

Bất Từ: *Topic trên diễn đàn vông phổi không phải do tôi đăng, xin đừng đổ lên đầu tôi. Mặt khác, những người vẫn còn tin tưởng tôi, buổi tối sáu giờ, kênh YY xxxx, tôi sẽ nói cho các người tất cả sự thật.*

Quy Khư nhìn đồng hồ, còn nửa tiếng nữa là tới sáu giờ, vì vậy y mở acc phụ đăng nhập YY, vào kênh của Bất Từ. Tuy rằng chưa tới giờ, nhưng đã có rất đông người tới.

Sáu giờ, Bất Từ tới thật. Quy Khư dựng cái bàn trên giường bệnh lên, đặt máy tính lên trên, đẩy một cái ghế tới, ngồi ở bên cạnh Mạnh Cửu.

Ba người cùng tựa ở đầu giường, tập trung tinh thần nhìn chăm chăm vào màn hình.

“Ôi chào, hai người đoán xem hắn sẽ nói cái gì?” Quy Khư từ trong túi lấy ra một gói hạt dưa, mở gói, đổ ra bàn.

“Hạt dưa đâu ra thế?” Hạ Sam vừa ăn vừa hỏi.

Quy Khư khẽ rung đùi đắc ý, “Trên đường tôi đã ghé vào mua đó, tôi nghĩ xem náo nhiệt thì phải có gì đó ăn kèm, không ngờ mọi chuyện ngày càng náo nhiệt hơn.”

Ba người đều một tay nắm hạt dưa, vừa ăn vừa xem, Bất Từ mở mic, đại hội biện bạch chính thức bắt đầu.

Toàn bộ kênh lúc này đã có tới năm nghìn người, nhân số đang không ngừng tăng lên. Đường như là toàn bộ giới vông phổi đều có hứng thú với sự kiện này.

Thanh âm của Bất Từ rất uể oải, ngữ khí bình thản, không chút vội vàng, nghe rất êm tai.

“Đầu tiên, tôi xin chân thành cảm ơn mọi người hôm nay đã tới đây, nghe tôi nói những lời này. Tôi lần này không phải muốn biện bạch điều gì, chỉ là muốn nói rõ sự thật với mọi người.”

Vừa nói xong những lời này, trên khung chat đã xuất hiện những dòng chữ như “Mau rút khỏi giới vông phổi.”

“Mọi người kiềm chế một chút có được không? Nghe tôi nói đã. Đầu tiên, tôi muốn làm sáng tỏ chuyện của tám năm trước, tôi thừa nhận, tám năm trước, tôi đã hẹn hò với Cựu Mộng. Thế nhưng trong topic kia nói tôi ngoại tình, bắt cả hai tay, tất cả đều là nói bậy. Người mở topic kia, nếu có chứng cứ, xin mời ra đây đối chất với tôi. Nếu như không có, xin đừng thuận miệng nói xấu tôi.”

Vừa thừa nhận vừa phủ nhận, đây chính là thủ thuật nói dối dễ dàng che giấu sự thật nhất. Bất Từ rất

thông minh, bởi vì hẳn biết Cựu Mộng căn bản không thể đưa ra chứng cứ xác thực. Vì vậy, thừa nhận đã từng hẹn hò với nhau đâu có gì không được?

“Những ngày tháng ở bên Cựu Mộng là khoảng thời gian tôi hạnh phúc nhất. Thế nhưng, vì nhiều nguyên nhân, chúng tôi vẫn phải chia tay. Lúc đó còn trẻ, tôi chẳng thể nào chịu đựng được ánh mắt của người ngoài. Tôi đã nói với cậu ấy, chờ tới khi tôi có đủ năng lực, tôi sẽ đi tìm Cựu Mộng. Nhưng, trước đây không lâu, khi tôi đi tìm cậu ấy, cũng là lúc tôi nhận được tin cậu ấy đang hẹn hò cùng Hạ Quang Niên.”

Bởi vì trong đoạn ghi âm của Mạnh Cửu và Bất Từ, Bất Từ ngay từ đầu đã diễn trò tình cũ trở lại, nên khi hắn nói như thế, có rất nhiều người đã dao động.

“Sau khi biết hai người kia yêu nhau, tôi rất đau đớn, có chút đổ kị với Hạ Quang Niên, cũng có chút hận Cựu Mộng. Vì sao cậu ấy không đợi tôi, vì sao trong khi tôi cố gắng hết mình vì tương lai của cả hai, cậu ấy lại rời bỏ tôi. Thế nên, tôi cố ý nói quán bar của tôi buôn bán không thuận lợi, hy vọng cậu ấy giúp tôi phối kịch. Tôi muốn cậu ấy tiếp kịch, sau đó chúng tôi có thể lại bồi đắp tình cảm, tôi yêu cậu ấy, tôi chỉ là muốn cướp cậu ấy trở về.”

“Cựu Mộng cự tuyệt cùng tôi phối kịch, tôi thương tâm gần chết. Thế nên tôi đành cam chịu để cậu ấy mắng tôi muốn lợi dụng fan kiếm tiền. Thực ra lúc đó, tôi đã đau lòng tới choáng váng rồi, trái tim bị tổn thương, thành ra không nói nên lời. Bạn bè tới quán bar của tôi đều biết, sinh ý của quán không tồi. Tôi cố tình nói vậy chỉ vì mong Cựu Mộng cùng tôi phối kịch lần nữa, muốn gợi lại chút tình cảm khi xưa.”

“Nếu như nói tôi đã làm sai chuyện gì, thì tôi nghĩ, điều duy nhất tôi sai, chính là tôi quá yêu Cựu Mộng. Bởi vì tình yêu, làm sai một việc lại một việc, nói sai một câu lại một câu, khiến mọi người hiểu lầm tôi, thật sự xin lỗi...”

Khẩu khí của Bất Từ như là thật lòng, thiện lương vô cùng, nói ngược nói xuôi, khiến cho rất nhiều người dao động, hội ủng hộ hắn bắt đầu phản chiến. Mà fan chân chính của Bất Từ đều nhân cơ hội nhảy ra, nói rằng chúng em đều hiểu lầm anh rồi, Bất Từ sama.

Nghe Bất Từ biện bạch như vậy, Mạnh Cửu, Hạ Sam và Quy Khư, ba người đều ngây dại. Bọn họ hoàn toàn không ngờ tới, Bất Từ có khả năng viết truyện tình hoàn mỹ như vậy, đem ván đã đóng thành thuyền.

Ba người tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, nhất thời không biết làm thế nào.

Lúc này, trên khung chat cũng có người đưa ra một số nghi vấn, dù sao không phải tất cả mọi người đều tin tưởng hắn.

Khung chat

“Bất Từ, anh nói anh yêu Cựu Mộng, vậy trong ca hội tám năm của Cẩm Thanh, nam nhân cùng anh hát là ai? Hơn nữa đêm còn ở cùng một phòng, đừng nói với tôi hai người chỉ có tình bạn thuần khiết.”

“Nếu như là vì bức bách Cự Mộng cùng anh phối kịch nên anh mới nói quán bar buôn bán không tốt, vậy sao khi fan muốn tổ chức một đoàn đi tới quán bar của anh, anh lại liên tục ám chỉ chúng tôi lãng phí?”

“Quán bar buôn bán tốt sao? Nếu không có fan ủng hộ, tôi thật nhìn không ra nó tốt ở đâu?”

Bất Từ hướng đông hướng tây giải thích một phen, mắt thấy Bất Từ sắp biện bạch tới sạch trơn rồi, Hạ Sam chịu không nổi, cầm điện thoại lên weibo.

Weibo

Hạ Quang Niên: *Xin mọi người hãy suy nghĩ một chút, Cự Mộng còn đang nằm viện, tôi mong ai đó đừng quá phân, vì biện bạch cho chính mình mà bao nhiêu điều khó nghe đều đẩy hết cho người khác. Chỉ muốn nói với người đó một câu, thiện ác chung hữu báo, thiên đạo hảo luân hồi(1), không tin cứ ngẩng đầu nhìn, trời xanh sẽ không tha cho ai!*

Hạ Sam đăng weibo này đã khơi dậy một lần sóng mạnh mẽ, bình luận tới liên tiếp, tựa như nước lên thì thuyền lên vậy.

Có người nói cho Bất Từ chuyện trên weibo, hỏi Bất Từ có thấy không. Bất Từ chỉ cười lạnh một tiếng, nói: “Người ta hiện tại đang hạnh phúc ở bên nhau, tự nhiên sẽ vì đối phương mà nói một hai câu, loại tình cũ như tôi khẳng định sẽ bị mắng.”

Sau khi nói ra lời này, hắn đã chiếm được vài phần đồng tình của mọi người.

Ngay khi mọi người đã dần dần bị hắn lừa thành công, trong giới vông phối lại có hai vị đại thần đồng thời lên tiếng vì Cự Mộng.

Weibo

Ly Huyền: *Bảy năm trước, nghe lời đồn xôn xao, sao anh chưa từng vì Cự Mộng mà nói một câu. Tôi thực sự không hiểu “tình yêu” của anh là cái gì, nhưng người bị anh “yêu” chắc hẳn sẽ không hạnh phúc @ Bất Từ.*

Thốn Bộ Nan Hành: *Tôi có thể nhìn ra Cự Mộng thích Bất Từ, nhưng Bất Từ thích Cự Mộng sao? Xin lỗi, tôi thực sự nhìn không ra.*

Sau weibo của Thốn Bộ Nan Hành và Ly Huyền, lại có thêm không ít CV phát biểu quan điểm của mình. Tất cả mọi người đều cùng một ý tứ —— Nghi ngờ Bất Từ.

Hai vị đại thần đồng thời cùng hỏi Bất Từ, thay Cự Mộng lên tiếng, tình cảnh này, thật sự là hiếm gặp. Lời của đại thần, tất nhiên là có trọng lượng. Rất nhiều người lo lắng nghiệm lại những lời Bất Từ đã nói

một lần nữa, xác thực là có không ít sơ hở.

Ngay khi mọi người đều đang phân vân, một nick đỏ tự đứng lên mic: “Sở Bộ Từ, anh thật giỏi, trước đó không lâu còn nói chỉ yêu một mình tôi, trong chớp mắt lại trở thành yêu Cựu Mộng đã bảy năm? Tôi còn nhớ rõ anh đã từng nói với tôi, anh ghét nhất chính là loại người đây đưa phiền phức như Cựu Mộng.”

Nick đỏ này vẫn còn muốn tiếp tục nói, đã bị Bất Từ xóa áo may ô, luồng cuồng đá khỏi mic.

“Mọi người đừng nghe kẻ điên nói lung tung.”

Thế nhưng ai cũng có tai, thanh âm của nick đỏ này chính là thanh âm của người đã cùng Bất Từ song ca trong ca hội tám năm Cẩm Thanh.

Nick đỏ kia sau khi bị xóa áo may ô, không có quyền lên tiếng nữa, tiếp tục ở trên khung chat gõ chữ: “Cả nhà đừng tin tên này, hắn trước đây nói với tôi quán bar buôn bán không tốt, muốn tôi tài trợ cho hắn, tôi không đồng ý, hắn nói hắn nhiều fan, sớm muộn gì cũng kiếm lại được tiền. Tôi vẫn không đồng ý, thế là hắn chia tay tôi.”

Từ đó, mọi người rất cục tĩnh ngộ, cái kẻ luôn mồm vì “yêu” mà làm sai này căn bản chính là kẻ mồm miệng toàn lời giả dối, đem mọi người người lừa dối.

Khung chat

“Biện cái gì bạch, có biện thể nào cũng không bạch được đâu! Đúng là làm cho người ta căm ghét mà!”

“Hôm nay chúng ta lại được hiểu thêm thể nào mới là mặt dày. Nếu không đột nhiên xuất hiện người này, chắc chắn chúng ta lại bị hắn lừa lần nữa.”

“Chúng ta đúng là đồ khờ khạo, hắn nói cái gì cũng tin.”

“Cút đi, giới vông phổi không có chỗ cho anh.”

“Cút khỏi giới vông phổi đi, tôi cho anh một đồng tiền, có được không?”

“Cút khỏi giới vông phổi đi!”

Trên khung chat hung tàn không gì sánh được, Bất Từ thấy biện bạch thất bại, mất hết cả danh tiếng, đành vội vàng nói một câu.

“Được rồi, tôi chính thức tuyên bố rút khỏi giới, được chưa. Mọi người, giang hồ rộng lớn khó gặp lại.” Nói xong câu này, Bất Từ ngay lập tức lui kên.

Trên khung chat, “Mẹ nó, chạy à, tôi còn muốn chửi tiếp.” Những lời này, không có đối tượng để mắng.

Xem đại hội tẩy bạch của Bất Từ cứ như vậy kết thúc, hốt hoảng mà chạy, nhóm Mạnh Cửu nhìn nhau cười, đây chính là ác giả ác báo. Lúc đó hắn cùng người con trai kia song ca, chắc chắn chưa từng nghĩ tới sẽ có ngày mình vì người đó mà thất bại.

Trò khôi hài kết thúc, Quy Khư vươn vai, vắn thắt lưng: “Được rồi, đã tới lúc tôi phải về S thị rồi. Hai người các cậu nhớ cẩn thận một chút, mau dọn nhà đi, đừng để kẻ điên kia tìm tới cửa nhà gây phiền phức.”

*Chú thích:

(1) Thiện ác chung hữu báo, thiên đạo hảo luân hồi: làm thiện có thiện trả, làm ác có ác báo, đời người phải chịu kiếp luân hồi sáu đạo.

*Chú thích:

(1) Thiện ác chung hữu báo, thiên đạo hảo luân hồi: làm thiện có thiện trả, làm ác có ác báo, đời người phải chịu kiếp luân hồi sáu đạo.

24. Chương 24

Quy Khư đi rồi, trong phòng bệnh chỉ còn lại hai người Mạnh Cửu và Hạ Sam. Đã lâu không đơn độc ở chung với nhau, thật vất vả mới có thể giới riêng, cả hai đều có chút khấn trương, không biết phải nói cái gì. Những điều muốn nói thì nhiều lắm, nhưng để nói ra miệng thì lại không biết làm sao.

“Xin lỗi.” Cuối cùng, Hạ Sam mở miệng trước. Anh vẫn luôn muốn nói với cậu câu này.

“Không có việc gì, Hạ Sam, anh đừng tự trách mình, em không trách anh.” Mạnh Cửu lắc đầu nói.

Hạ Sam không cách nào tưởng tượng nổi Mạnh Cửu đã trải qua mấy ngày đó như thế nào, không thể tưởng tượng nổi làm sao cậu có thể vừa khóc vừa hát suốt bảy tiếng đồng hồ. Mặc dù có người ghi âm lại, nhưng anh vẫn luôn không có can đảm lắng nghe.

“Sau này đừng lại vừa khóc vừa hát nữa.” Hạ Sam vén mấy sợi tóc trên trán Mạnh Cửu, nhìn thẳng vào đôi mắt đen huyền của cậu, nghiêm túc nói: “Tất nhiên là anh sẽ không cho em cơ hội để khóc.”

Mạnh Cửu chìm vào những lời ôn nhu của anh, cười híp mắt: “Được, nhất định sẽ không có lần sau.”

Một câu vừa nói ra, Hạ Sam bỗng cảm thấy không thích hợp.

Tiếng nói của Mạnh Cửu có chút khàn khàn, không còn trong trẻo như ngày trước nữa. Từ đầu, Hạ Sam và Quy Khư chỉ tưởng rằng cậu bị mất tiếng, chỉ nghĩ cậu đã hát bảy tiếng liền, cần phải nghỉ ngơi mới khôi phục lại được. Thế nhưng, cho tới bây giờ, Hạ Sam mới phát hiện ra, qua vài ngày, vì sao tiếng nói của Mạnh Cửu vẫn khàn?

“Mạnh Cửu, thanh âm của em... Sao vẫn còn khàn, đã nhiều ngày như vậy?” Hạ Sam bất an vô cùng, vội vàng gọi bác sỹ.

Bác sỹ kiểm tra một lượt, lắc đầu, đáng tiếc nói: “Rất xin lỗi, đây là do dây thanh quản bị tổn thương, muốn khôi phục lại giọng nói trước đây là không có khả năng.”

Khôi phục... Không có khả năng...

Hạ Sam không dám tin, đó là vông phổi đệ nhất mỹ âm, sao có thể nói không có khả năng khôi phục là không có khả năng chứ?

“Bác sỹ, xin ông cố nghĩ biện pháp...”

“Xin lỗi, thực sự không có cách nào khác.” Bác sỹ lắc đầu, đi ra khỏi phòng bệnh.

Hạ Sam vẫn còn ngây ngốc đứng lặng, Mạnh Cửu thấy vậy, làm nũng kêu hai tiếng Hạ Sam, anh mau tới đây. Hạ Sam vẫn chỉ thờ ơ, vẻ mặt bi thương nhìn cậu.

Mạnh Cửu nói: “Lẽ nào vì thanh âm của em đã thay đổi, nên anh không thích em nữa?”

“Đương nhiên là không phải!” Hạ Sam kích động phản bác.

Đích thực là ban đầu anh bị thanh âm của cậu hấp dẫn, nhưng trong năm năm đơn phương thâm mên, anh đã sớm đem con người ngạo kiều lại tốt bụng này khắc sâu trong lòng. Thanh âm chỉ là một trong số những lí do, tình yêu này từ lâu đã ăn vào tận xương tủy.

“Vậy thì đừng buồn, giọng khàn một chút cũng không có gì không tốt, nghe cũng rất êm tai mà, vốn là dụ thụ âm, trong nháy mắt trở thành công âm.” Mạnh Cửu cố gắng trấn an anh.

Hạ Sam cảm thấy khó chịu cực kì, thanh âm của cậu bị hỏng, giờ lại còn muốn an ủi anh. Anh thu hồi biểu tình bức bối, vội vã đi tới bên người Mạnh Cửu, cố gắng tươi cười, gật đầu nói: “Ừ, em rất công.”

Ở lại trong bệnh viện tĩnh dưỡng thêm hai ngày, thân thể Mạnh Cửu đã khỏe hẳn. Sau khi xuất viện, Mạnh Cửu cùng Hạ Sam đem trả lại nhà. Hai người tới vùng ngoại thành tìm được một căn nhà hai tầng, phong cảnh rất đẹp.

Hai người cố gắng góp tiền, trước thanh toán tiền đặt cọc, sau đó rút tài khoản trong ngân hàng, cấp tốc mua nhà. Nhà của riêng họ, thích lắp đặt thế nào thì lắp đặt.

“Phòng khách dưới dầu sơn màu trắng, phòng vệ sinh cũng màu trắng, rèm cửa sổ cũng màu trắng...” Mạnh Cửu kiên trì ý kiến của mình.

“Bảo bối, dùng quá nhiều màu sắc sẽ trông giống nhà xác.”

“Vậy anh thử nói xem?”

“Ở đây sơn màu hồng, ở kia sơn màu vàng. Chỗ này màu xanh da trời...”

“Hạ Sam, thẩm mỹ của anh thật sắc sảo.”

...

Cuối cùng, chờ bọn họ thật vất vả thảo luận về nhà cửa, mới phát hiện ra, sau khi thanh toán tiền nhà, bọn họ căn bản không đủ tiền lắp đặt thiết bị.

Vì vậy hai người mỗi ngày đều nằm trên nệm, nhìn căn phòng thô sơ, mắt to trừng mắt nhỏ.

Mạnh Cửu ngồi trên nệm, mắng Hạ Sam: “Quý nghèo...”

Hạ Sam rửa sạch hoa quả đưa cho cậu: “Quý lười...”

“Ma quỷ...” Mạnh Cửu cắn một miếng táo, tội nghiệp hỏi: “Khi nào chúng ta mới có thể lắp đặt thiết bị?”

“Chờ khi nào bán được hai phòng kia... Đừng nói là lắp thiết bị, anh sẽ mua cho em một cái xe.” Hạ Sam vuốt vuốt tóc cậu.

“Àn...” Mạnh Cửu mắt ngậm nước, cảm động gật đầu, sau đó... “Thế nhưng phải đợi tới khi nào chứ?”

...

Chuyện sau này số 1

Bất Từ chính thức lui giới, tuyên bố vĩnh viễn không trở lại. Xóa bỏ weibo chính thức, xóa bỏ kênh YY, toàn bộ kịch bản đã nhận đều đổi người, lần thứ hai biến mất khỏi giới vông phổi.

Sau một loạt chuyện, Bất Từ cũng chính thức bị đá khỏi vị trí Thất đại thần. Hiện tại, mọi người đều công nhận trong giới vông phổi chỉ có Lục đại thần. Mà Bất Từ đã trở thành cái tên bị nhiều người ghét nhất.

Diễn đàn fan của Bất Từ đều giải tán, thế nhưng lại có thêm nhiều diễn đàn anti fan của Bất Từ.

Đã từng có lúc, trong giới vông phổi, nổi tiếng nhất là Tứ đại CP – Bất Cự, Song X, CQ, CL. Hôm nay trở thành Tam đại CP – Hạ Cự, CQ, CL

Đương nhiên, cũng có những CP mới lên ngôi, ghép đủ các loại CV, có một chút quan hệ với nhau cũng sẽ bị fan soi cho ra gian tình. Ví dụ như Hạ Cự ngoài hiện thực HE, cũng vẫn có người yên lặng ủng hộ Song X. Thậm chí QL vốn là tình địch của nhau vẫn có người ủng hộ. Khi có người nhắc tới những CP ghép lung tung này, bầu không khí đều vô cùng sôi nổi. Chỉ có khi nhắc tới hai chữ Bất Từ, chắc chắn sẽ phá hư mọi chuyện.

Ví dụ: “Bầu không khí trong lâu thật tốt, tôi muốn nói với mọi người về một CP tôi vĩnh viễn không dám nói.”

“Nói đi, có cái gì mà không dám nói chứ? Nơi này là lâu ghép loạn các CP, cứ yên tâm can đảm nói đi.”

“QL đẳng ngạo kiêu như thế, còn cái gì mà không dám nói.”

“Không dám nói? CP đình đám lắm sao? Cứ nói đi, CP nào tinh phong huyết vũ, trong lâu này cơ bản đều đã nói qua. Hơn nữa không sai, cứ can đảm mà nói đi.”

“Chẳng lẽ là B?”

“Nếu như là Bất Cự, không cần nói nữa.”

“Đạch, nói ra kẻ ác đó làm gì!”

“Đừng làm người khác buồn nôn, cảm ơn!”

Một kẻ đã từng là đại thần, hôm nay trở thành thế này, bất cứ ai nghe thấy tên cũng đều mất hứng không muốn nhắc tới hai chữ Bất Từ, rơi vào kết cục như vậy, thật khó tránh khỏi thổn thức. Tuy rằng không ai đồng tình với hắn, thế nhưng những người đã từng làm bạn với hắn trong giới vông phổi, sự kết thúc của

Bất Từ thật đúng là làm cho người ta tiếc nuối. Những cũng không thể trách người khác, là do RP của hắn không tốt, từ lâu đã xác định sẽ có kết cục như vậy rồi.

Chuyện sau này số 2

Một thời gian sau, Mạnh Cửu tuyên bố trên weibo, bởi vì dây thanh quản bị tổn thương, thanh âm không còn như trước nữa, chính thức lui giới. Trên diễn đàn võng phối lại là một mảnh kêu rên. So với nhiều năm trước Mạnh Cửu tuyên bố tuyệt tích giang hồ còn ngược hơn.

Fan xếp hàng lũ lượt ở weibo chúc phúc, mong Mạnh Cửu ở ngoài đời được hạnh phúc.

Những người đã từng anti Mạnh Cửu trong sự kiện Bất Từ đều tới weibo xin lỗi. Bọn họ ít nhiều cũng có thể đoán được nguyên nhân Mạnh Cửu bị thương dây thanh quản —— ký ức bảy tiếng đồng hồ hát tới tê tâm liệt phế, bọn họ chẳng thể nào quên. Thế nhưng, khi ấy, Mạnh Cửu không một câu giải thích, họ cũng không chút lương tâm, ở trên khung chat mắng chửi người.

Nếu như khi đó, bọn họ an ủi Mạnh Cửu một chút, bọn họ không mù quáng chửi rửa như vậy... Có lẽ, Mạnh Cửu sẽ thoải mái hơn, sẽ không thống khổ đến thế, sẽ không hát như điên như dại, liên tục hát... Có lẽ, võng phối đệ nhất mỹ âm sẽ không biến mất.

Thế nhưng, đã quá trễ rồi. Thanh âm đẹp đẽ ấy, từ này, vĩnh viễn biến mất trong lịch sử kịch truyền thanh. Hồng trần vô song đã trở thành tuyệt tác có một không hai. Sự kiện này đã để lại cho giới võng phối một mất mát quá lớn, võng phối đệ nhất mỹ âm, một chất giọng chưa từng phối chủ dịch kịch.

Từ đó, giới võng phối không thể tìm được âm sắc mỹ lệ đến thế nữa, thanh âm nghe một lần chẳng thể nào quên.

Chuyện sau này số 3

Một ngày nào đó, ừ, là một ngày đêm nào đó, sau khi bán được phòng ở cũ, ngày mà nhà mới đã được lắp đặt đồ mới, Mạnh Cửu bỏ đưa hấu, làm nhà bếp thành một bãi chiến trường. Hạ Sam vừa xem vừa thương tiếc cho nhà bếp mới...

Nhìn căn phòng bếp như vừa bị một cơn bão quét qua, Hạ Sam liên tục lắc đầu, đỡ trán thở dài, vì sao cái người vô năng trong sinh hoạt hôm nay lại nhiệt tình vậy, còn muốn tự làm điểm tâm ngọt. Hạ Sam có khuyên thế nào cũng không cản nổi Mạnh Cửu.

“Anh giúp em nghe điện đi, không thấy em đang bận sao.” Mạnh Cửu đang cùng máy ép trái cây trường kì kháng chiến, phát phát tay với Hạ Sam.

Hạ Sam bước qua mấy vũng nước đáng ngờ dưới sàn nhà, đi tới bên người Mạnh Cửu, ghé điện thoại vào tai cậu.

“Mạnh Cửu, đồ khốn kiếp, thật có giỏi nha, dám không để ý tới tôi...” Bên kia điện thoại truyền tới thanh âm của Quy Khư.

Vừa nghe thấy Quy Khư, Mạnh Cửu vội vàng buông đồ trong tay ra, cầm di động.

Không được khép lờ Quy Khư đại thần, từ khi biết tới kỹ thuật hack siêu việt của y, Mạnh Cửu vô cùng sùng bái y.

“Nói cho cậu biết một chuyện vô cùng hay, quán bar của Sở Bộ Từ đóng cửa rồi. Mỗi ngày đều có mấy đoàn người tới quán của hần, không đập phá thì làm loạn, chẳng ai ngăn cản nổi. Đám con gái với bảo an cản thế nào cũng không được. Hiện tại quán bar đó vắng vô cùng, chắc hai ba ngày nữa sẽ đóng cửa thôi.” Thanh âm của Quy Khư không cách nào giấu được sự hưng phấn.

Mạnh Cửu nghe xong cũng không nhịn được cười, định trêu đùa y hai câu, chợt nghe thấy đầu dây bên kia có tiếng một người khác.

“Tiểu tử thôi em có phải thâm mến tên đàn ông xấu xí ở sát vách không vậy, mỗi ngày chẳng chịu làm việc, cứ ghé vào khe cửa nhìn lén, nhìn xong còn cười thâm!”

“A, sư huynh, anh nhéo tai em làm gì? Em đang gọi điện thoại mà!”

“Em bận như vậy mà còn có thời gian để gọi điện thoại sao? Mau đi lau sàn nhà!”

“Sư huynh... Em là ông chủ, không phải nhân viên vệ sinh...”

“Em lúc rảnh rồi đều đi nhìn lén, lẽ nào không có thời gian lau nhà? Mau lên!”

“Sư huynh... Anh ghen sao? A...” Một trận tiếng thở dốc truyền tới... “Sư huynh, em đang gọi điện thoại.”

“Cúp!”

“Mạnh Cửu, lần sau tôi lại gọi điện cho cậu, bye...”

Hạ Sam nhìn Mạnh Cửu sau khi cúp máy thì cười khúc khích, hiếu kỳ hỏi: “Làm sao vậy, có chuyện gì mà vui thế?”

Mạnh Cửu cầm lấy di động, cười nói: “Em nghĩ, hiện tại Quy Khư hẳn là rất hạnh phúc, thay y vui vẻ mà thôi.”

“Được rồi, không nói nữa, em trở lại nhà bếp tiếp tục làm điểm tâm cho anh ăn...” Mạnh Cửu bỏ điện thoại lại, chạy tới nhà bếp.

Hạ Sam vừa nghe thấy vậy, sốt ruột kéo Mạnh Cửu, “Đừng vội, bảo bối...”

Mạnh Cửu bị anh kéo lại, kéo thẳng vào trong lồng ngực anh. Da thịt hai người kề sát tản ra mùi hương nam tính quần quít, Hạ Sam nuốt nước bọt.

“Chúng ta làm vận động đi!”

“Đừng!”

“Thân ái à...”

“Em nói đừng mà, ngày mai anh còn phải đi làm... A...” Nói còn chưa hết câu, đôi môi Mạnh Cửu đã bị bịt lại, hai người triền miên hôn, khắp căn phòng tràn ngập âm thanh ý nhị.

Chính văn hoàn.

Thốn Bộ Nan Hành không được hiền như Thiếu Lan. Nếu như trong Chuyện xấu CP, tất cả các nhân vật của Thiếu Lan đều có được hạnh phúc trọn vẹn dù họ đã từng phạm phải sai lầm gì, thì trong Sự trở lại của đại thần hết thời, Thốn Bộ Nan Hành đã viết một cái kết mà mọi nhân vật đều phải trả giá cho hạnh phúc...

25. Chương 25: Phiên Ngoại: Đáng Yêu Chết Người Không Đền Mạng

Nói Cựu Mộng sama của chúng ta mị lực vô biên nhưng lại rất khiêm tốn cũng không ngoa, nhất quyết không chịu mở kênh YY riêng. Có người hỏi lý do tại sao, cậu chỉ vô tội giải thích, nếu mở kênh sẽ có rất nhiều người tới túc trực, cậu không hy vọng mọi người lãng phí thời gian.

Thật lâu trước đây, khi Cựu Mộng ở ẩn, không ai quá quan tâm tới vấn đề này.

Sau bảy năm ẩn dật, rốt cục tới khi xuống núi, Cựu Mộng là chỉ thường xuất hiện trong kênh YY của Hạ Quang Niên. Vậy cũng tốt, fan rất vui vẻ cùng cậu chơi, không ai oán giận cái gì.

Thế nhưng, mọi chuyện giờ đã khác rồi!

Cái người ở ẩn bảy năm kia, đóa hoa cao quý lãnh diễm kia, Cựu Mộng đại nhân, cậu ta cứ nhiên chạy lung tung.

Bắt đầu từ kênh của các đại CV trong Cẩm Thanh, tới diễn đàn võng phối... Fan Cựu Mộng kinh ngạc vô cùng, từ khi nào Cựu Mộng sama có quan hệ rộng rãi với người trong giới đến thế!

Những fan Cựu Mộng quanh năm cắm chốt ở nhà Hạ Quang Niên đều lệ rơi đầy mặt, tại sao khi họ ngồi chồm hổm ở nhà Hạ Quang Niên, Cựu Mộng lại không tới!

Khi người ta hỏi vì sao lại ít tới kênh của Hạ Quang Niên thế, Cựu Mộng ngạo kiều bĩu môi: “Người ta ở ngay sát vách, mở một nick tới kênh YY để làm gì!”

Cựu Mộng chạy khắp nơi trên YY dẫn tới một loạt hậu quả.

Hiệu ứng đại thần số 1

Ai gặp được Cựu Mộng cũng mặc áo may ô cho cậu.

Có một kênh YY, khi chủ nhân đang lên mic hát, Cựu Mộng đột nhiên xuất hiện. Chủ nhân kênh này là một ca sỹ mạng rất nổi tiếng, có rất nhiều fan xếp hàng tặng hoa cho người ta.

ID của Cựu Mộng chính là Cựu Mộng, fan hiếu kỳ mở thông tin cá nhân ra xem, thấy đây là nick vàng ở nhà Hạ Quang Niên, biết ngay là Cựu Mộng thật sự không sai.

Vì vậy, fan lại bắt đầu gõ chữ trên khung chat, “Đại nhân, Cựu Mộng sama tới.”

Kết quả, người ta đang hát phải đột ngột dừng lại. Tìm tìm lục lục Cựu Mộng trong đám người, kéo cậu lên hàng đầu, mặc áo vàng/

“Cựu Mộng sama, không ngờ anh lại tới đây, tôi rất hạnh phúc.”

Bởi vì người này quá mức nhiệt tình, cứ bám dính lấy cậu, Mạnh Cửu liền kéo nick ra khỏi kênh.

“Uy, em làm gì vậy?” Mạnh Cửu bị cắt đứt rất không vui nhìn đầu sỏ gây nên, mà Hạ Sam chỉ khanh khách cười: “Tay run kìa.”

Hiệu ứng đại thần số 2

Trốn trong kênh, fan đuổi theo phía sau.

Có một diễn đàn fan đáng thương, ở đó có một thần tượng kiêu ngạo không chịu sáng tạo kênh cho chính mình khiến fan đau lòng muốn chết!!

Đã không chịu mở kênh riêng thì thôi, đây còn hết lần này tới lần khác chạy đi các kênh của người ta là fan đau lòng muốn chết!!

Tổng cộng hơn một trăm fan trong “Thoáng như giấc mộng xưa” gần đây thường ở trong trạng thái đau lòng muốn chết ấy.

Được rồi, đây chính là nhóm fan lúc đầu Mạnh Cửu dùng acc nhỏ để gia nhập, khi ấy nhóm trưởng không có mặt, hiện giờ nhóm này rơi vào tình trạng ra thì được vào thì khó.

Từ khi Cửu Mộng trở lại, số các nhóm fan bắt đầu tăng lên, thế nhưng trong “Thoáng như giấc mộng xưa”, đều là những fan trung thành đã thích Cửu Mộng từ rất lâu rồi.

Khi Cửu Mộng ở ẩn, bọn họ khóc tới long trời lở đất, mong cậu xuất hiện. Hiện tại Cửu Mộng đã xuất hiện rồi, họ dĩ nhiên vui không gì sánh được.

Cho dù Cửu Mộng thích chạy khắp nơi, các fan cũng cam tâm tình nguyện bám theo mộng cậu. Không sợ cậu chạy trốn, chỉ sợ cậu không online.

Trong nhóm fan, hằng ngày thường xuất hiện những cuộc đối thoại như sau:

“Cửu Mộng sama login rồi!”

“Không ở nhà Hạ Quang Niên!”

“Không ở nhà Ti Lân!”

“Không ở nhà Mặc Mặc!”

“Không ở nhà Bất Từ!”

“Không ở nhà Ly Huyền!”

“...”

“Rốt cuộc là ở nơi nào? Có tìm được không vậy?”

“Không thấy QAQ”

“Tìm không được, đã tìm khắp nhà của các CV Cẩm Thanh và Thì Quang, chẳng hề thấy bóng dáng Cựu Mộng sama.”

“Đã tìm trên diễn đàn võng phôi chưa?”

“Tìm rồi... Không có ”

“Nhìn thấy ava của anh ấy sáng mà thật bất lực quá.”

“Đúng vậy, đồ ngạo kiều chết tiệt! Chạy lon ton khắp nơi, chúng ta đuổi theo, vậy mà ngay cả một chút tăm hơi cũng không thấy %>_<%”

“Kỳ thực anh ấy không muốn chúng ta theo thì phải, thế nên mới trốn.”

“Thật muốn khóc, Cựu Mộng sama rút cuộc ở nơi đâu?”

Hạ nhóm trưởng nhìn các chị em trong nhóm khí thế ngất trời đi tìm Cựu Mộng, lại thật họ bị ngược thật thắm. Mạnh Cửu, cái tên kiêu ngạo này, Hạ Sam len lén mắng.

Sau đó, Hạ nhóm trưởng rất nghĩa khí quyết định sắm vai nằm vùng.

“Đang chơi ở kênh nào vậy? Nói cho anh biết đi, anh cũng tới xem.” Hạ Sam giống như vô tình hỏi người bên cạnh.

Mạnh Cửu đang hăng say nghe người ta kể chuyện xưa, thuận miệng nói: “XXXXX, người chủ trì đang kể chuyện ma, rất hay đó.”

Xong, Hạ Sam ngay lập tức nói trong nhóm: “Đang ở XXXXX”

Các chị em chạy vội đi, nhìn thoáng qua danh sách quản lý viên trong kênh, “Ồ, không có Cựu Mộng sama ở đây.”

“Có đó, cậu ấy không phải quản lý viên, chỉ là một acc xanh nho nhỏ.”

“Nhóm trưởng đại nhân thật lợi hại, có thể tìm được sama.”

“Gào khóc, quá ngược rồi, anh ấy cứ nhiên đóng giả acc xanh ở chỗ này nghe người ta kể chuyện ma, người chủ trì không nhận ra Cựu Mộng sama sao?”

“Hình như thế, người này không có liên quan tới giới vồng phối thì phải.”

Các chị em tìm được Cựu Mộng rồi, vô cùng hài lòng cùng cậu ở trong kênh nghe kể chuyện ma...

Hạ Sam đặc ý nhìn Mạnh Cửu, hắc hắc, cho em tha hồ che đậy các fan, đã có anh ở đây nằm vùng.

Hiệu ứng đại thần số 3

Bị gia nhập một kênh ngoài ý muốn.

Một ngày chủ nhật, Hạ Sam đang ngồi làm việc trước máy vi tính, Mạnh Cửu nằm trên giường chán muốn chết, liền lấy di động ra tùy tiện chơi. Sau khi chơi trò chơi một hồi, Mạnh Cửu thực sự không có việc gì để làm nữa, liền muốn lên YY nghe người ta hát.

Vì vậy, cậu dùng di động để đăng nhập YY...

A, đây là cái gì vậy?

Mạnh Cửu mới tải phiên bản YY cho di động mới nhất, nên không biết đây là cái gì, vì vậy tiện tay bấm vào... Sau đó...

“Chúc mừng Cựu Mộng đã tạo thành công kênh phát sóng trực tiếp trên điện thoại.”. Tạo kênh thành công.

Vân vân, đây là cái gì vậy?

Mạnh Cửu phiên muộn điểm vào nhìn, thấy nick cậu hiện thì là nick tím của kênh này?! Mạnh Cửu còn muốn nghiên cứu thêm một chút, thế nhưng đã có người vào được kênh, cậu ngại mất mặt, đành phải mau chóng lui ra ngoài.

Sau khi rời khỏi kênh, Mạnh Cửu mở thông tin cá nhân của mình, kiểm tra chức vụ. Giữa một hàng nick đỏ, nick vàng của các nhà khác, thật sự có thêm một nick tím.

Chết tôi rồi!

Mạnh Cửu nhìn cái nick tím này, ghét bỏ muốn chết. Không được, nhất định phải xóa nó đi! Vì vậy Mạnh Cửu mở trang web chính thức của YY, bắt đầu tiến hành khiếu nại.

“Tôi không cẩn thận tạo một kênh phát sóng trực tiếp trên điện thoại, xin hỏi có cách nào để xóa đi không?”

Chỉ chốc lát sau, bên kia lạnh lùng trả lời: “Rất xin lỗi, một khi đã tạo kênh thì không thể xóa.”

Không thể xóa? Mạnh Cửu vội vả truy hỏi: “Không được, tôi không thích cái kênh này!”

Lúc này bên kia mới tốt bụng hồi đáp: “Nếu sau ba tháng không có ai ra vào kênh, kênh sẽ tự động bị thu hồi. Nếu như ngài không thích kênh này, chỉ cần ba tháng không vào, kênh sẽ tự động biến mất.”

Mạnh Cửu thỏa mãn gật đầu, thôi, ba tháng cũng được, rất nhanh sẽ qua.

Thế nhưng chờ khi cậu tắt trang web, vừa quay đầu lại đã thấy, “Kênh phát sóng trực tiếp trên điện thoại của Cựu Mộng” đã có tới hơn mười người.

Mạnh Cửu tự hỏi bản thân một hồi, cuối cùng vẫn quyết định không vào.

Cậu mở nhóm fan đã lâu không tới, bắt đầu nhìn lên.

Nhóm fan

“ Hình ảnh Cả nhà mau nhìn, nick tím đó! Cựu Mộng sama tạo kênh rồi!”

“Nick tím?! Tạo từ khi nào vậy?”

“Mộng tưởng nhiều năm cuối cùng cũng thành hiện thực *lệ rơi đầy mắt*”

“Đây là do cậu ấy không cẩn thận tạo ra thôi *che miệng cười*”

“Không cẩn thận... Quá ngược...”

“Cái gì gọi là không cẩn thận tạo ra chứ?”

“Hửn là khi cậu ấy lên YY bằng điện thoại đã không cẩn thận bấm vào tạo kênh cá nhân. Tôi cũng từng nhầm thế mà.”

“Cựu Mộng sama sẽ xóa kênh sao?”

“Kênh không thể xóa, chỉ có thể bị thu hồi...”

“Ha ha ha ha, tự nhiên thấy cái quy định này của YY thật tốt quá!”

“Ngược đã quá đi, đúng mà một chút kinh nghiệm cũng không có.”

“Tuy rằng làm nick trắng cũng được, nhưng một kênh thì sẽ có giới hạn đó!”

“Một kênh quá ba tháng không có người vào sẽ bị thu hồi!”

“Nick trắng cũng không sao đâu! Tôi biết mà!!”

“Xếp hàng làm nick trắng thật đau lòng QAQ đúng là ngược luyến tàn tâm.”

“Ha ha ha ha ha ha ha anh ấy có ép buộc.”

“Cũng xóa không nổi, anh ấy nhất định khó chịu lắm đây.”

“Tiện tay ha ha ha ha ha ha”

“Các người đang nói về cái gì vậy? Kênh của Cựu Mộng sama?”

“Đúng vậy, Cựu Mộng tạo kênh rồi *cười xấu xa*”

“Tiện tay không cần thận tạo kênh, hơn nữa còn không xóa được ha ha ha ha”

“Chỉ cần cái kênh kia còn tồn tại, anh ấy nhất định ghét chết luôn! Ha ha ha ha!”

“Cựu Mộng sama rốt cuộc cũng tạo kênh rồi!”

“Cho dù làm nick trắng cũng không sao, anh ấy không đến thì chúng ta chờ, dù sao trước đây cũng đã phải chờ, hiện tại có nhà rồi, cảm giác thật hạnh phúc.”

“Có nhà rồi, cảm giác thật hạnh phúc QAQ”

“Kênh vừa sáng lập, không thấy nick tím, giờ đã lên tới 40+ người...”

“ Screen shot Nhìn thấy một hàng dài nick trắng.”

Nick tím nick tím mau về nhà.

Nick tím, anh ở nơi nào có nhìn thấy chúng em.

Nick tím anh mau trở lại vì sinh mệnh của chúng em.

Tôi nghĩ nick tím M kiêu ngạo chắc sẽ không tới đâu QAA

M kiêu ngạo dính đạn đáng thương không dám về.

Tôi nghĩ M kiêu ngạo sợ không dám về, nick tí mà không thể xóa kênh ha ha ha.

Mạnh Cửu nhìn ảnh chụp với một loạt nick trắng, trong nháy mắt thật muốn chết. Nhiều người tới như vậy, kênh này khẳng định không thể thu hồi. Một ngụm máu muốn phun ra, những fan này thật xấu xa... ô ô ô...

“Hạ Sam, ô ô, em bị khi dễ...” Mạnh Cửu nắm điện thoại ở trên giường lăn qua lăn lại, khó chịu muốn chết. Hạ Sam buông công việc trong tay, đi tới ngồi bên giường, ôm lấy Mạnh Cửu, hỏi: “Làm sao vậy, ở trên giường chơi đi động mà cũng bị khi dễ, nói cho anh nghe xem nào...”

“Anh xem!” Mạnh Cửu vẽ mặt bi phần đưa điện thoại cho Hạ Sam. Anh nhìn biểu tình tức giận của cậu, còn tưởng là chuyện gì nghiêm trọng, vội vàng cúi đầu nhìn đi động.

Trên màn hình chính là nhóm fan đang trò chuyện khí thế ngất trời, Hạ Sam xem không hiểu, lật lật vài trang, sau đó... “Ha ha ha ha ha ha...” Hạ Sam cười không dừng nổi.

“Anh còn cười! Hứ! o(o#)” Mạnh Cửu đoạt lấy di động, ở trong lòng Hạ Sam dụi dụi, làm nũng nói: “Anh mau giúp em nghĩ biện pháp đi, em không muốn có cái kênh này...”

Hạ Sam thật vất vả ngừng cười, nghiêm mặt nói: “Cái này, anh cũng chịu thôi, trừ phi em đi hồi lộ kỹ thuật viên của YY, giúp em xóa kênh. Nhưng mà mấy cô bé trong nhóm fan hình như cũng đang thương lượng muốn đi hồi lộ kỹ thuật viên, để họ vĩnh viễn bảo lưu kênh này... Ha ha ha...” Hạ Sam nói xong, nhin không được, lại nở nụ cười.

“Đáng ghét, đáng ghét, đáng ghét...” Mạnh Cửu chui từ lòng Hạ Sam ra, tức giận không chịu nổi, đánh yêu anh hai cái.

Hạ Sam khuyên nhủ: “Nếu đã tạo rồi, vậy thì cứ vào xem chút đi.”

“Không thêm!” Mạnh Cửu ngạo kiều nói.

Hạ Sam nhin cười, đứng lên nói: “Vậy thì anh vào xem.”

“Không được đi.” Mạnh Cửu từ trên giường nhồm dậy, bám chặt lấy Hạ Sam.

Anh thuận thế ôm lấy cậu, đi tới trước máy tính, “Anh dùng acc nhỏ vào xem, em cũng xem đi.”

Mạnh Cửu ngồi ngoan trong lòng Hạ Sam, chăm chú nhìn màn hình. Anh biết kỳ thực cậu cũng rất hiểu kì xem cái kênh kia hiện tại như thế nào. Sau khi acc nhỏ của Hạ Sam vào kênh, Mạnh Cửu ngẩn người...

Cái kênh kia... Số người thật quá nhiều... Hơn nữa còn rất náo nhiệt.

Tám mươi mấy nick trắng xếp hàng dài, trên mic còn có người đang hát. Thời gian lên mic là 300 giây, 1 người xuống lại có 1 người lên tiếp tục hát.

Trên mic cơ bản vẫn duy trì bốn năm người một lần, khi một người hát, còn có người phối phụ đề, tốc độ vô cùng cao.

Tuy rằng không có nick tím ở đó, nhưng những người trong kênh tự chơi tự vui rất hài hòa.

“Rời khỏi mau rời khỏi mau.” Mạnh Cửu bị phần quát.

Cậu sẽ vĩnh viễn không tới cái kênh kia! Hứ!

26. Chương 26: Phiên Ngoại 2: Bị Cho Vào Danh Sách Đen

Võng phối đề nhất mỹ âm là của ai? Tuy ai cũng công nhận đó là Cựu Mộng, thế nhưng vẫn có một số người không phục.

Vậy võng phối đề nhất quý ngạo kiều là ai? Cái này nghĩ cũng không cần nghĩ, chắc chắn là Cựu Mộng không sai!

Bản chất ngạo kiều từ tám năm trước đã bộc lộ, chỉ là Cựu Mộng ẩn thân quá sớm nên rất nhiều người còn chưa kịp thẩm thía. Cho tới khi —— Cựu Mộng trở lại.

Hai năm trước.

Bookmark trang weibo mới mở.

Thoáng như giấc mộng xưa

Nhóm trưởng: Mọi người, tôi có một tin tốt về Cựu Mộng đại thần muốn nói cho các người ~(@^_^@)~

Dưa chuột: Cái gì cái gì? Tiếp kịch sao? Hát ED mới sao? Sao tôi không nghe tin tức gì hết cả.

Anh đào: Chỉ cần người thật xuất hiện trước mặt chúng ta là tốt rồi, không có hy vọng xa vời nào khác QAQ

Lưu manh: Kháo! Xin lỗi chứ chẳng có khả năng Cựu Mộng sama rời khỏi núi đầu???

Nhóm trưởng: Cựu Mộng sama mở weibo rồi.

Xoài: Sao có thể? Cựu Mộng sama từng nói sẽ không dùng weibo mà.

Chuối tiêu: Nhóm trưởng làm sao biết đó là Cựu Mộng sama thật? Chắc chắn không?

Nhóm trưởng: Chắc chắn trăm phần trăm.

Hoa cúc: Kháo! Mau công bố tài khoản!!

Nhóm trưởng: Old Dream

Dưa chuột: Gào khóc, khẳng định đó là Cựu Mộng sama, tôi phát hiện ra các đại CV của đoàn Cẩm Thanh đều follow tài khoản này, ngữ khí trong weibo cũng là phong cách của sama. Còn có bình luận của Ly Tiểu Huyền, nói rằng Cựu Mộng sama, rốt cuộc anh cũng mở weibo.

Các fan một khi đã phát hiện ra, lập tức từ bốn phương tám hướng tụ về. Follow, bình luận, forward. Thật là sung sướng (^o^)/~ Thần ẩn dật Cựu Mộng rốt cục cũng xuất hiện trở lại trước công chúng.

A, thế nào mà mới bình luận có hai câu đã không thể bình luận nữa...

A, không phải tôi đã follow Cựu Mộng đại thần rồi sao, còn cố ý đặt duy nhất đại thần vào danh mục “Nhân vật đặc biệt”(1) , thế nào chỉ trong chớp mắt đã thấy danh mục này trống trơn.

A, ...

Dưa chuột: Kháo, tôi bị Cựu Mộng sama cho vào danh sách đen (#)

Hoa cúc: Tôi cũng rứa QAQ

Lưu manh: Hóa ra tất cả mọi người đều dính a, đỡ buồn rồi ( )

Anh đào: Khăng định là do mọi người đã phát hiện ra weibo của anh ấy, nên anh ấy lại ngạo kiều.

Xoài: Vậy phải làm sao đây

Chuối tiêu: Tôi có một biện pháp tốt... Chỉ bookmark trang thôi.

Hoa cúc: Chuối tiêu, cô quá thông minh!

Dưa chuột: Mẹ nó, Cựu Mộng sama xuống núi vẫn là một tên quỷ ngạo kiều!

Mạnh Cừu phiền muộn nhìn weibo của mình đột nhiên lượng follow tăng vùn vụt, luống cuống luống cuống, bị phát hiện ra rồi. Vì vậy cậu đành tự lừa mình dối người, đem mấy fan này đá đi hết, xóa hết bình luận, kéo vào danh sách đen...

Ừm, được rồi, không còn ai phát hiện ra cậu mở weibo...

Mà Hạ Sam ở ngàn dặm xa lông mày nhú chặt, nhìn trên weibo của Cựu Mộng, lượng fan cứ giảm dần, không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu cười nói, thực sự là y như trẻ con. Sau đó... Đành bookmark vậy! Hạ Sam cười khổ, thực sự anh cũng nghĩ như mấy cô bé trong nhóm fan, cậu đúng là M kiều ngạo.

Một năm trước.

Mở 5sing (2) ra đùa giỡn.

Thoáng như giấc mộng xưa

Anh đào: Cựu Mộng sama mở 5sing rồi ~( )/~ huraaaaaaaa

Hoa cúc: Gào khóc, ngồi đợi phát thanh o(*//// ///*)q

Các fan hùng dũng bám ở 5sing của Cựu Mộng đại thần, bắt đầu nhắn tin, chờ Cựu Mộng phát nhạc.

Cùng ngày: Tôi chiếm được số pha hahahah!

Ba ngày sau: Lừa đảo sao? Nhạc đâu?

Một tuần sau: Quá ngược, Cựu Mộng sama, anh đây là mở ra để đùa giỡn chúng em sao QAQ

Hai tuần sau: Kỳ thực chỉ cần nhìn thấy đã hạnh phúc lắm rồi __(: ”)__

Một tháng sau: Đúng là M kiêu ngạo.

Hai tháng sau: Mỗi ngày một nản QAQ

Cuối cùng, Cựu Mộng có phát nhạc trên 5sing không? Đương nhiên là không có! Nhưng mà Cựu Mộng đã sáng tạo ra một kỳ tích. Tuy rằng cậu không phát một bài nào, nhưng trên 5sing lại có hơn hai ngàn fan.

Hiện tại.

Xin vào kênh YY mở nhâm.

Ngày đó, Cựu Mộng nằm trên giường, lỡ tay tạo ra kênh YY. Tuy rằng nick tím chưa từng xuất hiện, nhưng đám nick trắng bên trong chơi rất vui.

Hôm nay, có hơn mười một chị em đang ở trong kênh cao giọng hát, phối phụ đề, vãn vãn, đùa vui tới quên trời quên đất. Có một người chụp ảnh lại up lên nhóm fan.

Ô mai: Screen shot

Trong hình ảnh, đó là yêu cầu xin gia nhập kênh của Cựu Mộng.

Hoa cúc: Hóa ra kênh này còn phải xin gia nhập, trước đây khi vào kênh sẽ có người trực tiếp đưa chúng ta áo may ô, hoặc là giống như bây giờ làm một nick xanh cũng không có cơ hội, thật đáng thương QAQ

Dưa chuột: Đồng ý xin thêm liệu có bị Cựu Mộng sama đá ra?

Anh đào: Khẳng định là có =.=

Ô mai: = = Cô đồng ý rồi???? Tôi chưa đồng ý bao giờ!!!

Dưa chuột: Cô không đồng ý sao cô chụp hình làm gì!!! Tôi cứ tưởng các cô đều đồng ý nên đã đồng ý rồi
QAQ

Lưu manh: Đừng sợ, bị đá ra lại làm cái acc khác là được!

Đu đủ: Anh hùng, ai bảo cô nhầm sai!

Xoài: Anh hùng! Chúc cô đi đường mạnh khỏe!

Chuối tiêu: Anh hùng, trước khi chết báo cho anh em một tiếng kết quả!

Dưa chuột: Đá acc của tôi rồi! Tôi bị tên ngạo kiều kia đá ra ngoài rồi o(o#) Tôi không phục!

Anh đào: Bị đá ra rồi! Tôi cũng gia nhập đội ngũ của cô, Chuối tiêu tiêu~

Hoa cúc: Chuối tiêu, vì là CP của cô, tôi quyết định gia nhập hàng ngũ bị đá, không bị Cựu Mộng sama đá ra ngoài thì cuộc đời không hạnh phúc!

Anh đào: Cái xin gia nhập hội kia viết như thế nào? *quần quýt ing*

Dưa chuột: Tôi làm rồi, cầu nick tím lâm hạnh

Sơn trúc: Các vị anh hùng dũng cảm đi trước, đừng quay lại!... Quay lại sẽ bị dọa khóc đó.

Ô mai: Biết đâu anh ấy thấy phiền liền cho các người áo vàng, cho các người gia nhập. Sau đó khi không ai để ý thì...

Xoài: ↑↑↑Tưởng tượng quá nhiều rồi.

...

Lưu manh: Mộng Mộng lên YY!!!!

Sơn trúc: Cảm ơn đội bị đá đã tới nghênh tiếp Yooooooooo mọi người chuẩn bị đi nhặt xác!

Ô mai: Anh ấy ở đâu?

Đu đủ: Không tìm thấy.

Chuối tiêu: Mở hình thức FBI toàn diện ra.

Dưa chuột: Không ở nhà Hạ Quang Niên.

Dưa chuột: Không ở nhà Ly Huyền.

Dưa chuột: Không ở nhà Thốn Bộ Nan Hành.

Dưa chuột: Không ở nhà Ngư Nhi.

Dưa chuột: Không ở nhà Ti Lãnh.

Dưa chuột: Không ở nhà Mặc Mặc.

Dưa chuột: Không ở nhà Tiêu mỹ nhân.

Dưa chuột: Không ở nhà Thất công tử.

Dưa chuột: Không ở nhà chính mình.

...

Anh đào: Dưa chuột kun, cô đã bị đá ra ngoài rồi mà...

Hoa cúc: Bị Dưa chuột kun người tới khóc QAQ

Bên kia, Mạnh Cửu vừa mới lên YY, còn chưa kịp vào kênh, đã bị người ở phía sau ôm lấy: “Bảo bối, anh tan tâm rồi.” Hạ Sam ở bên tai Mạnh Cửu cọ cọ, thổi khí, nói: “Muốn ăn gì?”

Mạnh Cửu vô cùng bình tĩnh trả lời: “Muốn ăn anh.”

“Đến đây đi...” Làm công quân, Hạ Sam phi thường vui vẻ đáp ứng. Nhưng mà, sau một hồi, trên mặt Hạ Sam lộ ra vẻ tươi cười vô hại, nói: “Nhưng mà, tối hôm qua em vừa bị anh ăn xong, em có sức lực sao? Anh nấu cơm cho em trước đã, giúp em bổ sung dinh dưỡng.”

Nhìn Hạ Sam dính người như vậy, cậu biết mình không chơi được nữa. Mạnh Cửu bỏ máy tính xuống, kéo anh vào nhà bếp.

Đi tới cửa phòng, Mạnh Cửu đột nhiên dừng bước, lộ ra biểu tình nhăn nhó. Hạ Sam kỳ quái nhìn cậu, Mạnh Cửu lộ ra dáng dấp e thẹn khó gặp, nói: “Kỳ thực, cơm tối em đã làm xong rồi.”

Sau khi hai người sống chung, Mạnh Cửu chưa từng làm cơm, tuy rằng Hạ Sam không hề yêu cầu cậu làm cho anh ăn, thế nhưng trong lòng vẫn luôn chờ mong một ngày nào đó được ăn cơm cậu nấu. Cho dù không ngon, anh cũng vô cùng hài lòng. Thế nhưng, anh đối với một Mạnh Cửu vô dụng trong sinh hoạt thể này chẳng thể ôm nổi kỳ vọng gì. Không ngờ, lần này Mạnh Cửu thật sự lên lút làm cơm, cả khuôn mặt Hạ Sam đều cười rất hạnh phúc. Tuy rằng rất khó nuốt, nhưng anh vẫn ăn thật mỹ mãn.

Ăn cơm tối xong, Mạnh Cửu lại ra trước vi tính. Cậu nhìn lại bản vẽ chưa hoàn thành, bĩu môi, bắt đầu công việc thiết kế. Thế nhưng cậu không log out YY, cứ treo nick như thế.

Hạ Sam thấy Mạnh Cửu làm việc, tất nhiên sẽ không làm phiền cậu, bản thân đành ra chỗ khác chơi. Vừa mở QQ, đủ loại tin nhắc ập tới. Hạ Sam không xem, tắt hết. Chỉ để lại tin nhắn của nhóm fan mình lập.

Bên trong quả thực rất náo nhiệt. Nhìn cuộc đối thoại của họ, Hạ Sam nghĩ Cựu Mộng có những fan như thế này thật hạnh phúc. Hạ Sam đã có rất nhiều lần muốn nói cho họ biết Cựu Mộng sama mà họ tôn kính vẫn luôn ở trong nhóm.

Mấy cô bé đã đệ đơn xin gia nhập cho rằng mình đã bị ban nick, đang thương lượng với nhau tìm các tái chiến. Lúc này, một trong số họ đưa ra một câu hỏi, họ vẫn tìm không được Cựu Mộng.

Hạ Sam len lén nhìn Cựu Mộng, tên quý ngạo kiêu căng bản đầu có nhận được đơn xin gia nhập gì đâu. Làm một trong số fan của Cựu Mộng, bản thân Hạ Sam cũng rất muốn cậu có một kênh YY riêng. Vì vậy, Hạ Sam bắt đầu gõ chữ, cổ vũ các em gái.

Nhóm trưởng: Không vào kênh thì sẽ không thấy đơn xin gia nhập, các cô đừng sợ bị đá...

Dưa chuột: Không nhìn thấy mới ngược làm sao QAA

Nhóm trưởng: Nếu không thì các cô lên weibo đặc biệt nói cho anh ấy, nói anh ấy là có một đám nick trắng đang đợi anh ấy trở về. Mỗi người một phát, xì pam chết anh ấy đi. Anh ấy thấy phiền rồi, nói không chừng sẽ vào kênh.

Anh đào: Thế nào cũng bị đá cả đoàn a nhóm trưởng đại nhân!!!

Hoa cúc: Đăng weibo gì đó, Cựu Mộng sama sẽ thấy phiền, không sợ bị anh ấy đá, chỉ sợ làm tâm trạng anh ấy không vui.

Nhóm trưởng: Không đâu, anh ấy nhất định cảm tạ các cô đã đăng weibo này, sẽ không xóa nick ai.

Mọi người: ...

Sơn trúc: Nghe theo lời nhóm trưởng đại nhân, xì pam đi!

Xoài: Đúng vậy, tính cách trẻ con tự làm tự chịu o(o#)

Chuối tiêu: Chính anh ấy lỡ tay lập kênh, không thể trách chúng ta

Nhìn mấy chị em khí thế ngất trời thảo luận xem sẽ đăng weibo như thế nào, Hạ Sam đặc ý hé miệng cười trộm.

“Xin chào nhóm trưởng đại nhân a” Đột nhiên, một trận lãnh khí từ phía sau truyền tới, Mạnh Cửu mang theo dáng cười nguy hiểm, lười biếng nói: “Hóa ra trong nhóm fan của em, vẫn luôn có Hạ Quang Niên sama nấp ở trong đó.”

Tâm trạng đang đặc ý, nghe tới câu đó, trong lòng Hạ Sam hô to không ổn rồi, bí mật che giấu nhiều năm đã bị phát hiện. Lại còn đúng lúc anh đầu têu fan xì pam weibo của Cựu Mộng.

Hạ Sam xoay cái ghế sang chỗ khác, thấy Mạnh Cửu tụ tiểu phi tiểu nhìn theo. Anh chớp mắt vô tội nói: “Thân ái, em sao lại tới đây, thiết kế xong rồi sao? O(_)O~”

Mạnh Cửu liếc mắt nhìn Hạ Sam đang giả vờ, không nói lời nào, kéo ghế lại, đá Hạ Sam một cước rơi xuống đất, chiếm lấy bàn của anh.

Nhìn thấy Mạnh Cửu “lãnh huyết vô tình” như thế, Hạ Sam ngồi ở góc tường tự kỉ hai giây. Sau đó bật người chạy tới nhà bếp lấy bánh ga tô, Hạ Sam cười nịnh nọt, ân cần đưa bánh cho cậu, nói rằng: “Thân ái, đây chính là bánh ga tô em thích nhất. A~~”

Kết quả, Hạ Sam “A~~” nửa ngày cũng không thấy Mạnh Cửu hé miệng. Cậu vẫn lạnh lùng nhìn màn hình vi tính. Hạ Sam nghiêng đầu nhìn theo, phát hiện Mạnh Cửu đang lên kênh YY của mình, cái kênh mở nhầm kia.

“Bảo bối, em cuối cùng cũng nghĩ thông suốt, thật tốt, fan của em nhất định sẽ rất hạnh phúc...” Hạ Sam còn chưa nói hết câu đã thấy Mạnh Cửu dùng acc Hạ Quang Niên vào kênh.

Thấy nick tím đi tới, những fan đang cầm cọc ở trong kênh tự tiêu khiển vô cùng sung sướng, từng đám xếp hàng chào hỏi Mạnh Cửu. Mạnh Cửu xoạt xoạt mặc áo cam cho Hạ Quang Niên, sau đó đem nick của chính mình lui kênh.

“Thân ái, em lui kênh làm gì, chỉ để lại mỗi acc của anh trong phòng của em, rất cô đơn đó...” Hạ Sam bắt chước oán phụ, ôm ngực kêu.

Làm xong những việc này, Mạnh Cửu đẩy bàn phím, nhìn về phía Hạ Sam, chỉ vào màn hình: “Anh thích cái kênh này như thế, vậy thì mỗi ngày đều ở đây đi, có thể cấp áo hội viên cho họ. Cái kênh này đành dựa vào anh vậy.” Nói xong, cậu vỗ vai anh, rồi phúi mông rời đi, tiếp tục làm bản thiết kế.

Hạ Sam nhìn bóng lưng Mạnh Cửu, rồi lại nhìn nick cam đang sáng lấp lánh trên màn hình, khóc không ra nước mắt.

“Bảo bối... Anh sai rồi, lẽ ra anh nên sớm nói cho em biết anh là nhóm trưởng.”

“Thân ái, anh không nên cổ vũ họ xì pam weibo của em, em đại nhân đừng chấp tiểu nhân, bỏ qua chuyện này đi.”

“Bà xã, anh sai rồi.”

“Ba” một tiếng, cái gối chuẩn xác ném vào mặt Hạ Sam.

Hạ Sam ôm gối, oán niệm nhìn Mạnh Cửu. Anh đây chính là một loại ý nghĩa khác của việc bị Mạnh Cửu cho vào danh sách đen nha.

Từ khi đó, Mạnh Cửu không còn quan tâm tới kênh tạo nhầm kia, nhưng thật ra mỗi ngày đều tới trốn trong nhà Hạ Quang Niên. Acc chính của Hạ Sam phải ở lại quản lí kênh tạo nhầm, thành ra mỗi lần Mạnh Cửu lên YY, Hạ Sam đáng thương chỉ có thể mở acc nhỏ vào kênh của chính mình. Bởi vì acc nhỏ không có áo may ô, Hạ Sam ở trong kênh của mình chỉ có thể làm một nick xanh nho nhỏ, ngồi xồm bên dưới nghe Mạnh Cửu hát.

Tình huống giằng co như vậy kéo dài hơn một tháng...

Thẳng cho tới một ngày, Hạ Sam ở trên giường làm Mạnh Cửu mệt tới không dậy nổi, anh đắc ý dạt dào nói: “Ai bảo em ngạo kiều, cố ý chọc giận anh, cũng không chịu nhận thức cho rõ ai mới là công,...” Lẩm bẩm.

Mạnh Cửu lười biếng xoay người, nói: “Ừ, anh là công, mau đi làm cơm đi, em không có khí lực.”

“Uy, uy, nói vậy cứ như anh chỉ có khí lực lớn ấy.”

“Thế nhưng anh là công mà, làm công nên đau lòng thụ. Chính anh nói đó.”

“Không công bằng, anh cũng muốn được đau lòng, bà xã, hay là em làm công đi, để anh làm thụ cho.”

“Không muốn.”

“Tiểu thụ nhà người ta đều muốn tìm cách phản công, anh dâng tới tận miệng cho em, sao em lại không muốn?” Hạ Sam tiếp tục dụ dỗ.

“Không muốn, anh nhường em công em liền công, em là người không có nguyên tắc thế sao?”

Hạ Sam cúi đầu hôn môi Mạnh Cửu, sủng nịch cười nói: “Được, được, bà xã đại nhân rất có nguyên tắc, nghỉ ngơi đi, để ông xã đi làm đồ ăn ngon cho bà xã vui vẻ.”

Thẳng tới khi Hạ Sam rời khỏi phòng ngủ, Mạnh Cửu mới xoay người, nhìn về phía Hạ Sam rời đi, lộ ra dáng vẻ tươi cười hạnh phúc. Không phải cậu không muốn làm công, chỉ là cậu đã ấn tượng quá sâu lần đầu tiên đau tới tê tâm liệt phế, cậu không muốn Hạ Sam phải chịu đựng đau đớn ấy.

*Chú thích:

(1) Trên weibo, khi follow ai đó, sẽ tự động hiện ra cửa sổ xếp người được follow vào danh sách nào.

(2) 5sing: trang web phát thanh lớn nhất Trung Quốc, tương tự mp3zing và nhaccuatui ấy.

Toàn văn hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-tro-lai-cua-dai-than-het-thoi>